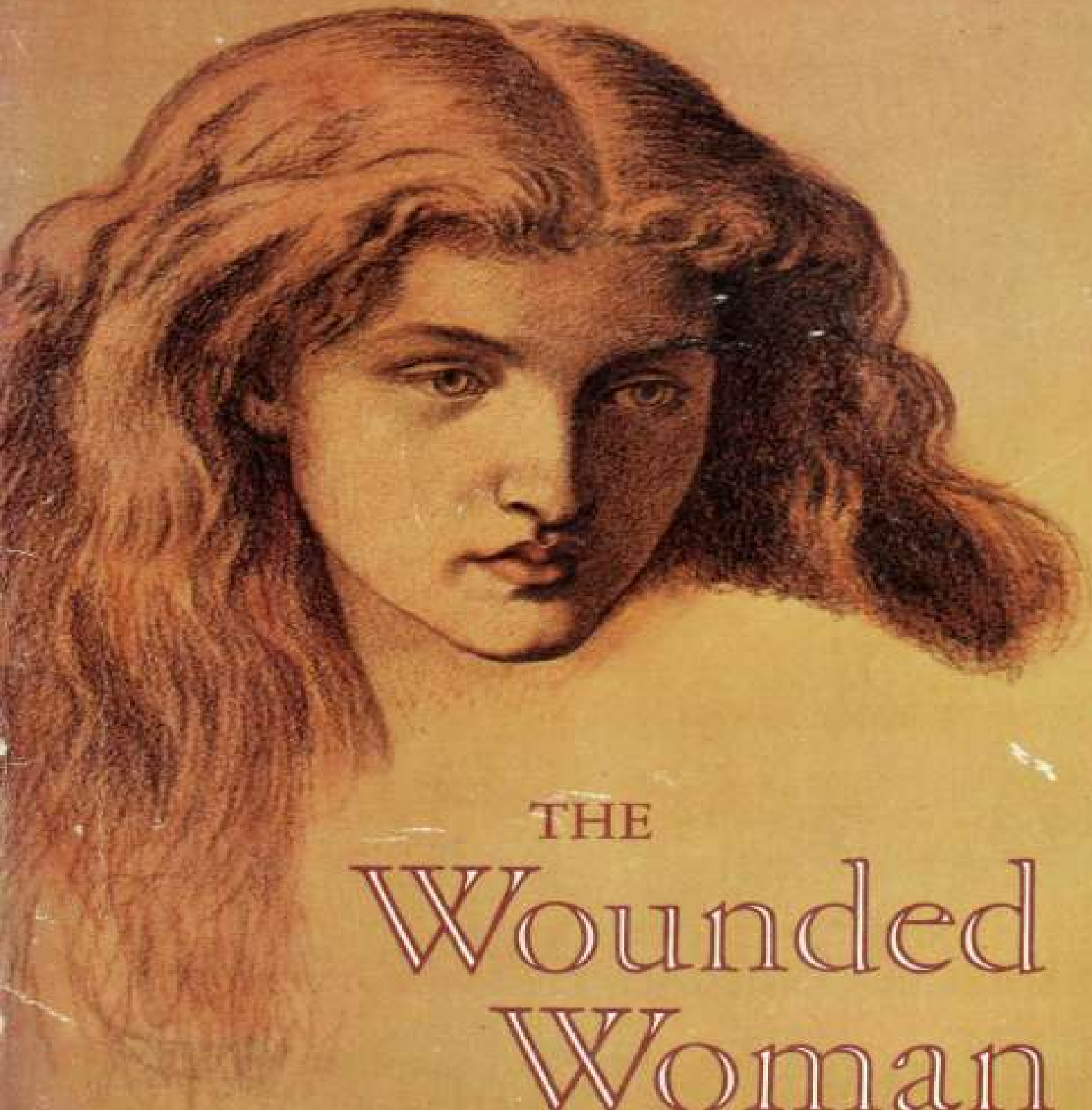
Linda Schierse Leonard

THE Wounded Woman

Healing the Father-Daughter Relationship

YARALI KADIN

BABA
-KIZ İLİŞKİSİNİ İYİLEŞTİRMEK

Linda Schierse Leonard

ŞAMBHALA
BOSTON & TON DON1983

SHAMHHALA PI & UYGULAMALARI. INC
HI Ilarrninueh Srim
Bostun, MaSsudimt[Ci021l6

C 1982 by LitidaSthierse Leonard
Tüm parçalar 10 V'a
ayrılmıştır
PubJnM h rfnjjn *ipnrm a ith Şuvtlou Pm* j.
ABD'de Random House tarafından
ve Kanada'da (Anadolu'da *)* Kanton Hukuk
Bürosu tarafından yayımlanmıştır **.**

KONGRE KÜTÜPHANESİ KATALOGLAMA YAYIN VERİLERİ
Lcowrd, Linda Sthierse. Büyülü kadın
Irtf lodes bibliyografik ndernitth.
L'Wumett—Psikoloji 2- Yağlı edebiyat ve kızları
Psikoloji (Psikoloji) I Başlık.
HQ1206-Ui *m*s6J689 8M 2801
ISBN (J-8TT7.Î-24S-0 (pbk)
ISBN 0- J94-721&İ-7 (Rastgele Ev. P bk *,)*

Babam için

İÇİNDEKİLER

	TEŞEKKÜRLER	*ix*
	ÖNSÖZ: Vfou Tided Kızı	XI
	BİRİNCİ BÖLÜM YARALANMA	1
Bölüm 1	Baba-Kız Yarası	3
Bölüm *2*	Kızın Kurban Edilmesi	23
Bölüm 3	Ebedi Git]	37
Bölüm 4	Zırhlı Amazon	60
Bölüm 5	Dönen Adam	83
	PAKT İKİ ACIYAN	115
Bölüm 6	Öfkelenmek	117
Bölüm 7	Göz yaşları	131
	ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ŞİFA	13?
Bölüm 8	Kadınsı Yüzler	14]
Bölüm 9	Babayı Kurtarmak	148
Bölüm 10	Kadınsı Ruhu bulmak	165
	NOTLAR	174

TEŞEKKÜRLERBu kitabı yazdığım altı yıl boyunca pek çok insan bana yardımcı oldu - müşteriler, öğrenciler, meslektaşlar, arkadaşlar - ve baba-kız ilişkisine dair deneyimlerini ve anlayışlarını benimle paylaşan tüm bu kadınlara ve erkeklere teşekkür etmek istiyorum. San Francisco'daki CG Jung Enstitüsü'ne, bu kitap için bazı büro çalışmalarını finanse eden burs hibeleri için özel teşekkür ederiz; kitaba dahil edilen dört makaleyi orijinal olarak yayınlayan editoryal stati oi Psychological Perspectives'e ve özellikle William Walcott, Russell Lockhart ve Al Kreinheder'e destekleri ve editoryal önerileri için; Swallow Press'ten Donna Ippolito'yametnin son revizyonlarında önerileri ölçülemez bir öneme sahipti; beni ilk olarak baba-kız yarası hakkında halka açık bir şekilde ders vermeye davet eden ve daha sonra el yazmasını okuyup önerilerde bulunan Mary Ann Mattoon'a; bazı bölümleri orijinal halleriyle dinleyen ve yeni bakış açıları ve yapıcı eleştiriler sunan yazı grubum John Beebe, Neil Russack ve KarenSignell'e; el yazmasını bir bütün olarak okuyan ve değerli önerilerde bulunan Peer Hultberg, JohnBeebe ve Kirstin Rasmussen'e; Berkeley'deki California Profesyonel Psikoloji Okulu'ndaki sınıfıma, babalık ve kadınlık hakkındaki fantezilerini paylaştıkları için; baba-kız yarası üzerine yazmam için bana ilk ilham veren Hilde Binswanger'a; Jane ve Jo Wheelwright'a, Janine ve Steve Hunter'a ve yazma sürecinin kritik aşamalarında bana duygusal destek ve önerilerde bulunan Gloria Gregg'e; ve özellikle de babamla ilgili deneyimlerini ve anılarını benimle paylaşan annem Virginia Schierse'ye.
Telif hakkıyla korunan veya onlar tarafından kontrol edilen materyalin yeniden basımına izin verildiği için aşağıdakilere minnettar bir teşekkür yapılır:THE WOUNDING"A Sword", Karin Boye, The Other Voice'tan yeniden basıldı, telif hakkı 1976W.W. Norton and Co., Albert Bonniers Forlag AB'nin izniyle.

"Üzüntü Ne İçindir?" Robert BIy tarafından, Robert Bly'ın izniyle." Mira Neden Eski Evine Geri Dönemiyor," Mirabai, RobertBly tarafından yapılan versiyon, Robert Bly ve Sierra Club Books'un izniyle yeniden basıldı, Evrenin Haberleri, telif hakkı 1980 Robert Bly tarafından. Diane Wakoski tarafından yazılan "Ülkemin Babası", Inside theBlood Factory'den yeniden basıldı, telif hakkı 1968, Doubleday & Co., Inc.'in izniyle Diane Wakoski'ye aittir. Sylvia Plath'ın "Baba"sı, Harper & Row Publishers'ın izniyle, TedHughes tarafından telif hakkı 1965'te Ariel'den yeniden basılmıştır.RainerMaria Rilke'nin "Duino Ağıtları" ve "Genç Bir Şaire Mektuplar"dan seçmeler, telif hakları 1939 ve 1934, W.W. Norton and Co., Inc.'in izniyle W.W. Norton & Co., Inc.'e aittir. Dawn Brett'in izniyle yazdığı "Apotheosis".ÖNSÖZA Yaralı Bir KızKüçük bir kızken babamı çok severdim. Sıcakkanlı ve sevgi doluydu ve benim en sevdiğim oyun arkadaşımdı. Bana beyzbol oynamayı öğretti ve matematiği öğretti. Yedi yaşımdayken, her cumartesi beni kütüphaneye götürür ve kütüphaneciyi büyüleyerek haftada on dört kitaba göz atmamı sağlardı, bu da her zamanki kontenjanlarının iki katı. Çünkü babam liseyi bitirme şansı bulamamıştı ve öğrenmeye çok değer verdiği için bu değeri bana iletti ve büyükannemle birlikte benimle saatler geçirdi, çalışmama, öğrenmeme ve kelime dağarcığımı geliştirmeme yardımcı oldu, benimle bilgi yarışması oyunları oynadı vb. Kışın kızakla kaymaya başladı ve ben geceleri karın büyülü parlaklığını ve tepenin dibine hızlı yolculuğun heyecanını keşfettim. Ayrıca beni yarış ve kumarın heyecanını yaşadığım at yarışlarına da götürdü. Babam hayvanları severdi ve bu yüzden onlar da benim arkadaşım oldular. Ve birlikte yürüyüşe çıktığımızda, her zaman yeni insanlarla tanıştık çünkü babam çok arkadaş canlısı ve dışa dönüktü. Ben babamın kızıydım ve o çok gururluydu

her zaman pırıl pırıl, ışıltılı bir gülümsemem vardı. Annem de onun için çok özeldi. Her hafta sonu bizi yaşadığımız şehirdeki farklı etnik restoranlarda yemeğe çıkarırdı ve sonra babam annemi sık sık gece geç saatlere kadar dans etmeye götürürdü. Çok paramız olmamasına rağmen, hayat büyük bir macera gibi görünüyordu; Her zaman görülecek ve yapılacak çok sayıda yeni ve ilginç şey vardı. Ama sonra, bir yerlerde, bir şekilde, tüm bunlar değişmeye başladı. Babam gece geç saatlere kadar dışarıda kalmaya başlardı ve döndüğünde sık sık onun öfkeli bağırışlarıyla uyanırdım. İlk başta bu sadece ara sıra oldu, ama kısa süre sonra haftada bir, sonra iki kez ve sonunda neredeyse her gece oldu. Başlangıçta kafam karışmıştı ve annemin Pazar sabahları neden babama bu kadar çok dırdır ettiğini merak ediyordum. Onun için çok üzüldüm. Ama dokuz yaşıma geldiğimde, oldukça netleşti. Babam mahalle sarhoşuydu! Bir işte çalışamıyordu ve şimdi ondan çok utanıyordum. O sırada bir fotoğrafım çekildi ve bu fotoğraf ile eski parlayan benliğim arasındaki kontrast dikkat çekiciydi. Şimdi kimsesiz bir feryat gibi görünüyordum. Artık gülümseme ve ışıltılı gözler yok, artık sadece mahzun gözler ve sarkık ağız. Sonraki birkaç yıl boyunca babamla ilgili hislerim çok karışıktı. Onu sevdim. Onun için acı çektim. Ondan utandım. Bir an nasıl bu kadar harika, bir sonraki an nasıl bu kadar korkunç olabildiğini anlayamadım. Bir akşam hafızamda canlı bir şekilde öne çıkıyor. Babam sık sık gece geç saatlerde sarhoşken eve gelir ve büyükanneme (kayınvalidesi) zarar vermekle tehdit ederdi. Annem ve ben onu evden çıkarmak için sık sık polisi aramak zorunda kaldık. Genellikle aramayı yapan ben olurdum. Bazen babam telefona ulaşamayacak kadar şiddetliyse, korkudan yardım için çığlık atarak verandaya koşardım. Bu özellikle şiddetli gecelerden birinde, polis beni hıçkıra hıçkıra ağlarken ve bir köşeye sokulmuş halde buldu. Bir polis babama döndü ve "Bunu kızına nasıl yaparsın?" dedi. Bu yabancının endişesinin ve babama sorduğu sorunun anısı yıllarca zihnimde yankılandı. Hatta belki de o anda, ruhumun derinliklerinde bir yerlerde, bu kitabı yazmanın tohumu ekildi.

Ergenliğe yaklaştıkça, babama karşı olan karışık duygularım nefrete dönüştü. Artık onu sevmiyordum, hatta ona acımıyordum. Davranışından iğrendim, ondan yoğun bir şekilde nefret ettim. Onun hakkında öğretmenlerime ve arkadaşlarıma yalan söyledim ve kimseyi evime davet etmek imkansızdı. Babamın sarhoş olduğunu yakın komşular dışında kimse bilmiyordu. Ve başka hiç kimse, Ipledged, eğer yardım edebilirsem, asla bilemezdi. Onunla tamamen özdeşleştim, tasavvur edebileceğim her şekilde onun karşıtı olmaya çalıştım. ÖnsözKendimi korumak için çifte bir hayat sürdüm. Okulda çalışkan, ciddi, düz bir A öğrencisiydim. "Öğretmenin evcil hayvanı" olmama rağmen, aynı zamanda hoş, neşeli, utangaç ve uyumlu olarak diğer öğrencilerle de iyi geçindim. Dışarıdan tatlı ve ciddiydim; ama içinde korkunç bir karmaşa vardı - babama karşı öfkeli nefret, onun kızı olduğum için sonsuz utanç ve birinin gerçekte kim olduğumu öğreneceği için gözyaşı. Bir şeylerin ters gidebileceğine dair tek ipucu, on dört yaşında geliştirdiğim gergin bir yüz tiki ve diğer kızların aksine çıkmamış olmamdı. Ama okulda bir yıl atladığım ve diğerlerinden daha küçük ve daha genç olduğum için bu kabul edildi. Okulda sıkı çalışmam ve hoş kişiliğim bana biraz rahatlık ve anlam getirdi. Ama evde hayat kabusa dönüşüyordu. Babam olan o çılgın adam tarafından derin bir uykudan ne zaman uyandırılacağımı hiç bilmiyordum. Her zaman eve silahla gelip hepimizi vurabileceği geceden korkardım. Büyüdükçe kaçmaya karar verdim. Evde kalmanın benim ölümüm olacağını biliyordum. Kendimi evimin ürkütücü karmaşasından korumak için - babamın şiddetli ve asalak bağımlılığından ve annemin, kocasının dolduramadığı boşluğu doldurmam için benden yaptığı duygusal taleplerden - savunma olarak akıl ve mantıksal düşünme dünyalarına başvurdum. Bu bana annemden de çok istediğim mesafeyi verdi, çünkü onun beni bu durumda tutma arzusunu yerine getirmenin beni sonsuza dek geçmişin hapishanesinde tutacağını fark ettim. Hem annemle hem de babamla olan kimliğimi kırmaya çalışıyordum ve nihayetinde kontrol edemediğim her şeyin dünyasından. Uzun yıllar boyunca, uzak bir entelektüel tutuma çekilmem bana iyi hizmet etti. Evden ayrıldım ve küçük bir gazetede muhabir olarak çalıştım

Colorado'da gazete. Sonra zihnimi geliştirmek ve hayatın anlamı hakkındaki soruları daha derinlemesine araştırmak için felsefe okudum. Bu sıralarda ben de zeki bir adamla evlendim, babamdan bulabildiğim kadar farklı biriyle. Eşim beni doktora eğitimime devam etmem için teşvik etti ve böylece hayatım da bir akıl haline geldi. Bu dönemde babamın içki içmeye başlaması giderek arttıxiuÖNSÖZdaha da kötüleşti. Ama yirmi birinci doğum günüm için bana doğum taşım olan opal bir yüzük vermeye karar verdi. Her nasılsa, çalışmamasına ve alabileceği her türlü parayı içmesine rağmen, o yüzük için yirmi beş dolar biriktirmeyi başardı. Yıllar sonra bana verdiği ilk hediye olan yüzük çok güzeldi, opallerin yaptığı gibi büyülü ışıklarla parlıyordu. Ama giyemedim. Babamın hayatının geri kalanında birkaç kez eve ziyarete geldiğimde, her zaman yüzük hakkında sorular sordu ve ben kaçamak cevaplar verdim. Kendimi çok suçlu hissetmeme rağmen, o yüzüğü takmaya dayanamadım. Ancak yıllar sonra, ölümünden sonra ve bu kitabı yazmaya başladığım sıralarda, opaldoğum yüzüğünü takabildim. Ve şimdi babamla aramızdaki o korkunç boşluğu doldurmayı umarak sürekli giyiyorum. Evliliğim sırasında, kendi bastırılmış bilinçdışı tarafım patlak verdi - gizemli ve kontrolsüz bir şekilde anksiyete atakları ve depresyon şeklinde. Bu deneyimleri anlamak için varoluşçu filozoflara, Heidegger ve Kierkegaard'a, Dostoyevski, Hesse, Kafka ve Kazantzakis gibi romancılara, Rilke ve Höldellin gibi şairlere ve son olarak C.G. Jung'un psikolojisine döndüm. Hala profesyonel savunma sistemimde ve kendim bir psikoterapist olmaya karar verme kisvesi altında Zürih'e gittim ve bir Jung analizine başladım. Birdenbire bastırılmış Dionysos tarafı ortaya çıktı. İlk rüyam, analize başladıktan sonra gördüğüm ilk rüya, beni gecenin bir yarısı uyandıran korkunç bir kabustu. İçinde, Yunan Zorba, karada bulunan bir geminin kirişine boynundan asılıydı. Ama o ölmedi! Onu indirmek için bağırdı ve ben etrafta dolaşırken, o muazzam bir çabayla kendini kurtardı. Sonra beni kucakladı.

Bu rüya son derece rahatsız edici olsa da, Zorba benim için aynı zamanda yaşam için en azest olanı da simgeliyordu - dünyayla kaygısız ve eğlenceli bir Dionysos ilişkisi. Ama onun dünyası aynı zamanda babamla da ilişkiliydi ve mantıksız olana doğru yolculuğun onun için ne kadar yıkıcı ve yozlaşmış olduğunu görmüştüm. Babamla ilişkimi keserek bu irrasyonel yönümü bilinçli olarak inkar ettiğim için, Zorba'nın krallığı ilk başta kaotik, korkutucu ve ilkel görünüyordu. Jung, Önsözbilinçaltına giden yolu bir "gece deniz yolculuğu", bir ölüm ve parçalanma yolculuğu, dehşet ve dehşet dolu bir bilinmeyenin önünde titreme zamanı olarak tanımlamıştır. Ve bu benim deneyimimdi. Babamın dünyasına girmek cesaret gerektirdi, ancak bu uçuruma sıçrama için kredi alamam. Sanki sessiz bir figür arkamdan çıkmış ve beni durduğum uçurumun kenarına itmiş gibi emin bir şekilde beni zorladı. Orada, derinlerde kendi mantıksızlığımla, kendi sarhoşluğum ve öfkemle karşı karşıya kaldım. Ne de olsa ben de tıpkı babam gibiydim! Ve birçok kez onun gibi davrandım. Partilerde sarhoş oldum ve vahşi, baştan çıkarıcı bir yanım ortaya çıktı. İrrasyonel alemle yüz yüze gelerek, efsanevi Pentheus gibi parçalara ayrılmış hissederek, işkence dolu karanlık tarafımı yaşamaya başladım. Profesyonel pixie kısa saçlarımın uzun saçlı bir hippi tarzına dönüşmesine izin verdiğimde görünüşüm de değişti. Dairemin duvarlarında Alman dışavurumcularının renkli, grotesk ve ürkütücü resimleri asılıydı. Seyahat ettiğimde, yabancı şehirlerin tehlikeli semtlerinde ucuz otel odaları aradım. Tıpkı daha önce babamın dünyasından kaçtığım gibi, şimdi de ona kafa kafaya daldım. Ve şimdi, daha önce sadece babama aitmiş gibi görünen suçluluk ve utancı da yaşadım. Çılgınca ve kompulsifTüm bunlar göründüğü gibi, bir şekilde bu davranışta bulunacak bir hazine olduğunu biliyordum. Bu kaotik dönemin bir noktasında şu rüyayı gördüm: Babamın evinin girişi küçük, eski püskü bir kiler kapısıydı. İçeride, kağıdın duvardan grileşen kümeler halinde asılı olduğunu görünce kıpırdandım. Siyah parlak hamamböcekleri çatlak zemin boyunca koşuşturuyor ve çıplak odadaki tek mobilya parçası olan yontulmuş kahverengi masanın bacaklarına tırmanıyordu. Burası bir odacıktan daha büyük değildi ve herhangi birinin, hatta babamın bile,

burada yaşayabilir. Birdenbire korku kalbimi kapladı ve umutsuzca bir kaçış aradım. Ama girdiğim kapı, loş ışıkta kaybolmuş gibiydi. Güçlükle nefes alabiliyordum, gözlerim çılgınca odada dolaştı ve sonunda girdiğim yerin karşısındaki dar bir geçitte gözüme çarptı. Bu tatsız ve ürkütücü odadan ayrılmak için can atarak, karanlık geçitten aceleyle geçtim. Sona geldiğimde gözlerim ilk başta ışıktan kör oldu. Ama sonra hayatımda gördüğüm en muhteşem avluya girdim. Çiçekler, fıskiyeler ve muhteşem formlardaki mermer heykeller gözlerimin önünde parlıyordu. Kare şeklinde,ÖNSÖZavlu, her köşenin üzerinde yükselen dört Tibet kulesi ile gerçekten de bir Doğu saray tapınağının merkeziydi. Ancak o zaman tüm bunların da babama ait olduğunu anladım. Korku ve titreme, huşu ve merak, şaşkınlık içinde rüyadan uyandım. Gerçekten de babamın evinin kirli, hamam böceği istilasına uğramış mahzeninden ışıltılı, muhteşem Tibet tapınağına giden bir geçit vardı - keşke bulabilseydim. Bu çılgın ve zorlayıcı dönemde birçok kez kaosa düşmeme rağmen, neyse ki bir şekilde günlük dünyada işlev görmeyi başardım. Ama başka, daha güçlü bir gerçekliğin farkındalığı yavaş yavaş bilincime giriyordu. Yıkıcı zamanların yanı sıra bazı mistik vedoğanın harika deneyimleri. Sanat, müzik, şiir ve masal alemleri, hayal gücü ve yaratıcılık dünyası yavaş yavaş benim için açıldı. Utangaç entelektüel içe dönüklükten daha spontane oldum ve daha fazla sıcaklık ve duygu ifade edebildim. Yavaş yavaş ben de daha iddialı hale geldim, gerçekte kim olduğumu saklamaya gerek duymadım. Bu süre zarfında ailemin başına iki travmatik olay geldi. Babam içki içerken ve sigara içerken uyuyakaldı ve tüm evi kararmış bir kabuğa kadar yakan bir yangın başladı. Üst kattaki yatak odasında mahsur kalan büyükannem yangında öldü. Babam onu kurtarmaya çalışmış olsa da, artık çok geçti ve ciddi yanıklarla hastaneye kaldırıldı. Bunun suçluluğunu ve bir ömür boyu kendine zarar veren deneyimlerden nasıl da acı çekmiş olmalı! Yine de bunun hakkında konuşmazdı ya da konuşamazdı.

Belki de bir ömür boyu içki içmekten kaynaklanan bozulma çok büyüktü. Sonunda, iki yıl sonra öldü. Babamın ölümü beni derinden etkileyen büyük bir şok oldu. Şimdi onunla konuşmak için çok geçti, onu reddettiğim için ne kadar kötü hissettiğimi ve sonunda acı çeken hayatına nasıl biraz şefkat duyduğumu söylemek için çok geçti. Çözülmemiş ilişkimiz ruhumda açık bir yaraydı. Ölümünden kısa bir süre sonra, otuz sekizinci doğum günümde opal yüzüğü taktım. Ve sonra bu kitabı yazmaya başladım. Gerçekten yayınlanıp yayınlanamayacağı benim için bir sorun değildi. O zaman baba-kız yarası hakkında yazmanın benim için zorunlu olduğunu biliyordum. Belki de yazma eylemi babamla Önsöz'ü daha da yakınlaştırabilirdi. Dışsal düzeyde yakınlık imkânsızdı, ama belki de iç düzeyde, bu yazı aracılığıyla "içimdeki babamı" kurtarabilirdim. Yazmak benim için uzun ve zor bir süreç oldu. Yazarken ne söyleyeceğim hakkında önceden hiçbir fikrim yok. Planlanmış bir taslağım yok ve basitçebeklemeli ve bir şeylerin geleceğine güvenliyim. Yazmak, ruhumun derinliklerinden adını koyabileceğim, anlık da olsa kelimelerle ifade edebileceğim bir şeyin ortaya çıkacağına dair bir bağlılık ve inanç eylemi gerektirdi. Aynı zamanda biliyorum ki, ne yazarsam yazayım, baba-kız yarasını aydınlatsa da, gölgesini de düşürecek. Her zaman karanlık bir nokta, sınırlı sonluluğumun yakalayamayacağı bir taraf olacak. Bu sınırlılık ve olasılık karışımını, babamın düşmanı olan bu paradoksu kabul etmek zorunda kaldım. Bu süreçte, sık sık kızgın oldum; Ben de sık sık ağladım. Öfkem ve gözyaşlarım her sayfanın arkasında, nihai sonuç ne kadar sakin görünürse görünsün. Bu kitabı yazmaya başladığımda, ilk başta esas olarak olumsuz kalıpları gördüm. Babamın mirasının farkındaydım - alkol yoluyla kendini yok etmesi ve bunun beni nasıl etkilediği. Hem babamın hem de onun benim üzerimdeki etkisinin olumlu bir yanı olduğunu bilsem de, bu kitabı yazmanın ilk aşamalarında bunu bulamadım. Kitabımın son bölümü, "Babayı Kurtarmak"

yazılmadan kaldı. Teorik bir bakış açısıyla başlamak, çatışmalarım hakkında bir bakış açısı kazanmama yardımcı oldu. Çeşitli kalıpları ve altta yatan arketipsel temelleri tanımlayarak, bu kalıpların hayatımda ve kadın müşterilerimin yaşamlarında nasıl çalıştığını daha iyi anlayabildim. Ancak kişisel hikayemi yazmaya başladığımda babamla ilgili olumlu hislerim tam olarak ortaya çıktı. Küçük bir kızken bana verdiği sihir vaadini, daha sonra rüyamda ortaya çıkan Zorba'da, Tibet tapınağında ve opal yüzüğünde ortaya çıkan vaadi fark ettim. Babamın büyülü bir uçuş vaadi vardı. Ama o, sınırlarını bilmeden, güneşe o kadar yakın uçan efsanevi İkarus gibiydi ki, ısısı balmumunu erittikanatlarını tutan ve böylece denizde ölümüne daldı. Benzer şekilde, babam da büyüsünü alkolde boğdu. Bana sihrini verdi ve buxvuÖNSÖZmirasının olumlu bir parçasıydı. Ama onun değiştiğini gördükçe, sihrin yozlaşmaya dönüştüğünü gördüm. Tepki olarak, önce her şeyi kontrol etmeye çalışarak bu büyülü vaadi reddetmiştim. Ve sonra, kontroller çatladığında, babamın kendine zarar veren tarafıyla özdeşleştim. Alternatiflerim ya steril kontrol ya da Dionysosçu çözülme gibi görünüyordu. İçimdeki bu iki karşıt uç noktayı fark etmek, beni ebedi kız (puella aeterna) ve zırhlı Amazon olarak adlandırdığım psikolojik kalıpları analiz etmeye yöneltti. Yine de çözüm, kurtuluş, Zorba'nın, Tibet tapınağının ve babamın bana verdiği opal yüzüğün görüntülerinde yatıyordu. Babamın büyüsüne geri dönmenin yolu, bu görüntülerin kendimde yaşamasına izin vermekti. Bu benim bir kızın yarasına dair kişisel hikayem. Ancak aterapist olarak çalışmamda, diğer birçok kadının babalarıyla yaralı bir ilişkiden muzdarip olduğunu keşfettim, ancak ayrıntılar farklı olabilir ve yara sayısız şekilde acıtabilir. Kadın müşterilerimin çoğundan kendi hikayemi duydum - alkolik baba, bunun sonucunda ortaya çıkan erkeklere güvensizlik, utanç, suçluluk ve güven eksikliği sorunları. Başkalarından, katı ve otoriter olan babaların kızlarına istikrar, yapı ve disiplin verebileceğini, ancak çoğu zaman onlara sevgi, duygusal destek ve dişil olana değer verme konusunda çok az şey verdiğini öğrendim. Yine de diğerlerinin erkek çocuk dileyen ve kızlarını yapan babaları vardı (genellikle ilk-

babaların kendi hayatlarında gerçekleştiremediklerini başarmalarını bekleyerek oğullara doğdular. Ve sonra babalarının onları çok sevdiği kızlar vardı, böylece kızlar sevgilinin yerine geçti.bu eksikti. Bu kadınlar genellikle babalarının sevgisine o kadar bağlıydılar kidiğer erkekleri sevmekte özgür hissetmediler ve bu nedenle olgun bir kadınlığa ulaşamadılar. Babaları intihar eden kadınların hikayelerini ve kendilerinin de ölüm arzusu ve kendi kendini yok etme mirasıyla nasıl mücadele etmek zorunda kaldıklarını duydum. Babaları erken ölen kadınların kayıp ve terk edilme yaraları vardır. Ve babaları sık sık hasta olan kadınlar, hastalıkları için kendilerini suçlu hissetmeye zorlandılar. Babaları tarafından dövülerek ya da cinsel yaklaşımlarla darp edilen kızlar var. Ve oradaXVlllÖnsözbabaları güçlü annelere karşı koymayan kızlardır, böylece annenin kızların hayatlarına hükmetmesine izin verir. Sakatlıkların listesi uzayıp gidebilir. Ama burada bir tehlike var: Bu yaralar için babayı suçlamak. Ve bu, başka bir faktörü gözden kaçırmak olacaktır - bu babaların kendileri, hem kendi kadınsı taraflarıyla hem de kendi erkeklikleriyle ilgili olarak yaralanmıştır. Kadınlar için şifa, suçlama bataklığında bulunmaz. Suçlama tutumu bizi sonsuza dek pasif mahkumların, kendi hayatlarımızın sorumluluğunu üstlenmemiş kurbanların rollerine kilitleyebilir. Böylesine yaralı bir kadının, babasının başarısız sözünü ve babalık eksikliğinin hayatını nasıl etkilediğini anlamasının önemli olduğuna inanıyorum. Kız çocuklarının kendi içlerinde olumlu bir baba imajı geliştirebilmeleri için babalarıyla yakınlaşmaya ihtiyaçları vardır - bir kadının güç ve rehberlik için yararlanabileceği ve hem iç hem de dış dünyada erkekliğin olumlu yanını takdir etmesini sağlayan bir şey. Gizli inciyi, babanın sunabileceği hazineyi bulmaları gerekiyor. Baba ile ilişki bozulmuşsa, kadının yarayı anlaması, neyin eksik olduğunu takdir etmesi önemlidir ki içinde geliştirilebilsin. Ancak yaralanma bir kez anlaşıldığında, bu çok yaranın kabul edilmesi gerekir, çünkü yaranın kabulü yoluyla gelir

Şifa ve şefkat - kızı için, babası için ve ilişkileri için. BİRİNCİ BÖLÜMBu yaralıBabam benim şehrimdeki telefon rehberinde yoktu; Babam evde annemle yatmıyordu; babam piyano çalışıp çalışmadığımı umursamadı; babam ne yaptığım umurunda değildi ve ben babamın yakışıklı olduğunu düşünüyordum ve onu seviyordum ve beni neden bu kadar çok, hatta bunca yıl yalnız bıraktığını merak ediyordum, ama babam beni ben yaptım, amaçsız, yalnız bir çocukmuşum gibi, babası olmayan yalnız bir çocuktum. Kelimelerle, kelimelerle ve isimlerle, isimlerle yürüdüm. Baba benim kelimelerimden biri değildi. Babam benim isimlerimden biri değildi. Diane Wakoski "Ülkemin Babası"Baba-Kız Yarası

Şimdi sarkık havada asılı kalan tüm belalar, erkeklerin suçları, kızlarına hafif! ShakespeareHer hafta yaralı kadınlar, kötü bir benlik imajından, kalıcı ilişkiler kuramamaktan ya da dünyada çalışma ve işlev görme yeteneklerine dair güven eksikliğinden muzdarip olarak ofisime gelirler. Yüzeyde bu kadınlar genellikle oldukça başarılı görünürler - kendine güvenen iş kadınları, mutlu ev kadınları, kaygısız öğrenciler, sallanan boşanmışlar. Ancak başarı ya da memnuniyet cilasının altında yaralı benlik, gizli umutsuzluk, yalnızlık ve izolasyon duyguları, terk edilme ve reddedilme korkusu, gözyaşı ve öfke vardır. Bu kadınların çoğu için, yaralanmalarının kökü baba ile olan hasarlı bir ilişkiden kaynaklanmaktadır. Kişisel babalarıyla olan kötü ilişkileri nedeniyle yaralanmış olabilirler ya da kendisi de fakir bir baba gibi işlev gören ve kültürel olarak kadınların değerini değersizleştiren ataerkil toplum tarafından yaralanmış olabilirler. Her iki durumda da, benlik imajları, kadınsı kimlikleri, erkeklikle olan ilişkileri ve dünyadaki işlevleri sıklıkla zarar görür. Her birinin babasıyla farklı bir ilişkisi olan, her biri farklı bir yaşam tarzına sahip dört kadın örneğini vermek istiyorum. YARA AÇICIBir ortak noktaları, yetersiz babalık ve bunun sonucunda ilişki kurma yeteneklerini, çalışma ve yaratıcı bir şekilde yaşama kapasitelerini engelleyen bir yaşam biçimidir.

• • • Chris, otuzlu yaşlarının sonlarında başarılı bir iş kadınıydı. Üç kızın en büyüğü olarak, okulda çalışkan, düz bir A öğrencisiydi. Üniversiteden mezun olduktan sonra, gelişen bir şirkette iyi bir iş buldu. İşine o kadar çok çaba sarf etti ki, otuz yaşına geldiğinde Chris üst düzey bir yönetici pozisyonuna yükselmişti. O sıralarda gerilim tipi baş ağrıları, uykusuzluk yaşamaya başladı ve sürekli yorgunluktan şikayet etti. Atlas gibi, o da dünyanın ağırlığını taşıyor gibiydi.

dünya onun omuzlarındaydı ve kısa süre sonra umutsuzluğa kapıldı ve depresyona girdi. Farklı profesyonel bağlamlarda tanıştığı evli erkeklerle bir dizi ilişkisi vardı, ancak anlamlı bir ilişki bulamıyor gibi görünüyordu. Ve Chris bir bebek için can atmaya başlamıştı. Gelecekten umutsuz hissetmeye başlamıştı, çünkü hayatı görünürde hiçbir rahatlama olmayan sürekli bir dizi iş yükümlülüğü haline gelmişti. Rüyalarında ya yaralanan ya da ölen çocukların görüntüleri vardı. Chris terapiye geldiğinde, işinde mükemmel olma zorunluluğu ve hayattan zevk alamama nedeniyle kapana kısılmış hissetti. Çocukluğunu mutlu bir şekilde hatırladı. Ailesi bir kız değil, bir oğul istemişti ve babası özellikle çocuklarından büyük şeyler bekliyordu. Sınıflarında birinci olmazlarsa, çocuklar kısa süre sonra babalarından onaylamama alacaklarını öğrendiler. Chris, babasını memnun etmek için çok çalışmıştı. Arkadaşlarıyla oynamak yerine okudu ve sonunda babasının mesleğine girdi. Chris en büyüğü olduğu için babası ondan daha fazlasını bekliyor gibiydi. Ve iyi iş çıkardığında, onu ofisine götürerek ve orada onunla vakit geçirerek ödüllendirdi. Ergenliğe ulaştığında, çok katıydı, nadiren çıkmasına izin veriyor ve birkaç erkek arkadaşını eleştiriyordu. Hermother, babanın otoritesini kabul etti ve tüm kararlarını tamamen ikinci plana attı. Gerçekte, Chris kendi hayatını değil, babasının hayatını yaşıyordu. Baba-Kız Yarası, cinsel ilişki ve esrar içme yoluyla babasının bazı değerlerine isyan etmiş olsa da, özünde hala onun sıkı çalışma ve başarı idealini gerçekleştirmeye çalışıyordu. Etkisiz bir şekilde, hala babasının "oğlunun" sahip olabileceği hayatı yaşıyordu. Terapi sırasında bunu fark eden Chris, kompulsif mükemmeliyetçiliğini yavaş yavaş bırakabildi. Kendi ilgi alanlarını keşfetmeye başladı ve kısa öyküler yazmaya başladı.

babasının "pratik olmayan" ve "hoşgörülü" olarak eleştirdiği aktivite. Yeni insanlarla tanışmaya başladı ve hala mükemmeliyetçi olma eğilimiyle mücadele etmek zorunda kalmasına rağmen, hayata karşı enerjik ve umutlu hissetmeye başladı. Chris'in kendisini babasının beklentilerinden farklılaştırması devam eden bir süreçtir, ancak bunu ne kadar çok yaparsa, kendi doğal yolu o kadar çok ortaya çıkmaya devam eder.

• • • Barbara vakasında gösterildiği gibi, babayla bozulmuş bir ilişkiden kaynaklanan farklı bir model. Onunla ilk tanıştığımda, Barbara yüksek lisans okuluna girmek isteyen bir öğrenciydi. Yirmili yaşlarının sonlarındaydı, iki kez boşandı, bir dizi kürtaj, uyuşturucu bağımlılığı öyküsü, kilo sorunu ve parayla zayıf bir ilişkisi vardı. Zeki ve yetenekli olmasına rağmen, çalışmak için kendini disipline etme ve çalışma yeteneği gelişmemişti. Her dönem, ders yükümlülüklerini tamamlamak yerine, öğretmenlerinden "eksik" bir not istedi. Kısa süre sonra analiz faturası birkaç yüz ödenmemiş dolara ulaştı. Borçlar konusunda suçlu hissetmek veeksikler, bir dizi şiddetli anksiyete atağı geçirdi. Barbara'nın öz disiplin ya da başarı için bir modeli yoktu. Babası, o küçük bir çocukken savaş zamanında uzaktaydı. Daha sonra işten işe taşındı ve kumar oynadı, asla kalıcı bir şeye yerleşemedi. Annesi karamsar ve depresifti ve Barbara'ya ilk kez evliliği başaramazsa asla başaramayacağını söyledi. Güvenilmez bir baba ve depresif, karamsar bir anne olan bu kombinasyonla, Barbara'nın başarı için yetişkin bir modeli yoktu. Hayalleri korkutucuydu. Patolojik olarak katil adamlar pasif genç kızları öldürmeye ya da sakat bırakmaya çalışıyorlardı. Bazen kendisi kurban oldu. Gevşek ve yapılandırılmamış yaşam tarzıyla Barbara,

YARALAMABu babasının modelini tekrarlamak. Ayrıca annesinin bir kadının başarılı olamayacağına dair olumsuz öngörülerini de yerine getiriyordu. Barbara, babasının modelini ve annesinin başarısızlık projeksiyonunu tekrarladığının farkına vardığında, kendini bu kalıplardan ayırmak ve kendi yolunu bulmak için yavaş ve kademeli bir sürece başladı. Önce parayı yönetmeyi öğrendi, analitik ücretlerini ödedi ve hatta gelecekteki çalışmaları için büyük miktarda tasarruf edebildi. Bunu yapmak için, çok fazla para yiyen ilaçtan vazgeçmek gerekiyordu. Sonunda okul ödevlerini zamanında yapabildi ve olağanüstü bir tez yazdı. Ve sonunda, yeme düzenini kontrol etmeyi öğrendi ve yirmi beş kilo verdi. Bu başarılar ona kendi gücü ve istediğini başarma yeteneği hakkında bir fikir verdi. Bu süreç boyunca erkeklerin ve babasının imajları değişmeye başladı. Yıkıcı, öldürücü görüntülerden, rüyalarındaki kadın figürlerine yardım eden erkeklere dönüştüler. Bir rüyasında babası ona pahalı, özenle işlenmiş bir elbise verdi, ortaya çıkan kadınsı imajının gücüne bir övgü.

• • • Dünyada başarılı olamayan uysal, hoşgörülü babalara sahip olan kadınlar, çoğu zaman babanın eksikliğini onun yerine geçmeye çalışarak telafi edeceklerdir. Susan'ın babası onu çok seviyordu. İkili, eğlenceli, alaycı ve çapkın olan ilişkilerinden keyif aldı. Baba, kızıyla olan ilişkisine, karısıyla olan ilişkisinden daha fazla enerji harcadı. Susan'ın annesi çok hırslı bir kadındı.kocasından büyük dünyevi başarılar bekliyordu. Mesleğinin zirvesinde olmayacak kadar hayattan zevk alan basit bir adam olması onu derinden hayal kırıklığına uğrattı. Susan bilinçsizce annesinden bu onaylamamayı almış ve kendisi de titiz ve mükemmeliyetçi hale gelerek telafi etmişti. Karısı tarafından domine edilen babası, karısının kızı için hırslı beklentilerine aktif olarak karşı çıkmadı ve böylece Susan, annesinin yaşanmamış hırslarını yaşadı. Annesinin hırslı, kontrolcü, mükemmeliyetçi tavrına kapılan Susan, annesiyle olan ilişkisini kaybetti.

rahat, uyumlu, çocuksu tarafı. Ortaya çıkan gerginlik, Baba-Kız Yarası, gündüz uykusuzluk ve geceleri diş gıcırdatma sırasında boynunu ve sırtını gerginleştirdi. Ne yaparsa yapsın, asla yeterince iyi değildi. Susan babasını sevmesine rağmen, erkeklerin zayıf ve yeteneksiz olduğundan korkuyordu. Annesi gibi, Susan da hırslı ve son derece başarılı bir para kazanan bir adam istedi, ancak sonunda kararlı bir ilişki için fazla güvenilmez olduğunu kanıtlayan babası gibi eğlenceyi seven erkeklere ilgi duydu. Yaptığı hiçbir şey yeterince iyi olmadığı gibi, sevgilileri de onun mükemmeliyetçi standartlarını tatmin edemedi. Şimdi kırklı yaşlarında, evlenmeden kaldı. Ayrıca iş ve ilişkiler alanlarındaki şeyleri kontrol etmeye çalıştı ve bunun sonucunda depresyon ve can sıkıntısı yaşadı. Hayatının neşesizliğine içerleyerek, umutsuzluğun şehit tavrı tarafından ele geçirildi. Aynı zamanda, profesyonel yaşamında bir taahhüdünü daha yerine getiremeyeceğini, tüm bu talepler altında çökeceğini hissetmeye başladı. Ancak hayalleri, başka bir yaklaşımı gösteren bazı olumlu imajları ortaya çıkardı. Bir rüyada, gideceği yere ulaşmak için en zor ve en hızlı yolu seçtikten sonra, bir ses ona yavaşlamasını ve daha kolay bir yol seçmesini söyledi ve Susan'a oraya kendi zamanında varacağına dair güvence verdi. Diğer rüyalarda kendini bir nehirde huzur içinde yüzerken buldu. Susan, itme, dürtü ve kontrol etme dürtüsünün çoğunun kendisinden ziyade annesine ait olduğunu fark etmeye başladı. Ayrıca, başarılı olamadığında hissettiği depresyonun, babasının karısı tarafından eleştirildiğinde içine düştüğü depresyona çok benzediğini fark etti. Ayrıca birçok yönden babasının "sevgilisi" rolünü oynadığını ve bunun onu diğer erkeklerle olan ilişkilerinden kopardığını gördü. Bilinçli olarak, kendini ve başkalarını eleştirel bir şekilde yargılayan iç sese karşı koymaya başladı. Erkeklere karşı daha açık hale geldi ve önce onları yargılamadan tanımaya çalıştı. Sonunda sıcak, sevecen bir adamla tanıştı, ancak bir süre için ilişkiyi bitirmeye cazip geldi çünkü düşündüğü kadar çok para kazanmıyordu. Bu eleştirileri annesinin sesinin bir parçası olarak tanıyabildiğinde, Susan ilişkinin yaşamasına izin verebildi.

Bu durumda anne daha baskın figürdü; babanın ihmalkarlığı, annenin kom-
YARALAMA takıntılı hırslarına karşı çıkmamaktan ibaretti. Bir bakıma kızını "fazla" sevdi ve bu yüzden ona çok bağlı kaldı. Susan'ın babasıyla olan sıkı bağını kırmak ve annesinin etkisinin etkilerini görmek için bunu fark etmesi gerekiyordu.

• • • Bazen, Mary örneğinde olduğu gibi, bir kız çocuğu aşırı otoriter ve katı bir babaya karşı isyan eder. Babası askerdeydi ve çocuklarından bile askeri performans istedi. Mizacı dostça ve spontane olan Mary, babasının otoriter tavrına isyan etti. Bir genç olarak LSD aldı ve hızlı bir kalabalıkla etrafta koştu. Sanatsal yeteneğe sahip olmasına rağmen, Mary bunun kaymasına izin verdi ve ikinci sınıfta üniversiteyi bıraktı. Babasının otoriter ve yönetimci eğilimlerine rağmen, onu kırılganlık ve zayıflık göstermeye zorlayan kronik bir hastalığı vardı. Savunmasızlığını hiçbir zaman kabul etmediği için, Mary babasını sanki iki farklı insanmış gibi yaşadı: güçlü, otoriter yargıç ve zayıf, hasta adam. Rüyalarındaki erkekler de bu zıt şekillerde ortaya çıktılar. İktidarsız olan küçük fallusları olan adamlar vardı ve onu bıçaklayıp öldürmeye çalışan şiddetli adamlar vardı. Mary, iktidarsız erkeklerin onun muazzam özgüven eksikliğini sembolize ettiğini ve şiddet içeren, saldıran erkeklerin kendini küçümsemenin sesi olduğunu hissetti. Mary'nin annesi kendisi gibiydi, sıcak, dışa dönük bir kadındı, ama kocasına karşı çıkmadı, Mary'nin annesiyle iyi bir ilişkisi olduğu için önce destek için yaşlı bir kadına döndü. Ancak bu ilişkide, kızı memnun etme rolünü oynama eğilimindeyken, yaşlı kadın onu sık sık Mary'nin babasınınkine benzer otoriter bir şekilde eleştirdi. Analiz sırasında kendine güven kazanmaya başladı ve babanın otoritesine karşı isyan etmenin, ancak yaşlı otoriter kadını memnun ederek ona boyun eğmenin çifte modelini fark etti. Sonunda yaşlı kadın arkadaşıyla ilgili olarak kendini savunabildi. Sonra tehditkar erkekler ve iktidarsız erkekler rüyalarından kaybolmaya başlayınca, daha sonra evleneceği duygusal olarak olgun bir adamla ilişkiye başladı. Artık yeterince güveni vardı.

Baba-Kız, sanat sevgisine geri dönmenin zorluğunu kabul etmek için kendini yaraladı ve bu alanda bir kariyer eğitimi almaya başladı. Yeni bulduğu güçle, hastalığı nedeniyle bir kriz anında savunmasızlığını kabul eden babasıyla anlamlı bir konuşma bile yapabildi. Bu, baba ve kızı arasında daha yakın bir duygusal ilişki sağladı.

• • • Bunlar, babalarıyla yaralı ilişkilerden muzdarip olan yaralı kadınlardan sadece dört örnektir. Bu temanın birçok varyasyonu var. Aşağıdaki rüya, baba ile ilişkisi bozulmuş olan yaralı kadının genel psikolojik durumunu ortaya koymaktadır. Ben bebeğimi kucağıma aldığım bir kafese hapsolmuş genç bir kızım. Dışarıda babam yeşil çayırların üzerinde özgürce ata biniyor. Ona ulaşmayı ve derin bir şekilde hıçkırarak kafesten çıkmaya çalışmayı özlüyorum. Ama kafes devrilir. Bebeğim ve ben kafes tarafından ezilip ezilmeyeceğimizden ya da özgür mü olacağımızdan emin değilim. Bu rüya, baba ve kız arasındaki ayrılığı ve kızın hapsedilmesini ve yaratıcı potansiyellerini görüntüler. Babanın özgür enerjisine ulaşma özlemi vardır. Ancak kızın önce kafesten çıkması gerekir ve bu bir risk gerektirir. O ve bebeği bu süreçte ezilebilir ya da serbest kalabilirler. Bu sadece bir kadının hayali olsa da, diğer birçok kadının babayla olan zayıf bir ilişki tarafından nasıl hapsedildiğini, onları kendi içlerinde babalıkla olan olumlu ilişkiden uzaklaştırdığını dramatik bir şekilde tasvir ettiğine inanıyorum. Kişisel düzeyde, baba-kız yarasının ortaya çıkmasının birçok yolu vardır. Baba son derece zayıf olabilir ve kızı için bir utanç kaynağı olabilir; Örneğin, bir işte çalışamayan veya içki içen veya kumar oynayan bir adam vb. Ya da "onları seven ve terk eden" adamın yaptığı gibi, kendi seçimiyle evi terk eden "ortalıkta olmayan bir baba" olabilir. Devamsızlık aynı zamanda ölüm, savaş, boşanma veya hastalık nedeniyle de olabilir - bunların her biri babayı ailesinden ayırır. Bir babanın kızını yaralamasının bir başka yolu da onu o kadar çok şımartmaktır ki, onun hiçbir sınır duygusu, değerleri yoktur.

YARALAMA ve otorite. Hatta bilinçsizce ona aşık olabilir ve böylece onu bu şekilde kendisine bağlı tutabilir. Ya da kendi iç dişil tarafı maço-eril güç ve otorite ideallerine kurban edildiği için dişil olanı küçümseyebilir ve değersizleştirebilir. Çalışkan olabilir, mesleğinde başarılı olabilir, ancak evde pasif olabilir ve kızıyla gerçekten aktif olarak ilgilenmez, yani bağımsız bir baba olabilir. Durum ne olursa olsun, baba kızının yanında kararlı ve sorumlu bir şekilde olmazsa, onun entelektüel, profesyonel ve ruhsal yönünün gelişimini teşvik etmez ve kadınlığının benzersizliğine değer vermezse, kızının kadınsı ruhunda bir yaralanma meydana gelir. "Dişil", şu anda kadınlar tarafından kendi deneyimlerinden yola çıkarak yeniden keşfedilen ve yeniden tanımlanan bir ifadedir. Kadınlar, erkeklerin kadınlığı, kadınların rollerine ilişkin bilinçli ve kültürel olarak koşullandırılmış beklentileri ve kadınlara yönelik bilinçdışı projeksiyonları aracılığıyla tanımladıklarını fark etmeye başladılar. Kültürel ya da biyolojik bir rolden tanımlanan kadınlık kavramının aksine, benim yaklaşımım "dişil olanı" sembolik olarak bir varoluş biçimi, insan varoluşunun içkin bir ilkesi olarak görmektir. Deneyimlerime göre, dişil olan kendini öncelikle imgeler ve duygusal tepkiler aracılığıyla ortaya koyar ve bu kitap boyunca bunlardan yararlanıyorum." Baba-kız yarası sadece tek tek kadınların yaşamlarında meydana gelen bir olay değildir. Bu, kültürümüzün de bir koşuludur.^ Ne zaman kadınsı olanı, kadının kendi deneyiminden değil, ona ilişkin soyut bir bakış açısından kaynaklanan bir dizi role ya da niteliğe indirgeyerek değersizleştiren ataerkil bir otoriter tutum varsa, orada kolektif babanın kıza üstün geldiğini, onun kendi özünden yaratıcı bir şekilde büyümesine izin vermediğini bulursunuz. Baba-kız yarasının kişisel düzeyde mi yoksa kültürel düzeyde mi yoksa her ikisinde mi meydana geldiği, bugün çoğu kadın için önemli bir konudur. Bazı kadınlar genel olarak babalarını ve/veya erkeklerini suçlayarak bununla başa çıkmaktan kaçınmaya çalışırlar. Diğerleri, bir sorun olduğunu inkar ederek ve geleneği yaşayarak bundan kaçınmaya çalışabilir.

Baba-Kız Yaralı olarak kadınsı rolleri kabul etti. Ancak bu yolların her ikisi de kendi dönüşümlerinin sorumluluğunu vermekle sonuçlanır, biri suçlama yoluyla, diğeri ise adaptasyon yoluyla. Bugünlerde kadınların dönüşümü için asıl görevin, kendilerinin kim olduklarını keşfetmek olduğuna inanıyorum. Ancak bu keşfin bir kısmı, tarihleriyle, onları kişisel, kültürel ve ruhsal olarak etkileyen gelişimsel etkilerle bir diyalog gerektirir. Bir kız çocuğu büyüdükçe, duygusal ve ruhsal gelişimi babasıyla olan ilişkisinden derinden etkilenir. O, hayatındaki ilk erkeksi figürdür ve kendisinin erkeksi yönüyle ve nihayetinde erkeklerle olan ilişkisinin en önemli şekillendiricisidir. "Öteki" olduğu için, yani kendisinden ve annesinden farklı olduğu için, aynı zamanda onun farklılığını, biricikliğini ve bireyselliğini de şekillendirir. Onun kadınlığıyla ilişki kurma şekli, onun kadınlığa doğru büyüme şeklini etkileyecektir. Rollerinden biri, kızı annenin ve evin korunan dünyasından dış dünyaya yönlendirmek, dünya ve çatışmalarıyla başa çıkmasına yardımcı olmaktır. İşe ve başarıya karşı tutumu, kızının tutumunu renklendirecektir. Kendine güveniyor ve başarılı oluyorsa, bu durum kızına iletilecektir. Ama eğer korkuyorsa vebaşarısız olursa, bu korkulu tutumu devralması muhtemeldir. Geleneksel olarak, baba kızı için idealler de yansıtır. Otorite, sorumluluk, karar verme, nesnellik, düzen ve disiplin için bir model sunar.^X^en yeterince yaşlandığında, bu idealleri içselleştirip kendinde gerçekleştirebilmek için geri adım atar. Eğer kendi ilişkisi bu alanlarla olan ilişkisini ya çok katı ya da fazla hoşgörülü yaparsa, bu durum kızının da bu alanlarla olan ilişkisini etkileyecektir.^Bazı babalar hoşgörüden yana yanılırlar. Kendilerine sınırlar koymadıkları için, kendi iç otoritelerini hissetmedikleri, iç düzen ve disiplin duygusu oluşturmadıkları için kızları için yetersiz modeller sunarlar. Bu tür adamlar genellikle "ebedi çocuklar" (puer aeternus) olarak kalırlar. Kendini bu gençlik tanrısıyla çok güçlü bir şekilde özdeşleştiren erkekler, gelişimin ergenlik aşamalarına takılıp kalırlar. ^ Pratik hayatın çatışmalarından kaçınan, taahhütte bulunamayan romantik hayalperestler olabilirler. Bu tür adamlar, YARALAMA

olasılıklar alemi, gerçeklikten kaçınmak, geçici bir yaşam sürmek. Oldukça sık olarak yaratıcılığın kaynaklarına yakındırlar ve ruh için hassas arayıcılardır. Ancak iç yılları ilkbahar ve yaz etrafında yoğunlaştığından, sonbahar ve kıştan gelen derinlik ve yeniden doğuş lacl^ingdir. Eğilim, bu tür bir adam sabırsız olma eğilimindedir. "Tutmak", zor bir duruma dayanmak için gerekli niteliği geliştirmemiştir. Olumlu olarak, genellikle büyüleyici, romantik ve hatta ilham vericidir, çünkü ruhu olasılık, yaratıcı kıvılcım, arayış biçiminde ortaya çıkarır. Ancak olumsuz olarak düşünüldüğünde, onun eğilimi, zor zamanlardan ve mümkün olanı gerçekleştirmek için gereken ayakları yere basan çalışma ve mücadeleden kaçındığı için hiçbir şeyi tamamlamamaktır. Ebedi oğlan olarak kalan bu adamların bazı uç örnekleri, bağımlılıklarına sonsuza dek bağımlı kalan bağımlılarda, çalışamayan erkeklerde, kadından kadına koşan Don Juan erkeklerinde, karılarına pasif oğullar olarak kalan erkeklerde ve kızlarını romantikleştirerek baştan çıkaran erkeklerde bulunabilir. Film yıldızı James Dean ve rock yıldızı Jim Morrison gibi birkaçı kısa bir süre için göz kamaştırıcı derecede başarılıdır, ancak kendilerine zarar verme eğilimlerine yenik düşerler, arkalarında bir efsane ve hatta bir kült bırakırlar ve hayranlıklarının arketipsel karakterini vurgularlar. Bu ebedi oğlanların kızları, yeterli bir öz disiplin, sınır ve otorite modeli olmadan büyürler, genellikle güvensizlik, istikrarsızlık, özgüven eksikliği, endişe, soğukluk ve genel olarak zayıf bir ego duygularından muzdariptirler. Üstelik, eğer baba açıkça zayıfsa (çalışmayan adam veya bağımlı durumlarında olduğu gibi), kızın utanç duygusundan muzdarip olması muhtemeldir. Ve eğer babasından utanıyorsa, bu utanç duygusunu kendine taşıması muhtemeldir. Bu gibi durumlarda, genellikle bilinçsizce ideal bir erkek ve baba imajı oluşturur ve hayatı bu ideal baba arayışına dönüşebilir. İdeali ararken, "hayaletimsi bir sevgiliye", yani yalnızca hayal gücünde var olan ideal erkeğe bağlı olması muhtemeldir.^ Bu nedenle, erkeklerle olan ilişkisinin, özellikle de cinsellik alanında, bozulması muhtemeldir. Babasına karşı yaşadığı bağlılık eksikliğinin, erkeklere karşı genel bir güven eksikliği yaratması muhtemeldir ve bu durum tüm ruh alemine, yani meta-Baba-Kız Yarası'na da yayılabilir

forik olarak konuşursak, "Baba Tanrı'ya". En derin düzeyde, dini bir sorundan muzdariptir, çünkü onun için ruh, baba tarafından sağlanmamıştır. O halde onu nasıl bulacak? Böyle bir babaya sahip olan Anais Nin bunu şöyle ifade etmiştir: "Benim bir rehberim yok. Babam? Onu kendi yaşımda biri olarak düşünüyorum." ^Diğer babalar rijitlikten yana yanılıyorlar. Sert, soğuk ve bazen kayıtsız, katı bir otoriter tavırla kızlarını köleleştirirler. Bu erkekler çoğu zaman yaşamın canlılığından sürgün edilir, kendi kadınsı yanlarından ve duygularından koparılır. Vurguları itaat, görev ve rasyonellik olma eğilimindedir. Ve kızlarının da aynı değerlere sahip olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Kurulu düzene itaat etmek kuraldır. Toplumun normlarından ayrılmaya şüphe ve güvensizlikle bakılır. Bu babalar genellikle otoriter yaşlı adamlardır, sık sık küskün, alaycı ve hayattan mahrum kalırlar. Vurguları kontrol ve işleri doğru yapmak üzerine olduğu için, genellikle beklenmeye, yaratıcılığın ve duyguların ifadesine açık değildirler. Ve bu tür şeyleri alay ve alay ile ele alma eğilimindedirler. Olumlu tarafı, otorite ve göreve yaptıkları vurgu, güvenlik, istikrar ve yapı duygusu sağlar. Olumsuz tarafı, duygu, duyarlılık ve kendiliğindenlik gibi "kadınsı" nitelikleri ezme eğilimindedir. Otoriter yaşlı adamlar olarak işlev gören babaların bazı aşırı örnekleri, tüm paranın kontrolünü elinde tutan, eşlerine ve çocuklarına maddi olarak hükmeden eski atalar, tüm kuralları koyan ve itaat gerektiren babalar, kızlarının dünyada olağanüstü başarılar elde etmesini bekleyen babalar, kızlarının geleneksel kadınsı rolleri takip etmesini talep eden babalar arasında bulunabilir. herhangi bir zayıflık, hastalık ve hatta kendilerinden farklılık belirtisini kabul edemeyen babalar. Daha sonraki yaşamlarında, bu otoriter yaşlı adamların kızları, kendi babaları kadınlıklarını gerçekten kabul edemedikleri için, kendilerini genellikle kendi kadınsı içgüdüleriyle kolay bir ilişkiden mahrum bulurlar. Bu kadınlar babalarından katılık ve sertlik gördükleri için, kendilerine veya başkalarına karşı sert olmaları muhtemeldir. İsyan etseler bile, insan çoğu zaman bu isyanda amansız ve keskin bir şey hisseder. Bazı kız çocuklarısknuckleYARALAMA

otoriter yönetim altında ve asla kendi hayatlarını yaşamazlar. Diğerleri, isyan etseler de, babalarının kontrolüne bağlı kalırlar ve her zaman ona tepki olarak yaşarlar. Bu kızlar da, daha hoşgörülü babalarınki gibi, erkeklerle ve kendi yaratıcı ruhlarıyla sağlıklı bir ilişkiden kopma eğilimindedir. Şimdiye kadar, bir babanın kızıyla olan ilişkisinde var olabilecek iki aşırı eğilimi tanımladım. Ancak çoğu baba ikisinin bir karışımıdır. Ve bir baba hayatını bu iki uç noktadan yalnızca birinde geçirmiş olsa bile, çoğu kez diğer aşırı uçta bilinçsizce hareket eder.^ Katı otoriter babaların, kurdukları tüm güvenlik ve düzeni tehdit eden ve kızlarında korkunç bir kaos korkusu uyandıran, birdenbire akıldışı, duygusal patlamalara kapıldığına dair pek çok örnek vardır. Duygu alemi baba tarafından bilinçli olarak kabul edilmediğinden, bunun yerine zaman zaman onu bunaltıyor gibi göründüğünden, çocukları için daha da tehdit edici görünmektedir. Bazen bu öfkelerin cinsel imaları da vardır - örneğin, itaatsiz bir kızı cinsel düzeyde tehdit altında kalacak şekilde fiziksel olarak cezalandıran baba. Bu nedenle, babanın bilinçli vurgusu görev üzerine, rasyonel olarak çizgiye ayak uydurmak olabilirken, arka planda beklenmedik anlarda bilinçsizce ortaya çıkan çocuksu ruh halleri ve dürtüler olabilir. Aynı şekilde, hoşgörülü babaların da hayatlarının arka planında katı yargıcın alaycı sinizmine sahip olmaları muhtemeldir. Böyle bir baba aniden kızına sırt çevirebilir ve onu kendisinde hoşlanmadığı dürtüsel nitelikler için eleştirebilir. Kuşkusuz, annenin rolü, kız çocuğunun gelişiminde bir başka önemli faktördür.*^ Bu kitaptaki amacım baba-kız ilişkisine odaklanmak olduğu için, annenin etkisine herhangi bir genişlik ya da derinlikte girmiyorum, sadece bu yönde bir ipucu veriyorum. Oldukça sık bir kişi bulurbir evlilikte belirli çiftler. Ebedi bir çocuk olan babanın genellikle bir eş için bir "annesi" vardır. Bu durumlarda, anne genellikle evi yönetir ve ailenin disiplin görevlisidir. Genellikle baba tarafından sağlanan değerler, düzen, otorite ve yapı yalnızca onun aracılığıyla gelir. Bazen böyle bir anne, yaşlı erkeklerin babalarının en katısı olandan daha katı olabilir. Ve bununla birlikte onun gücü geliyorBaba-Kız Yarası

kadın duyguları. Baba zayıf ve hoşgörülü, anne güçlü ve kontrolcü olduğunda, kızın çifte sorunu vardır. Baba sadece ona erkeksi bir model sağlayamamakla kalmaz, aynı zamanda anneye karşı çıkmaz ve kızının kendisini annesinden ayırmasına yardımcı olmaz. Kız çocuğu annesine bağlı kalabilir ve annesiyle özdeşleşebilir. Bu durumda, bilinçsizce annesiyle aynı katı tutumları benimsemesi muhtemeldir. Buna ek olarak, annenin baba olarak işlev görmesi gerektiğinde, bazen kız çocuğu ne gerçek bir babalık ne de annelik alır. Zıt bir çift, bir eş için bir kızı olan katı yaşlı adam babasıdır. Bu durumda, hem anne hem de kız çocuğu tahakküm altındadır ve pasif bağımlılık içindeki anne, gerçek dişil bağımsızlık için bir model sunmaz. Bu yüzden kız çocuğunun kadınlık bağımlılığı modelini tekrarlaması muhtemeldir ya da isyan ederse, bunu kendi kadınsı ihtiyaçları ve değerlerinden ziyade paternalist otoriteye karşı savunmacı bir tepki olarak yapar. Scott ve Zelda Fitzgerald'ın tarzında hem babanın hem de annenin ebedi gençler olması da mümkündür ve o zaman genellikle her iki ebeveyn tarafından sağlanan çok az istikrar, yapı veya otorite vardır. Bu durumlarda,her iki ebeveynin de bağlılığı genellikle zayıftır ve evlilik ve aile çözülebilir, kızı kaos ve endişe içinde bırakabilir. Ya da belki de hem baba hem de anne katı ihtiyarlardır ve her ikisi de sıkı bir saltanatla yönetir. Vesonra kızı her iki taraftan da kendiliğindenlik ve duygu kaynaklarından kesilir. Kendimde ve kadın müşterilerimde, sıklıkla babayla olan yaralı bir ilişkiden kaynaklanan iki karşıt model buldum. Ve bu iki çelişkili kalıp, yaralı bir kadının ruhunda sıklıkla birlikte var olur ve birbirleriyle savaşır. Desenlerden birine "ebedi kız" {orpueila aeterna)!^ Diğerine "zırhlı Amazon" diyorum. Burada, her bir kalıbı daha sonraki bölümlerde daha ayrıntılı olarak anlatıldığı için, her bir kalıbı geniş vuruşlarla kısaca açıklamak istiyorum. "Ebedi kız" veya pueila, kronolojik olarak altmış veya yetmiş yaşında olsa bile, psikolojik olarak genç bir kız olarak kalmış bir kadındır. Bağımlı bir kızı olmaya devam ediyor, YARALAMA

Başkalarının ona yansıttığı kimliği kabul etme eğiliminde. Bunu yaparken, kendi gücünü ve kimliğini şekillendirme sorumluluğunu başkalarına verir. Oldukça sık olarak, katı otoriter bir adamla evlenir ve istediği kadının imajı haline gelir. Genellikle masum, çaresiz ve pasif görünür ve davranır. Ya da isyan edebilir, ancak isyanında kendine acıma, depresyon ve atalet duygularına kapılmış çaresiz kurban kalır. Her iki durumda da, kendi hayatını yönetmiyor. Bu tür kadınların rüyalarında, tekrarlayan birkaç görüntü buldum. Onedream teması, kişinin tüm kimlik kartları ve parasıyla birlikte cüzdanını kaybetmesidir. Örneğin, bir kadın rüyasında erkek arkadaşının onu terk ettiğini gördü ve eve gitmeye çalıştığında parası olmadığını fark etti. Alabileceği tek ulaşım aracı çocuklar için bir okul otobüsüydü. Temel bir bağımlılığı ortaya çıkaran bir başka sık görülen rüya teması, kişinin kendi arabasını sürmemek, baba araba kullanırken genellikle arka koltukta çaresiz ve kontrolden çıkmış hissetmektir. Psikolojik olarak genç kız olarak kalan kadınların rüyalarında sıkça görülen bir başka görüntü de, onları kovalayan, tehdit eden ve bazen de vahşice hükmeden kötü bir yaşlı adamın görüntüsüdür. Birlikte çalıştığım genç bir kadın, kendisini yüksek bir dalış tahtasında görürken, sadist yaşlı bir adam ondan giderek daha tehlikeli dalışlar yapmasını talep etmeye devam etti. Emirlerini yerine getirmeyi bırakmazsa, hayatını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Bu rüya motifleri, kişinin kendi enerji kaynağını ve kimliğini kaybetme tehlikesini (para ve cüzdan kaybıyla sembolize edilir), kişinin kendi hayatı üzerindeki yönünü kaybetme tehlikesini (araba kullanmamakla sembolize edilir) ve mantıksız komutlara karşı kendini savunmama tehlikesini (sadist adamın emirlerini takip ederek) ortaya çıkarır. Ebedi bir kız olarak kalan kadın, çoğu zaman, olumlu bir babanın geliştirmesine yardımcı olabileceği niteliklerle özdeşleşmeyi ve bütünleştirmeyi başaramamıştır: bilinç, disiplin, cesaret, karar verme, kendini değerlendirme, yön. Bugün kültürümüzdeki pek çok kadın kendilerini bu konumda buldu çünkü "kültürel babalar" kadınları bu nitelikleri geliştirmeye teşvik etmedi. Ve çoğu zaman kadınlar bu gelişmeden gerçekten caydırıldı. Sonuç felakettir, kadını duygulandırırBaba-Kız Yarası

zayıf ve çaresiz, kaynakları olmayan, kendi başına saldırmaktan korkan ve eski moda, otoriter, ataerkil ilkelerin egemenliği altında. Bu kalıpların kendimde ve ebedi kızın puella kalıbında sıkışıp kalan birçok kadının hayatında işlediğini gördüm. Sanki bir kadının tematik yanı iki karşıtlığa bölünmüştür: zayıf genç oğlan ve sapkın, sadist yaşlı adam. Bu kombinasyon bir kadının gelişmesini engeller, çünkü bilinçaltında bu iki erkek figürü gizlice birlikte çalışır. yaşlı adamın sesi, "Bunu yapamazsın, sen sadece bir kadınsın" diyor. Ve zayıf, hassas çocuk, onu yıkıcı kalıptan çıkmaktan alıkoyan bu zayıflık duygularına teslim olur. Kültürümüzde kadınların, yaratamayacaklarını ya da tüm erkeklerin çürümüş olduğunu ve sadece onlara ihanet edeceklerini söyleyen çaresiz ve olumsuz duygulara teslim olduklarında bu kaç kez olmalı? İşte o zaman ruhlarını kaybetmiş olurlar! "Zırhlı Amazon", birçok kadının hayatında zıt bir kalıptır. Gelişimsel olarak, bu örüntünün kişisel ya da kültürel düzeyde meydana gelen yetersiz babalığa karşı bir tepki olarak ortaya çıktığını görüyorum. İhmalkar babaya karşı tepki göstermeyen bu tür kadınlar genellikle ego düzeyinde erkeksi veya babalık işlevleriyle özdeşleşirler. Babaları onlara ihtiyaç duydukları şeyi vermediği için, bunu kendilerinin yapmak zorunda olduklarını fark ettiler. Bu nedenle, başarı ya da bir amaç için savaşma ya da kontrol altında olma ve yasayı kendilerinin koyması yoluyla güçlü bir eril ego kimliği oluştururlar, belki de aileyi bir iş firmasıymış gibi yöneten bir anne olarak. Ancak bu eril kimlik çoğu zaman koruyucu bir kabuktur, babaları tarafından terk edilmenin veya reddedilmenin acısına karşı zırhtır, kendi yumuşaklıklarına, zayıflıklarına ve kırılganlıklarına karşı zırhtır. Zırh, profesyonel olarak gelişmelerine yardımcı olduğu ve iş dünyasında söz sahibi olmalarını sağladığı ölçüde onları olumlu bir şekilde korur. Ancak zırh onları kendi kadınsı duygularından ve yumuşak yanlarından koruduğu ölçüde, bu kadınlar kendi yaratıcılıklarına, erkeklerle sağlıklı ilişkilere ve anı yaşamanın kendiliğindenliğine ve canlılığına yabancılaşma eğilimindedir. Ofisimde her gün YARALAMA konusunda başarılı olan kadınları görüyorum

dünya, kendi alanlarında başarılı, finansal olarak bağımsız. Dış göze güvenli ve kendinden emin, güçlü ve güçlü görünüyorlar. Ama terapistin ofisinin güvenliği içinde gözyaşlarını, yorgunluk ve bitkinlik itiraflarını, büyük yalnızlığı ortaya çıkarırlar. Çoğu zaman imajzırh rüyalarında ortaya çıkar. Bir kadın, hayattan bıkmış ve ölmek üzere, koruyucu bir zırh ve miğfer, kalkan ve kılıç giymiş zayıf küçük bir adamın hayalini kurdu. Daha sonra analiz sırasında, gereksiz zırhı bırakırken, açık istiridye kabukları yığınının içine gizlenmiş bir elmas hazine bulduğunu hayal etti. Şimdi vurgusu anda olmak ve ilişkilere açık olmaktı ve daha yumuşak ve daha yumuşak hissediyordu. Kabuk artık açıktı ve gerçek elmas gücü erişilebilir durumdaydı. Başka bir kadının rüyalarında, zırh teması görüntüsünde ortaya çıktı.ağır kışlık montlar. Bir rüyasında yaz mevsimiydi ve çocukluk evinden ayrılırken, kışlık paltolar için birkaç ağır ahşap askı taşıdığını fark etti, ancak paltolar gitmişti. Korumasını kaybettiğini hissetti. Bu evden çıkarken arkasında iki genç adam vardı. Onlar neşeli çocuklardı, eğlence ve hilelerle doluydu ve onlardan korkuyordu. Bu yüzden onlardan uzaklaşmak için adımlarını hızlandırdı, ama hafifçe atladılar ve biri ayakkabı bağcıklarını çözdü. Şimdi dehşete düşmüştü ve kaçmaya çalışırken, felçli ve çılgın kadınlarla dolu, yasak görünümlü bir eve rastladı. Söylemeye gerek yok, dehşet içinde uyandı. Gerçekte, bu kadının kışlık mont korumasını bırakması ve tasasız çocuklarla oynamayı öğrenmesi gerekiyordu, ama yine de onlardan korkuyordu. Amazon zırhı giymiş kadın, ebedi kız gibi kendi merkezinden kopmuştur. Aslında, çoğu kadında, bu iki model birlikte var olma eğilimindedir. Kendi tecrübelerime göre, Amazon zırhı önce geldi. Ama onun arkasında, sonunda ortaya çıkan ve sonra uçup giden, oraya buraya yerleşemeyen, kendini bir yere ya da bir kişiye adayamayan korkmuş küçük kız vardı. Diğer kadınlar uyumlu, çekici eşler olarak başladılar ve aktif olarak öfkeli savaşçılara dönüştüler. Çoğu kadında, iki desen bazen an be an değişiyor. Baba-Kız YarasıÖrnek için, çok fazla topluluk önünde konuşma yapan bir kadın, herkesin önünde bayılmaktan korkan, ancak yan yana olan kırılgan bir kız gibi hissediyordu

İçinde bir konuşmacı olarak yeterlilik ve otorite duyguları vardı. Diğer insanların, özellikle de erkeklerin, içten içe utangaç ve korkmuş hissettiğinde onu güçlü ve yetkin olarak deneyimlediğini görünce şaşırdı. Neden bir kadın başlangıçta ebedi kızın yolunu takip ederken, diğeri zırhlı Amazon'un yolunu izliyor benim için hala büyük bir soru vekeşfedilmeyi bekliyor. Benim önsezim, çeşitli faktörlerin katkıda bulunduğudur.bir kadının hangi yolu seçtiği. Doğuştan gelen mizaç ve kişinin ailedeki konumu ve rolü önemli faktörler gibi görünmektedir. Anne ile olan ilişki başka bir şeydir. Vücut tipi, ırksal ve sosyo-ekonomik sınıf farklılıkları diğer önemli hususlardır. Oldukça sık, en büyük kızın Amazon rotasını kullanma eğiliminde olduğunu, küçük kızın ise ebedi kız olduğunu görüyorum. Fakatbu her zaman böyle değildir. Kişinin baba ya da anne ile özdeşleşmesi ve baskın ebeveyn olan kişiye karşı tekrar etmesi ya da isyan etmesi başka bir faktördür. Deneyimlerime göre, bu iki model (ebedi kız ve zırhlıAmazon) çoğu kadında mevcuttur, ancak biri diğerinden daha bilinçli bir şekilde yaşanabilir. Hem ebedi kız hem de zırhlı Amazon, kendilerini sık sık durumları konusunda umutsuzluk içinde bulurlar. Kendilerinin önemli parçalarından koptukları için merkezlerine yabancılaşmış hissederler. Sanki evleri için bir malikaneleri var ama sadece birkaç odada yaşıyorlar. Filozof Soren Kierkegaard, kendimde ve müşterilerimin yaşamlarında bu yabancılaşma ve umutsuzluğun kaynaklarını anlamama yardımcı oldu. Kierkegaard, Ölüme Kadar Hastalık'ta umutsuzluğu, Ben'le, insan olmanın kaynağıyla bir ilişkisizlik olarak analiz eder. Kierkegaard'a göre umutsuzluğun üç ana biçimi vardır: birincisi, bilinçdışı olan umutsuzluk; ikincisi, bilinçli olan ve kendini zayıflık olarak gösteren umutsuzluk; ve üçüncüsü, umutsuzlukbilinçli olan ve kendini meydan okuma olarak gösteren. Bilinçdışı umutsuzluk biçiminde, kişi Benlik ile ilişkisinin dışındadır, ancak onun farkında değildir. Böyle bir kişi, buna göreYARALAMA

Kierkegaard'a göre, hedonistik bir yaşam sürme eğilimindedir, anın duyumsaması içinde dağılmış, ego-dürtülerinden daha yüksek bir şeye bağlılığı yoktur. Bu, aesiheticism ve Don Juanizm'in aşamasıdır. Burada, insanların umutsuzluk içinde olduklarını bilinçli olarak fark etmedikleri bir varoluş türü görülebilir, ancak Kierkegaard'ın işaret ettiği gibi, can sıkıntısı ve kaygının karanlık anlarına izinsiz giren sonsuzluk duygusu ve zevk için birlikte olma takıntısı, her şeyin yolunda olmadığını ortaya çıkarır. Eğer kişi, can sıkıntısı ve endişenin karanlık anlarının tam olarak bilince girmesine izin verirse, o zaman umutsuzluğun farkındalığı, Benlik ile ilişkisizliğin farkına varır ve kişinin Benliğini seçemeyecek kadar zayıf olduğu hissi gelir, çünkü bu, kişinin bu kararı verme gücünü kabul etmesini gerektirir. Burada kişi, ego dürtülerinden daha yüksek bir şeye bağlanmak için zayıflık yüzünden umutsuzluğa kapılır. Pek çok puella'nın zayıflığın umutsuzluğu içinde yoğun bir şekilde acı çektiğini hayal ediyorum - ^cesur olmak ve riski, bağlılık riskini almak isteyen, ancak bir şekilde korkan ve sıçramayı başaramayan. Ancak kişi zayıflığın nedenine daha bilinçli bir şekilde nüfuz ederse, o zaman zayıflık bahanesinin aslında sadece zaten var olan güçten kaçınmanın bir yolu olduğunun farkındalığı gelir. Kişinin başlangıçta zayıflık olarak kabul ettiği şey, şimdi meydan okuma, yani taahhütte bulunmayı reddetme olarak anlaşılıyor! Kierkegaard'a göre, meydan okumanın umutsuzluğu daha yüksek bir bilinçtir, kişinin Ben'i seçme gücüne sahip olduğunun ya da Kierkegaard'ın terimleriyle, kontrol edilemez ve aşkın olanın kabulünü gerektiren inanç sıçramasını yapma gücüne sahip olduğunun, ancak kişinin bunu aklı ve insanın sonluluğunu aşan güçlere karşı keskin bir meydan okumayla yapmamayı seçtiğinin farkına varmasıdır. Meydan okurcasına, biri değişmeyi reddediyor! Meydan okumanın umutsuzluğu içinde, kişi olasılığı ve sonsuzluğu reddeder. Zayıflığın umutsuzluğu içinde, kişi gerçekliği ve sonluluğu reddeder. Birini reddetmek, her ikisini de reddetmektir. Zayıflığın umutsuzluğunu, ebedi kızın bir yönü olarak görüyorum. Meydan okumanın umutsuzluğu bana zırhlı Amazon'un bir yönü gibi görünüyor. Ve yine de sonunda gizlice aynıdırlar - benlikte bir bölünmenin iki kutbu. Baba-Kız YarasıPuella'nın arketipsel kalıbına giren, zayıflığın umutsuzluğuna kapılan kadınların, güçlerinin farkına varmaları ve silkelenmeleri gerekir

kurban kimlikleri. Amazon'un kontrol etme eğilimine kapılan kadınların, kontrolün nasıl sahte bir güç olabileceğini görmeleri ve kontrol edilemeyen şeylere açık olmaya değer vermeleri gerekiyor. Kierkegaard'a göre, çözüm ve dönüşüm, tüm aşamalardaki umutsuzluğun bir inanç sıçramasıyla üstesinden gelindiğinde nihai olarak gelir. Bu sıçrayışta kişi aynı anda hem zayıflığını hem de gücünü, insan olmanın sonlu ve sonsuz alemlerinin birbirine karıştığını ve insanın bir mutlakla özdeşleşmek yerine karşıtlar arasında hareket etmesi gerektiğinin farkına varmasını kabul eder. Terapötik olarak, psikiyatrist Carl Gustav Jung'un çalışmasında birbirçok insanın hayatında var olan bu tür bir durumu anlamada büyük yardım. Jung, her insanın hayatının karmaşık ve gizemli bir bütün olduğunu düşünüyordu. Ancak, kişisel aile deneyimlerinden, kültürel etkilerden ve doğuştan gelen mizaçlardan gelen gelişimlerinin belirli seyri, bir kişinin kişiliğin bir bölümünü vurgulamasına ve çatışan kısmını vurgulamasına yol açma eğilimindeydi. Yine de, bu diğer karşıt, kabul edilmeyen taraf, kabul edilmek ve sıklıkla bilinçli olarak kabul edilen tarafa izinsiz girilmek isteyen, kişinin davranışını etkileyen ve ilişkilerini bozan bir taraftı. Jung, kişisel gelişimin görevinin her iki tarafın da değerini görmek ve onları kişi için verimli bir şekilde birlikte çalışabilmeleri için bütünleştirmeye çalışmak olduğunu düşündü. Bunu, kendini bu iki örüntü arasında bir çatışma içinde bulan yaralı kadın için terapötik açıdan önemli buluyorum: ebedi kız ve zırhlıAmazon. Her birinin kendi değeri vardır. Her biri diğerinden öğrenebilir. Ve ikisinin bütünleşmesi, ortaya çıkan kadın için bir temeldir. Bir kadın, baba ile bozulmuş bir ilişki nedeniyle yaralanmış olsa da, yarayı iyileştirmek için çalışması mümkündür. Ebeveynlerimizin etkilerini taşırız, ancak yalnızca ebeveynlerimizin ürünleri olarak kalmaya mahkum değiliz. Jung'a göre ruhta, denge ve bütünlüğe doğru hareket eden doğal bir iyileşme süreci vardır. Ruhta ayrıca, arketipler olarak adlandırdığı ve dış modeller olmadığında veya tatmin edici olmadığında bile, iç modeller olarak hizmet etmeye hazır olan doğal davranış kalıpları vardır. Örneğin, bir kadın kendi içinde babanın tüm potansiyellerine sahiptir

arketiptir ve bilinçdışıyla temasa geçme riskini almaya istekliyse bunlara sıklıkla ulaşılabilir. Bu nedenle, kişisel ya da kültürel babalar başlangıçta kadın olarak kendimizin bilinçli imajını ve dünyada ve erkeklerle olan ilişkimizde neler yapabileceğimizi şekillendirmiş olsalar da, içimizde, gerçek yaşam öykülerimizdeki olumsuz etkilerin çoğunu telafi edebilecek içsel arketipsel babanın olumlu ve yaratıcı yönleri de vardır. Baba ilkesiyle daha iyi bir ilişki kurma potansiyeli, hepimizin içinde olan bir potansiyeldir. Rüya imgeleri genellikle babanın daha önce bilinmeyen yönlerini ortaya çıkarır.daha bütün ve olgun olmak. Aşağıdaki durum bu görüşü göstermektedir. Birlikte çalıştığım bir kadın, kadınsı olana değer vermeyen katı bir babanın otoriter yönetimi altında büyüdü. Sıkı çalışma ve disiplin, erkeksi meslekler onun vurguladığı şeylerdi. Herhangi bir zayıflık veya savunmasızlığa izin verilmedi. Böylece kızı bu değerleri benimsedi ve her zaman hayatını planlamak ve kontrol etmekle çok meşgul oldu. Rahatlamasına ya da herhangi bir zayıflık göstermesine izin vermedi. Ancak bu onu başkalarından duygusal bir mesafeye ve kendi kalp merkezinden uzak bir mesafeye koydu. Başkaları tarafından giderek daha görünür hale gelen bir cilt hastalığı geliştirdikten kısa bir süre sonra terapiye başladı. Sanki savunmasızlığı kabul edilmek istiyor gibiydi. Onu daha fazla saklayamazdı, çünkü herkesin görmesi için teninin üzerindeydi. Terapinin başlangıcında gördüğü ilk rüyada, bir gökdelenin kulesinde mahsur kaldı. Orada, şehirdeki tüm trafik akışını görebiliyordu, ama hiçbir şey yapmak için yere inemiyordu. Sonunda eğlenceyi seven bir adam kuleye tırmandı ve onun yeryüzüne inmesine yardım etti ve sonra kız onunla çıplak ayakla koştu, çimlerde oynadı. Bu rüya, erilin o zamandan beri gelişiminde eksik olan yanını gösterdiBaba-Kız Yarası, sert ve ciddi babası tarafından sağlanmadı. Onunla oynayabilecek içgüdüsel bir adamla ilişki kurması gerekiyordu. Analizin başlarında, babasının etkisini gösteren bir rüya da gördü. Rüyasında babasına cilt hastalığını göstermek istedi, ancak ona bakmayı reddetti. Ona herhangi bir savunmasızlık izni vermeyi reddetti ve bilinçsizce kendine karşı tutumunu benimsemişti. Bu etkilenmedi

sadece duygusal hayatı değil, aynı zamanda yaratıcılığı. Büyük bir sanatsal yeteneğe ve yaratıcı potansiyele sahip olmasına rağmen, daha rasyonel bilimlerden birine girdi ve çalışmalarını asla bitirmedi. Sanki kendi yolunda değil de babasının yolundaydı. Analiz sırasında, savunmasız tarafını kabul etmeye başladı ve oynamasına izin verdi. İlk rüyasındaki adam, kendisinin bu alanlarını kabul etmek için bir imaj sağladı. Dış katta, daha sonra aşık olduğu sıcak, spontane bir adamla tanıştı ve savunmasız tarafını açtı. Tekrar okula başladı, bu sefer de çok sevdiği bir bölgede. Bundan kısa bir süre sonra babasının imajı rüyalarında değişti. Bir rüyasında babasının öldüğü söylendi. Sonra onu nehrin diğer tarafına çağıran bir zil duydu. Bir köprüden geçmeye başladı, ancak köprü tam olarak bitmemişti ve bu yüzden karşıya geçmek için suya girdi. Babanın ölümü, onun katı saltanatının sona ermesini simgeliyordu ve şimdi nehrin diğer tarafına, kendisinin yeni bir tarafına geçmeye çağrılıyordu. Bu yeni tarafa giden köprü zaten kısmen inşa edilmişti, ancak yolu geçmek için suya girmesi gerekiyordu. Onun için bu, hayatın akışına ve duygularına girmek anlamına geliyordu. Bunu yaparken, babasının imajı rüyalarında değişti ve daha kabullenici hale geldi. Bir rüyada ona ait olan bir şeyi kaybetmişti ve başarısızlığı için onu azarlamak yerine onu kabul etti. Başka bir rüyada babası yaratıcı bir rock müzisyeni için çalışıyordu ve onunla gurur duyuyordu. Sanki rüyalar ve hayatı birlikte dans ediyordu, her biri sırayla yeni hareketler yapıyordu, böylece yeni bir ritmik varoluş biçimine geçebiliyordu. Kendini tanıma arayışı ve rüyalarıyla terapi yoluyla ilişki kurarak, oyuncu, akıcı duygu tarafıyla bağlantı kurabildi ve kadınlık ve yaratıcılık serbest bırakıldı. İçindeki baba arketipinin telafi edici enerjilerini deneyimlediğinde, sert, katı ve kabullenmeyen babasından gelen eski yara iyileşmeye başladı. Kızın Kurban EdilmesiSenin doğan, prenses, gerçekten asil ve doğru; Ancak olaylar iltihaplanır ve ilahiyat hastadır.

EuripidesBABA-KIZ YARASI kültürümüzün bir koşuludur ve bu nedenle bugün tüm erkek ve kadınların içinde bulunduğu kötü durumdur. Kadınlar sıklıkla erkeklerden daha aşağı kabul edilir. Erkekler genellikle kadınsı nitelikler gösterirlerse küçümsenirler. Baba-kız yarasında örtük olarak, eril ve dişil ilkeler arasındaki rahatsız edici bir ilişki vardır." Ve bu sadece bireyleri değil, aynı zamanda ortakları, grupları ve tüm toplumları da etkiler. Hem erkekler hem de kadınlar bundan muzdariptir. Her ikisi de kendi kimlikleri ve birbirlerine karşı rolleri konusunda kafa karışıklığı yaşıyor. Baba-kız yarasının kökleri derindir ve Euripides'in Aulis'teki Yunan draması Iphigenia'da açıkça görülebilir. Drama, bir babanın kızını nasıl kurban etmeye geldiğini gösteriyor ve babanın bu amaca sürüklendiğinde hissettiği yarayı tasvir ediyor. Aynı zamanda, ataerkil bir şekilde yönetilen bir toplumda dişil bakış açısının sınırlı olduğunu da ortaya koymaktadır. Iphigenia, Kral Agamemnon'un en büyük ve en sevilen kızıdır. Ve yine de, oyunda, onu en çok seven babası tarafından kurban edilir, ölüme mahkum edilir. Bu nasıl olabilir? Bir babanın bir kız çocuğunu kurban etmesi nasıl mümkün olabilir? Oyunun başlangıcında, Agamemnon'u, kızı Iphigenia'nın kurban edilmesini kabul ettiği için derin bir umutsuzluk içinde, yarı delilik içinde buluruz.Helenler, Truvalı Paris, kadınların en güzeli ve Agamemnon'un kardeşi Menelaus'un karısı Helen'i çaldığı için Truva'ya savaş sözü vermişlerdi. Ancak ordu savaşa yelken açmaya hazır olarak Aulis Körfezi'ne gittiğinde rüzgar yoktu. Savaş arzusuyla çıldırmış ordu sabırsız hale geldi ve Agamemnon'un yönetimi tehdit edildi. Gücünü, ihtişamını ve ordunun komutasını kaybetmekten korkan Agamemnon, Yunanistan'ın daha büyük ihtişamı için ilk doğan kızını feda etmesi gerektiğini söyleyen anoracle'ye danıştı. Kurban, rüzgarın yelken açması karşılığında tanrıça Artemis'e yapılacaktı. Umutsuzluk içinde, Agamemnon nihayet kararnameyi kabul etti ve Aşil ile evleneceğini söyleyerek Iphigenia'yı çağırdı.Ama bu, Iphigenia'yı kurban için Aulis'e götürmek için sadece bir bahaneydi. Daha sonra Agamemnon yaptığı şeyin çılgınlığını fark etti, ama çok geçti.

Öfkeyle Agamemnon, Menelaus'u bir güzellik kandırmacası olmakla ve bunun için aklını ve onurunu bir kenara atmaya istekli olmakla suçladı. Menelaus, Agamemnon'u kendi gücünü kurtarmak için Iphigenia'nın kurban edilmesini kabul etmekle suçladı. İki kardeş öfkeyle kavga ederken, Iphigenia geldi ve Agamemnon kaderin pençesinde kendini güçsüz hissetti. Menelaus ani bir şefkat anında yanıldığını anlamış ve Agamemnon'u kızını feda etmemesi için ısrar etmiş olsa da, Agamemnon şimdi bunu devam etmek zorunda hissetti. Reddederse, öfkeli kitlelerin ayaklanacağından ve sadece İphigenia'yı değil, kendisini de feda edeceğinden korkuyordu. İktidara ve Yunanistan'ın ihtişamına yaptığı hizmetle ve korkusuyla yönetilen Kral Agamemnon, kızı İphigenia'yı öldürmek zorunda hissetti.Iphigenia ve annesi Clytemnestra, Aulis'e vardıklarında, Iphigenia'nın Akhilleus'la evlenme planından memnundular. Ancak Iphigenia babasını garip bir şekilde üzgün ve endişeli buldu. Ve Agamemnon, Clytemnestra'ya kızının düğününden önce Aulis'ten ayrılmasını emrettiğinde, bunu garip düşündü ve reddetti. Sonunda kızını kurban etme planını keşfetti ve öfkelendi. Akhilleus da, Agamemnon tarafından kandırılan Kızı Kurban Ettiğini öğrenince sinirlendi ve Iphigenia'yı canı pahasına korumaya yemin etti. Dehşete kapılan umutsuzluğa kapılan Clytemnestra, Agamemnon'u duyduklarıyla yüzleştirdi. İlk başta suçlamadan kaçtı ve reddetti, ama sonunda korkunç gerçeği itiraf etti. Öfkelenen Clytemnestra onu daha fazla utançla suçladı - ilk kocasını ve bebeğini öldürdüğünü ve onu zorla aldığını söyledi. Ama öz babası evliliğe göz yumduğunda, boyun eğdi ve itaatkar bir eş oldu. Clytemnestra, fikrini değiştirmek için Agamemnon'u utandırmaya çalıştı. Ve Iphigenia babasına hayatı için yalvardı. Her ikisi deClytemnestra'nın kız kardeşi ve Iphigenia'nın teyzesi olan Helen'in neden kızından daha önemli olması gerektiğini sordu. Ancak ordunun şeytani iktidar hırsı karşısında çaresiz hisseden Agamennon, Yunanistan'a ilk görevini verdi ve başka seçeneği olmadığını söyledi. İlk başta Iphigenia, Helen'i lanetledi; Katil babasına lanet okudu; ve Truva'ya giden şehvetli orduyu lanetledi. Ancak Aşil bile ordunun azgın kitleleri karşısında çaresiz kaldığında pes etti. Yunanistan'a gitmeye karar verdi, çünkü tüm Hellas filonun yelken açması için ona bakıyordu.

"Bir erkek bir sürü kadından daha değerlidir" dediğinde Akhilleus neden onun için ölsün, diye sordu. ^ Ve o, bir ölümlü, ilahi Artemis'e karşı çıkan kimdi? Ama Yunan Korosu gerçeği söyleyerek cevap verdi: "Senin tabiatın, prenses, gerçekten asil ve doğru; Ama olaylar iltihaplanır ve tanrısallık hastadır." ^ Yine de, Iphigenia soylu bir şekilde babasını affederek ve annesine kızmamasını ve ondan nefret etmemesini söyleyerek ölüme gitti. ^Bu dramada dişil olanın hangi görüşü ima ediliyor? Kadın, erkeğin mülkü olarak kabul edilir! Öne çıkan üç kadın karakter, erkeğin sahip olduğu nesneler olarak kabul edilir. Menelaus, Helen'i kendi mülkü olarak gördüğü için, güzel Helen'in kaybı, Yunanlıları onu geri almak için Truvalılara savaş açmaya başlatır. İtaatkar eş Clytemnestra, Agamemnon ashis tarafından hüküm sürmek için kabul edilir. Ve Iphigenia, babası tarafından feda edilebilecek bir kızdır. Bu nedenle, dişilin kendini kendi merkezinden açığa vurmasına izin verilmez, ancakhakim eril görüşle uyumlu formlara indirgenir. Aynı zamanda, hakim olan eril hedef güçtür; 7. YARALAYANİnsanın ilk görevi, bedeli ne olursa olsun, Yunanistan'a karşı olmaktır. Helen'in Paris'i baştan çıkarması, Yunanlıların Truvalılara karşı savaş açması için gerçekten bir fırsattır. AsAgamemnon daha sonra çok geç olduğunu fark eder: "Hellen ordusunda şeytani bir güçle garip bir şehvet kol geziyor..."^ Ve bu güç şehveti nihayetinde Iphigenia'nın kurban edilmesini talep ediyor. Bu drama aynı zamanda dişil içindeki bir bölünmeyi de gösteriyor. Güzelliği kişileştiren Helen'e bir rol verilir. Bir diğeri, itaatkar ve saygılı eş ve anne olan Clytemnestra'ya verilir. Dişil olanın bu iki biçimi, bu oyunun kadınlar için sunduğu tek roldür. Dişil alem, ya güzellik, oroitaat yoluyla erkeklerin hizmetine indirgenerek değersizleştirilir. Güzellik ideali, kadının değerini, erkeklerin arzusunun basit bir yansımasına indirger ve onu kız benzeri bağımlılığın puella konumuna sokar. Ve itaatkar itaat onu efendinin hizmetkarı statüsüne indirger. Her durumda kadın kendi içinde ve kendi başına var olmaz, ama ona sahiptir

kimlik sadece insanın ihtiyaçlarıyla ilgili olarak. Baba Kral Agamemnon, sonunda Yunanlıların Helen'i geri getirebilmesi için kızını kurban etmeyi kabul ettiğinde, dişil olanın bu değersizleştirilmesini destekler. Ve karısı Clj^em-nestra'nın kendi fermanıyla yönetilmesini bekliyor. Kendi hırsı ve güç ihtiyacı birincildir ve kızının refahı sadece ikincildir. Tıpkı iki kız kardeşin, Helen ve Clytemnestra'nın, güzellik ve itaatin bölünmüş kadınsı ideallerini kişileştirmesi gibi, iki erkek kardeş de öyle. Menelaus ve Agamemnon, ruhen bu iki karşıt tarafından yönetilir. Çocuksu kardeş Menelaus, Helen'in güzelliğinden o kadar etkilenir ki, her şeyi, bütün bir insan ordusunu ve hatta yeğeninin hayatını feda etmeye hazırdır. Buna karşılık, Agamemnon, Yunanistan'ın iktidar arzusuna ve kendi kral olma hırsına hizmet etmek için ruhunu sattı, ancak bu pozisyon onu izole ediyor ve insani babalık duygularını ifade etmekten alıkoyuyor. Belki de Agamemnon'un çektiği en kötü yara gözyaşlarından kesilmektir. İtiraf ettiği gibi: Ne kadar takıntılı bir Kader tuzağına düştüm! Tüm zekamdan daha zeki olan ilahi bir güç beni kandırdı ve yendi. Gördüğüm kadarıyla, düşük doğmuş olmanın avantajları var: Bir adam ağlayabilir ve acılarını dünyaya anlatabilir. Bir kral acılara daha az katlanmaz; amaKızın Kurban Edilmesihaysiyet talebi hayatımızı yönetir ve biz kitlelerin kölesiyiz. Ağlamaktan utandım; ve aynı şekilde, bu kadar derin bir keder içinde ağlamamaktan utanıyorum.^Kral ve baba Agamemnon'un içine düştüğü tuzak nedir? Ruh, rüzgar eksikliği ile sembolize edilen iktidarsız gibi görünüyor. Ve Koro'nun duyurduğu gibi: ". . . . olaylar iltihaplanır ve ilahiyat hastadır." Agamemnonis, insanın Yunanistan adına iktidar için gönüllü çabasına yakalanır ve bu yüzden kızı bu amaç adına Yunanistan'ın ruhu olmak için feda edilir. Kral, ilahi ilkenin görünür tezahürü olarak, kültür tarafından bilinçli olarak tanınan değerleri onaylar. Bu kültürde dişil olanın değeri yalnızca eril amaçların nesnesi olmaya indirgenir. Bu nedenle dramada kadınların gerçek bir gücü yoktur. Helen, bir güzellik objesi olarak baştan çıkarılır. Clytemnestra, eş olarak,

Kocasının kuralına itaat edin. Bir anne olarak evde bazı kuralları vardır, ancak kızının hayatını kurtarmak söz konusu olduğunda güçsüzdür. İphigenia, kızı olarak, devletin siyasi gücü için feda edilmelidir. Hayatı için yalvarırken Agamemnon'a söylediği gibi, ". . . . Gözyaşlarım benim tek büyüm; Onları kullanacağım, çünkü ağlayabilirim." ^ Ama onun saf masumiyeti ve gözyaşları, siyasi gücün en yüksek değer olduğu durumlarda hiçbir işe yaramaz. Böylece, Kral Agamemnon'un onayladığı kültürün dişil olanı değersizleştirmesi, kızının kurban edilmesine yol açar. Ve Iphigenia saf ve asil olmasına ve konumunun kesinliğini gördüğünde babasını affetmesine rağmen, kaderine boyun eğmesiyle birlikte, sonunda dişilliğin bu değersizleşmesini kabul eder. Kendini Yunanistan için feda ediyor ve "Bir erkek, bir sürü kadından daha değerlidir" diyor. Babasının ruh projeksiyonunu kabul ederek şöyle diyor:... Babam sunağın etrafında dolaşsın, güneşi takip etsin. Tüm Helenlere kurtuluş ve zafer vermeye geldim! Beni yönet, büyük Truva'yı ve tüm halkını devirmek için doğmuş bir bakire.^Iphigenia, Yunanistan'ın ruhu haline gelerek, kendi dişil kimliğinden ve gözyaşlarının değerinden vazgeçer "... çünkü sunakta gözyaşları için yer yoktur." ^ Ama boyun eğip bağışlasa da, öfke ve keder içinde kalan yaralı annesi bağışlayamaz. Ve böylece ailenin hikayesi, diğer oyunlarda Clytemnestra'nın Agamemnon'u öldürüp Iphigenia'nın ölümünü işkence etmesi ve babasının ölümünün intikamını almak için oğlu Orestes'in annesi Clytemnestra'yı öldürmesiyle devam eder. ^Baba-kız kurbanının kökleri, eril gücün dişil olan üzerindeki egemenliğine dayanır. Eril, dişil değerlerden koparıldığında, dişil ilkenin kendi merkezinden kendi çıkardığı şekilde kendini göstermesine izin vermediğinde, dişil olana çok sayıda forma izin vermeyip onu yalnızca eril amaçlara hizmet edenlere indirgediğinde, dişil alanın değerleriyle ilişkisini yitirir. İşte o zaman eril vahşileşir ve sadece dıştaki kadını değil, aynı zamanda iç dişil tarafını da feda eder.

Bu durumun görüntüsü, Çin Taocu bilgelik kitabı / Ching'de bulunan Heksagram 12, "Durgunluk-Durgunluk" ile ifade edilir. IChing'in kozmosa ve insan varoluşuna ilişkin temel imgesi, dişil ve eril ilkeler arasındaki ilişkiye dayanır. Bu iki kutup uyumlu bir ilişki içinde olduğunda, büyüme, ruh ve yaratıcılık için kaynak vardır - eril ve dişil bilgeliğin birliği için. Ancak, dişil ve eril ilkeler uyumsuz olduğunda, kaos ve yıkım için bir durum vardır. Heksagram 12'de, "Durgunluk", eril ilke (cennet) yukarıdadır ve dişil ilke (dünya) aşağıdadır. Eril ve dişil arasındaki bu ilişki hakkında / Ching şöyle der:Cennet yukarıdadır, gittikçe uzaklaşır, aşağıdaki dünya ise derinliklere doğru batar. Yaratıcı güçler ilişki içinde değildir. . . . Gök ve yer birliğin dışındadır ve her şey kutsanmıştır. Yukarıda olanın aşağıda olanla hiçbir ilgisi yoktur ve yeryüzünde karışıklık ve kargaşa hakimdir." / Ching, bu takımyıldızla birlikte, kamusal yaşamda karşılıklı güvensizliğin hüküm sürdüğünü ve iki temel ilke arasındaki ilişkinin yanlış olması nedeniyle verimli faaliyetin imkansız olduğunu söylemeye devam ediyor. Euripides'in Aulis'teki Iphigenia'da tasvir ettiği Kızın Kurban Edilmesi'nin eril ve dişil arasındaki ilişki budur. Eril ve dişil ilkeler arasındaki rahatsız edici ilişki, Jungcu psikolojinin bakış açısından, bireyler arasında olduğu kadar her bireyin içinde de var olabilir. Her kadının erkeksi bir yanı vardır, genellikle bilinçsiz ruhunda gizlidir. Tersine, her erkeğin kadınsı bir yanı vardır ve bu genellikle bilinçsiz ve onun için kullanılamaz. Bir birey için kişisel gelişimin görevi, bu kontraseksüel yönün farkına varmak, ona değer vermek ve uygun durumda bilinçli olarak ifade etmektir. Karşıt taraf kabul edildiğinde ve değer verildiğinde, bir enerji ve ilham kaynağı haline gelir, bu da kişideki eril ve dişil ilkelerin yaratıcı bir birliğini ve aynı zamanda erkekler ve kadınlar arasında yaratıcı bir ilişkiyi mümkün kılar.

Dişil, bu kadar değersizleştirildiğinde ve bastırıldığında, sonunda öfkelenir ve Clytemnestra'nın intikam duygusuyla Agamemnon'u öldürmesi gibi, ilkel bir şekilde hakkını talep eder. O halde baba-kız fedakarlığı sadece kadınların gelişimini değil, aynı zamanda erkeklerin iç gelişimini de etkiler. Agamemnon, kızı Iphigenia kadar yaralı ve umutsuzluk içindedir, hayatta özgür değildir.Eril olanda güzellik arzusu ile güç arzusu arasındaki bölünme ve buna karşılık gelen dişil olanda güzel olan (ebedi kız) ile itaatkar olan (zırhlı Amazon) arasındaki bölünme, savaşan kardeşler (Menelaus ve Agamemnon) ile kötü ilişkili kız kardeşler (Helen ve Clytemnestra) arasındaki dramada kendini gösterir. Karşıtların bu kırılması, baba-kız yarasında ortaya çıkar. Bu iki karşıtlıktaki eril bölünme, dişil ideali güzelliğe ve göreve indirger. Her iki erkek kardeş de kadınları kullanıyor; biri zevk için, diğeri güç için. Kişileştiren Iphigeniadişil potansiyel, başlangıçta bu durumu protesto eder, ancak sonunda güç hedefine boyun eğer. Kurban, avın bakire tanrıçası Artemis'e yapılır, çünkü Agamemnon, Artemis'in geyiklerinden birini onu onurlandırmadan öldürdü. Bazı efsanelerde Agamemnon, öfkeyle rüzgarları durduran ve Iphigenia'nın kurban edilmesini talep eden Artemis'ten daha büyük bir avcı olduğunu bile iddia etti. ^ Artemis, Agamemnon tarafından ihmal edildi. Psikolojik olarak bakıldığında, agoddess'in ihmali, temsil ettiği ruhun yönüne bilinçli olarak değer verilmediğini gösterir. Bakire bir tanrıça olarak Artemis, kendi içinde olmanın bakire kalitesini, dişil merkezlilik ve bağımsızlığın içsel bir tutumunu sembolize eder. *^ Artemis'in görevlerinden biri, ergenlik çağındaki genç kızları korumak ve onlara bağımsız olmayı öğretmektir. BuAgamemnon ve hakim kültürel değerler tarafından onurlandırılan şeydir. Dişil olanın bilinçli olarak eril üzerinde hiçbir etkisi olmamıştır. Sonuçta, Agamemnon ne karısını ne de kızını dinlemez. Ne dişil bağımsızlığa izin verdi ne de tanrıçaların en büyüklerinden biri olan Artemis'e saygı duydu. Sadece kendi gücüne değer verir, istediğini alır, örneğin Artemis'in geyiğini. Belki de Artemis, Agamemnon'a dişil olanı değersizleştirerek ne kaybettiğini göstermek için bu fedakarlığı talep ediyor. Onu kaybetmek

Kendi kadınsı potansiyelinin bir sembolü olan kızı, güç tutumunun sonuçlarını gösterir. Bir erkek dişil olanı ayaklar altına alırsa, onunla olan ilişkisini kaybeder. Yani bir anlamda, Artemis'e yapılan fedakarlıkbu kadınsı bağımsızlığı onurlandırın. Aulis'teki Iphigenia, M.Ö. 405 civarında yazılmış bir Yunan draması olmasına rağmen, aynı durum günümüz Batı kültüründe de devam etmektedir. Dişil, birçok erkeğin gözünde hala itaatkar bir eşe veya güzel metrese ya da bu temalarda avarisyona indirgenmiştir. Birçok kadın hala kendilerini erkekler için yaşarken buluyorve kendileri için değil. Bazı kadınlar tepki olarak ayrılmaya ve mesleklerde kendilerini gerçekleştirmeye başladılar. Ancak çok sık olarakpuella bağımlılığından kurtulmak için, eril modeli taklit ederler veböylece dişil olanın değersizleştirilmesini sürdürürler. Buna karşılık, Clytemnestra gibi kendini güçsüz hisseden ve öfkelenen diğer kadınlar, sisteme açıkça saygıdeğer olabilirler, ancak öfkelerini gizlice ifade ederler; Örneğin, seksi ortadan kaldırmak, misilleme olarak bir ilişki yaşamak, kocalarının kredi kartlarını doldurmak, çok fazla içmek, hastalanmak ve hipokondriyak veya depresif ve intihara meyilli olmak vb. Belki de insanın çektiği en büyük yara, kendi yarasını kabul etmemek, ağlayamamaktır. Kontrollerini ve otoritelerini sürdürmek için her zaman haklı ve kendi kendini haklı çıkarmaları gerektiği yanılsaması altında olan birçok baba ve Kızımızın Fedakarlığıteknolojik çağımızda kontrol ve başarı gibi güç hedeflerine kapılan birçok erkek kendilerini bu durumda bulurlar. Gözyaşlarının gücünü kaybettiler ve kendi genç, hassas, kadınsı taraflarını onurlandırmayı başaramadılar. Agamemnon gibi, onlar da kendi güçleri adına "iç kızlarını" feda ettiler. Ya da erkek kardeşi Menelaos gibi, dıştaki kadının gücüne yenik düşmüş ve kendi gerçek iç kadınlıklarına erişimlerini kaybetmiş olabilirler. Her iki durumda da, bağımsızlık yanlısı ruh onurlandırılmaz ve kaybolur. Birçok yönden, Aulis'teki Iphigenia bugün için bir imge sağlar: cinsiyetler arasında kaos ve güç arzusu hala hüküm sürmektedir; Ruh (dişil ve eril ilkeler arasındaki armonik ilişki) hala bulunamamıştır.

çoğu erkek ve kadının hayatında etkili bir şekilde hareket ediyor olmak. Ama en azından sorular çoktur ve soruların olduğu yerde, yetersiz var olan kalıpları kırma arayışı, bilinci ve umudu vardır. Kültürümüzde, dar bir kadınlık vizyonundan, kültüre ve sıklıkla kişisel baba ve annelere gömülü olan dar bir vizyondan muzdarip birçok modern Iphigenias bulunmaktadır. Bu kadınlar genellikle öfkelidir ve ataerkil kültürümüzde kadınlara atfedilen imajların erkeklerin kadınlıkla olan yetersiz ilişkisinden etkilendiğinin farkındadır. Yine de kendilerini kapana kısılmış ve çaresiz hissederler. Kırklı yaşlarında yetenekli ve çekici bir kadın olan Joan buna bir örnektir. İdeal kadının Helen gibi olması gerektiğini hissederek büyüdü - en güzel, en arzu edilen, görünüşüyle tüm erkekleri cezbedebilen ve aynı zamanda erkeğin ihtiyaç duyduğu ve arzuladığı her şeyi yapabilen ve yapabilen bir kadın. Kültür tarafından desteklenen bu imaj, kısmen ebeveynlerinden de geldi. Kendi kadınlığı içinde bir bölünmeden muzdarip olan annesi, sevimli, genç ve bağımlıydı (ebedi kız), ancak kocasıyla cinsel ilişkinin tadını çıkaramayan ve tadını çıkaramayan bağımsız savaşçının (zırhlı Amazon) bir yüzü vardı. Evliliğinde hüsrana uğrayan babası, kızını muhtemelen çok sevdi, bu yüzden kızı büyük olasılıkla onun bilinçaltında bir aşk ilişkisi arzusunu ve bununla ilgili suçluluk duygularını aldıYARALIKreamler, üstlendiği ama aslında uygun olmayan bazı rolleri görmesine yardımcı olan görüntüler sağladı. Bir rüyada Joan, annesi tarafından Külkedisi pozisyonuna düşürüldü ve bazı kirli külleri temizlemek zorunda kaldı. Bazı yönlerden bu, annesinden aldığı bilinçdışı mesajdı - annesi kadar güzel olmadığı ve itaatkar bir kız olarak görevinin ebeveynleri arasındaki yetersiz ilişkiyi temizlemek olduğu. Joan'ın bununla başa çıkma şekli, ebeveynleri için bir arabulucu olmak ve profesyonel olarak çok yetkin olmaktı. Ama içten içe kendini aşağılık hissediyorduçünkü gizliden gizliye "Helen" olmak, babasının gizlice umut ettiği kadın ve zamanın kültürel imajı olan kadın olmak istiyordu. Bugüne kadar, o zaman bir kardeşlik adamı tarafından "sabitlenmek" ve nihayet hemen ardından evlenmek

Üniversite mezuniyeti, çevresindeki kadınlar için hedefti. Joan ergenlik çağındayken, kendi fiziksel ve duygusal gelişimi açısından bu görüntüyle kendini aşama dışı hissetti. Bu yüzden akran baskısı ve sosyal flört sistemi onu aşağılık hissettirdi. Bir yandan kültürel onay istiyordu, ancak aynı zamanda bu imajdan nefret ediyordu çünkü bunun kadınların gerçek ihtiyaçlarına ve potansiyellerine ihanet anlamına geldiğini biliyordu. Çekici olduğu erkekler, anne rolünde olduğu sürekli olarak daha genç ve çocuksuydu. Bu ilişkiler, istediği olgun ilişkiyi karşılayamadıkları için işe yaramadı ve erkekler genellikle cinsel düzeyde tehdit altında ve pasifti. Joan'ın rüyalarında, babası sık sık onu erotik ilişkiler yaşadığı için eleştiren ahlaki açıdan yargılayıcı bir figür olarak ortaya çıktı. Bu nedenle, olgun bir cinsel yolla yanıt veremeyen erkeklerle olan bağlantıları, babasının sahipleniciliğinden kaçınmasına izin verdi. Profesyonel düzeyde, görünüşte bir başarıydı. Ama orada bile, kadınsı gelişimi anlamak için kendi içgüdüsel yoluna dayanan yaratıcı bir proje üstlenmek yerine, idari projeler üstlendiğinde, bilinçsizce şeylerin eril görüşüne inandı. Bunları oldukça iyi bir şekilde başarmış olsa da, şiirsel yeteneklerini en üst düzeyde kullanmadılar ve yaratıcılığını keşfetmesini engellediler. Erkek iş dünyasında nasıl başarılı olacağını biliyordu ve çalışkanlık ve hizmet kapasitesi ona finansal bağımsızlık kazandırdı. Ama oKızın Kurbanıayrıca bu kadar güçlü olmaktan bıkmıştı ve kendisine bakılmayı özlüyordu. Bilinç düzeyinde, zırhlı Amazon'un itaatkar bir versiyonunu yaşıyordu, ama gizliden gizliye, erkeklerin arzuladığı ebedi kız Helen olmayı arzuluyordu. Birçok kadın gibi o da bu rolü başaran kadınlara kızgındı. Joan, dişil olanın bu iki zıt imgesi tarafından kapana kısılmış hissetti. Saygıdeğer hizmetkar-anne rolü duygusal olarak tatmin edici değildi ve o, erkeğin bilinçdışı isteklerinin basit bir görüntüsü haline gelemeyecek kadar bağımsız ve yaratıcıydı. Modern bir Iphigenia olarak, kültürel babanın bağımsız dişil ruhu reddetmesinin sunağında kurban edildiğini hissetti. Ancak, Euripides'in oyunundaki Iphigenia'nın aksine, nihayetinde Joan, kültürel babanın kadınlık projeksiyonlarını kabul etmedi. Somut düzeyde, birçok kişide var olan ilahi kadınsı imgeleri araştıran bir kadın grubu kurdu.

kültürler ve mitler. Rüyalarında, onu bir file binmeye davet eden gizemli vegüçlü bir kadın figürü tarafından yaklaştı, kraliyet hayvanıKızılderili lordlarını taşıyan. Bu rüya, kadının doğuştan gelen bir güç kaynağı bulduğu dişil olanın kendinden geçmiş deneyiminin canlı bir görüntüsü haline geldi - dışsal bir adam ya da ataerkil bir kurum tarafından onaylanmaya ihtiyaç duymayan bir güç. Onun için Hintli bir şair olan Mirabai'nin aşağıdaki şiiri,kendi kadınsı merkezliliğini ve ruhunu hisseden ve kadın olmanın ne anlama geldiğini yeniden ifade etmeye çalışan bir kadının kendinden geçmiş deneyimini dile getirdi. Mirabai'nin şairi ve çevirmeni Robert Bly'ın dediği gibi, "Kendine acıma duygusu onun içinde kalır." ^"* Şiirin adı "Why Mira Can't GoBack To Her Old House": Karanlık Varlık'ın renkleri Mira'nın vücuduna nüfuz etmiştir; diğer renkler soluk. Krishna ile sevişmek ve az yemek —bunlar benim incilerim ve carnelian'lardır. Şarkı söyleyen boncuklar ve alın çizgisi - bunlar benim bileziklerim. Bu benim için yeterince kadınsı kurnazlık. Öğretmenim bana bunu öğretti. Beni onaylayın ya da onaylamayın; MountainEnergy'yi gece gündüz övüyorum. YARALILARYÜZYILLAR boyunca kendinden geçmiş insanların izlediği yolu izliyorum. Ben para çalmam ya da kimseye vurmam, beni neyle suçlayacaksınız? Filin omuzlarının sallandığını hissettim. . . . Ve şimdi benden bir jackass'a tırmanmamı mı istiyorsun? Ciddi olmaya çalış!" Ebedi Kız

Sabırla dayanan, başka eller tarafından örülen veya bükülen bu sefil söğüt ruhumdan nefret ediyorum. Karin BoyeUyuyan güzelin babası, kızını çok seven bir kraldı, ancak perilerin en yaşlılarından ve en güçlülerinden birini kızının vaftiz kutlamalarına davet etmeyi unuttu. Bu dişil gücü unutması, kızı için 100 yıl uyku ve dünyada hareketsizlikle sonuçlandı. Külkedisi'nin babası, çok güçlü bir ikinci eşin egemenliğine izin verdi, bu yüzden kızı kıskanç üvey annesi tarafından paçavralar içinde yaşamaya ve evin bulaşıkçı hizmetçisi olmaya mahkum edildi. Tek adam görünüşte güçlüydü, bir kraldı. Diğeri pasif ve etkisizdi. Her iki kızı da acı çekti ve her ikisi de pasif ve aşağı pozisyonlara düşürüldü. Bu, kadınların "ebedi kız" modelini yaşamalarının bir yolu olan pasif roldür. Hem Uyuyan Güzel hem de Külkedisinihayet prensler tarafından kurtarıldı, tıpkı pasif hayatlar yaşayan birçok kadının evliliklerinde güvenlik ve güvenlik aradığı gibi. Yine de sonuçta, bu kadınların çoğu kendilerine ihanet ettiklerini düşünüyor. Kültürümüz bu ihanetle işbirliği yaptı. Kadınlar, uyumlulukları, uyum sağlama yetenekleri, nezaketleri, gençlik tatlılıkları, "meselelerine uygun" olan kocalarıyla itaatkar işbirlikleri nedeniyle övüldü. 37 YARA ALANLARIhayatlarını bu arketipsel varoluş örüntüsü içinde sürdüren kadınlar, basitçe, genç kızsı gelişim düzeyine takılıp kalmışlardır. Peter Pan gibi, çeşitli nedenlerle büyümemeyi tercih ediyorlar; Onlar ebedi kızlar olarak kalırlar. Bu seçimin avantajları anlaşılabilir. Tatlı bir genç olarak hayran olunmak, önemli kararlar için daha güçlü birine bağımlı olmak, Uyuyan Güzel'in dikenli çitlerini kesebilecek Yakışıklı Prens hakkında romantik fantezilerde lüks yaşamak rahat ve heyecan verici olabilir.

onu kurtarmak, olasılıklarla flört etmek, birçok erkeğin kalbinin zevkinin bukalemun benzeri görüntüleri olmak, hatta hayattan kaçmak ve içsel bir dilek dünyasında yaşamak. Ancak böyle kadınsı bir yaşam tarzının dezavantajları da çoktur. Bu faydalar karşılığında, ebedi kız genellikle ondan vazgeçerbağımsızlık ve pasif, bağımlı bir yaşama razı olur. Kendini kişisel ve profesyonel düzeyde geliştirmek yerine, kendi kimliğini çözmek yerine, kendini dönüştürmek gibi zor bir görevle gerçekte kim olduğunu bulmak yerine, ebedi kız genellikle kimliğini başkalarının onun üzerindeki projeksiyonlarından kazanır. Birkaçını saymak gerekirse: femme fatale, iyi kız, büyüleyici eş ve ev sahibesi,güzel prenses, femme inspiratrice, hatta trajik kadın kahraman. Potansiyelinin gücünü ve kuvvetini ve onunla birlikte gelen sorumluluğu üstlenmek yerine, ebedi kız zayıflık içinde yaşar. Bir oyuncak bebek gibi, başkalarının hayatından istediklerini yapmalarına izin verir. Ebedi kızın nasıl işlediğini daha iyi görmek için, önce bu tür bir varoluşun kendini gösterebileceği farklı yollardan bazılarına bakmak ve bu tanımı takip ederek dönüşüm yollarını keşfetmek gerekir. Aşağıdaki örnekler, hiçbir şekilde, tek tek kadınların düzgün bir şekilde sığabileceği "tipler" veya "kategoriler" olmak üzere tasarlanmamıştır ve aslında belirli bir kadın, farklı zamanlarda ve farklı durumlarda bu yaşam tarzlarından birkaçını yaşayabilir. Benim için, böyle bir kadının kendisinde tanıyabileceği farklı davranış biçimlerinden bazıları olarak kendiliğinden ortaya çıktılar ve bu tanıma ile hayatını nasıl sürdürdüğüne dair bir bakış açısı kazandılar. Ebedi Kız

1. Sevgilim BebekSık sık puella yaşam tarzı, "sevgili" varoluşa öncülük etmektir. Böyle bir kadın, sevgilisinin ondan beklediği imaj haline gelir ve kendini kadınsı fantezilerine uyarlar. Dışarıdan güvenli ve başarılı görünebilir ve güçlü bir prenses gibi birçok kadının gizli dileğini kıskandırabilir. Ama içten içe kimliği kırılgan ve güvensizdir, çünkü sürekli olarak başkaları için poz verirken gerçekte kim olduğunu bilmez. Darling filminde olduğu gibi, kimliği olan bir fotoğrafçının modeli gibidir.

kameranın arkasındaki göz tarafından belirlenir ve nesnelleştirilir. O neredeyse bir oyuncak bebek, bir kukla. Kaç kadın evlilik hayatlarının çoğunu bu şekilde yaşadı, kocaları için büyüleyici bir arkadaş ve ev sahibesi oldu, ancak kendilerini orta yaşta bir boşanmanın ortasında, çok az kişisel güç ve gelişimle ya da hiç olmadan buldu? Ibsen'in Bir Bebek Evi adlı oyunu bu örüntüyü çok açık bir şekilde gösterir. Ana karakter Nora, kocası Torvald için giyinen ve onun yapmasını istediği her şeyi yapan büyüleyici bir eştir. O onun oyuncak bebeği, küçük oyuncağı, "utangaç küçük sevgilisi", "küçük sincabı", "küçük tarla kuşu", "küçük savurganlığı", "küçük ötücü kuşu", "küçük tüy beyinlisi" vb. - ona hitap ettiği tüm evcil hayvan isimleri. Kocasının bakış açısına göre Nora, pratik olmaktan, parayı idare etmekten, karar vermekten ve sorumlu olmaktan aciz olduğu için korunmalıdır. Babasını aynı çocuksu nitelikleri için eleştirse de, Nora'da onları arzu edilir ve çekici bulur. Örneğin, ona şöyle der: Sadece bana yaslan; Size tavsiyelerde bulunacağım ve sizi yönlendireceğim. Bu kadınsı çaresizlik aslında sana gözlerimde çifte çekicilik vermediyse erkek olmamalıydım ... Hem size hem de vicdan olarak hizmet edeceğim.'Kocasının bilmediği şey, Nora'nın hastalandığında sağlığı için çok önemli olan bir seyahati ödemek için borç para alarak ona gerçekten baktığıdır. Nora, kocasının "erkeksi bağımsızlığı" ile bunu ondan kabul edemeyecek kadar gururlu ve aşağılanmış olacağını bilerek, bunu bir sır olarak sakladı. Yıllar boyunca sessizce çalışarak krediyi ödemeyi başardı. Ama YARA ALMA kredisini almak için, o sırada kendisi de çok hasta olduğu için babasının adını imzalamak zorunda kaldı. Nora için kriz ve çatışma, tefecinin onu bu sahteciliğe maruz bırakmakla tehdit etmesiyle ortaya çıkar. İlk başta kocasının bilmesini engellemek için her şeyi yapmaya çalışır ve bunu yapmak için tüm "küçük sincap" cazibesini kullanır. Ama yavaş yavaş, bunu yaparken gerçekten kim olduğunu ondan sakladığını, sadece hatasını değil, aynı zamanda yetkinliğini de gizlediğini fark eder.

mukavemet. Bu farkındalık daha net hale geldikçe, her şeyin açığa çıkmasına izin vermeye karar verir. Kocası öğrendiğinde ve kamuoyundaki imajı tehlikede olduğunda, öfkelenir ve sorumsuz olduğu görüşünde onaylanır. Öfkeyle ona şöyle der: Ne yaptığını anlıyor musun? ... Babanın tüm ilke arzusu sende ortaya çıktı. Din yok, ahlak yok, görev duygusu yok. .^Bunu duyan Nora, artık kocası için bir rol oynamaya devam edemeyeceğini ve kendisi için ayağa kalkması ve onunla yüzleşmesi gerektiğini bilir. Tefeciden teşhir tehdidi geri çekildiğinde ve kocası onu affettiğinde, artık onun için ciddi bir sonucu olmadığı için, oyuncak bebeğinin rolüne geri dönme şansı vardır. Ancak tutum değişikliğinin sadece dışarıdan geldiğini ve onu hala bir çocuk olarak gördüğünü fark eder. Ve soshe onunla yüzleşir ve bunun sekiz yıllık evlilikte ilk kez olduğunu söyler.ciddi bir konuşma yaptılar. Diyor ki: "Önce babam, sonra da senin yüzünden çok haksızlığa uğradım Torvald. Beni hiç sevmedin. Bana aşık olmanın sadece hoş olduğunu düşündün. Babamla evdeyken, bana her şey hakkındaki fikirlerini söyledi ve ben de aynı fikirlere sahiptim; ve eğer ondan ayrılırsam, bundan hoşlanmayacağı için gerçeği gizledim. Bana oyuncak çocuğu dedi ve tıpkı benim oyuncak bebeklerimle oynadığım gibi benimle oynadı. Ve seninle yaşamaya başladığımda, demek istediğim, sadece babanın elinden senin ellerine geçtim. Her şeyi kendi zevkine göre düzenledin ve ben de seninle aynı zevkleri aldım - ya da öyle gibi yaptım. Hangisi olduğundan pek emin değilim.^Nora için bu içgörü, aslında kim olduğunu bilmediği, çünkü her zaman bir erkeğe bağımlı olan Ebedi Kız olduğu gerçeğini beraberinde getirir. Kendini anlamak için tek başına durması gerektiğini ve başkalarının veya kolektifin görüşlerini kabul etmek yerine kendi değerlerini ve görüşlerini oluşturmayı öğrenmesi gerektiğini anlar. İçinde

Son kararı, kocasını ve çocuklarını terk etmek ve kendi başına grev yapmaktır. Bu radikal bir çözüm gibi görünse de (özellikle Ibsen'in 1879'da oyunu yazmasından bu yana), şimdi bile kadınlar ailelerini terk etme ve kendi başlarına gitme zorunluluğunu nadiren hissetmezler. Bana kalırsa, bu tür bir eylemin ardındaki anlamı, yani kocanın isteklerinin ve öngörülerinin bir işlevi olarak var olmanın yeterli olmadığını ve kişinin gerçekte kim olduğunu kendisi için bulması gerektiğini anlamanın en önemli şey olduğunu görmektir. Böyle bir kadının, hayatının aslında kendisine ait olmadığını, bir kukla gibi yukarıdan yönlendirildiğini görmenin şokuyla ne kadar öfkeli hissettiğini hayal edin. Buradaki başlıca görevlerden biri, öfkeye kapılmaktan kaçınmak ve sadece kızgınlığı acı ve intikamcı bir şekilde hareket etmektir. Kişinin babası, kocası ve genel olarak erkekleri, projeksiyonlarına göre, dişil olanın bu kadar yetersiz görülmesine katkıda bulunmuş olabilir. Ancak bu tür projeksiyonlara suçlama yoluyla tepki vermek, yalnızca pasiflik ve bağımlılık projeksiyonunu sürdürür. Üstelik, ele alınması gereken bir gölge yönü de olabilir, çünkü çoğu zaman uysal kadının arkasında, Norado gibi, kocasını gizlice manipüle eden güçlü bir kadın vardır. O zaman görev, kişinin değerlerini ve yaşam görüşlerini oluşturmaya başlamak ve kişinin gücünü yaratıcı ve açık bir şekilde kullanarak bilinçli olarak kabul etmektir. Hayatının ilk bölümünü "sevgili oyuncak bebek" olarak geçiren bir kadın, bir dizi bebeğin sıraya dizildiği bir rüya gördü. Bu durumda, bebekler tamamen aynı şekilde giyinmiş erkek bebeklerdi ve istediği herhangi bir bebeği seçebilirdi. Rüya, tıpkı bir oyuncak bebek olduğu gibi, kendine ait bir kimliği olmadığını, bunun yerine erkeklerin onun fantezilerine uyduğunu fark etmesine yardımcı oldu, bu yüzden erkeklerin de onun için "oyuncak bebek" olduğunu fark etmesine yardımcı oldu. Erkeklerle olan ilişkileri, onlarınki kadar kişisel değildi. Bu kişisel olmayan ilişki, ilk evliliğini simgeliyordu ve güçlü bir iş adamı olan babasıyla yaşadığı bir modeli tekrarladı. Hayatının ikinci bölümünde,kendi yeteneklerini geliştirmek ve gelişimini, çekiciliğini ve güzelliğini takdir eden bir adamla tanıştı. YARA ALMA

2. Camdan Kız

Puella varlığının alabileceği bir başka biçim de utangaç, kırılgan olmak ve hayatın dışında olmak, genellikle bir fantezi dünyasında yaşamaktır. Tennessee Williams'ın TheGlass Menagerie adlı oyunu bunu çok dokunaklı bir şekilde gösteriyor. Ana karakter Laura, alışılmadık bir puer'in kızıdır. Büyüleyici ve romantik bir figür olan babası, yıllar önce aileyi terk etti ve bir daha kendisinden haber alınamadı. Oyunun anlatıcısı, Laura'nın erkek kardeşi, onu tarif ederek, kemerin hemen solundaki oturma odasının duvarında asılı duran bu cesurca gülümseyen babanın hayattan daha büyük resmini işaret ediyor ve onun muazzam bilinçdışı etkisini ima ediyor: Bu, bizi uzun zaman önce terk eden babamız. Uzun mesafelere aşık olan bir telefoncuydu; Telefon şirketindeki işinden vazgeçti ve şehir dışındaki ışığı atladı. .. . Ondan en son duyduğumuz, Meksika'nın Pasifik kıyısındaki Mazatlan'dan gelen ve içinde iki kelimelik bir mesaj bulunan resimli bir kartpostaldı: 'Merhaba-Hoşçakal!' ve adres yok." *Laura'nın sürekli şehit edasıyla çalışan, kayıp baba-kocadan duyduğu memnuniyetsizliği sergileyen annesi, geçmişe yapışan bir hayal dünyasında yaşamakta ve kendi isteklerini kızına yansıtmaktadır. Kızının evlenmeden önce olduğu gibi "topun belle'si" olmasını istiyor. Ancak Laura, özel bir fantezi dünyasında yaşamasına rağmen annesinden oldukça farklıdır. Onunki, babasının geride bıraktığı eski fonograf plaklarından oluşan bir dünya ve sürekli hayatlarını yarattığı minik cam hayvanlardan oluşan bir hayvanat bahçesi. En sevdiği tek boynuzlu at, harika bir hayali boynuzlu at ve çok eski zamanlardan beri bakirelerin favorisi. Cam hayvanat bahçesi ve babasının eski fonograf plakları, annesinin dışa dönük, pratik, sosyal dünyası değil, yaşadığı dünyadır. Kırılgan cam hayvanlar, Laura'nın kendi kırılganlığının ve hayattan uzaklığının bir görüntüsüdür ve müzik ve eski fonograf kayıtları, babasının fiziksel olarak orada olmasa da, duygusal olarak orada olduğunu anostaljik bir şekilde hatırlatır. Laura da sakat, bir bacağı diğerinden biraz daha kısa ve bir korse içinde. Sakatlık, onun doğasında bulunan psişik sakatlığın simgesidirEbedi Kız

aile durumu. Sakatlık, Laura'nın aşırı utangaçlığında ve özgüven eksikliğinde psikolojik olarak kendini gösterir, bu o kadar şiddetlidir ki ne liseyi ne de annesinin onu gönderdiği bir işletme okulunu bitirebilir. Laura'nın durumu, her ne kadar ayrıntılar farklı olsa da, hayatlarını fantezi içinde, belki de "hayalet aşığı" ya da mistik bir rüya ile geçiren, dünyaya giremeyen ve erkeklerle ilişki kuramayan, kendi fantezilerinin cam dağının içine hapsolmuş birçok kadınınkinden çok farklı değil. Ama Laura şanslı. Uyuyan Güzel'in prensi gibi, aile dışından biri, sadece bir akşam için de olsa onun dünyasına girer. Annenin günahı üzerine erkek kardeşi, Laurahad'ın lisede bir kahraman olarak hayran olduğu bir arkadaşı Jim'i akşam yemeğine davet eder. Sıcak ve dışa dönük, babasının sağlamadığı ve erkek kardeşinin kendini özgürleştirmesi gerektiği için sağlayamadığı bir yaşam ilişkisi sağlar. Jim ziyarete geldiğinde, Laura ilk başta o kadar utangaçtı ki bayılır ve diğerleriyle yemek yiyemez. Ama akşamın ilerleyen saatlerinde Jim onunla konuşur ve onun dünyasına girebilir. Utangaçlığı onun sıcaklığında çözülmeye başlar ve ona cam hayvanını ve özellikle de tek boynuzlu atı gösterir. Utangaçlığının özgüven eksikliğinden kaynaklandığını sezerek, kendisine yeterince inanmadığını, üstün bir insan olduğunu kabul etmesi gerektiğini, sakat bacağını yüz kez büyüttüğünü söyler. Onu biraz kendi dünyasına çekerek dans etmeye davet ediyor. İlk başta dans edemediğini söylüyor, ancak cesaretlendirmesi denemesini sağlıyor. Dans ederken yanlışlıkla tek boynuzlu at masadan sarsılır ve boynuzu kırılarak geriye neredeyse sıradan bir at kalır. Tek boynuzlu atına olduğu kadar bağlı olan Laura, Jim'den ve onun temsil ettiği şeyden daha uzağa çekilmiş olabilir. Ama kalbinin bir yerinde tek boynuzlu atın neslinin tükendiğini ve gerçekten uygun olmadığını bilerek, olayı kabul eder, hatta tek boynuzlu atın artık daha az tuhaf hissedeceğini söyler ve bunu Jim'e ayrılık hediyesi olarak verir. Jim'in evlenmek üzere nişanlandığı ortaya çıksa da, dış dünyayla akraba olan sıcak, sevecen bir adamdan gelen bu anlayış deneyimi Laura'yı bir adım daha ileri götürür. Çünkü şimdi dans etti ve tek boynuzlu atını başka bir insana yaraladı - hem yaşam hem de eylem alemine bir girişim. Laura söz konusu olduğunda dönüşüm, eril aracılığıyla başlatılır.

bu noktaya kadar eksik olan. Ama aynı zamanda Laura'nın ona yanıt vermesi, risk ve güvene inanç sıçraması yapması için inisiyatifini de alır. Babanın kıza çok fazla yansıttığı ve görevin baba ve kocanın projeksiyonlarından kopmak olduğu önceki modelin aksine, bu model eksik bir baba ile ilgilidir. Laura için eril olanla hiçbir ilişkisi yoktu, babadan aktif ve bilinçli olarak gelen hiçbir etki yoktu ve sağlanan dünyayla hiçbir ilişki yoktu. Onların bunu kendi tarzında yapmaya çalıştığı doğru ama aynı zamanda bir hayal dünyasında yaşıyor ve kızını gerçekten anlamıyor. Laura, eril projeksiyonlar ya da ilişkiler olmadan, kendi dünyasını, dış dünyadan kopmayı telafi eden bir fantezi hayatı yaratır. Birçok kadın bu kalıbı yaşıyor, ancak normalde kendilerini sakladıkları için onlar hakkında bir şey duymuyoruz. Ancak hayal dünyaları gerçeklikle yüzleşme yoluyla bozulduğunda, sık sık terapiye gelirler. Pratik, dışa dönük dünyadan saklanmanın bir yolu, kitapların, özellikle de şiir ve fantezinin dünyasına çekilmektir. Müşterilerimden biri bunu yaptı ve çocukken aslında camdan bir hayvan çiftliği vardı. Çok fakir bir şekilde büyüdü, babası yoktu ve alabileceği her kuruş cam hayvan koleksiyonuna ve kitaplarına gitti. Çocukken en sevdiği kitaptıHeidi, alaycı, münzevi gandbabasıyla Alpler'de yaşamaya giden bir yetimin hikayesi. Ancak Heidi, sıcaklığı ve kendiliğindenliği büyükbabasına ve aynı zamanda yatalak bir kıza hayat ve sevgi getiren dışa dönük bir çocuktu. Heidi, bu kadının kişiliğinin bir parçasıydı, çocuklukta bastırılmış, ancak sonunda daha fazla güven kazandıkça ortaya çıkan bir taraftı. Sonunda kendisi yazmaya cesaret etti ve bu şekilde halkın gözü önüne çıktı. Sonra ders devresiyle yüzleşmek zorunda kaldı ve seyircilerin önünde bayılma konusunda birçok "cam kızı" kaygı fantezisi vardı. Bunu her yaptığında travmatikti ama risk aldı ve bu şekilde iç dünyasını dış dünyayla bağlantı kurabildi, böylece özel vizyonunu başkalarıyla paylaştı. Ebedi Kız

3. Yüksek Uçan: donna Juan a

Yüksekten uçan kadın başka bir puella desenidir. Bu puella ile yaşardürtü, rüzgar kadar özgür ve coşkulu. Spontane ve özgür görünüyor, vahşi ve heyecan verici bir hayat sürüyor, anın kaprisiyle ve olan her şeyle gidiyor. Uçup giderek, olasılıklar aleminde yaşıyor. Bu yaşam tarzı aynı zamanda ruhani olma eğilimindedir, bir an için oluşan ve kaybolan bir bulut gibi sihirli bir şekilde ortaya çıkar ve kaybolur. Zamansız ve "ferah" olan bu puella'nın genellikle sınırlarla, sınırlarla, pratik düzenle, maddesel alemle ve bu zamanla zayıf bir ilişkisi vardır. Hayatı büyük ölçüde yönsüz ve senkron olana açıktır. Bu tür kadınlar genellikle sezgiseldir, sanatsal veya mistik eğilimleri vardır, hayal gücünde kolayca yaşarlar ve bilinçdışı ve arketipsel alemlere yakındırlar. Bunu utangaç ve kırılgan puellalarla ortak olarak paylaşırlar, ancak utangaçların aksine korkmazlar ve emekli olmazlar ve dünyadan gizlenmezler. Daha ziyade, orada, seyrek havada maceracı bir şekilde süzülüyorlar ve genellikle tehlikenin heyecanını arıyorlar. Kendisi de bir lohusanın kızı olan Anais Nin, A Spy in the House of Love (Aşk Evinde Bir Casus) adlı romanında bu tür bir varoluşu çok güzel bir şekilde anlatmıştır. Başlıktan da anlaşılacağı gibi,ana karakter Sabina, bir casusun hayatını yaşıyor. Taahhütsüz ve aldatıcı ilişkiler, her an özgürce hareket edebilmek için bir casus gibi yaşamak zorundadır vekendini ifşa etmeye ve böylece çeşitli aldatmacalarını ifşa etmeye karşı sürekli tetiktedir. Bir kaleydoskop gibi, kişilikleri değiştirir vehikayeler takıntılı birinin hızıyla. Sabina, nazik bir baba olarak işlev gören ve hayatındaki tek sağlam nokta olarak ihtiyaç duyduğu istikrarlı bir adamla evlidir. Ancak ona karşı duyguları daha çok "bazı yasak oyunlar için evden kaçan bir ergen" gibidir. Sabina sıradan, günlük hayatın zorunluluklarına dayanamaz ve onlara karşı isyan eder. Hayatın sınırları ve dinlenme noktaları Sabina için bir hapishane gibidir. Sınırlar, kimlikler, evler, her türlü bağlılık - tüm bunların onu herhangi bir değişim umudu olmadan statik bir yere dönüştürdüğünü hissediyor. Kendini şöyle tanımlıyor: "/ İmkansızı istiyorum, YARALILARIBu zaman uçmak istiyorum, Sıradan hayatı mahvediyorum, aşkın tüm tehlikelerine doğru koşuyorum. . . . "^Güneş değil, ay Sabina'nın özel ışık kaynağı ve özel gezegenidir. Gece dünyası ve bilinçdışı onun alanıdır. On altı yaşında o

Ay banyosu yaptı çünkü herkes güneş banyosu yaptı ve tehlikeli olduklarını duymuştu. Kendisinin yarısını karanlıkta tutan ay gibi, o da birçok gizemli hayat ve aşk yaşıyor ve rüya gibi sonsuzluğa uzantısıyla saat zamanından kaçıyor. Ay ışınları tarafından harekete geçirilen Sabina, "evsiz, çocuksuz, özgür aşıklar, asla birbirine bağlı olmayan" ay hayatını bildiğini hayal eder. Bu ideale çekildi. Bu özgür, macera dolu hayata sahip olmak için Sabina, kocasına aktris olarak çalıştığını ve turnede orada burada olması gerektiğini söyleyerek onu kandırır. Birçok yönden o, her gün ve her yeni sevgiliyle tanışmak için yeni bir yüz ve kostüm oluşturan bir aktris. Ancak profesyonel bir aktrisin aksine, roller asla bitmez, çünkü oynadığı erkekler onları gerçek sanmışlardır ve gerçeği bilselerdi kızabilir ve ihanete uğramış hissedebilirler. Sabina için sahneden kaçış yoktur ve geri dönebileceği temel bir Sabina yoktur. Sabina, Don Juan varoluşunun dişil biçiminde "içinde yürüyen, adımlarını yönlendirenin" babası olduğunu fark eder. Sabina gibi, babası da annesinin ev yaşamındaki sadakatine ve topraklanmasına bağlıydı.çok sayıda aşk macerası için ayrıldığı bir üs olarak. Kendi kendine sorguluyor: Şimdi kendi zevk ritüellerine koşturan Sabina mıydı, yoksa içindeki babası mıydı, kanı onu aşka yönlendiriyordu, entrikaları dikte ediyordu, onunla miras iplikleriyle amansızca örülmüştü, hangisinin Sabina olduğunu, hangisinin babası olduğunu, mimetik aşkın simyasıyla rolünü üstlendiğini bir daha asla ayıramazdı. Sabina neredeydi?^"Bu soru, "Sabina nerede?" onun bilincine gitgide daha çok yerleşir. Suçluluk, utanç ve endişe onu ele geçirmeye başlar ve aşk kaygılarının öyle olmadığını fark ederEbedi Kızbir bağımlı veya kumarbazınkinden farklıdır; yani, aynı zorlama ve karşı konulmaz dürtü ve sonra aynı depresyon ve suçluluk duygusu

takip edin ve sonra bir kez daha zorlama. Sabina'nın bağımlılığı aşktır ama sonuç aynıdır. Merkezdeki dağılışı, çaresizliği, zayıflığı hissediyor. Tepedeki kemerli gökyüzüne bakar ve fark ederki onun için katedral koruması sunmuyor, sadece "sınırsız bir genişliktutunamadığı". Sabina ağlar ve bir aşktan diğerine yarışmaya devam etmemesi için tutulmasını ister, böylece dağılmaya ve bozulmaya devam etmez. Gecenin köründe çaresizlik içinde, yardım istemek için bir yabancıyla isimsiz bir telefon görüşmesi yapar. Cevap veren adam bir yalan makinesidir.Sabina'nın kendi kendini aldatmasını tespit etme ve daha yüksek bir bilinç ve sorumluluk seviyesine ulaşma konusundaki içsel olasılığını sembolize eder. Yalan makinesi onunla yüzleşir, ona neyi itiraf etmek istediğini sorar ve ona muhtemelen kendisinin en sert yargıcı olduğunu söyler. Sabina, yalan makinesinden onu çektiği suçluluktan, paradoksal bir şekilde aradığı sınırsız özgürlükten doğan bir suçluluk ve hapisten kurtarmasını ister. Ama ona sadece onun kendini özgür bırakabileceğini ve bunun da ancak sevebildiği zaman geleceğini söyler. Sevdiğini, birçok sevgilisinden bahsederek haklı çıkarmaya çalıştığında, onun yalnızca projeksiyonlarına aşık olduğuna işaret eder, örneğin, onunla savaşan haçlılar, yakışıklı Don Juan prensleri, ebeveynlerinin rolünü sürdüren yargıçlar. Onlarla birey olarak ilişki kurmak ve onları gerçekte oldukları gibi görmek yerine, onlara yaşamak istediği çeşitli mitlerin kostümlerini giydirdi. Sabina için değişim ancak kendini ve başkalarını kandırması için onay gözyaşlarıyla gelebilir. Şimdiye kadar, suçluluktan kaçmaya ve bağlılık eksikliği ve sınırlamaları tanımaması için kendini haklı çıkarmaya çalışıyordu. Hareket ve kalıcılık arasındaki gerilimde sürekliliğin var olduğunu kabul etmek, öğrenmesi gereken bir şeydir. Ve bu tanıma nihayet Beethoven'ın Dörtlüleri'ni dinlerken aklına geliyor, bu müziğe teşekkür etmek için ağlıyor. Bu tür bir puella için zorluk, tamamen imkansız yaşamaya çalışması ve YARALAMANIN sınırlamalarını ve gerçeklerini görmezden gelmesidir

Diğerleri ve kendisi. Ama yapması gereken sınırları kabul etmek ve kendini bir şeye adamaktır. Sonluluk ve olasılık paradoksunu kabul etmek onun çözüm yoludur; Beethoven Dörtlüleri kompozisyonlarında bu paradoksu ifade ederler, yani içerdikleri aşkınlığı ifade ederler. Çeşitli sanat formları aracılığıyla yaratmak, bu amaca ulaşmanın bir yoludur. Örneğin, Anais Nin, yazıları aracılığıyla kendi içindeki puella varoluşunu dönüştürmüş, sezgilerine biçim vermiş ve böylece olasılık ile gerçekliği bir araya getirmiştir. Geçenlerde genç, hayat dolu bir kadın randevu almak için aradı. Ona neden terapiye başlamak istediğini sorduğumda, onu seven Aman'a aşık olduğunu söyledi, ancak ona "sakinleşebilmedikçe" ve kendi değerlerini anlamadıkça, onu gerçek bir eş olarak göremeyeceğini söylemişti. Amacı, yapmaya meyilli olduğu gibi ilişki içinde kendini dağıtmak yerine kendini tanımlamaktı. Onun modeli erkekten insana uçmaktı ve hem yattığı erkeklerin sayısı hem de farklı milliyetleri ile değerini hissetti. On dokuz yaşına geldiğinde, bir o kadar da ülkeden otuz kadar erkekle yatmıştı. Çok spontaneydi ve sık sık sokakta yeni tanıştığı bir yabancıyla bir an önce dışarı çıkardı. Ondan hayallerini yazıp bana getirmesini istediğimde, genellikle unuturdu ya da eski faturalara, tuvalet kağıdına, o anda etrafında ne varsa üzerine yazılmıştır. Gelişimsel olarak, annesi onun "bakire" olmasını istedi ve babası duygusal olarak etrafta değildi. Önce annesinin evcil hayvanı, "iyi bir kız" oldu, sonra isyan etti ve annesinin kabul edilmeyen tarafını yaşadı. Bir noktada, annesinin en sevdiği evcil hayvan olan bir Fransız kanişi olduğunu hayal etti ve annesi ona zehirle dolu bir köpek maması verdiğinde, önce yuttu, ama sonra kustu. Psikolojik olarak yaptığı şey buydu. Annesinin evcil hayvanı olmak istedi ama "bakire" muamelesini kustu. Sonuç, tam tersine dönmesi ve etrafta uyumasıydı. Babası ona kendi kadınsı değeri hakkında bir fikir verecek kadar etrafta değildi. Bu kadının görevi, uçarı yaşamıyla annesine isyan ettiğini görmekti, ama bu aynı zamanda onu sevdiği theman ile ilişki kurmaktan da alıkoymaktı. Ebedi Kız

4. UyumsuzPuella'nın bir başka modu da, babasından utandığı için toplum tarafından reddedilen ve/veya topluma karşı isyan eden kadındır. Bu kadın babasıyla özdeşleşebilir ve ona olumlu bir şekilde bağlı kalabilir, böylece toplum onu reddettiğinde, toplumu reddeder. Ya da belki başlangıçta babasını reddetti, ama sonra bilinçaltından gölge tarafı ortaya çıkıyor ve yine de bu kalıbı yaşıyor. Böyle bir aile durumunda, anne genellikle kendini beğenmiş bir rol üstlenir ve "kötü baba" nın eleştirmeni olur. Kızı babanınkine benzer herhangi bir davranış biçimi gösterirse, anne sık sık onu kınayacak ve onu babasının kaderiyle aynı kaderle tehdit edecektir. Kız çocuğu annenin "iyi tavsiyelerine" uymazsa (bu durumda büyük olasılıkla bir Amazon modeli alır), isyan edebilir ve babanın modelini tekrarlayabilir, onun kendine zarar veren tarafını harekete geçirebilir. Dostoyevski, bu kalıbı şu ya da bu şekilde bağımlılık yapan babaları olan birçok kadınsı karakterinde tanımlamıştır. Ve bana öyle geliyor ki, bu puellaların içinde genellikle yardım olasılığını alaycı bir şekilde üstlenmeyi reddeden, hem kendini hem de onu reddeden toplumu değiştirmeyi reddeden Dostoyevskiyen bir "Yeraltı Adamı" vardır. Bu kadınların hayatlarını atalet pasifliği içinde harcamaları, belki alkol veya uyuşturucu bağımlılığı,, intihar fantezileri ya da belki de bağımlılık yaratan aşk ilişkilerine girmeleri muhtemeldir. Ya da baba gibi bir erkekle evlenebilirler ve doyumsuz bir yaşam ve ilişkinin depresyonu ve mazoşizmi içinde boşa gidebilirler. Her nasılsa, Persephone gibi, bu kadınlar da Hades'in karanlık yeraltı dünyasına çekildiler ve orada onlara yardım edecek çok az ego gücü ve animus gelişimi olmadan kaldılar. Arthur Miller, Afterthe Fall adlı oyununda bu tür bir puella varlığını tanımladı ve Maggie karakterini kısmen eski karısı MarilynMonroe'ya göre modelledi. Başlangıçta Maggie, masum, cinsel açıdan açık, görünüşte savunmasız olduğu ve ona hayran olduğu için erkek kahraman Quentin için çok çekici bir figür gibi görünüyor. Quentin onunla ilk tanıştığında, Maggie YARALAMAYA karşı çok savunmasızdır

Erkeklerin ilerlemeleri ve kimin ona zarar vereceği veya onun için tehlikeli olacağı konusunda içsel bir sağduyuya sahip değil gibi görünüyor. Ayrıca Quentin'i tanrı benzeri bir figür olarak görüyor ve kendi öz değerinin onun ona değer vermesinden geldiğini düşünüyor. Maggie'nin de babası o bebekken ayrıldığından beri baba üzerinde olumlu bir etkisi olmadı, hatta onun baba olduğunu bile inkar etti. Ve böylece bir olarak büyüdü. Bu durumdan utanan annesi çok ahlaklı oldu veMaggie'yi reddetti. Quentin ortaya çıktığında, Maggie ona onu kurtarma gücünü yansıtır, bu karşı konulmaz bulduğu bir projeksiyondur. Ancak bu güçle birlikte hayatının sorumluluğunu da üstlenir ve bu da Quentin'e verir. Maggie gizlice hiçbir değeri olmadığına inanıyor, hatta otellere kayıt yaptırdığında kendisine "Bayan Hiç" diyor. Diyor ki: "Otele Bayan None olarak kayıt yaptırabilirim. . . . Hayır—'n-o-n-e' hiçbir şeye benzemiyor. Bir kere uydurdum çünkü asla sahte bir isim hatırlayamıyorum, bu yüzden hiçbir şey düşünmem gerekmiyor ve o da benim.^Özgüveni ve kendine saygısı bu kadar düşükken, Maggie'nin tazminat olarak tapılması gerekiyor. Başlangıçta, Quentin (Maggie'nin üzerine yansıttığı onu kurtarma gücüyle özdeşleşen) Maggie'yi hayranlığına ikna etmeyi başarır. Ama sonunda, Quentin ne yaparsa yapsın, Maggie kıskanç olur; çünkü onu topraklayacak kendine değer verme yeteneği olmadığı için, Quentin'in kendisine tamamen bağlı olmadığına dair her şüphede umutsuzluğa ve depresyona girer. Kaçmak için, bağımlılığını ve sürekli ve tam kabul görme ihtiyacını simgeleyen bir bağımlılık olan alkole yönelir. Aynı zamanda, onun gerçekten "Bayan Hiçbiri", alçakların en aşağısı, toplumun bir kurbanı olduğuna dair korkularını da yeniden doğruluyor. Ve masumiyetinin arkasına saklanan sinizmini ve saldırganlığını serbest bırakmasını sağlar ve bunu Quentin'e karşı dışa vurur. Aynı zamandaintihar etmekle tehdit ediyor ve Quentin'in hayatını kurtarabilecek tek kişi olduğunu ima ediyor. Ama sonunda onu kurtarmanın kendi elinde olmadığını ve sadece kendisinin kendini kurtarabileceğini anlayan Quentin, onunla yüzleşir ve şöyle der: Görüyor musun Maggie? Hemen şimdi? Beni sana bunu yapan kişi yapmaya mı çalışıyorsun? . . . Ama şimdi gidiyorum; Yani artık benim kurbanım değilsin. Sadece sen ve elin. . . O hapları Ebedi Kız'a yiyorsun

Kör ol, ama sadece "Ben zalim oldum" diyebilseydin, bu korkutucu oda açılırdı. "Etrafımda tekmelendim, ama başkalarına karşı da aynı derecede acımasız oldum, toplum içinde kocam olarak adlandırıldım, cömertliğime rağmen tamamen bencil oldum, uzun bir insan silsilesi tarafından incindim, ama bana zulmedenlerle işbirliği yaptım..." * Ancak bu noktada Maggie bir kurban olmakla o kadar özdeşleşmiştir ki onu duyamaz ve sonunda intihar eder. Kendi masumiyetini ve mağduriyetini mutlaklaştırarak, sadece bir kurban değil, aynı zamanda hem kendisi hem de Quentin için zulmeden biri olduğunu görmeyi reddediyor. Kendisinin de suçlu olduğunu kabul etmeyi reddediyor; bu yüzden ne affedebilir ne de yaşayabilir. Bu puella modelinin altındaki paradoks, geçmiş tarihin gerçek aşağılanmasına, utancına ve reddedilmesine rağmen, kendini kurban ve değersiz olanla özdeşleştirmeye yol açmasına rağmen, kurtuluş yolunun, utancı zorunlu olarak yaşamak ve reddedilme modelini tekrarlamak yerine bu özdeşleşmeyle savaşmak olmasıdır. Bu, kişinin hem masum hem de suçlu olduğunu ve kendi içinde hem yok etme hem de kurtarma gücünün var olduğunu kabul etmeyi gerektirir. Görev, alaycı tavrı, umutsuzluğu ve reddi bir umut tavrına dönüştürmek ve bilinçli olarak kendini ve yaşamı olumlamaktır. Bu dönüştürücü tutumun bir örneği Fellini'nin Cabiria Geceleri filmindedir. Cabiria, çocukluğundan itibaren erkekler tarafından mağdur edilen bir sokak yürüyüşçüsü, bir fahişedir. Bir gösteride hipnoz altında, istemeden erkeklerle olan geçmiş geçmişini ve bazı birikimleri olduğu gerçeğini ortaya çıkarır. Gösteriden sonra bir adam ona gelir ve ona aşık olduğunu söyler. İlk başta inanmayan Cabiria sonunda ona inanır ve evlenmeyi planlarlar. Hayatında ilk kez güvenebileceği bir adam bulmuş gibi görünüyor. Evlendikten sonra çift, okyanusun yukarısındaki bir uçurumda güzel bir balayı noktasına gider. Cabiria tüm mutluluğu içinde mutlu bir şekilde okyanusa bakarken, kocası onu uçurumdan itmeye çalışır, sahip olduğu her şey olan parasını kapar ve kaçar. Cabiria hayatını kurtarabilir ama hayatının mallarını kurtaramaz. Bu travmatik olaydan sonra,
YARALAMA

Cabiria şehre geri dönmeye başlar. Tuhaf bir insan karışımı, tüm yabancılar, tesadüfen geçiyor, şarkı söylüyor ve müzik çalıyor. Cabiria, bu en son, en korkunç muamelenin ardından bile, ilk başta sadece onlara bakar. Olduğu gibi reddedilmiş ve aşağılanmış, tüm insan bağlantılarını reddetmek ve yabancı olarak kalmak çok kolay olurdu. Ama birdenbire gülümser ve şarkılarına katılır, böylece tüm dehşet ve trajedilerine rağmen hayatı kabul eder. Gülümsemesi ve şarkısı, muazzam değişimlere rağmenhayatın cesurca bir onayı, yenilginin üstesinden gelen bir kahkaha. Hayatın paradokslarının mizah ve kabulü, her şeye rağmen devam etmeye hazır çocuksu bir esneklik ve inançla birlikte burada temel anahtar gibi görünüyor. Şu anda toplumumuzda sık görülen bir "uyumsuz" sorunu, lezbiyen veya biseksüel yaşam tarzını seçen birçok kadın için ortaya çıkmaktadır. Müşterilerimin çoğu arasında bu konuda büyük bir suçluluk duyuyorum. Sıklıkla suçluluk, kadının "kötü" bir babası olduğunda ortaya çıkar. Lezbiyen modunu seçerse, babası gibi bir "yabancı"dır. Anne onu bunun için eleştirirse, o zaman kızı babası gibi kendini kötü hisseder; Onunla bilinçsiz bir kimlik oluşur ve o zaman heteroseksüel, biseksüel veya lezbiyen olsun, cinsel tercihini seçmekte özgür değildir. Bir kadın, büyükbaba figürünün kendisine terapistinin kendisine "sosyal sapkın" teşhisi koyduğunu söylediği bir rüya gördü. Sorunlarından biri, kendini kabul edebilmek ve çocukken, özellikle de annesinin sevgilisi olarak oynadığı iyi kız rolünden vazgeçebilmekti. Bu, terapistinden gelen ahlaki yargı olmadan olması gereken kişi olabileceğine olan güvenini içeriyordu. Babasının davranışlarından ve annesinin ahlaki yargısından kaynaklanan olumsuz imajından kendini ayırması gerekiyordu.

5. Puella'nın UmutsuzluğuYukarıdaki kalıpların "tipler" olması amaçlanmamıştır, daha ziyade temelde dört farklı puella varoluş tarzının fenomenolojik tanımları vardır. Birbirlerini dışlamalar da değiller - Ebedi KızEn çok kadının şu ya da bu zamanda her kalıbı tanıması muhtemeldir. Ancak, bu kalıplardan biri baskın olabilir. Ayrıca, bazı

Farklı desenlerin ortak özellikleri vardır. Örneğin, asi yön, Sabina'da olduğu gibi, genellikle yüksekten uçan kadının bir parçasıdır. Ve erkeklerin hayranlığını kazanmaya yapılan aşırı vurgu, yalnızca sevgili oyuncak bebeğin değil, aynı zamanda yüksek uçan ve uyumsuzların da bir özelliği olabilir. Hayal gücüne yapılan vurgu, utangaç, kırılgan puella'da ve yüksek uçucuda ortaya çıkar, ancak yüksek uçan dünyadaki hayal gücünü yaşarken, camdan kız dünyadan hayal gücüne çekilir. Tüm bu puella kalıplarında ortak olan, aynı madalyonun iki yüzü olan ve onaylamak veya kınamak için bir başkasına bağımlılığı teşvik eden mutlaklaştırılmışamba veya mutlak suçluluğa tutunmaktır. Bu nedenle, kişinin kendi varlığı için sorumluluktan kaçınması, karar verme eksikliği ve ayrımcılık yapması, bu faaliyetleri diğerine bırakması söz konusudur. Sınırlama ve sınırla ilgili zayıf bir ilişki de vardır - ya sınırları kabul etmeyi reddetmek (örneğin, uçan kadın ve uyumsuz) ya da sınırları "sınırsızca" kabul etmek (örneğin, utangaç münzevi ve sevgili oyuncak bebek). Her iki eğilim de olasılığı mutlaklaştırır ve sınır ve sınır ilişkisi bozulduğu ölçüde zorunluluğu göz ardı eder. Puella, bağlılığın gerçekliğinden kaçınarak hayatını mümkün olan bir şekilde yaşar. Kierkegaard, Ölüm Hastalığı'nda bu varoluş tarzını umutsuzluğun bir yönü olarak şöyle tanımlamıştır: Şimdi, eğer olasılık zorunluluğu aşarsa, benlik kendinden kaçar, böylece geri dönmek zorunda olduğu bir zorunluluğu kalmaz - o zaman bu, olanaklılığın umutsuzluğudur. Benlik, mümkün olanın içinde bocalayarak kendini yoran, ama yerinden kımıldamayan ve herhangi bir noktaya ulaşmayan soyut bir olasılık haline gelir, çünkü tam da gerekli olan noktadır; Kendisi olmaktam olarak yerinde bir harekettir. Olmak, o noktadan gelen bir harekettir, ama kendisi olmak, o yerdeki bir harekettir. O zaman olasılık benliğe gitgide daha büyük görünür, giderek daha fazla şey mümkün hale gelir, çünkü hiçbir şey gerçek olmaz. Sonunda sanki her şey mümkün olmuştur - ama bu tam da uçurumun benliği yuttuğu zamandır'^YARALAMA

Kierkegaard'ın işaret ettiği gibi, mümkün olanın içinde yaşamak, birini iki ana yöne götürebilir: ya arzulu özleme ya da melankolifantastik olana doğru. Bana öyle geliyor ki, sevgili oyuncak bebek ve yüksek uçan birincisine meylederken, camdan kız ve uyumsuz ikincisine meyillidir. Fakattüm vakalar harekete geçememe ile sonuçlanır. Gerçek eylem için, hem olanaklıkların hem de zorunluluğun sentezi ve bütünleşmesi gereklidir ve Kierkegaard'a göre benliğin temellendirici yönlerinden biri olan da budur. Puella için temel mesele, kendini gerçekte olduğu gibi iddia etmektir, çünkü eğilimi kimliğini (veya kimlik eksikliğini) başkalarından kazanmak olmuştur. Kendisinin bir "nesne" haline gelmesine, kendisine ait olmayan bir kimliği yaşamasına izin vermiş, böylece olduğu gizemin akışını yoğunlaştırmıştır. İroni şu ki, onun belirsiz ve boş bukalemun kimliği, sürekli mesken tutmanın imkansızlığı, ruhundaki gizemle bağlantı kurmaya, yani "gizemli olmaya" yönelik yanlış bir girişim olabilir. Ancak gerçek gizem bu şekilde yakalanamaz ve düzeltilemez. Kişinin gizemiyle ilişki kurması için gerçekten gerekli olan şey, kişinin kendi potansiyellerinin ve sınırlılıklarının gerçekte ne olduğunu nesnel olarak ayırt etmek ve bu sentezi gerçekleştirmektir. Puella'nın güç potansiyelini kabul etmesi ve bu gerçekleşmeyi gerçekleştirmek için onu geliştirmesi ve kendini kendi benzersiz gizemli varlığına adaması gerekir. Puella sorununun temeli, Kierkegaard'ın "Zayıflığın Çaresizliği" dediği şeyde yatmaktadır: Kendisi olmayı istememenin umutsuzluğu. Bu umutsuzluk biçiminde kişi, benlikle ilişki içinde olmadığını fark eder, ancak kendini seçemeyecek kadar zayıf hisseder. Bu nedenle umutsuzluk, kişinin zayıflığından, daha anlamlı bir yaşam biçimini seçme yeteneğinden kaynaklanır. Puella'nın ego adaptasyonu tam olarak zayıf olmak, pasif olmak ve başkalarının onun olmasını istediği rolü oynamak olmuştur. Şişirilmiş puella, "yüksekten uçan" bile, olasılıklarını gerçekleştirmediği, sadece onlarla oynadığı için zayıf kalır. Böylece dünyada asla güçlü bir figür haline gelmez. Puella'nın yapma eğiliminde olduğu gibi sürekli olarak yaşamak, zayıflığı besler çünkü hiçbir zaman hiçbir şey başaramaz. Kierkegaard'ın çok iyi tanımladığı gibi, uçurumda yutulurEbedi Kız

olasılıkla. Puella, modelinin bilincine vardığında, kapana kısıldığını fark eder, gelişiminde kısa bir süre durur. Çünkü onun da dünyaya katkıda bulunacak bir şeyi var, ancak bunu yapmanın yolunu henüz bulamadı. Ve bu ne kadar sinir bozucu - birinin katkıda bulunacak bir şeyi olduğunu bilmek ama bunu yapamamak. Bu "zayıflığın umutsuzluğu" dur. Ve bu gerilim intihara, geri çekilmeye, adaptasyona veya isyana yol açabilir. Ama aynı zamanda dönüşüme de yol açabilir.

6. Dönüşüme DoğruBu örüntüyü dönüştürmenin ilk adımı, kişinin kendisiyle ilişkisinin dışında olduğunun bilincine varmak, kişinin kendisinde daha fazlası, ilişki kurmadığı ve sıklıkla rüyalarda ortaya çıkan ego dürtülerinin ötesinde daha yüksek bir güç olduğunu bilmek ve hissetmektir. Ve bu bilinç, beraberinde ıstırap ve bu ıstırabı kabul etmenin gerekli ikinci adımını getirir. Ve sonra son bir adım var, tüm bunlardan sonra en şaşırtıcı olanı - zayıflığımıza rağmen, içimizde de gücümüz olduğu, bu yüksek güce erişimimiz olduğu gerçeği. Kierkegaard'ın analizinde, zayıflığın umutsuzluğunun daha yüksek bilinci, zayıflık içinde yaşamanın aslında bir tür başkaldırı olduğu, yani zaten var olan gücü kendilikte bir potansiyel olarak kabul etmeyi reddeden bir düşkünlük olduğu bilincini beraberinde getirir. Bu kabullenme bilinç ve seçimi içerir, ancak ego-irade ile karıştırılmaması gereken bir seçimdir. Benliğin gücünü kabul etmek, varlığımızın temelindeki seçimdir. Kierkegaard'a göre bu, son tahlilde bir inanç eylemidir ve tüm alıcı olma gücünü gerektirir. Psikolojik olarak düşünüldüğünde, bilinçli tanımanın ilk adımı, örüntünün görülmesini sağlar. Bilinçli adlandırma, olumsuz yapıdan özgürleşmenin ilk adımıdır. "Rumpelstikskin" masalı bunu açıkça göstermektedir.^^ Masalda fakir bir değirmenci olan yaşlı bir baba vardır ve kendini önemli göstermek için krala saman eğirebilecek güzel bir kızı olduğunu söylerYARA

altın içine. Kral, kızın teste tabi tutulmasını ister, ancak kız, babasının hayali hayal gücünden çıkan bu görevi nasıl yerine getireceğini bilmez. Ve böylece ağlıyor. Sonra küçük bir adam gelir ve ona bunun için bir şey verirse görevi yapacağını söyler. Önce bir kolye vaat eder ve samanı altına çevirir. Sonra kral daha fazlasını talep ederaltın ve küçük adama bir yüzük vaat eder ve yine görevi yerine getirir. Kral yine ondan üçüncü kez samanı altın haline getirmesini ister ve eğer görevi yerine getirirse onu karısı olarak alacaktır. Ve yine küçük adam geliyorona ilk çocuğuna söz verirse yapacağını söyleyen. Kız bunun asla olmayabileceğini düşündüğü ve kendini çaresiz hissettiği için söz verir ve küçük adam görevi yerine getirir. Ve böylece kız akraliçe olur ve bir yıl içinde güzel bir çocuğu olur. Her ne kadar sözünü unutmuş olsa da, küçük adam unutmamıştır ve şimdi, adını öğrenemezse, ona söz verdiği çocuğu talep eder. Şimdiye kadar tipik bir puella strucure var: Kendi zayıflığı ve gerçekleşme eksikliği nedeniyle kızını başa çıkamayacağı bir olasılıklar alanına sokan bir puer baba; durum karşısında çaresizlik hissi; ve sonra, o anda yardımcı olan, ancak sonunda en büyük değeri talep eden ve alabilecek sınırlayıcı bir iç figür veya kalıba gerçekçi olmayan bir vaat. Masalda kız, küçük adamın adını, hangi isimlerin olabileceğini araştırmak için dünyaya gönderdiği bir haberci aracılığıyla öğrenir. Ve küçük adama adının Rumpelstiltskin olduğunu söylediğinde, o kadar öfkelenir ki, ayağını yere vurur ve bir daha çıkaramaz ve sonra kendini ikiye böler. Adlandırma yoluyla, gerçek potansiyelinin simgesi olan çocuğunu tutabilir ve Rumpelstiltskin tarafından sembolize edilen eski sınırlayıcı kompleksi güçsüzleştirebilir. Aynı şekilde, ihmalkar bir baba gelişimine karşı bir tepki tarzından gelen kalıbı adlandırarak, kişi onun tutuşunu gevşetebilir ve daha gerçek bir varoluş biçimi için özgür olabilir. Deseni adlandırmak, puella'ya ihtiyaç duyduğu bakış açısını ve mesafeyi verecek ve gelişiminde neden sabit kaldığına dair bir fikir verecektir. Adlandırma aynı zamanda aktif bir arama gerektirir, sembol - Ebedi dünyaya gönderilen haberci tarafından Kızlaştırılır. Adlandırma aktif bir süreçtir.

Zayıflığın umutsuzluğunu anlamada ima edilen bir sonraki görev, puella'nın şimdiye kadarki yaşamında yer alan ıstırabı bilinçli olarak kabul etmektir; yani, ıstırabın aslında anlamlı olduğunun kabulü. Puella sorununun bir kısmı, kişinin zayıflığını ve bağımlılığını hissetmek ve kendini bir kurban olarak görmektir. Ama eğer biri kendini kurban olarak tanımlarsa, aslında sorumluluğu reddeder ve masum kız gibi davranır. Bu yüzden, acının zayıflığı ve kabulünün gerçek anlayışı, gölgeyle, inkar edilen kendisiyle yüzleşmeyi içerir. Tatlı kız gibi masumiyet ile birlikte sık sık kötü bir manipülasyon gider. Sevgili oyuncak bebek ve yüksek uçan, kadınsı cazibeler tarafından çok kolay baştan çıkarıldıkları ve manipüle edildikleri için erkekleri gizlice aşağılayabilir (örneğin, "erkeğin arkasındaki kadın"). Uyumsuzlar, kendine zarar veren tehditleri ve onları tuzağa düşürdüğü başkaları üzerindeki güç projeksiyonları aracılığıyla manipüle eder. Camdan kız, kırılganlığı ve hassasiyeti karşısında başkalarını çaresiz hissettirir, böylece kendilerini bir porselen dükkanındaki boğalar gibi beceriksiz ahmaklar gibi hissedebilirler. Puella'nın gölgesi güçle bağlantılıdır - gerçekten ve sorumlu bir şekilde kabul etmediği bir güç. Çoğu zaman bu güç, ruhtaki başka bir figür, sapkın bir yaşlı adam, Rumpel-stiltskin gibi kaba ve huysuz bir figür tarafından ele geçirilmiştir. Acıyı kabul etmenin bir kısmı, gördüğüm kadarıyla, derin bir manevi düzeyde şeytanla bir savaş olan bu figürle bir savaşı gerektirir. Ruhta derin bir yara olduğunda,negatif güçler şeytani bir karaktere bürünür ve bu şekilde yüzleşilmelidir. Kierkegaard'ın analizinde, kişi zayıflığa düşkünlüğün aslında gücünü kabul etmeyi meydan okurcasına reddetmesi, Tanrı'nın lütfunu kabul etmeyi reddetmesi olduğunun bilincine vardığında, gücü kabul etmeyi reddetmenin şeytani olduğunu, kendi ego gücüne gururla sarılmanın bir şey olduğunu fark eder. Acıyı kabul etmenin bir parçası, kişinin şeytanın pençesine düştüğünü fark etmektir. Son mesele, orada bulunan gücü kabul etmek ve pes etmek ve alışılmış puella kalıplarını takip etmek, geri çekilmek, uyum sağlamak veya isyan etmek yerine ona tutunmaktır. Tabii ki, bu puella için en önemli sorun - tam da yapmayı bu kadar zor bulduğu şey. Ama eğer hapsolmuş olduğu olumsuz kalıpların bilincine varmışsa ve acı çekmeyi ve şeytanla savaşı kabul etmişse,

bilincin ve seçimin gücünü ve gücünü kabul etmeye dahil olur. Bununla birlikte, bu aşamalı bir süreçtir ve "Elsiz Bakire" masalında olduğu gibi, şeytanın (yetersiz babalığın getirdiği) etkilerine karşı koymak ve bir kralla birleşmek için yedi yıl sürdüğü gibi uzun yıllar alabilir. Onun yolu, yapması gerekenin bu olduğunu bilerek ormanda sabırla beklemeyi içeriyordu. Bu nedenle, sabırlı, anlayışlı bir bekleyiş, sürecin anahtarı ve sonuçlandırılması gibi görünmektedir. Soru hala devam ediyor: dönüşüm süreci nasıl başlar? Puella, içindeki gücün ifşasını ilk nerede bulur? Güç orada, ama ona açık olmalı. Bu vahiy ona çeşitli şekillerde gelebilir. The Glass Menagerie'deki Laura için olduğu gibi bir ilişki şeklinde gelebilir ve After theFall'da Maggie için olduğu gibi, Maggie bunu reddetmeyi seçti. Bu, Bir Bebek Evi'ndeki Nora'da olduğu gibi, dışsal bir kriz, kişinin zayıflığında (ya da gücünde) keşfedilmesi şeklinde ortaya çıkabilir. Ya da A Spy in the House of Love'da Sabina'nın yaptığı gibi bir iç krizle gelebilir. Aynı zamanda, Cabiria'nın Cabiria'nın Geceleri'ndeki şarkıcı grubuyla tanıştığı zaman olduğu gibi, eşzamansız bir olaydan da gelebilir. Yine başka bir yol, gücün, aktif hayal gücünde daha fazla tutulabilen ve konuşulabilen bir rüya görüntüsü aracılığıyla kendini göstermesidir. Ya da güçlü bir duyguyla, bir öfke nöbetiyle, kişinin gücünü gerçekten hissettiği bir kavgada bile gelebilir. Fırsatlar her yerde. Yani işin sırrı onlara karşı uyanık ve açık olmaktır. Nihayetinde, kendini dönüştürme sürecindeki puelladan talep edilen şey, kız gibi bağımlılığa, masumiyete ve güçsüzlüğe tutunmaktan vazgeçmek ve zaten orada olan gücü kabul etmektir - kendine gerçekten değer vermek. Çünkü onu kabul ederseEbedi KızGüç ve güç, o zaman kız gibi masumiyeti kendini genç, kadınsı elan ve canlılık, kendiliğindenlik ve yeni deneyimlere açıklık olarak gösterecektiryaratıcılığı ve verimli ilişkiyi mümkün kılar. Zırhlı Amazon

Zararsız olduğu düşünülmek bazı kadınları çılgına çevirir; Erkeklerin yollarını çiğneyerek çirkin olmaya çalışırlar ve başarılı olurlar. Küfür etmek, puro emmek ve yatak örtüsünü kavurmak, Eğimli düz çekimler, gözler lekeli, kibir üflenmiş Zafer beklentisiyle: bir erkek gibi yazıyor! Carolyn KizerEfsaneye göre AMAZON kültürü, erkekleri tüm yönetici konumlardan eleyerek değersizleştirdi. Amazon kadınları genellikle erkekleri köle yaptı ve onları kişisel olmayan bir üreme aracı olarak kullandı. Bu şekilde, babayı anonim tutarak kişisel bir figür olarak ortadan kaldırdılar. Kız çocukları genellikle yüceltilirken, erkek bebekler genellikle sakat kalır ve ev işlerinde kullanılırdı. Böylece erkek figürler hem fiziksel hem de sosyal olarak güçsüzleştirildi. Bu toplumda erkeklere ihtiyaç yoktu çünkü Amazonlar tüm erkek işlevlerini üstlendi. Fatihler ve avcılar, vahşi kadın savaşçılar, cesur ve cüretkar at kadınları olarak ünlüydüler. Ve kızlarını bu modelde eğittiler. Efsaneye göre, daha etkili bir şekilde ok atabilmek için sağ göğüslerini bile çıkardılar. Bazı rivayetlere göre Amazonlar, savaş ve saldırganlık tanrısı Ares'in kızlarıydı, bu nedenle hayata savaşçı yaklaşımları ve "savaşçı kadınlar" olarak duruşları. Amazon figürü, birçok kadının hayatlarını bilinçdışı bir özdeşleşme içinde yaşama biçiminin mitolojik bir ifadesi olabilir.60Zırhlı Amazontion eril olanla. Bir kadının ihmalkar veya sorumsuz davranan, yani kızı için duygusal olarak bir baba olarak mevcut olmayan bir babası varsa, sık görülen bir model ona karşı tepki göstermektir. Bu gibi durumlarda, kızın babayı (ve hatta genel olarak erkekleri) bilinç düzeyinde reddetmesi muhtemeldir.çünkü onu güvenilmez olarak deneyimlemiştir. Bu psikolojik tepki meydana geldiğinde, eğilim bilinçsizce eril ilke ile özdeşleşmektir. Asıl egosu olan kadının aksine

kimlik, çaresiz bir kız olmaktır - bir puella deseni yaşamaktır - Amazon kadını erkeksi güç ve güçle özdeşleşir. Benzer şekilde, baba ilkesinin kültürel temsilcileri dişil olana değer biçilmesine karşı sorumsuz davranmışlarsa, böyle bir sorumsuz otoriteye karşı bir tepki kaçınılmaz görünmektedir. Bu model çağdaş kültürümüzde yaygın gibi görünüyor.

Modern Amazon kadını, June Singer tarafından Androgyny adlı kitabında şu şekilde tanımlanmıştır: Amazon, genellikle erkeksi eğilimle ilişkilendirilen özellikleri üstlenmiş, ancak onu kadın olarak güçlü kılabilecek "erkeksi" yönleri bütünleştirmek yerine, "eril" olanın güç yönüyle özdeşleştiren bir kadındır. Aynı zamanda, geleneksel olarak dişil olanla ilişkilendirilen bir nitelik olan sevgiyle ilişki kurma kapasitesinden de vazgeçer. . . öyle ki, diğer insanlarla sevgiyle ilişki kurma yeteneğini yadsıdığı için gücü ele geçiren Amazon kadını tek yanlı hale gelir ve sonuç olarak ezmeye çalıştığı çok fazla özelliğin kurbanı olur.'Sorumsuz babaya tepki olarak erkeksi bir kimliğe bürünen bir kadın, çoğu zaman güç ihtiyacı nedeniyle hayattan koparılır, kontrol edemediği şeylerden kendini savunma koruması. Gerçekte, o, bir "Amazon zırhı" içinde sıkışıp kalmıştır, bu güçlü kişilik, içsel dişil merkezinden değil, tepkisizlikten oluştuğu için temel kişiliğine karşılık gelmeyebilir. Oldukça sık olarak, duygularından, alıcılığından ve kadınsı içgüdülerinin gücünden kesilir. Zamanımızda ve kültürümüzde, "Babalar"a karşı kadınsı bir tepkinin, kolektif eril otorite konumuna karşı bir tepkinin ortaya çıktığını gördük. Ve tarihte henüz ortaya çıkmamış en güçlüsü olabilecek Amazon benzeri bir u'omen iddiası gördük. Kolektif eril otorite, kadınlığı o kadar değersizleştirmiştir ki, sorumlu ve ilgili bir ruh olarak pek işlev göremez. Aksine, dişil olana katı bakışında tek taraflı ve irrasyonel olmuştur. Kolektif eril otorite, dişil karşısında ihmalkar bir baba olarak işlev görmüştür. Kadınların bu kültürel durumu değiştirmek ve kadınsı olarak varoluşlarının anlamını anlamak ve mücadele etmek için ortak çabaları, hem erkekler hem de kadınlar için en büyük bilinçlendirme olaylarından biri olmuştur. Yine de onlarla özdeşleşme ve onları taklit etme eğilimi olmuştur.askülen. Bu, erkekler ve kadınlar arasındaki farkları reddeder. Ne zaman

Kadınlar, onlar gibi davranarak erkeklerin zaferlerini elde etmeyi umarlar,dişil olanın benzersizliği ustaca küçümsenir, çünkü altta yatan bir varsayım vardır.eril olanın daha güçlü olduğu. Kadınların bu tür bir tepkisi anlaşılabilir bir durumdur, çünkü dişil alan kültürümüzde çok değerli hale gelmiştir. Yine de, nihayetinde, benzersiz bir şekilde kadınsı olana değer vermeyi öğrenmek için asıl zorluk değil mi? Daha 1904'te konuşan Rilke, Genç Bir Poei'ye Mektuplar'da bu meydan okumayı canlı bir şekilde betimlemişti: Kız ve kadın, kendi yeni açılımları içinde, iyi ve kötü erkeksi yolların taklitçileri ve erkeksi mesleklerin tekrarlayıcıları olacaklardır. Bu tür geçişlerin belirsizliğinden sonra, kadınların yalnızca kendi en karakteristik doğalarını diğer cinsiyetin çarpıtıcı etkilerinden arındırmak için bu (genellikle gülünç) kılıkların bolluğundan ve iniş çıkışlarından geçtikleri ortaya çıkacaktır. Yaşamın daha dolaysız, daha verimli ve daha güvenle içinde kaldığı ve içinde yaşadığı kadınlar, kuşkusuz, bedeninin herhangi bir meyvesinin ağırlığıyla yaşam yüzeyinin altına çekilmeyen, ve aceleci, sevdiğini sandığı şeyi küçümseyen uysal bir erkekten daha olgun insanlar, daha fazla insan haline gelmiş olmalıdır. Acı ve aşağılanma içinde tam zamanını geçiren bu kadın insanlığı, dış statüsünün mutasyonlarında merefemininlik geleneklerinden sıyrıldığı zaman gün ışığına çıkacak ve henüz bugün yaklaştığını hissetmeyen erkekler buna şaşıracak ve çarpılacaklar, ... bir gün isimleri artık olmayacak kızlar ve kadınlar olacakZırhlı Amazon, yalnızca eril olanın bir karşıtını değil, kendi içinde bir şeyi, insanı herhangi bir tamamlayıcı ve sınırdan değil, yalnızca yaşam ve varoluştan düşündüren bir şey; dişil insan.^Gördüğüm kadarıyla, sorumsuz ve kendini adamamış babaya karşı Amazon tepkisi, ister kültürel ister kişisel olarak ortaya çıksın, hem kültürel hem de kişisel düzeylerde gelişimsel olarak zorunlu bir aşama olabilir. Ancak, Rilke gibi, bunun da offeminen gelişim sürecinde sadece bir adım olduğunu düşünüyorum. Bu bölümde, Amazon tepkisinin ihmalkar baba karşısında alabileceği bazı varoluş biçimlerini, yani kişiyi sorumsuz babadan koruyan "Amazon zırhlarını" keşfetmeyi planlıyorum.

ve reaktif yönün ötesinde, gerçek ve aktif olarak kadınsı olana doğru olası bir dönüşüm olup olmadığı. Bir kez daha vurgulamak isterim ki, bunlar, herhangi bir kadının içine rahatça sığabileceği "tipler" ya da kategoriler olmak üzere tasarlanmamıştır.^ Bunların, ihmalkar bir babaya karşı bir tepkinin sonucu olarak kadının yaşamında ortaya çıkabilecek bazı farklı davranış biçimlerinin fenomenolojik betimlemeleri olması amaçlanmıştır.

1. SüperstarBelki de sorumsuz bir babaya tepki göstermenin en sık yollarından biri, babanın iş ve başarı alanlarında yapmadığını yapmaktır. Baba tarafından sağlanmayan kimlik duygusu ve işle ilişki, daha sonra kızın kendisi tarafından elde edilir. Ancak babadaki eksikliği telafi etme eğilimi, çoğu zaman, artık tanıdık olan işkolik model olan kızın aşırı çalışmasına ve aşırı başarısına yol açar. Sıklıkla kadın kuru bırakılır, duygularından ve içgüdüsel kaynaklarından koparılır. Bu genellikle depresyon ve anlam kaybı ile sonuçlanır, çünkü sonuçta sadece işle özdeşleşmek yeterli değildir. Sylvia Plath'ın The Bell Jar (Çan Kavanozu) adlı eseri, bu tür bir varoluşu zararlı yönleriyle birlikte ortaya koyar. Sylvia Plath'ın kendi deneyimlerinden yola çıkılarak modellenen ana karakter Esther Greenwood, fiziğinden nefret etse de fetheden, nasıl hissettiğine bakmaksızın kendini başarılı olmaya zorlayan bir all-A öğrencisi olmuştur. Onunla, bir yazı yarışması aracılığıyla, New York'un önde gelen bir moda dergisinde tam maaşla bir aylık özel bir pozisyon kazandığı sırada tanışıyoruz. Dergi, Esther'i ve diğer kazananları, çoğunlukla zengin kızların yaşadığı "The Amazon" adlı kadınlar için özel bir otele yerleştirdi. Esther'in kendisi de fakir bir geçmişe sahip, çünkü babası dokuz yaşındayken öldü; Ve hayatının en iyi zamanını geçirmesi gerektiğini, böyle bir başarının tadını çıkarması gerektiğini bilmesine rağmen, gerçek şu ki sıkılmış ve depresyonda. Düşüncesini dinleyin: Bakın bu ülkede neler olabilir, derlerdi. Bir gid, on dokuz yıl boyunca kasabanın ücra bir yerinde yaşıyor, o kadar fakir ki bir dergi alamıyor ve

sonra üniversiteye burs kazanır ve burada bir ödül kazanır ve orada bir ödül kazanır ve sonunda New York'u kendi özel arabası gibi yönlendirir. Sadece ben hiçbir şeyi yönlendirmiyordum, kendim bile. Az önce otelimden işe ve partilere ve partilerden otelime ve uyuşmuş bir troleybüs gibi işe geri döndüm. Sanırım diğer kızların çoğu gibi ben de heyecanlanmalıydım, ama kendimi tepki vermeye ikna edemedim. Kendimi çok hareketsiz ve çok boş hissettim, bir kasırganın gözünün hissetmesi gerektiği gibi, çevredeki kargaşanın ortasında donuk bir şekilde ilerliyordum." *Esther'in tüm başarısının altında derin bir depresyon yatıyor. Ne yaparsa yapsın ve ne başarırsa başarsın, sonuçta hayatına hiçbir anlam katmaz. Bu durumda hayatta kalabilmek için, tanıştığı herkesi esprili bir şekilde nesneleştiren ve karikatürize eden alaycı bir mizah geliştirir. Alaycı mizahı duygularına karşı bir savunma olduğu gibi, erkeklerle olan ilişkisi de seyirci benzeri bir kopukluk tarafından işgal edilmiştir. Erkeklerle olan ilişkileri kişisel değil, nesnelleştirilmiştir - insan her zaman bir kıkırdama hisseder. Örneğin, ilginç isimlere sahip erkekleri toplar. Ancak bu soğuk tavrın arkasında reddedilme korkusu vardır. Onun dediği gibi, "Birinden hiçbir şey beklemiyorsanız, asla hayal kırıklığına uğramazsınız." Temel olarak, Esther'in erkeklerle olan deneyimi, önce babasının ölümü ve ardından bir dizi kişisel olmayan ilişki yoluyla terk edilme olmuştur. Erkekleri birincil olarak "Kadınlardan Nefret Edenler" olarak algısı. Şöyle diyor: "Kadınlardan nefret edenlerin neden kadınları bu kadar aptal yerine koyabildiğini anlamaya başladım. Kadınlardan nefret edenler tanrılar gibiydi: yenilmez ve güç dolu. İndiler ve sonra ortadan kayboldular. Asla yakalayamazsınZırhlı AmazonOnu ölümle terk eden babası gibi, kadınlardan nefret edenler de tamamen öngörülemez ve güvenilmezdir. Esther, New York'ta geçirdiği bir ayın ardından küçük memleketine döndüğünde, uzun bir yazla karşı karşıya kalır ve yapacak hiçbir şeyi yoktur, çünkü bir kez olsun başaramamıştır. Yazma kursuna yaptığı başvuru reddedildi. Depresyonu ve ataleti artar, çünkü artık yapacak bir şeyi yok. İlk başta hayatındaki boşluğu uyuyarak önlemeye çalışır. Ama sonunda uyku onu da terk eder ve uykusuzluğa ve intihar fantezilerine mahkum olur. Tek

İkileminden kurtulmanın yolu kendini öldürmeye çalışmaktır, ancak girişim başarılı olur. Bir babanın desteği olmadan ve acı bir şehit annesiyle, hayatının ve ilişkilerinin kişiliksizliği artar, ta ki sonunda bir "çan kavanozunun" nadir havası altında kendini kapalı hissedene kadar. Dediği gibi, "Çan kavanozundaki kişiye, ölü bir bebek olarak boş ve durmuş, dünyanın kendisi kötü rüyadır." ^Bir kliniğe gönderilen Esther, şans eseri sıcak ve anlayışlı bir kadın terapiste atanır. Terapötik ilişkide nihayet başka bir kadından, babasından ya da annesinden hiç almadığı bir şeyi bulur - şefkat ve anlayış. Ve son olarak, bu ilişki sayesinde Ester, dünyayla yeniden yüzleşmek için kabullenmeyi, gücü ve cesareti bulur, mutlak bir kesinlikle değil, ama "soru işaretleri"yle... mutlak kontrol ve her şeye gücü yetme sağlamasalar da, ona yaşam ve anlam olasılığını getiren soru işaretleri. Bu özel örüntü içinde, erken ölümü nedeniyle baba olarak işlev görmemiş bir baba ve eril benzeri bir Amazonsal çalışma ve şehitlik pozisyonu almış bir anne vardır. Bu nedenle, tek erkeksi etki, tüm duyguları inkar eden bir anneden gelmiştir. Hermother, Esther'in babasının ölümünün yasını bile tutmamıştır. Ester de ağlayıp onun yasını tutmadı, ancak sonunda babasının mezarını aramaya gider ve kaybının soğuk tuz yağmuruna doğru inler. Bundan sonra intihar girişiminde bulunur - korkunç bir çözüm ve yine de onu sonunda yardım bulduğu kliniğe getiren şey budur. Esther daha önce hiçbir yerde sadece kendisi olmak için kabul görmemişti. Hayatta kalmanın yolu, erkeksi tarafını geliştirmek ve başarıdan kimlik elde etmekti. Ancak kendisine ve başkalarına karşı duyduğu kadınsı duygu ihmal edildi ve bu yüzden bir kadın olarak anlamından ve varlığından koparıldı. Çoğu zaman, baba olmadığında ve anne amaskülen bir rol üstlendiğinde, kız sadece gerçek bir erkeksi modelden yoksun değildir, aynı zamanda anneden kadınlık modeline de sahip değildir. Bu onun kötü durumuydu

Ester. Bu durumda olduğu gibi, ilk yardımın en sık erkeksi ve dişil ilkeleri kendi içine entegre etmiş başka bir kadından gelip gelmediğini merak ediyorum. Baba ile ilgili somut deneyim eksik olduğunda, bir kadının bilgeliği tarafından sağlanan bir köprünün en erişilebilir olması muhtemel görünüyor. Burada gerçekten bütünleştirilmesi gereken şey, gelişmemiş olduğu için dişil ilkelerdir. Tabii ki, iş ve başarı alanındaki aşırı tazminat, erilin manevi yönünü de dışarıda bırakıyor. Ancak bununla bağlantı kurmak için önce kadınsı duygu ve içgüdüye geri dönülmelidir. Bu, çalışma ve başarının önemsiz olduğu anlamına gelmez, ancak gerçek bir tatmin için, kişinin kendisinin kesip attığı kısmından değil, toplam merkezinden çıkması gerekir. Dişil olanla yeniden bağlantı kurarak, iş kendi uygun zemininde durabilir. Çağdaş kadın hareketi, Esther'in yolculuğuna benzer bir süreçten geçti. Erkeklerin yeteneklerine, benzersiz değerlerine ve potansiyellerine saygı göstermediğini gören birçok kadın, anlaşılır bir şekilde kendilerini savunarak ve erkekleri reddederek tepki verir. Yine de, kişisel ifade için temel modelleri genellikle erkeksi olmuştur, bu yüzden çoğu zaman sadece erkeğin taklitleri gibi görünürler. Önemli olan, dişil olanla yeniden bağlantı kurmanın değerini anlamak, kadın olmak için neyin gerekli olduğunu anlamak ve buna değer vermektir. Bu, dişil potansiyeli gerçekleştirme işinden kaçınmanın bir yolu değildir, daha ziyade bu potansiyeli temellendiren dişil köklerle bağlantı kurmayı gerektirir, böylece kendi benzersiz tarzında ortaya çıkarılabilir. Süperstarlar sık sık analize girerler, işten yorulurlar ve ilişki arayışı içindedirler. Oldukça sık erkeklerin korktuğunu hissediyorlarZırhlı Amazononlardan çünkü çok şey başardılar ve çok yetenekliler. Ayrıca, genellikle kendilerini başaramayan zayıf babaları telafi ederler. Bu kadınların genellikle kendi gerçekleşmemiş potansiyellerini dolaylı olarak yaşamak isteyen babalar tarafından oğul haline getirildiğinden şüpheleniyorum. Bu modeli izleyen bir kadın, analiz sırasında, kendisini aldatan bir akademik dekandan çok ağır bir kışlık palto satın aldığı bir rüya görmüştü. Palto onun Amazon zırhıydı. Rüyada bir

Kadın analist ona paltoyu bırakmasını ve uçma riskini almasını söyledi. Başarılarının çoğunun ilişkinin telafisi olduğunu fark etti ve çocukken ondan esirgenen bir tarz olan oynamak ve olmak için özgür hissetmek yerine sürekli çalışmak zorunda kalarak kendini aldattı. Birlikte çalıştığım bir başka başarılı profesyonel kadının, babasının kendi etkisizliği ve bilinçdışı projeksiyonları nedeniyle yaptığı gibi, onun üzerinde biraz kontrol sahibi olan zayıf, iktidarsız erkeklere öfkeyle bağırdığı birçok rüya gördü. O da aşırı başarılıydı, depresif ve etkisiz bir baba ve bilinçsizce hırslı ama kendini başaramayan bir anneyi telafi ediyordu. Daha sonra bu kadın, oyuncu erkeklerle ilgili birçok rüya gördü ve çocukların ve nihayet kendi hafif tarafını ortaya çıkardı ve bunu başkalarıyla ifade edebildi.

2. Saygıdeğer KızAmazon tepkisinin bir başka örneği de Ingmar Bergman'ın Yüz Yüze adlı filminde gösteriliyor. Filmin ana karakteri Jenny, profesyonel bir kadın, disiplinli, yetenekli, sorumlu ve uyumlu bir psikiyatristtir. Yetenekli bir meslektaşı ile evli, bir kızı var ve hayatı rahat ve tahmin edilebileceği gibi başarılı bir rotada ilerliyor gibi görünüyor. Yine de beklenmedik bir şekilde bir kriz geçirir ve intihara teşebbüs ettikten sonra kendini hastanede bulur. Film, Jenny'nin onu geçmişine ve rasyonel adaptasyonunun şimdiye kadar reddettiği bir aleme geri götüren bir dizi halüsinasyon ve rüya ile karşılaşmasına odaklanıyor. YARALIBun başlangıcında, Jenny, onu sevememek, kırılganlık gösterememek ve bir güç ve kontrol aracı olarak psikiyatrist kişiliğine geri dönmekle suçlayan bir kadın hastası tarafından meydan okunur. Bu yüzleşme, Jenny'nin bilinçaltından daha sonraki çatışmalar dizisi için sahneyi hazırlar. Bunun olduğu sırada Jenny, kocası ve kızı uzakta olduğu için büyükanne ve büyükbabasıyla iki ay kalıyor. Büyüdüğü yere geri döndüğünde, anılar ortaya çıkmaya başlar ve aşırı çalışmış ve bitkin haliyle birlikte, anılar ve hayaller iyi organize edilmiş hayatına girmeye başlar. Tekrar tekrar ortaya çıkan ana görüntü, siyah veya gri giyinmiş, bir gözü oyulmuş, yuvaya bakan korkutucu yaşlı bir kadının görüntüsüdür

ve boş. Bu görüntü, Jenny'nin hayatına hükmeden kör ve dik dik bakan olumsuz görev kompleksini sembolize ediyor. Çocukken Jenny, çok kibar ama alkolik olan babasıyla çok yakın ve sevimliydi. Hermother ve büyükannesi babasını eleştirdi ve küçümsedi ve sonunda Jenny babasının sarılmalarından ve öpücüklerinden utandı. Ve sonra aniden ailesi bir uçak kazasında öldü. Jenny, demir bir disiplinle yöneten büyükannesiyle yaşamaya gitti - ağlamak yok, yumuşaklık yok, zayıflık yok, tembellik yok, zevk yok. Sadece görev, disiplin ve kontrole değer verildi. Jenny, önce iyi bir kız ve daha sonra vicdanlı, sorumlu, güvenilir bir yetişkin olmak için ego adaptasyonunda boyun eğdi. Büyükannesinden gelen bu projeksiyona karşı saygılıydı, ama altında engellenmiş, felçli çocuk yatıyordu. Halüsinasyonları seyrini sürdürürken, Jenny kendini ruhunda dikkatlice sakladığı insanlarla karşı karşıya bulur. Ve son halüsinasyonda, kendini kırmızı bir elbise içinde, kendi tabutunun içinde, ölü ama diri yatarken bulur. Mücadele etmeye çalışıyor ve kırmızı elbisesi dışarı çıkıyor. Ancak din adamı, büyükannesinin makasından bir çift alır ve elbiseyi dikkatlice keser, böylece hiçbir şey görünmez ve kapağı kapatarak Jenny ve kırmızı elbisesini resimden çıkarabilir. Protesto etmek için Jenny tabutu ateşe verir; kırmızı elbiseye ve Zırhlı Amazon'a bir anlık bir bakış varİçeride mücadele eden biri ve sonra her şey alevler içinde kalıyor. İşte Jenny'nin içine hapsettiği, bir tabutun içine tıkıştırdığı, mücadele etmeye ve yaşamaya çalıştığı tüm duygu ve tutkunun bir görüntüsü. Büyükannenin makaslı din adamı, Jenny'nin kırmızı elbiseyle sembolize edilen duygu ve tutkusunu kesmeye çalışan eski görev, kontrol ve uygunluk güçlerinin bir sembolüdür. Ama sonuç büyük bir alevdir, bastırılmaması gereken tutkulu bir ateştir. Bu halüsinasyondan sonra Jenny nihayet çöküşünden çıkar ve bazı yeni içgörülerle intihara teşebbüs eder. Kontrol etme girişimlerinin hayatını boğduğunu kabul ediyor. Şimdi, bırakamamasıyla, her şeyden, hatta sevemediği kendi kızının sevincinden bile neşenin çıktığını fark eder. Sonunda, Esther'de olduğu gibi

Bir önceki örnekte ise soru işaretleriyle baş başa kalıyoruz. Arıza sona erdi; Daha fazla içgörü ve yeni yaşam ortaya çıktı. Ancak Jenny hala kendine ve başkalarına açık olmak için içine girmesi gereken bir yaşam eşiğinde duruyor. Bergman'ın senaryoyu bitirmesi bana umut verici geliyor, çünkü Jenny, büyükannesinin evine döndüğünde, büyükannesinin acı çektiğini ve yaşlandığını ve "büyükannesinin bir şekilde küçüldüğünü, çok fazla değil, ama oldukça belirgin bir şekilde" olduğunu fark ediyor. *^ Sembolik olarak, bu, büyükanneden gelen olumsuz etkinin gözle görülür şekilde azaldığını gösteriyor. Ve aniden Jenny ona karşı gerçek bir sevgi hissediyor. Senaryonun sonunda Jenny, gözleri oyulmuş alaycı yaşlı kadınla tekrar karşılaşır. Ama bu sefer onunla arkadaş oluyor, belki de içindeki alaycı, olumsuz figürü dönüştürmek için gereken anlayış ve şefkatle. "Saygıdeğer kız" kalıbına düşmüş kadınlar için en büyük sorun, bu görev kalıbının kendilerine bir başkası tarafından dayatıldığını görmektir. Bu tür kadınların, bu imajın kendilerine yansıtıldığını ve aslında kendilerine ait olmadığını görmeleri önemlidir. İtiaatkar kız imgesi, iyilik ve erdem yanılsaması verirken, aynı zamanda gölgeyi ve tüm yaşamını ve yaratıcılığını da inkar eder. Kişiliğin büyük bir bölümünü inkar eder.YARALAMAve nihayetinde Benlik ile olan bağlantı. Hiç şüphe yok ki sık sık yorgunluk, kuruluk ve anlam eksikliği vardır. Bu nedenle, bu tür bir kadın, aslında kendisine ait olmayan bir imajda modellenen bir kişiliğin ardında yaşama eğilimindedir, bu imajgöreve bağlı ve genellikle çok katı bir otoriter yapıya bağlıdır. Tarihsel olarak, bunun bir örneği birçok rahibede bulunabilir, çünkü onlar, katı bir otoriter sisteme itaat eden bir Üstün Ana'ya itaat eden, itaatkar kızlar olarak eğitildiler. Bu sistem onların bedenlerinin gizlenmesini talep ediyordu. Rahibe geleneksel olarak, kadınlığını gizlemek ve onu erkeklerden ve dünyanın cazibelerinden korumak için zırh işlevi gören giysiler giyiyordu. Bir rahibenin bana ifade ettiği gibi, "Artık Amazon'un zırhını sökme görevim var." Kişiliğin zırhını çıkarmak ya da atmak, açık olmayı ve kişinin daha karanlık ve zayıf taraflarını, güçlü, katı otoriteye itaat ederek bastırılmış veya bastırılmış yanlarını göstermeyi içerir. Bu, bu itaatin oluşturduğu kontrollerden vazgeçmeyi gerektirir,

Ve daha önce izin verilmeyen taraf için belirli bir tehlike içerirgelişmiş ve ilkel. Ancak bu açılış bilinçli olarak yapılmazsa, Jenny'nin sinir krizi geçirmesi durumunda olduğu gibi sürpriz bir şekilde gerçekleşebilir. İtiaatkar kız çocuğu genellikle kendini başkalarının hizmetinde bulur ve kendi yaratıcı ve/veya ilişkisel olanaklarını ihmal eder. Tanıdığım bir itaatkar kızın, onu mesleğinde onu takip etmekten caydıran bir babası vardı. Kadınların asistan olabileceğini, ancak doktor, avukat veya profesör olamayacağını düşünüyordu. Böylece kızı eğitiminde sadece bir yere kadar gittive sonra bıraktı. Ama "gerçek" bir profesyonel olmayı arzuluyordu. Ayrıca bir manastıra girdiği ve nihayetinde günlüklerini feda etmesi ve saçlarını kestirmesi gereken gizli bir fantezisi vardı. Benim görüşüme göre bu fantezi, babasının sevgisini almak için ondan yapmasını istediği fedakarlıklara karşılık geliyordu; yaratıcı enerjisinden bir fedakarlık. Sonra bir rüya gördü. Bir kralla evlendi ve kendi bebeğine hamile kaldı. Ama kral (onun için babanın bir sembolü) onun doğum yapmasını istemedi çünkü yeni bebek soyu bozabilirdi. Bu yüzden onu hapse attı. Hapisten kaçmak için bir rahibeyi öldürdü ve ardındanZırhlı Amazontanınmasın diye rahibenin cübbesini giydi. Bazı açılardan, bu kadın bir rahibenin elbisesi içinde gizlenmişti, çünkü yaratıcı potansiyelleri gizliydi. Bir öğrenci olarak öğretmenlerini memnun etmesi gerektiğini hissetti ve yine saygılı kızı canlandırdı. Yine de, kendi başına gitmek için sonunda onları terk etmek zorunda kalacağını da biliyordu. Ve böylece sürekli bir suçluluk yükü altında yaşadı - onlara karşı suçluluk duyuyordu çünkü babasının projeksiyonlarını onun üzerinde bırakması gerektiği için onları terk etmesi ve kendi başına dışarı çıkması gerektiğini biliyordu. Henüz ayrılmadığı için kendine karşı suçluluk duyuyordu. Şimdiye kadar tek kaçış inzivaya, yani rahibenin kıyafetlerine girmekti. Ama kendisi üzerinde çok çalıştıktan sonra,kazanma hayalleri kurmaya başladı. Bir rüyada hamile bir kadın kazandıKentucky Derbisi. Onun için bu rüya, kendi yaratıcı potansiyelini kabul eden bir imgeydi.

3. Şehitlik moduna geçmek, Amazon zırhının başka bir biçimidir ve genellikle sınırlama ve pasif kızgınlıkla bağlı bir yaşam tarzını gerektirir

uzun süredir acı çeken bir yüz tarafından maskelenmiş. Fellini'nin Juliet of the Spirits (Ruhların Juliet'i) adlı filmi, bu tür bir kadının mücadelelerini gösterir. "Küçük üzgün yüz" olarak adlandırılan Juliet, hayatı olmayan geleneksel bir evlilik içindedir. Kocası yorgun, duygusal olarak mesafeli ve ona sadakatsizdir, ancak Juliet bu gerçekleri görmezden gelmeye ve memnun bir eş gibi görünmeye çalışır. Hayatıyla ilgili gerçeğin ilk şoku, bir seansa gittiğinde ve ruhlar tarafından söylendiğinde gelir, "Kimsenin sana ihtiyacı yok; Sen hiç kimse için bir hiçsin." Bu mesajı görmezden gelmeye çalışır, ancak çocukluk anıları üzerine inmeye başlar. Çocukken sahip olduğu güzel görüntüler var, ama aynı zamanda annesinin ve babasının anıları da var - soğuk, zarif, kayıtsız bir anne ve faşist tipte bir baba, her ikisi de onu okul oyununda bir şehit rolünü oynadığı dar görüşlü bir okula gönderdi. Kendisinin yakılmak üzere bir şehit olduğu imajı geri dönerken, Julietre, sonunda bir sirk eyersiz binicisiyle kaçan canlı, alışılmadık bir adam olan büyükbabasının protestosunu hatırlıyor. Yetişkin yaşamında Juliet, evliliğinde şehit olan aziz rolünü oynamaya devam eder, sessiz kalır, kocasıyla asla yüzleşmez, hem öfkesini hem de neşesini ve bununla birlikte cinselliğini bastırır. Kriz, Juliet'in kocasının başka bir kadınla ilişkisi olduğunu kesin olarak öğrenmesiyle ortaya çıkar. Rüyalar, vizyonlar ve fanteziler hızlı bir güçle ortaya çıkar. Hayallerindeki ve vizyonlarındaki önemli bir figür, büyükbabasının sevdiği eyersiz biniciye oldukça benzeyen seksi çıplak bir kadındır. Eşzamanlı olarak, Dionysos yaşam tarzından zevk alan özgür, şehvetli bir kadın olan yan komşusu Suzy ile tanışır. Suzy, Juliet'i oyun ve eğlence dünyasına çeker. Ancak Suzy'nin partilerinden birine gitmesine ve bu duygusallık dünyasına girmeye başlamasına rağmen, şehidin imajı araya girer ve böylece ayrılır. Bununla birlikte, Juliet'in bilinçli ego adaptasyonu parçalanmaya devam ediyor ve bilinçdışından daha fazla görüntü hayatını işgal ediyor - açlıktan ölmek üzere olan Türk işgalciler; bir deri bir kemik kalmış, bitkin atlar; ve fahişe olan bir şehit. Bu arada Juliet, sorunlarıyla çok fazla özdeşleştiğini (tipik bir şehit sendromu) ve spontane olması ve rahatlaması gerektiğini söyleyen bir psikodrama terapistine gider. Juliet'in mutlu olmaktan korktuğunu ve evliliğinin aslında bir hapishane olduğunu fark etmesiyle kıskanç, saldırgan ve intikamcı duyguları ortaya çıkmaya başlar. Ağlıyor ve baştan çıkarılıyor

intihar. Ancak bu olumsuz duygularla birlikte birçok farklı olasılık ortaya çıkar. Öfkeyle birlikte iddia gelir ve yaratıcı bir fantezide Juliet, kocaman, soğuk, mesafeli annesine onu daha fazla korkutmadığını söyler. Bunu yaparken bir kapı açılır ve Juliet şehit çocuğu serbest bırakır, bunun üzerine dişari çıkan anne ve işkence gören tüm figürler ortadan kaybolur ve büyükbabası içeri girer ve çocuğu karşılar. Şehit esaretinin artık kırıldığı ve çocuk ruhunun olmasına izin verildiği için Juliet, evinin hapishanesinden çıkmakta, temiz havayı solumakta ve gelenlere açık olmakta özgürdür. Şehit yapısına yakalanan birçok kadın gibi Juliet de evliliğinde sahiplenici olmuş ancak kocasının gölgesinde yaşamıştır. Şehit adaptasyonu nedeniyle, bireyselliğini ve eşsiz kadınsı güzelliğini engelleyen kolektif değerlerin sınırlamasına kapılır. Fellini, bu film hakkında yazıyor, diyor kiZırhlı Amazonniyeti "kadına gerçek bağımsızlığını, tartışılmaz ve devredilemez haysiyetini geri kazandırmaktır. Demek istediğim, özgür bir erkek, özgür bir kadın olmadan yapamaz. Kadın, ne bir Madonna, ne de bir zevk aracı, en azından a^ "9 hizmetkarı olmalıdır. Şehit yaşam tarzının başlıca özelliği, ya eş ya da anne ya da her ikisi olarak çalışkan bir hizmetçi olmaktır. Anne-şehit modeli sıklıkla, kız çocuğu sürekli olarak annesinin babasını eleştirdiğini ve babasını zayıf ve ihmalkar olarak küçümsediğini duyduğunda ortaya çıkar. Baba buna etkili bir şekilde itiraz etmediyse, kız çocuğu bilinçli ya da bilinçsiz olarak annenin tutumunu oldukça sık benimser. Jung, kelime çağrışımları deneyi çalışmalarında bunun birçok örneğini verir, örneğin, aynı deneyimleri yaşamamasına rağmen, erkeklere karşı annesiyle aynı tepkileri veren on altı yaşındaki kızın durumu. ^ Kızı daha sonra evlendiğinde, genellikle zayıf ve pasif bir erkek seçer ve aynı tutumu kendi kızına da aktarır ve bu modeli sürdürür. Bu tür bir kadın onlara düşerkocasıyla ilgili olarak başka bir rol, daha sonra statüsüne indirgenir

oğul. Alexander Lowen, Aşk ve Orgazm adlı kitabında bu kalıbı tanımlamıştır ve kendini inkar etmenin bu kişilik yapısının başlıca özelliği olduğunu söyler - dolayısıyla şehitlik. Anne-şehit rolünün, üstünlük duygusunu, düşmanlığı ve erkeği hor görmeyi örten pasif-itaatkar mazoşist bir yönü olduğuna dikkat çekiyor. Şehitliği aracılığıyla ona hükmeder ve onu oğul olarak daha aşağı bir konuma sokar. Bunu ya çok fazla besleyerek ve yiyecek vererek ("Yahudi anne") ya da çocuklar için disiplinli olarak yapabilir. Özellikle bu son durumda, baba, geçimini sağlayan başarılı bir kişi olmasına rağmen, aile hayatıyla ilgili önemli kararların hiçbirini vermez. Lowen'a göre, onlarla birlikte, genellikle kocaya karşı aseksüel bir yaklaşım söz konusudur ve bu da iğdiş edicidir." Bu örüntünün ortak noktası, cinsellik ve yaratıcılık alanlarında sıklıkla ortaya çıkan stoacı kendini inkardır. Benim görüşüme göre, bu, Dionysosçu korkudan, kendini dışarı atma korkusundanKONTROL YARALAMASI'ndan, oranötesi olanın, yani aşk, umut ve güzellik gibi ego kontrolünü aşan deneyimlerin irrasyonel ve buna bağlı korkusundan kaynaklanır. Korku, bu tür bir kadını yaşamın neşesinden ve coşkusundan ve kendi yaratıcılığından ve özel vizyonundan uzaklaştırır. Otuzlu yaşlarındaki kadınların aniden evlilik dışı ilişkilere ve rastgele cinsel ilişkiye daldığı sık vakalar, kendi kendine empoze edilen bu şehitlikten kurtulmak için bilinçsiz bir girişim olabilir. Ama genellikle bilinçsiz kaldığı için, hatta belki de uyumsuzluğun gölge modunda yaşandığı için, dönüşüm sağlanamaz. Böyle bir kadının, hem cinselliği hem de yaratıcı dürtüleri içeren deneyim akışına bilinçli olarak kendini kaptırması, onları tanıması, kabul etmesi ve şekillendirmesi gerekir. Ve Juliet örneğinde olduğu gibi, bu gevşemeye neden olan öfke ve öfke olabilir. Şehidin kendini inkar etmesine öfkelenmesi ve güçlü, erdemli kendini inkar etmesinin gölge tarafının "waif" olduğunu, kendini reddedilmiş bir kurban olarak hisseden ve acınmak isteyen uyumsuz olduğunu kabul etmesi gerekir. Themartyrdom aslında deneyimin akışına karşı bir tür savunma tepkisidir; Etrafındakilerin suçluluk duygularıyla oynayarak kendini inkar ettiği için kabul edilmek ve acınmak istiyor.

Şehit edilen birçok kadın analize giriyor ve bazı yönlerden, partriarkal kültürümüze boyun eğmekten kaynaklanan içsel bir şehitlik olduğunu hissediyorum. Bunun pasif bir puella modelinin yönleri olsa da, burada bulduğum şey, kadının kendisine ve hayatındaki diğer kişilere karşı hadım eden sert, güçlü bir kenar. Tipik bir örnek, genç çocukları uyuşturucu kullanan ve polisle başı belaya giren evli bir kadındır. Zengin bir aristokrat ailede büyümüştü ve babası patiyarkal, otoriterdi ve finansal kaynaklar üzerinde kontrol sahibiydi. Bu gibi durumlarda, baba genellikle duygusal olarak yoktur ve kızı için hiçbir bağımsızlık modeli sağlamaz. Kocası kendi babası gibiydi; ailede duygusal bir güç olarak yok, ancak finansal olarak kontrol ediyor. Bir yandan bu kadın son derece zekiydi ve kocasının otoriter muhalefetine karşı kendini geliştirmek için savaşıyordu. Öte yandan, çok fazla sorumluluk altında hissetti ve sık sık Zırhlı Amazonquent tepkisi histerik olmak, intihar tehdidinde bulunmak, daha fazla devam edemeyeceğini söylemek oldu. Saldırganlığı açıkça kendine karşı gidiyordu ama gizlice çocuklarına ve kocasına karşı gidiyordu. Kocası güçlü ve tehditkar görünse de, aynı zamanda zayıf ve tehdit altında hissediyordu. Çocuklar, aile içindeki tüm çatışmaları canlandırıyor gibiydi: biri tutuklandı, biri iyi bir öğrenci oldu, biri evi terk etti. Bu kadın sonunda kendini savunmak ve kendini kurban hissettiği evliliğini terk etmek zorunda kaldı. Bir kez kendi gücü için aktif sorumluluk aldığında, onu kendisine ve başkalarına karşı savunmak yerine kullanmak yerine, yaratıcı enerjilerini gerçekleştirebildi.

4. Savaşçı KraliçeSorumsuz ve zayıf babaya karşı bir başka tepki biçimi de şudur:güçlü ve kararlı bir savaşçı olmak. Bu durumda kız, babada dejenere olarak yaşanan tüm mantıksızlıklara karşı çıkar ve ona karşı savaşır. C.S. Lewis, Psyche-Amor mitinin kıskanç kız kardeşlerden birinin bakış açısından yeniden anlatılan versiyonu olan Yüzlerimiz Olana Kadar adlı romanında bu tür bir kadını tanımlar. Romanda baba, kıtlık ve vebadan Psyche'nin sorumlu olduğundan şikayet eden tebaasını yatıştırmak için en küçük kızı Psyche'yi tanrıça Afrodit'e kurban eden ustaca acımasız bir kraldır.

toprağa işkence ediyorlar. Onu feda etmesi, onun genel ruh eksikliğinin bir yansımasıdır. Başlıca ilgi alanları partiler, av oyunu, para kazanmak ve yeni kazanımlar için şehvet duymaktır. Kızlarıyla hiç zaman geçirmiyor ve aslında erkek olmadıkları için onlardan iğreniyor. Onlarla ilişki kurduğunda, korkunç öfkeler şeklindedir, birine fahişe (puella modelini takip eden bir kız) ve diğerine çirkin diyerek onları kötüye kullanır. "Çirkin olan" Orual, en eskisidir. Psyche'nin doğumunda, Orual, Psyche'nin annesi öldüğü için anne rolünü devraldı ve bu yüzden Psyche'yi çocuğu olarak gördü ve onu şiddetli bir anne sevgisiyle sevdi. Babası Psyche'yi feda ettiğinde, Orual en değerli varlığını, sevgilisi Psyche'yi kaybetti.YARALAYICIKrual, babasından ve temsil ettiği her şeyden nefret eder. Sadece babası aracılığıyla yozlaşmış olarak deneyimlediği rasyonel alemlerini küçümser. Ve nefretini, alternatif olarak inanmadığı ama aynı zamanda sevgili kız kardeşi Psyche'yi ondan aldığı için nefret ettiği tanrıların tüm alemine aktarır. Ona göre, tanrılar ve babası tek bir türdendir. Şöyle düşünüyor: Bu ilahi yetenek, kendi tarzında takdire şayandır. Tanrıların onu [Psyche] öldürmesi yeterli değildi, babasını katil yapmak zorundaydılar. . . Şimdi tanrıların zulmünü bir kez daha işaretleyin. Onlardan uykuya ya da deliliğe kaçış yoktur, çünkü sizi rüyalarla onlara kadar takip edebilirler. Doğrusu siz, onların insafına kalmış durumdasınız. Onlara karşı bir savunma için en yakın olmamız gereken şey (ama gerçek bir savunma yoktur) çok uyanık ve ayık olmak ve sıkı çalışmak, müzik duymamak, asla yere veya gökyüzüne bakmamak ve (hepsinden önemlisi) kimseyi sevmemektir. ^ Burada, negatif babanın yıkıcılığına bir tepki olarak negatif, katı bir bilincin inşası, duyguların ve yaşamın reddi açıkça görülebilir. Kolektif düzeyde, kral olarak, dişil olanla sorumsuz bir ilişkiyi, yani dişil olanın yetersiz kültürel değerlendirmesini sembolize eder. Orual buna babasıyla savaşarak tepki verir. Hatta kılıç kullanmayı herhangi bir erkekten daha güçlü bir şekilde kullanmayı öğrenir ve babası öldüğünde tahtı devralır. Ama acısı devam ediyor, çünkü o

Hayatının sadece bir iş hayatı olduğunu fark eder. O üzgün ve yalnız bir kraliçebir erkeğin hayatını yönetmeyi seçmiş. Tanrılara karşı duyduğu acı ve nefretle daha da fazla tüketilen Orual, onlara karşı bir suçlama vasiyeti yazmaya karar verir. Bunu yaparken babasının kendi öfkesine kapılır ve yazdığı gibi, birdenbire hayaller ve vizyonlarla saldırıya uğrar. Bir rüyada, babası onu sarayın bodrumuna gitmeye ve orada bir kara deliğe daha da inmeye zorlar.burada onunla yüzleşir, kim olduğunu net bir şekilde görmesi için bir ayna tutar. Orual aynada babasına benzediğini görür. İşte o zaman, babasına verdiği tepkiyle, onun karşıtı olma çabasıyla, aynı irrasyonel modda sona erdiğini fark eder. Sadece güçlü ve rasyonel olma çabasıZırhlı Amazon, tıpkı babasınınki gibi irrasyonel bir öfke ve kıskançlığı örtbas etti. Bu tanınma anında, görevinin onların rasyonelleriyle savaşmak değil, dejenere olmuş olanı (babasının yaşamla olan ilişkisiyle sembolize edilen) kutsala dönüştürmek olduğunu fark eder. Tanrılar karşısında meydan okumasının (tıpkı babasınınki gibi) kontrol etmek ve sahip olmak için bir ego girişimi olduğunu kabul ederek, tanrıların daha büyük gücüne teslim olur ve sonunda sevebilir. Bir noktada, Orual kendi kendine amacının "tanrının cümlesini duyduğumda bana gelen o zor ve neşesiz gücü giderek daha fazla inşa etmek; öğrenerek, savaşarak ve çalışarak, tüm kadını benden kovmak için." ^ Bu savaşçı modelinde, baba ve çoğu zaman tüm diğer erkekler zayıf olarak reddedilir ve hor görülür ve kız çocuğu tek başına kendisinin yapılması gerekeni yapabilecek kadar güçlü olduğunu hisseder. Ancak ironi şu ki, güç yolu erkeksi bir modelden devralınır ve bu nedenle dişil olan bu tür bir kadın tarafından hala değersizleştirilir. Oldukça sık olarak, böyle bir kadında dişlerin gıcırdatılması, güçlü bir kararlılığın yapılması ya da ölmesi. Bu tür bir varoluşu yaşayan kadın için hayat, zevk alınacak anlardan ziyade kazanılması gereken bir angarya ve bir dizi savaş haline gelir. Acımasız ve kasvetli, savaş kalkanının arkasına gizlenmiş olan duyguları ve kadınsı bedeni göz ardı ederek sert bir şekilde ilerliyor. Dişil alıcılığın gerçek gücü için savaşmak yerine, bunu zayıf pasiflik olarak görüyor. Belki

Bu, daha militan kadınların çoğunun, erkekler ve kadınlar arasında hiçbir fark olmadığında ısrar ettiklerinde ve duyarlılığı zayıf pasifliğe indirgediklerinde benimsedikleri kalıptır. Bu modelin bir örneği, analize giren Bobbie'de görülebilir.bir savaşçı rolünde kapana kısılmış hissediyorum. Zor olduğunu, bir erkek gibi yaşadığını hissetti. Açık ve alıcı olmak ve bir ilişki içinde olmak istedi, ama kendini sıkı ve kapalı hissetti. Babası, birçok yönden sıcak bir adam olmasına rağmen, tüm kızlarına erkek isimleri vermişti. Onlardan hırslı profesyonel beklentileri vardı ve bir kızdan ziyade bir oğul olarak yetiştirildiğini düşünüyordu. Böylece hırslı ve rekabetçi hale geldi - sert bir dövüşçü - ve yara almaBunun evliliğini parçaladığını ve ilişkilerinin önünde durduğunu hissetti. Ayrıca kendine karşı çok sertti, acımasızca eleştireldi. Analiz sırasında meditasyon yapmaya, T'ai Chi'yi uygulamaya ve bir sanat formunu incelemeye başladı. Bunlar onu açtı ve yavaş yavaş insanlara karşı daha anlayışlı ve spontane hissetti. Sonra bir dizi rüya gördüiçlerinde olumlu kadınsı figürler var. Biri, kadınsı üzerine bir kitap yazmış olan bilge yaşlı bir kadındı. Bir diğeri, çimenlik alanlarda özgürce koşan genç bir kızdı. Sonra başka bir kadın klitorisini okşarken kendisinin yattığına dair bir rüya gördü. Bir adam onun yanında hareketsiz yatıyordu. Kadın tarafından tahrik edilmedi ve ayrıca adamın vajinal suları koklayarak güceneceğinden endişelendi. Bunu, kadınlık kokusunu sevmesi gerektiğini söyleyen diğer kadına söyledi. Bu rüya, açıldığı, daha yumuşak tarafını ve kendiliğindenliğini hissettiği bir zamanda geldi. Ama yine de kendini yargılama ve pasif, yani sevgili bir oyuncak bebek haline gelerek erkekleri memnun etmesi gerektiğini düşündüğü bir rol tersine çevirme eğilimleri vardı. Hissettiği rüya, kendisinin üç yönünü ortaya çıkardı. Hareketsiz erkek, dişil olanın yumuşak tarafını reddeden eski eril tarafını sembolize ediyordu.babasının yansımasına karşılık gelen ve ataerkil kültürün görüşlerini yansıtan tarafı. Diğer kadını ise genç bir lezbiyen kadınla özdeşleştiriyordu – erkeklerden hoşlanmayan bir militan tipi değil, daha ziyade kadınsı haklar için kadınsı bir şekilde savaşan bir kadın. Rüyada kendini nasıl gördüğü bir şeydi

Erkekleri memnun etmek ve erkeksi değerlere uyum sağlamak isteyen sevgilim bebek tipi (gölge tarafı). Rüyaya tepkisi, kadınsı benliğinin bir sembolü olan diğer kadınla ilişki kurmak istemesiydi, ancak eski erkeksi maço deseni ve onun sevgili oyuncak bebeği karşı tarafı hala yolundaydı. Yine de şimdi daha güçlü olan figür aktif kadındı ve hissetmeye başladığı yol buydu. Bu, savaşçı kraliçe güçlerini yanına almaya başlayan, ancak zırhlı savunma sistemi aracılığıyla olmayan bir kadın örneğidir. Aksine, onları daha yumuşak tarafıyla bütünleştiriyordu, böylece orada güçlü, kadınsı bir şekilde kendini ifade edebiliyorlardı. Zırhlı Amazon

3. Zırhlı Amazon'un UmutsuzluğuZırhlı Amazon'un ortak özelliklerinden bazıları nelerdir? Merkez, kontrol etme arzusudur. Erkeği zayıf ve iktidarsız olarak görme eğiliminde olduğu ya da onun mantıksız güç kullanımına tepki gösterdiği için, gücü kendisi ele geçirir. Kontrolün sizde olması, işlerin güvenli ve emniyetli görünmesini sağlar. Ancak bu kontrol ile birlikte aşırı dozda sorumluluk, görev ve tükenmişlik hissi de ortaya çıkabilir. Kontrol etme ihtiyacı genellikle irrasyonel korkudan kaynaklanır, böylecehayattan mümkün olduğunca elimine edilir. Ama bu olduğunda, kişi kendiliğindenlikten ve beklenmedikten kesilir ve bunlar hayata lezzet ve çekicilik katar. Sıklıkla bu tür kadınlar, kontrol etme ihtiyacı bir şeylerin olmasına izin vermediği için duygu ve ilişkiye de yabancılaşır. En altta, kişi yaratıcılığın ve maneviyatın daha derin köklerine yabancılaşır.bu kontrolcü tutum baskın olduğunda. Öyleyse, Amazon kadınlarının genellikle sonunda hayatın kuru ve anlamsız hale geldiğini hissetmelerine şaşmamalı. Ve bu kadar bastırılmış ya da bastırılmış olan spontan güçlerin aniden kendilerini ortaya koymalarına ve depresyon, anksiyete atakları ve artık bir şeyleri idare edemeyeceği hissinde sıklıkla yaptıkları gibi mevcut psişik yapıyı parçalamalarına şaşmamalı. Amazon tutumuna hakim olmak, sınırlama ve gerekliliğe aşırı vurgu yapmaktır. Kierkegaard bu tutumu "Zorunluluğun Çaresizliği" olarak adlandırdığı bir umutsuzluk biçimi olarak tanımlamıştır. Bu tür bir umutsuzluk, tüm kişinin bütünlüğüne bir yabancılaşmadır ve kişi, sonluluk ve zorunlulukla o kadar çok özdeşleştiğinde ortaya çıkar ki, kişi de dahil olmak üzere tüm olasılıkları reddeder.

Benliğin temel olasılığı. Ve bu neye yol açar? Kierkegaard'a göre, insan kendini sadece sonlu bir sayı olarak gördüğünde, sadece bir adam fazla, bir tekrar daha olur. . . Umutsuz darlık, ilkelliğin olmayışından ya da kişinin kendini ilkelliğinden yoksun bırakmış olmasından oluşur; ruhsal anlamda kendini iğdiş etmekten ibarettir.'■*Kierkegaard'ın iddiasına göre buradaki eğilim, "dünyevi" olmak, yani dünyada işlerin nasıl yürüdüğü konusunda o kadar bilge olmaktır ki, kişi uyum sağlar. Bu, dünya işinin taleplerine uyum sağlamayı öğrendikçe dünyada başarıya yol açsa da, aynı zamanda başkalarının uyarlanmış bir taklidi haline gelmeye de yol açar. Tehlike, kişinin Benliğin daha yüksek bir güç olduğunu unutması, kişinin güvenli ve yerleşik konumunu kaybetmesine neden olabileceği için kontrol edilemeyen kendiliğindenliğe izin vermekten korkmasıdır. Kendini tamamen güvence altına almak için yiyeceği de dahil olmak üzere her şeyi altına dönüştüren ve açlıktan ölen Kral Midas gibi, bu tutum da hayati yaşam maddelerinden birini aç bırakır. Kierkegaard'ın dediği gibi, umutsuzluğun altında ezilen insan, varoluşa karşı kendini zorlar. Nihayetinde bu tutum "umutsuzca kendisi olmaya istekli olmanın çaresizliği - meydan okuma"dır. ^ Çünkü aslında kişi meydan okurcasına olasılığı reddeder, egonun kontrol etme gücünün ötesinde olanı reddeder. Aşırıya kaçıldığında, bu tutum şeytanidir, çünkü daha büyük bir güçten gelen tüm yardımı reddeder, tüm gücü ve gücü sadece kendi içinde var olduğunu görür. Zırhlı Amazon'un güç duruşu gerçekten çaresiz ve insanüstü. Bu nedenle, bu güç pozunun bozulması oldukça sık gerçekleşir - tıpkı tartışılan film ve romanlardaki kadınların her birinin başına geldiği gibi. Her durumda, mevcut güç ego duruşunda bir çöküş ve irrasyonel olandan önce zayıflık ve çaresizliğe bir azalma vardı. Jenny, Juliet ve Orual halüsinasyonların kurbanı oldular; Esther ve Jennyintihar dürtülerine maruz kaldılar. Kendim ve birçok müşterim için olduğu gibi, her biri için en önemli zorluk, zayıflığı, depresyonu ve çalışma ve işlev görememeyi kabul etmekti. Sık sık bu, öfkemiz ve gözyaşlarımızla karşılaşmak anlamına gelir. Ofisimde birçok kadın oturuyor.

öfke ya da gözyaşı içinde titriyor. Sıklıkla, kontrol eksikliklerinden utanır ve aşağılanırlar. Ağlamamalı ya da öfkelenmemeliler, sık sık derler, çünkübu bir aşağılık işaretidir. Ayrıca sık sık sinir krizi geçirdiklerini hissederler. Yine de duygularının geçerliliğini kabul edebilirlerse, bu kabullenme onlara kendilerini hayatın akışına açmaları için yeni bir alçakgönüllülük verebilir. Zırhlı Amazon

6. Dönüşüme DoğruTabii ki, bir Amazon zırhının tamamen bozulması aşırı bir durumdur. Analizde, bir arıza meydana gelmeden önce bilinçli bir dönüşüm umuyoruz. O halde bu dönüşüm nasıl gerçekleşecek? Amazon zırhına hapsolmuş kadın kendini nasıl kurtarabilir? İlk adım, içinde hapsolduğu zırh türünü görmektir. Bu tanıma olmadan, içinde olana karşı kendini savunma modeline devam edecektir. Zayıflık gölgesini kabul etmesi gerekecek. Bilinçli duruşu zayıflık olan thepuella'nın aksine, Amazon'un ego adaptasyonu güç ve güçtür. Ancak bu güç kabuğunun altında çoğu zaman çaresizlik, bağımlılık ve etrafındakileri tüketebilecek aşırı güçlü bir ihtiyaç bulunur. Şehit kendini acı çeken bir işçi olarak maskeler, ancak altında kendine acımanın kurbanı olur ve başkalarının acımasını ister. Süperstarın gücü başarılarındadır, ancak başarıları anlamını yitirdiğinde, çoğu zaman dikkat çekmek için ego araçları olduklarında olduğu gibi, muhtemelen hiçbir şey yapamaz duruma düşer. İtiaatkar kızın işe ve başkalarının taleplerine güvenilir itaati, kendisini ve başkalarını kafa karışıklığına ve kaosa maruz bırakarak, düzenli dünyasını parçalayabilecek bir iç isyanı ve kaçış arzusunu örtbas edebilir. Ve savaşçı kraliçenin buz gibi sertliği birdenbire beklenmedik bir duygusal bağa dönüşebilir ve bu hem kendini hem de diğerini mahvedebilirçünkü çok sahiplenici bir şekilde bağımlıdır. Zayıflığın gölgesini kabul etmek, kalıcı olarak bir puella pozisyonuna geçmek anlamına gelmez, ancak bu onun gelişimi için gerekli bir an olabilir. Amazon kadını zaten hayatında çok fazla güç ve güç geliştirdi ve bu çok değerli. Mesele daha ziyade izin vermektir

Kişiliğinin merkezinden doğal olarak ortaya çıkma gücü, bir ego adaptasyonundan zorlanmaktan ziyade. İhtiyaç duyulan şey, korktuğu bölgeye bu gücü getirmektir. İrrasyonel alemde olmak ne de onu bir bilgi kaynağı olarak kullanmak bir zayıflıktır. Aksine, hayatın bu yönüyle yüzleşememek bir zayıflıktır. Amazon kadını kırılganlığına ve varoluşun kontrol edilemeyen yönlerine değer vermeyi öğrenebilirse, yeni bir güç kaynağı bulabilir. Yaratıcı süreç, "yeni olanı", kişinin hayatını değiştirebilecek yaratıcı tutumu ortaya çıkarmak için bilinçaltına inme ve orada zayıflık, belki de depresyon, can sıkıntısı veya endişe içinde kalma gerekliliğine dair birçok örnek sunar. Buna giden yol, Amazon'un olağan hareket tarzı olan bir "yapma" yolu değildir. Benim deneyimime göre "yapmamak" işin sırrıdır. Bu bölümü gözden geçirirken, kendimi iki korkunç Amazon zırhının içinde sıkışıp kalmış buldum: süperstar ve şehit. Yaratıcı enerjilerim engellendi. Yetişmem gereken bir son teslim tarihim vardı ve kendimi tamamen bitkin hissettim. Bir kelime daha yazamadım. Yük dayanılmaz görünüyordu. Ve bu faslın ötesine de yayıldı, çünkü diğer yükümlülüklerimin hiçbirini de yerine getiremeyeceğimi hissetmeye başlamıştım. Sonunda yazma görevinden vazgeçtim ve doğada yürüyüşe çıktım ve bazı arkadaşlarımı ziyaret ettim. /Ching'e Amazon zırh tuzağım hakkında soru sormamı önerdiler ve sorduğumda heksagram, "Muhalefet" aldım. Durumumun görüntüsü vardı: iki kız "... Aynı evde yaşamalarına rağmen farklı erkeklere aittirler; bu nedenle iradeleri aynı değildir, ancak farklı şekilde yönlendirilmiştir."' ^ Benim yorumuma göre iki kız, benim Amazon ve Puella taraflarımdı. Puella oynamak istedi ve Amazon'un çalışması gerekiyordu. Ve bu ikisi arasında sıkışıp kaldığımda, kendimi kapana kısılmış hissettim ve hiçbir şey yapamadım. Aldığım tavsiye şöyleydi: "Atınızı kaybederseniz, onun peşinden koşmayın; Kendi isteğiyle geri dönecektir." ^ / Ching bana bir şeyleri zorlayamayacağımı ve eğer yaparsam, sadece istediğimin tam tersini başaracağımı söylüyordu. Biri bir atın peşinden koşarsa, sadece daha uzağa koşar. Kendi kendine geri gelmesine izin vermek daha iyidir. Ve bu, yazımdaki yaratıcı enerjiyle böyle oldu. Ona kadar beklemek zorunda kaldım

geri geldi. Ve her nasılsa / Ching'in bana verdiği bu görüntü beni rahatça beklemeye bıraktı. Zırhlı Amazon'un dönüşümünün bir başka yönü de, güce sahip olmak için bir erkek gibi olması gerektiği fikrinden kendini kurtarmaktır. Zırhlı AmazonBirçok Amazon kadını, yetersiz bir babaya, kişisel veya kültürel düzeylerde daha kötü bir tepkiyle veya her ikisiyle de yönetilir. Bu nedenle, anego'nun eril olanla özdeşleşmesinin, baba tarafından geliştirilmemiş olanı telafi etmesi doğaldır. Buradaki eğilim, güçlü kahramanca varoluş tarzını geliştirmektir. Amazon öncelikle kahramanca eril ile özdeşleşmiştir ve bu kimliğin tanınması ve serbest bırakılması gerekir. Amazon kadını çatlamak istemiyorsa, zırhın yumuşatılmasına ihtiyacı var. Bu yumuşama, kendisindeki dişil ve erkeklerdeki dişil olanla yaratıcı bir ilişki bulmasına yardımcı olabilir. Bu, zamanımızın da önemli bir sorunu gibi görünüyor, çünkü zırhlı kadın, hakları için savaşırken, bunu çoğu zaman bir güç saldırısı karşısında erkeklerle ilişki kurarak yapmak zorunda kalmıştır. Bir kılıç almak ve bir erkek olarak savaşmak zorunda kaldı. Ama sonra, Orual gibi, kılıcı, kalkanı ve maskesi vardır, ancak ilişkisiz kalır. Belki de ilk özdeşleşmesi erkeksi olanla olduğu için, zırhı sevgi dolu bir erkeksi figür tarafından yumuşatılabilir. Böyle bir imge, "Kalpli Adam", kendi rüyalarımdan birinde ortaya çıktı. Rüyamda genç bir adam, benim haberim olmadan yeni evime taşınmış ve orada bir oda dekore etmişti. Bu genç adam doğayı, yürüyüş yapmayı ve seyahat etmeyi severdi ve yanında Polonya ve Meksika'dan harika renklerde el dokuması kilimler getirmişti. Kilim motifleri kuşlar ve çiçeklerdi ve ana arka plan rengi yumuşak, yumuşak bir güldü. Bu odada rahat kanepeler ve sandalyeler, bu güzel kilimler ve yumuşak, net aydınlatma vardı. Orada pijamalarıyla kanepelerden birinde çok rahat bir şekilde oturuyor, müzik dinliyor ve kitap okuyordu. Rüyamda ona derinden aşık oldum. Gece yarısı uyandığımda, bu odayı ve genç adamı aramak için tüm evimi dolaştım. Ama ne yazık ki onları bulamadım. İlk başta kalbim kırıldı. Ama sonra fark ettim ki, burada kendi içimde kadınlardan hoşlanan ve sıcak, rahat, rahat bir atmosfer yaratabilen o adamı bulmama yardımcı olacak bir görüntü varmış.

Bir kadının zırhını yumuşatmak için erkeksi bir imajın bir başka örneği,büyük sevgili Casanova. 1975'te Zürih'teki Jung Memorial konferansında HildeBinswanger, iki ünlü sevgiliyi, Don Juan ve Casanova'yı karşılaştırdı ve onlara iki farklı iç eril imge olarak bakılabileceğini söyledi. Kadınları baştan çıkaran, sonra da onları hem erkeklere hem de kendilerine karşı acı ve olumsuz bırakan sevgili don Juan, içindeki olumsuz adamın çalışma biçimiyle karşılaştırıyordu. Casanova, sevgilibirçok kadını seven ve her birini kadınsı ve sevilen hissettiren, olumlu bir iç erkeğin imajı haline geldi, kadını bırakan, kendisi hakkında iyi hissetmek. Bu imgeleri aklımda tutarak, bana öyle geliyor ki,Amazon zırhlı kadın Don Juan imgesiyle savaşıyor, bu imgeyi "sapkın yaşlı adam"a benzer buluyorum, kadınlardan hoşlanmayan ve onların öz değerlerini ve güvenlerini ayaklar altına alan o iç erkeksi figür. Ancak kavgada sık sık kendisi sertleşti. Buna karşılık, Casanova'nın hassas dokunuşu hassas bir şekilde kadınsı olanla ilgilidir. Onunla, kendi kadınlığının güçlü merkezinden yaratıcı ve anlayışlı bir şekilde yanıt verebilir. İlk başta bu daha yumuşak ve daha nazik erkeksi yön, bir şeyleri nasıl yapacağını bilmeyen zayıf ve etkisiz bir aptal olarak "Aptal" olarak görünebilir. Peri masallarında ve Tarot kartlarının sembolizminde, aptal aptal figürü yönsüz bir şekilde tökezler ve yine de görüntülerini kaybederken genellikle yeni ve bilinmeyene düşer. Ve Amazon'un hayatında eksik olma eğiliminde olan tam da yeni ve bilinmeyendir çünküzırhının onu koruduğu şey budur. Bu aptal veya aptal figürü, dişil ve içgüdüsel seviyelerle yakından bağlantılıdır. Tarot'un Waitedeck'inde bir elinde bir gül ve yanında bir köpek vardır; Masallarda sık sık oturur ve ağlar ve ayrıca ona yardım eden hayvanları besler.cam bir dağda veya bir kulede mahsur kalan prensesi kurtarmak için. Bu temayı başka bir bölümde detaylandırdığım için, burada sadece bu yönde bir ipucu vermek istiyorum: aptal imgesi, hem zayıflığın gölgesinin kabulü ve değerlendirilmesi hem de dişil olanla yaratıcı ilişki için yardımcı olabilir.

Dönüşüm görevi gücünü kabul etmek ve geliştirmek olan puella'nın aksine, Amazon'un dönüşümü yumuşamayı içerir.kendi içindeki alıcılığın, dişil ruhunun yaratıcı ifadesinde zaten gelişmiş olan gücüyle birleşebilmesi için olmasına izin vermek. İçindeki AdamHerhangi bir insan hakkındaki temel keşif, o insan ve erkek arasındaki ilişkinin keşfidir. Pearl S. BuckBaba, bir kadının erkeksi olanla ilgili ilk deneyimidir. Bu şekilde, kadının erkekle ve kendi içsel eril tarafıyla ilişki kurma biçimi için önemli bir model sunar. Babalarıyla yaralı ilişkileri olan kadınların rüyalarında tekrar eden bazı erkeksi imgeler buldum. Ebedi kızın puella desenine yönelen kadının rüyalarında ve deneyimlerinde sıklıkla ortaya çıkan, "Yaşlı Adam" adını verdiğim bir figürdür. Ve zırhlı Amazon'un rüyalarında ve deneyimlerinde ortaya çıkarsık sık "Kızgın Çocuk" figürü. Puella kadını kendi gücünü ve gücünü inkar etme eğiliminde olduğundan ve bunun yerine güçlü ve otoriter erilin altına düştüğünden, bu gücün bir sapkınlığı gerçekleşir ve içindeki eleştirel bir yargının kurbanı gibi görünür. Buna karşılık, zırhlı Amazon kendi oyuncu tarafını inkar etme eğilimindedir. Eril formda, Amazon'un bu tarafı, kendini ortaya koyması ve zırhlı kontrolünü kırması gereken öfkeli, asi bir ergen gibi olur. İçindeki ve dışındaki eril ile daha iyi bir ilişki geliştirmek için, bir kadının ruhundaki bu figürlerin ve bunların onu nasıl etkilediğinin bilincine varması gerekir. Bu figürlerle bir kez yüzleştiğinde, eril olanla yeni ve daha yaratıcı bir ilişki ortaya çıkabilir.85 YARALAMA

1. Puella ve Yaşlı Adam

Analiz sırasında birçok kadın bana şöyle dedi: "Bunu nasıl yapabilirim? . . . Ben iyi değilim . . . Yaptığım her şey yanlış. . , . Hiç umut yok. ... Kimse beni asla sevmeyecek." Ve bunu kendime bir iki kez fazla söyledikten sonra, böyle bir ruh eksikliğinin arkasında ne yattığını merak etmeye başladım; Böyle olumsuz bir benlik imajının arkasında ne yatıyor? Kadınları, puella'nın arketipsel kalıbına yakalanmış, ebedi kızlar olarak kalacak kadar güvensiz ve güvensiz tutan nedir? Birdenbire aklıma tekrarlayan bir motif geldi, birçok kadın analistin rüyalarında ve benim de rüyalarımda ortak bir imge: sapkın ve sadist yaşlı adam imgesi. Aşağıdaki rüya bu temayı göstermektedir. Rüyada cinsel sapkın yaşlı bir adam, genç, masum bir kızı takip ediyor ve onu yakalayabileceği anı bekliyor. O an, dedi, uzun elbiseler giymeye başladığı an olacaktı; Yani, şu anda kadın olmaya hazır olacaktı. O anda onu yok etmeyi planladı. Ama masum genç kızın bir kız arkadaşı vardı ve onu bu adam hakkında uyardı, böylece onunla yüzleşebildi ve onunla kafa kafaya yüzleşebildi. Onu arkadan yakalama planı suya düştü, yaşlı adam öfkelendi ve kıza doğru hamle yaptı, ancak kız onu kasıklarına tekme attı ve onu geriye doğru sersemletti. Daha da çılgın olan yaşlı adam, çilekleri yıkamak için kullanılan bir kova atık su aldı ve ona atmaya çalıştı. Ama kız çok hızlıydı ve kovayı yakaladı ve suyu üzerine geri attı. Bunu yaparken bir ses şöyle dedi: "Bu, dört farklı dilin masallarında bir görevdir." Bu rüya, bu iki figür arasındaki bağlantıyı gösterir: puella ve yaşlı adam. Aynı zamanda puella'nın büyüyebileceği anı gösterir ve o anın tehlikesini vurgular. Çünkü o zaman bilinçli yüzleşme başlar ve onunla birlikte bu iç figürle başa çıkma olasılığı da ortaya çıkar. Bu olasılığa daha sonra döneceğim. Ama önce İçimdeki Adam'a daha fazla bakmak istiyorumbu iki figür, puella ve yaşlı adam, neden ve nasıl birbirlerine ait olduklarını keşfetmek için.

Tıpkı her Persephone'nin onu kaçıran ve yeraltına çeken bir Hades'i olması gibi, puella'nın ruhunda da eril olanın katı otoriter tarafının hastalıklı bir tezahürü yaşar. Potansiyel olarak, ihmal edildiği için hastalanmış ve hale gelen bilge bir yaşlı adamdır. Benim görüşüme göre, bu ihmal, babanın kızının eros ve logos düzeylerinde kararlı ve sorumlu bir şekilde yanında olmadığı yaralı bir baba gelişiminden kaynaklanmaktadır. Yani, baba bir baba olarak işlev görmemiştir. İçsel otorite ve ruh duygusu sağlayan baba ilkesi eksik ya da yanlış biçimlendirildiğinde, sapkın yaşlı adamın içeri girme fırsatı vardır. Tecrübelerime göre, ne zaman ruhta kullanılmayan bir potansiyel varsa, onun sapkınlığı için bir şans vardır. Baba potansiyeli, hem kadınlar hem de erkekler olmak üzere hepimizin içinde olan bir potansiyeldir. Ancak bir potansiyel geliştirmek için deneyime ihtiyacımız var. Tekrar tekrar keşfetmeye ve denemeye, test etmeye ve denemeye ihtiyacımız var ve bu şekilde büyüyoruz ve içimizde ne varsa kullanmayı öğreniyoruz. Şimdi, eğer baba kızı için somut olarak orada değilse ya da kızının gelişimi sürecinde olumsuz bir şekilde oradaysa, kadın kendisinin bu kısmını nasıl deneyimleyecek ve öğrenecektir? Büyük olasılıkla, annesinden ve akrabalarından duyduklarına, kültürel izlenimlere ve gerçekliğin eksik olduğu için büyüyen fantezilere güvenmek zorunda kalacak. Büyük olasılıkla, eğer baba kızı için orada değilse, karısı için de koca değildi. Bu yüzden annesinin erkeklere karşı küskün bir orkinik bakış açısına ve sapkın, olumsuz bir iç erkeğe, yani kendi içindeki erkeklikle olumsuz bir ilişkiye sahip olması muhtemeldir. O halde, kız çocuğunun baba ve erkekler hakkında aynı olumsuz bakış açısıyla ve içinde erkeklikle çarpık bir ilişki kurarak büyümesi şaşırtıcı değildir. Negatifler üzerinde tam kapasite çalışan hayal gücüyle, insanın Mavisakallı bir görünümü kolayca ortaya çıkabilir. Bu içsel olarak veya kültürel düzeyde de olabilir. Diyelim ki bir kadın Nazi Almanyası'nda büyüdü - kesinlikle uç bir örnek ama faşist vahşinin hüküm sürdüğü YARALAMANIN bir örneği. O zaman nasıl bir baba ve ruh imajına sahip olabilirdi? Ya da erkeklerin sıklıkla erkek kaldığı ve çok fazla boşanma ve bağlılık eksikliğinin olduğu Amerika'da bile - çok fazla geçici.

Baba imajı zarar gördüğünde, erkek imajı da zarar görür. Kadın, erkeği olumsuz ve güvensizlikle deneyimleme eğilimindedir. Ancak baba ve insanların çarpık görüşünün tezahür etme şekli, thepuella ve Amazon için farklıdır. Amazon, erkekleri zayıf ve aşağı, güçsüz olarak görme eğilimindedir. Güçlü ve güçlü olan odur; Bağımsız olan odur. Erkekler onun dünyasında çok az öneme sahiptir veya hiç önem taşımaz. Buna karşılık, puella gücünü erkeklere bırakır. Bağımlı olandır, güçlü erkeğin insafına kalmış bir kurbandır. İsteyerek ya da istemeyerek itaat ederken, çekimleri çağırır. Sadizm-mazoşizm sendromunun nasıl ortaya çıktığını görmek zor değil. Tüm gücünü erkeğe verdikten sonra, kendisi için çok az şey kalır ve kendine olan güveni ve saygısı çok düşüktür. Tabii ki, bilinçaltında büyük olasılıkla büyük bir enflasyon var - kendisinin yüksek ve gerçekçi olmayan bir imajı. Bezelyenin üzerinde uyuyamayan hassas prenses gibi hissedebilir çünkü daha aşağı bir şey için fazla iyidir. Ancak bilinçli olarak, ihmal edilen ve istismar edilen ve kir ve küllere atılan Külkedisi gibi hissedebilir. Bir kadın bunu açıkça gösteren bir rüya gördü. Erkek arkadaşı, hayalperest kilerde çalışırken, tavukların kemiklerini çıkarırken kendini arcissistikal bir şekilde göremeyen kendine çok güvenen bir kadını övüyordu. Sonunda hayalperest daha fazla dayanamadı ve öfkeye kapıldı ve diğer kadına ne kadar şişirilmiş olduğunu söyledi. Ve gerçekte yapması gereken de buydu - onu kendisi hakkında sahip olduğu aşağılık görüşün kölesi haline getiren bilinçdışı, şişirilmiş, narsisistik tutumu tanımak. Puella'nın kendine karşı tutumunda, ona iyi olmadığını, asla bir şey başaramayacağını ve sevgiye layık olmadığını söyleyen küçümseyici ve alaycı bir ses duyulabilir. Bu sese inandığında, kendisini zayıf ve değersiz olarak gören bu olumsuz görüşü sürdüren bir kısır döngü ortaya çıkar. Gerçekten de dış dünyada sık sık "başarısız" olur, ama buİçindeki Adamçünkü tüm gücünü, ona hem başarısız olacağını söyleyen hem de enflasyonunu besleyen bu sadist iç adama vermiştir. Bu, dört farklı puella yaşam tarzında çalışır: erkek partnerinin projeksiyonlarını yaşayan "sevgili bebek"; gerçekle yüzleşemeyen bir hayal dünyasında yaşayan "camdan kız"; Aşkla uçan "yüksek uçan"

ve insandan insana taahhütsüz bir şekilde; ve kötü kız olan "uyumsuz" ve topluma dışlanmış. Temelde, özgüven eksikliği, içindeki vahşiye kulak vermek, tüm bu kadınları tatminsiz hayatlara iter. Analistlerimden biri, bir bebeğe ya da düğün duşuna giderken, yaşlı bir adamın arabasını çalmaya çalıştığı çıkmaz bir sokağa park ettiğini hayal etti. Onu gördüğünde, sürmemesi için tüm lastikleri kesti. O halde, hareket edememesine, gerçeğe dönüştürememesine ve gerçekten de oldukça yüksek olan yaratıcı potansiyelinin tamamını doğuramamasına şaşmamalı. Kadınlara karşı sık sık kendilerini hiçbir zaman kanıtlamadıkları söylenir." Tarihte yaratan kadınlar nerede?" diye sürekli duyuluyor insan. Ama eğer gerçekten de anlattığım gelişme biraz tipikse, o zaman bana sürpriz gibi görünmüyor. Puella, dünyadaki başarılarını yaratıp gerçekleştirmeden önce potansiyelini hackleyen yaşlı adamla uğraşmak zorundadır. Sapkın yaşlı adamın kültürel olarak işlev görmesinin bir yolunun, kadınlara erkeksi bir yaratıcılık görüşünü, bir mantık ve akıl tiranlığını empoze etmek olduğuna inanıyorum. Eğer bu kurala uyarsa, o zaman bir erkek olarak yaratmalıdır, kendi içsel dişil merkezinden değil. "Bunu başaran" bu kadar az kadın olmasına şaşmamalı: kendi yaratma biçimlerinden mahrum bırakılıyorlar. Ve kadınların yaratıcılığına eril standartlar ve yargılar dayatmanın yanı sıra,sapkın yaşlı adam, yaratmak için kendilerine zaman ayırırlarsa kendilerini suçlu hissetmelerini sağlayarak kültürel olarak işlev görüyor. Hayatının büyük bir kısmını bir puella olarak geçiren ve bir puer'in kızı olan ancak yaratmayı ve dünyaya katkıda bulunmayı başaran Anais Nin, durumu çok net bir şekilde ifade etti. Diyor ki: Kadınların yazma konusunda erkeklerin yapmadığı ekstra bir sorunu da var ve bu suçluluk. Her nasılsa kadın, yaratma etkinliğini, yaratıcı iradeyi, eril bir kavramla ilişkilendirmiş ve bu eylemin saldırgan bir eylem olduğu korkusuna sahip olmuştur. Çünkü kültür, bir kadının başarısını talep etmiyordu. Adamdan bunu talep etti. Bu yüzden adamın kendini eve kapatıp bir roman yazdığı ve üç ay boyunca ailesine hiç dikkat etmediği için hiçbir suçu yoktu. Ama kadınlar neredeyse doğuştan gelmişlerdi

kişisel yaşamlarının ilk büyük görevleri olduğu ve yazılarının kendilerini ifade etmekle ilgili olduğu duygusuyla. Bunu öznellik ve narsisizmle karıştırdı, oysa biz hiçbir zaman bir erkek yazardan, narsistten söz etmedik." "Kadınların yaratıcılık eksikliğini bu gerekçelerle mazur gördüğümden ya da haklı çıkardığımdan değil. Hiç de değil, çünkü bu, thepueUa'nın, kurbanın, o kötü ihtiyarların insafına kalmış çaresiz kızın kalıbına girmek olurdu. Ancak deneyimlerime göre, onu değiştirebilmek için bir yaşam modelinin gelişimini anlamak gereklidir. Genellikle yıkıcı bir yaşam modelinde hem dışsal hem de içsel bir tezahür vardır ve bir kez görüldüğünde, her iki düzeyde de ele alınması gerekir. Yaratıcılık alanında, kadınların bu sapkın erkeksi figürün hem kültürel düzeyde dışa doğru hem de ruhta içe doğru nasıl işlev gördüğünü görmeleri çok önemlidir. Yaratıcılığın yanı sıra, cinsellik ve ilişkisellik, sadist-mazoşist örüntünün yerleştiği diğer alanlardır. Yukarıda bahsedilen rüyada yaşlı adam cinsel olarak sapkındır ve kız genç ve masumdur. Sadistçe bir şekilde onu yok etmek istiyor. Sanki bu ikisi birbirine aitmiş gibi: masumiyet ve sapkınlık. Aşağıdaki örneği inceleyin. Analizde birlikte çalıştığım ve ilişki kurabileceği bir babası olmayan bir kadın, tanıştığı her erkekte babayı aramaya devam etti. Hayatının ilk dönemlerinde cinsellikten tamamen koptu, çünkü babasıyla yatağa girmek yasaktı. Ama sonra gölge kısa süre sonra onu yakaladı ve cinsel saflıktan cinsel karışıklığa dönüştü, duygularına aykırı olsa bile erkeklerin taleplerine "hayır" diyemedi. İlişkiye girdiği erkeklerin çoğundan gerçekten çok hoşlanıyordu, ama aslında babasını arıyordu. Bunun yerine aseksüel bir partnere karar verdi, çünkü seks yoluyla erkeğe sahip olabilirdi. Erkekler de genellikle evli oldukları için müsait olmama eğilimindeydiler ve bu nedenle babasıyla yaşadığı bağlılık eksikliğiThe Man Within, bu durumlarda tekrarlandı. Aslında dişil erosunun merkezinden değil, babasının ona hiç vermediği sevgi ve bağlılık ihtiyacından hareket ettiği için, tüm bu ilişkilerde bir tür kendine ihanet ve aynı zamanda bir ihanet söz konusuydu.

erkekler. İçten içe onlara güvenmiyordu, aksi takdirde onlara gerçekten nasıl hissettiğini söyleyebilirdi. yaşlı adamın ona karşı çalışma şekli, ona bir ilişki yaşamanın tek yolunun vücudunu piyasaya sürmek olduğunu söylemekti ve bu da güvenini daha da sarstı. Ve ayrıca onu gerçekten ulaşılamaz olan erkeklerle ilişkilere yönlendirdi. Ve böylece, cinsel "özgürlüğü" içinde, önceki naifliğinde olduğu gibi, ilişkiden ve erostan kilitli ve kapalı kaldı. Ancak adam kadını kontrol edebildi ve onu anlamsız bir ilişkiden uzak tutabildi, çünkü kadın ona masumiyet ve kadınsı iddiadan yoksunluk yoluyla, pasif ve bağımlı kalması, kendine güvenen kadından ziyade kızı canlandırması yoluyla güç verdi. Bu model çok nadir değildir. Dış düzeyde, sadece çocuk istismarı insidansının yüksek oranına bakmak gerekir. Genç kızlar olarak yaşlı erkekler tarafından cinsel tacize ve hatta tecavüze maruz kalan kadınlar, bu sapkınlığı en şiddetli şekilde dış düzeyde yaşadılar. Sonuç olarak, özgüvenleri genellikle ciddi şekilde zarar görmüştür ve eğer biri derinlere bakarsa, bu istismarı sürdüren işkence edici, olumsuz bir düşmanlık olan yaşlı adamı bulabilir. Sosyal düzeydeki bir başka örnek de fahişedir. Araştırmalar, sık sık baba tarafından acımasızca reddedildiğini ve bu reddedilmeyi ve bununla birlikte gelen nefreti kendini erkeklere satarak yeniden canlandırdığını göstermiştir. Ancak görünüşte mutlu bir ev hanımı ya da genç eş değiştiren kişide bile, bu kalıbın altında işlediğini sık sık bulursunuz. Paris'te Son Tango filmi, sadist yaşlı adamla mazoşist genç kadının bu bütünleyici ilişkisini gösterir. Ve bu, kadın için olduğu kadar theman için de tehlikeyi gösterir. Film başlarken, yıkılmış ve depresif yaşlı bir adam, her ikisi de bir apartman ilanına cevap verdiğinde yanlışlıkla hayat dolu bir genç kadınla tanışır. İlişkileri hemen cinsel düzeyde başlar ve son derece kişiliksizdir – o kadar kişiliksizdir ki, adam hiçbir soru sorulmadan sadece seks için orada olduklarını söyler: birbirlerinin adını bile bilmezler. İlk başta kız onun hakkında bilgi edinmek ister, ama sonunda talebini kabul eder ve onunla tanışmak için çekilir.

hangi şartları belirlerse belirlesin. Onun için tarla kuşu ve sıradan bir karşılaşma olarak başlayan şey, çeşitli aşağılayıcı ve aşağılayıcı cinsel eylemlere maruz kalmasına izin verdiği zorlayıcı bir bağımlılık haline gelir. Bu modelin sonsuza kadar devam etmesi beklenebilir, ancak yine de tablo döner. Yol boyunca bir noktada adam ona aşık olmaya başlar ve daha kişisel bir ilişki. Ama bu olur olmaz, kişiliksizlikte ısrar etmeye başlayan kızdır. Şimdi reddeden ve kontrolü ele geçiren odur. Sonunda, kişisel ilişkisini sürdürdüğünde ve adını bilmek istediğinde, korkuyla reddeder ve histerik bir savunmayla onu vurarak öldürür ve şöyle der:Kim olduğunu bilmiyorum. Sokakta beni takip etti. Bana tecavüz etmeye çalıştı. O bir deli. Adını bilmiyorum. Adını bilmiyorum. Kim olduğunu bilmiyorum. O bir deli. Adını bilmiyorum.^Sonunda masumiyeti ve bilgisizliğiyle, yani adını bilmeyerek kendini haklı çıkarmaya çalışıyor. Bu film, sadist adam arasındaki etkileşimi en uç noktaya kadar dramatize ediyor.ve mazoşist kız. Ama belki de daha da önemlisi, resmin pek sık görülmeyen öteki yüzünü gösterir – kız da sadisttir, çünkü sonunda adamı öldüren ve kişisel ilişkiyi reddeden de kadındır. Erkeklere boyun eğmesinin diğer tarafı, onlara karşı olumsuz güvensizlik ve hatta nefret duygusudur. Alexander Lowen, Aşk ve Orgazm adlı kitabında, bu bağımlı kız modelini farklı bir bakış açısıyla tanımlamıştır. Böyle bir kadının, reddedildiği için sevgiye büyük ihtiyaç duyan psikolojik bir olarak işlev gördüğünü söylüyor. Ve böylece sevgiyi elde etmek için, o her şeyi yapacak. Ancak bu ihtiyacın büyüklüğü, kadının birlikte olduğu erkeği yiyip bitirir, çünkü erkek ona ne kadar verirse versin, asla yeterli olamaz. İçindeki AdamİhtiyacI doyumsuz olduğu için, aşıklar sonunda başarısız olur ve kendilerini suçlu hissederler. Küçümseme duygusuyla onları değersiz diye tükürür.^Bu bir aşırılık olsa da, sanırım genellikle en çok sapkın yaşlı adam modellerinde bir unsur vardır. İlk bahsettiğim rüyada,

Masum kız, adamla yüzleşmek zorundadır. Bunu yaparken, ona bilinçli bir şekilde dikkat etmeli ve önceki masumiyetinde olduğu gibi, orada değilmiş gibi davranmamalıdır. Sonunda kendini ortaya koymasına ve böylece alaycı, tehdit edici kontrolünün üstesinden gelmesine izin veren, onun bu bilinçli tanınmasıdır. Çileklerin atık suyunu onun üzerine atmak, onun kadınsı iddiası, başarısız aşkın atıklarıyla ıslatılmayı reddetmesi ve kendi sevgisinin gücünün bir onayıdır. Ama önce bu figürle yüzleşmesi gerekiyor; yani onu tanımak ve ona isim vermek. Paris'te Son Tango'daki trajedi, genç kızın yaşlı adamla gerçekten tanışmaktan, onun kim olduğunu bilmekten, onu tanımaktan ve adını öğrenmekten korktuğu zaman gerçekleşir. Tersine, "Rumpelstiltskin" masalında olduğu gibi rüyada, trajediyi önleyen ve kızı o sapkın figürün pençesinden uzak tutan sapkın figürün adını tam olarak bilmek ve tanımlamaktır. Fakat bu isimlendirme ve figürü tanımlama nasıl gerçekleşir? Bunun bir yolu, içimizdeki karakter kadrosunu ve aralarındaki dinamikleri ortaya çıkaran rüyalarımızdan geçer. Bir diğeri, diğer insanlar hakkındaki projeksiyonlarımızı, onların nasıl olmasını istediğimize dair fantezilerimizi anlamaktır. Peri masalları, mitler, edebiyat ve film, ortaya çıkardıkları çeşitli karakterler ve etkileşimli kalıplarda kendimizi görmek için başka fırsatlar sunar. Yine başka bir yol da aktif hayal gücüdür, yani kim olduğunu ve neden orada olduğunu ve bu şekilde davrandığını bulmak için iç figürle aktif bir diyalogdur. Bir analist bana, birkaç rüyasında ortaya çıkan sapkın yaşlı bir adam figürüyle sohbet ettiği aktif bir hayal gücünden bahsetti. Ona neden bu kadar kaba ve olduğunu sorduğunda, ona şöyle dedi: "Küçük kız, masum kendini beğenmişliğinle beni rahatsız ediyorsun. Zavallı savunmasız kurbanı oynuyorsun. Beni ihmal ediyorsun ve sonra beni suçluyorsun, ama benim de biraz ilgiye ihtiyacım var ve bu yüzden seni rahatsız ediyorum. Beni anlamaya çalışın, neden bu kadar sinirli olduğumu anlayın. İşte bu yüzden sana karşı kötü davranıyorum." Bu figürün ona söylemeye çalıştığı şey, onun sapkın olduğuydu çünkü onu sürekli görmezden geldi ve sanki orada değilmiş gibi davrandı. Ve ona dikkat etmeye, onunla konuşmaya ve onunla arkadaş olmaya başlar başlamaz, değişmeye başladı.

Bu nedenle, yaşlı adamı unutmak ve ihmal etmek, puella'yı çaresizlik ve pasiflik durumunda tutar. Psikolojik düzeyde, bu rakam nasıl ihmal edilebilir? İhmalin bir yolu, varlığını hiç kabul etmemektir. Örneğin, hiçbir sınır ve sınır tanımayan idealist ve şişirilmiş iyimserlik tutumunu, her şeyin mümkün olduğuna inanmak isteyen ve varoluşun şeytani ve gölge yönlerinin gücünü kabul etmeyi reddeden yüksekten uçan tutumu düşünün. Sabırsızlık, yüksekten uçan kişinin ihmalinin bir örneğidir, zamanın sınırlarını görmezden gelir, şimdiki zamanda gerekeni yapmak yerine geleceğe uçar. Sevgili bebeğin, babasının ve sevgililerinin ona yüklediği aşırı idealist projeksiyonlar nedeniyle kendi karanlık tarafını kabul edememe tuzağına düşmesi muhtemeldir. Bunun diğer yüzü, themisfit'in yaptığı gibi, sapkın yaşlı adam figürünün karşısına çıkmayan bir isyan tavrı içinde gölge tarafla özdeşleşmektir, çünkü onunla fazla özdeşleşmiştir. Uyuşturucuya, alkole ve sekse aşırı düşkünlük buna örnektir, çünkü vücudun ve duygusal yaşamın doğal sınırları kabul edilmez. Ve camdan kız, hayal dünyasına çekilerek yaşlı adamı ihmal eder. yaşlı adam da ondan kaçmaya çalışarak ihmal edilebilir. Analistlerimden biri, tehditkar bir yaşlı adam tarafından bir rüyada takip edildi ve ondan kaçmaya çalışıyordu. >Bir çite ulaştıklarında, kız döndü ve bacağına tekme attı, bunun üzerine tökezledi ve içinde tabut benzeri bir kutu olan bir deliğe düştü. Onu gömmeye çalıştı ama işi bitirmedi ve kısa süre sonra tekrar arkasındaydı ve ona uçamayacağını söyledi. Ama uçup gitti ve uçarken hava tarafından gökyüzündeki bir boşluğa çekildi. Bu durumda, yaşlı adam bilinçli olarak, ona başarılı olamayacağını söyleyen ve İçindeki Adam ona "kötülüğü" hakkında suçluluk duygularıyla işkence eden, sık sık tekrarlanan alaycı ve özeleştirel bir tutum aracılığıyla deneyimlendi. Bu onu birkaç yıl boyunca eğitim gelişimini sürdürmekten alıkoydu ve sonra nihayet ve cesurca okul riskini aldığında, ona başarılı olamayacağını söyledi. Rüya anında, bu içsel figürle yüzleşme sürecine başlamıştı, ancak henüz tam olarak takip etmemişti ve

bu yüzden hala kaçmaya çalışıyordu. İçine çekildiği gökyüzündeki boşluk, kendi içindeki bir boşluğu, kendi potansiyellerini gerçekleştiremediği, bunun yerine yaratıcılığını erkek arkadaşlarına yansıttığı için bir depresyon ve suçluluk duygusunu simgeliyordu. Analiz sırasında, bu içsel sinizmle yüzleşmeye ve ona karşı durmaya başladıkça, koşulların giderek daha az kurbanı olduğunu hissetti ve kararlarının sorumluluğunu üstlendi. Örneğin, kendini profesyonel olarak geliştirme kararının arkasında durdu ve alaycı, hırçın sesler "Başarmayı hak etmiyorsun" diye bağırdığında, onların yanlış olduğunu, koyduğu hedeflere ulaşabileceğini daha yüksek sesle haykırdı. Ve bunu yaparken, dünyanın yeni yönleri onun için açıldı. Böyle bir figürden kaçmanın nedenlerinden biri, her türlü şeytani olabilmesidir. Ne de olsa şeytan reddedilen ve ihmal edilendir, ama aynı zamanda gururlu ve kibirli olandır. Ve bu ikisi - reddetme ve gurur - genellikle ruhta dönüşümlüdür. Kendi deneyimlerime göre, reddedildiğimi hissettiğimde kendime şöyle diyerek tepki verme eğilimindeydim: "Peki, o zaman, gerçekten değerli olduğum bir yere gideceğim. . . . Ama bu, elbette, reddedilmenin kişinin kendi değerinin bilinçli bir şekilde ortaya konmasıyla karşı karşıya olmadığı ve fantezi düzeyinde kişinin gerçekten büyük olduğu ve reddeden aptalların bunu göremeyecek kadar aptal olduğu konusunda bir tazminat olduğu anlamına gelir. Ama aynı zamanda, reddedenlerin gerçekten haklı olduğuna dair bir korku da var. Sapkın yaşlı adamla yüzleşmek, bu reddedilme-enflasyon kompleksiyle yüzleşmek anlamına gelir. Kişinin şeytanla özdeşleşmesiyle, "Yapamam" diyen o güçlü, güçsüz gururla yüzleşmesi, kişinin neyi yapıp neyi yapamayacağına karar vermek için tüm güce sahip olduğunu varsayması anlamına gelir. Bu tutum, egonun ötesindeki yüksek güçlere, iyileşmenin iç kaynaklarına hiçbir şey bırakmaz, ancak kişi tüm bunları kız gibi iktidarsızlık görünümünde gizler. yaşlı adamla yüzleşmek, bu figürle kavga etme riskini almak anlamına gelir - yeni bulunan bir güce yol açabilecek bir yaralama kavgası, tıpkı kirli suyu geri atan ve bunun kabul edilmiş bir görev olduğuna dair onay verilen rüyadaki kız için olduğu gibi. Sapkın yaşlı adamla yüzleşmek, aynı zamanda, sapkınlıkta bazı gizli olasılıkların yattığı olasılığıyla yüzleşmek anlamına gelir. Şeytan

ne de olsa düşmüş bir melek, olasılığı çarpık bir tutumla bir şekilde yanlış gitmiş yüksek bir varlıktır. Genç bir kadının analizinin başlarında yaptığı aşağıdaki aktif hayal gücü, sapkınlık tarafından gizlenen olası değeri bulmak için bir imge sağlar: Suyun kenarında, dev bir kuğu tarafından çekilen bir sala bindim. Denizin üzerinde süzülürken, büyük ve güzel bir nilüfer çiçeğinin yanından geçtik ve ardından kuğu su altında bir mağaranın girişine daldı. Orada bir cadı beni karşıladı ve beni bazı mağaralardan geçirerek bir yaban domuzunun yanından geçirdi ve dev bir hamamböceğiyle dans etmemi istediği yuvarlak bir odaya götürdü. İlk başta üçümüz birlikte dans ettik ve sonra cadı beni hamam böceğiyle yalnız bıraktı. Bu dev hamam böceğiyle dans etmek zorunda kaldığım için dehşete kapıldım ve iğrendim, ama Idid dans ettim ve aniden hamamböceğinin kabuğu çatladı ve yakışıklı genç bir prens dışarı çıktı. Hamamböceği ile olan ilişkisi, ve aşağılık olarak gördüğü ve ruhta ekşi hale geldikleri için niteliklerini reddettiği babasıyla oldu. Onunla ilgili anıları öncelikle olumsuzdu - gecenin bir yarısı hamamböceği dışarıdayken eve geldi; sık sık şiddetli bir şekilde irrasyonel hale gelir ve duygularını kontrol edemezdi. Gerçekte o da çok sıcak, dışa dönük, hassas ama annesine bağlı bir adamdı, sahip olduğu yoğun duyguları şekillendirmek ve şekillendirmek için kendi gücünü ve iç düzenini bulamamıştı. Kendisi, babasının çalışmadığı bir evden geliyordu ve diğerleri hastaydı, bu yüzden ona yardım etmek için modellik yapma yolunda çok az şey vardı. Kız, onun duyarlılığının ve dışa dönük duygularının sadece olumsuz yanını görerek, kendi içindeki her şeyi reddetmişti. Sonunda hamam böceği tarafıyla dans etme cesaretini bulduğunda ve hamam çatlayarak açıldığında, birdenbire babasının duygu ve duyarlılığının tüm olumlu yönlerine erişebildi. Ama bu tarafa ulaşmak için, İçindeki Adam önce olumsuzla, reddeden anneyle (cadı) yüzleşmek zorunda kaldı ve paçavra, babası (yaban domuzu). Onu oraya götüren dev kuğu, Lohengrin'in salını çeken kuğu ile ilişkilendirildi.

Kutsal Kase. Bu yüzden onun için ruha giden yol, sapkın figürle, hamamböceğiyle dans etmekti. Bir gün, Madame d'Aulnoy adlı bir kadın tarafından yazılmış bir peri masalı olan "Sarı Cüce"yi okurken, bu masalın pekâlâ bir puella'nın ve onun tuzaklarının hikayesi olabileceği aklıma geldi. Aynı zamanda bazı dönüşüm adımları önermektedir. Masal başladığında, tek kızı olan bir kraliçe vardır. Kral öldüğünden ve küçük prenses onların umursadığı tek şey olduğundan, kraliçe kızının sevgisini kaybetmekten korkar ve bu yüzden onu şımartır ve şımartır, hiçbir hatasını düzeltmeye çalışmaz. Sonuç olarak, prenses çok gururlu ve kibirli büyür, kendi güzelliğine o kadar aşıktır ki, dünyadaki herkesi hor görür. İlk baştakraliçe, kızının taliplerinden gelen tüm ilgiden gurur duyar.al, ama sonunda prenses ona evlenmek istemediğini söylediğinde endişelenir çünkü taliplerinin hiçbiri onun için yeterince iyi değildir. Kraliçe, kızının bu kadar çok şeye sahip olmasına izin vermenin yanlış olduğunu hissetmeye başlar, bu yüzden "Çöl Perisi" olarak adlandırılan bir cadıya danışmaya gider. Periye ulaşmak için bazı korkunç aslanları geçmek gerekir, bu yüzden kraliçe onlara vermek için bazı kekler alır. Ama yolda yorulur ve bir portakal ağacının altında uyuya kalır ve biri kekleri çalar. Aslanların kükremesiyle uyanır ve aniden üstündeki ağaçta portakal yiyen sarı bir cüce vardır. Onu aslanlardan kurtaracağını söylüyorsadece kızına onunla evlenme sözü verirse. Çünkü kraliçe isafraid, ondan iğrenmesine rağmen kabul eder. Yine evde, kraliçe çok depresif olur ve verdiği sözden dolayı mutsuz olur ama kimseye ne olduğunu söylemez. Sonunda prenses annesi için endişelenmeye başlar ve çöl perisini öldürmeye karar verir. O da portakal ağacının altında uykuya dalar ve uyandığında orada sarı cüceyi bulur. Ona kraliçenin ne vaat ettiğini söylediğinde, o iğrenir. Sonra aslanlar ortaya çıkar, yaptıkları gibiYARALAMAKannesini ve kendini kurtarmak için prenses cüceyle evlenmeyi kabul eder. Adı Bellissima olan prenses çok üzgün bir şekilde eve döner.

Sarı cüce ile karşılaştıktan sonra daha az gurur duyan Bellissima, sarı cüceden kurtulmanın bir yolu olabileceği için taliplerden biriyle evlenmeye karar verir. Altın Madenlerinin Kralı ile evlenmeyi seçer, ilk başta güvensizliği nedeniyle, seçtiği kişinin kendisi olduğuna inanamaz. Ama sevinir veyakında ona gerçekten aşıktır. Düğün günü gelir, ancak tören gerçekleşmeden önce, Wo davetsiz misafirler partiyi çökertir - sarı cüce ve çöl perisi. Sarı cüce, prenses ve ikisi kavga için Altın Madenlerinin Kralı'na meydan okur. Ancak kral, kafasına sarılmış çirkin bir cadı olan çöl perisinin Bellissima'ya anlamsız bir şekilde vurduğunu ve onu alıp götürdüğünü görünce cesaretini ve odağını kaybeder. Sarı cüce ile savaşmaktan vazgeçen kral, Bellissima'yı kurtarmak ya da onunla birlikte ölmek için acele eder. Ancak sonunda, olup bitenlerden o kadar dehşete düşer ki, görme yeteneğini ve bilincini kaybeder ve kötü peri tarafından götürülür. Bu arada kötü peri görünüşünü güzel bir kadına dönüştürmüştür ve kralın onun tarafından götürüldüğünü gören Bellissima üzülür ve kıskanır. Ancak kral kılık değiştirir ve periden kaçması gerektiğini ve bunu yapmanın sabır ve kurnazlık gerektireceğini bilir. yoluyla cadının güvenini kazanırböylece onu yalnız bırakır ve sonra bir deniz kızı ona gelir ve kaçmasına yardım eder. Deniz kızı ona savaşacak çok düşmanı olacağını söyler ve kılıcın elinden düşmesine izin vermemesi koşuluyla tüm düşmanları yenmesini sağlayacak elmastan yapılmış özel bir kılıç verir. Kral, Bellissima'yı bulmak için yola çıkar ve önce öldürmesi gereken dört terriblesphinxes ve ardından öldürmesi gereken demirden daha sert pullara sahip altı ejderha ile tanışır. Bunu yapar, ama sonra yirmi dörtgüzel ve zarif perilerle tanışır, yolunu kesen çiçek çelenkleri ile. Böylece onları da bırakır ve sonunda Bellissima'yı görür. Ona koşar, ama oona ihanet ettiğini hissederek uzaklaşır. İçindeki Adam'a olan sevgisini göstermeyi umarak kendini onun ayaklarına atar ama bunu yaparken kılıcı düşürür. Bunun üzerine cüce aniden ortaya çıkar, kılıcı alır ve kralın kalbini bıçaklar. Sevgilisinin öldüğünü gören prenses, kırık bir kalpten ölür.

Bu masalda başlangıçta baba ilkesi yoktur ve bu yüzden bana öyle geliyor ki, yapı, bir otorite ve düzeltme olmadığı ölçüde, bir kızın nabsent veya ihmalkar babayla yaşayabileceği durumu yansıtıyor. Kızı şımarık, sorumluluk ya da bağlılık duygusu yok. O, prenseslerin en güzeli olan Bellissima'dır ama sevemez. Hikayede eril bir ilkeyle ilk gerçek yüzleşme,sarı cüce, olumsuz bir eril figür. Hem anneye hem de kıza şantaj yapar ve kızına sahip olmak ister. Üstelik, ilk ortaya çıktığında, anne ve kızın uyudukları ağaçtan portakal yiyor ve eğer ağacı yaşamın ve büyümenin bir simgesi, portakalları da yaşamın bereketinin bir simgesi olarak kabul edersek, onları ele geçiren ve yiyen sarı cücedir. Ne anne ne de kız kendi içlerinde bilinç, disiplin ve cesaret geliştirememiştir, bu nedenle uykuya dalarlar, pastaları kaybederler ve aslandan o kadar korkarlar ki, cücenin mağduriyetine boyun eğerler. Burada eksik olan şeypozitif erkeksi gelişim, yani bilinç, disiplin, cesaret ve karar verme nitelikleridir. Eril ilkeden olumlu bir etki olmamıştır. Aksine, gelişmemiştir ve kadını mağdur eden cücenin sapkın etkisi tarafından ele geçirilmesinin yolunu açık bırakır. Yine de cüceyle yüzleşme tamamen yıkıcı değildir, çünkü prensesin narsisizmini ve gururunu biraz keser. İlk kez, potansiyel olarak pozitif, erkeksi bir ilke olan altın madenlerinin kralına kendini adayarak bir karar verir. Bununla birlikte, kendinden emin değildir ve vahşet karşısında o kadar hassastır ki, bilincini ve savaşma yeteneğini kaybeder. Yine de, dişil bilgeliğin sembolü olan deniz kızı kaçmasına yardım edip ona kılıcını verdiğinde ona bir şans daha verilir. Kılıç, daha önce bahsedilen niteliklerin bir sembolü olarak işlev görür - keser, dolayısıyla ayrımlar yapar ve kişinin savaşmasını sağlar. Tibet Budizm'inde, yaralama sempatisi "Vajra güveni", kişinin merkezinden kendiliğinden gelen bir güven niteliklerini bollaştırır; ve Hıristiyan sembolizminde aittirSt. George, ejderhayı öldüren kahraman. Aynı zamanda veren kılıçtır

Kral Arthur, cemaat ve iletişim yeri olan "yuvarlak masa"yı oluşturma gücü. Kılıcı kullanarak, kral ilk başta düşmanlarıyla savaşmayı başarır: sfenksler, ejderhalar ve güzel periler - hepsi bütünleşmemiş dişil alemden gelen tehlikelerin simgesidir. Negatif sfenks anne, çözülemeyen imkansız bilmeceler koyar ve bu nedenle kararsızlığı teşvik eder; Ejderha depresyon ve ataletle yiyip bitirebilir: ve güzel genç periler saflık ve güzellikle baştan çıkarır. Ama sonunda kral, prensesi onu sevdiğine ikna etmeye çalıştığında görevini kaybeder ve yaralı duygularını düzeltmeye çalışır. Onun üstesinden gelebilir.perileri korumak, ama prensesi değil. Ve böylece kendine acıma ve ihanet duygularına teslim olur ve kılıcı düşürür, o ana kadar kazandığı tüm gelişmeyi ve gücü kaybeder. Bu nedenle, sonuçta bir dönüşüm yoktur. Bu peri masalı oldukça açık bir şekilde gösteriyor, bana öyle geliyor ki,gelişmemiş iç eril taraf bir puella'da görünebilir. Bir yanda sarı cüce, sapkın haliyle eril bir imge, kendinden şüphe duyma, kendine acıma, narsisizm, depresyon, intihar duyguları, atalet vb. ile işkence eden bir figür var. Bir de altın madenlerinin kralı var, bu kendi kendini yok etme potansiyeline sahip, ancak bu görevi yerine getiremeyecek kadar gelişmiş, zayıf ve hassas bir figür. Eksik olan şey, göreve bilinçli odaklanma ve konsantrasyon ve ne olursa olsun ona bağlı kalmak için cesur güç, sabır ve dayanıklılıktır. Masalın önerdiği gibi, puella'nın ihtiyaç duyduğu şey, kendine özgü deseni ne olursa olsun, içindeki savaşçıyı geliştirmek, kılıcı tutmayı öğrenmektir. Karin Boye bunu "Bir Kılıç" adlı şiirinde dile getirmiştir. Esnek, esnek ve güçlü bir dans eden kılıçİçimdeki Adam

Sert yasalara gururla uymakÇelikteki sert ritimler. Olmak istediğim bir kılıç... ruh ve beden. Bu sefil söğüt ruhumdan nefret ediyorum, sabırla dayanan, başka eller tarafından örülen veya bükülen. Senden nefret ediyorumbenim tembel, hayalperest ruhum. Öleceksin. Yardım et bana, nefretim, özlemimin kız kardeşiKılıç olmama yardım et, temperlenmiş çelikten dans eden bir kılıç.'Puella ile olan çalışmamda, Castaneda'nın "Savaşçı" tanımını paha biçilmez buldum.^ Castaneda'nın kitapları, benim görüşüme göre, bireylerde ve kültürümüzde bulunabilecek tipik çocuksu tutumların çoğunu tanımlar. Kitaplarda bunlar Castaneda'nın kendi figüründe ifade edilmiştir. Öğretmeni, Yaqui Kızılderilisi Don Juan, sürekli olarak Castanedahis'e bağlılık ve cesaret eksikliğini ve bu nedenle dünyada hareket etme ve orada olanlara açık olma yeteneğinin olmadığını göstermeye çalışır. Örneğin, Castaneda sürekli kurbanı oynar, geçmişe acır, kendini romantikleştirir (böylece kendini fazla ciddiye alır), sabırsızdır, yaptığı şey için sorumluluk almaktan korkar, zamanı yaşamadan öldürür, şikayet eder, sıkılır, kendini haklı çıkarır, duygusallığa kapılır, endişelenir ve suçluluk duygusuna sarılır vb.

Puer muadili olduğu puella gibi, gücünü şikayetleri, rahatına düşkünlüğü ve ataletini boşa harcar. Don Juan, Castaneda'ya kararlarının sorumluluğunu almaktan kaçınmak için bütün bunları yaptığını söyler. Ama don Juan'a göre, çekingenlik için zaman yoktur, bu da hayal gücüne yapışır ve insanı şimdi harekete geçmekten alıkoyar. Şikayet, hoşgörü ve kendine acıma yerine, ihtiyaç duyulan şey bir savaşçı olmaktır! Don Juan, insanın kendini güçlü kılmasının, kendini mutsuz kılmaktan daha fazla çaba gerektirmediğini söylüyor. Bu nedenle savaşçı zamanını zayıflık içinde boşa harcamaz, eylemlerinin sorumluluğunu alır ve stratejik olarak yaşar, eşzamanlılığa ve olana karşı tetiktedir. Savaşçı korkmaz, çünkü ona yaralama amacı tarafından yönlendirilir, odaklanmış ve tetiktedir - bu nedenle tüm tehditlerle ve dehşetlerle başa çıkabilir. Kendine tutunmak ama aynı zamanda kendini bırakmak —savaşçının yolu budur. Böylece, anlayışlı ve yaratıcı, yaşamın paradokslarını yaşayan ve seven, insan olmanın hem dehşetini hem de harikasını dengeleyen bütünleşmeyi somutlaştırır. Gizli bir düşmanlığı ve saldırganlığı örten puella masumiyeti ve baştan çıkarma modeline düşmek yerine, doğrudan çatışma, Castaneda'nın savaşçı imgesi kadar odaklanmış ve uyanık bir iddia gerektirir - kendi zemininde durmaya ve orada olana açık olmaya hazır olmak. Ve bu açılışta, tıpkı hamam böceğinin dönüşmesi gibi, yaşlı adamın, kadının bu yeni bulunan güce bakmasını bekleyen, içindeki fiyatın gençlik enerjisi ve bilgeliği için yalnızca bir örtü olduğu görülebilir. Belki de puella'nın, eril ruhta işlev gördüğü şekliyle benzer bir kalıptan bahseden şair Rilke'nin şu sözlerini hatırlaması gerekir: Tüm halkların başlangıcında olan o eski mitleri, son anda prenseslere dönüşen ejderhalarla ilgili mitleri nasıl unutabiliriz; Belki de hayatımızın ejderhaları, bizi sadece bir zamanlar güzel ve cesur görmeyi bekleyen prenseslerdir. Belki de korkunç olan her şey en derinlerinde, bizden yardım isteyen çaresiz bir şeydir."

2. Amazon, Kızgın Çocuk ve aptal

Zırhlı bir Amazon reaksiyonunun pençesinde olan bir kadın için zırh bazen çok ağır olabilir. Başarının, görevin, şehitliğin veya militanlığın ağır yükünü taşımak gerçekten çok ağır olabilir. Kolektif göz tarafından bakıldığında, Amazon'un saygıdeğer bir konumu vardır. Çalıştı ve acı çekti, daha değerli bir hedef yerine dürtülerini sık sık inkar etti. Hem sorumlu hem de adil davrandı. Atlas gibi o da mecazi anlamda dünyayı omuzlarında taşıdı. O halde, omuzlarının ve sırtının yorulmaya başlamasına şaşmamalı,İçindeki Adam bazen çöker ve zırh çatlamaya başlar. Ancak zırhın ardında, güçlü ve etkileyici kişiliğin ardında, çoğu zaman ruhun derinliklerinde hassas, asi ve öfkeli bir çocuk keşfedilir - zayıf, ihmal edilmiş ve "aptal" olarak küçümsendiği için öfkeli. Bu öfkeli çocuk imgesi, zırhlı Amazon'un ruhunda sık sık görülen bir figür olarak buldum; yani, güçlü bir erkeksi ego adaptasyonunu seçen kadın. Bu figürü bir gün rüyada kendimde buldum, analize başlamadan kısa bir süre önce. O zamanlar, doktora derecesi almak gibi zorlu bir görevi yeni bitirmiştim. felsefede. Ben de evliydim ama kocam ve ben işe odaklanmış iki "bekar" olarak yaşadık. Kadınların erkeklerden farklı olmadığı görüşünü de kabul etmiştim ve çok sayıda dürtü ve duygu bu fikre karşı çıkarken, kendimi suçlu hissettim ve bu yüzden onları bastırdım. Söylemeye gerek yok, oldukça depresyondaydım. Rüyamda, on iki yaşında kızıl saçlı bir çocuk çimenli bir tepede arkamda oturuyor, sırtıma ve omuzlarıma isabet eden küçük, sert, keskin taşlar fırlatıyordu. Belli ki bana kızgındı, dikkatimi çekmeye çalışıyordu ve sonunda başardı. Bundan kısa bir süre sonra analize girdim; Savunduğum profesyonel dünyam paramparça oldu; ve o öfkeli çocuğun duygularıyla karşı karşıya kaldım. Burada Amazon'un olumlu tarafından bahsetmiyorum, çünkü dünyadaki güveni, atılganlığı ve başarısı gerçekten son derece değerlidir. Daha ziyade, yetersiz babalığa karşı bir tepki olarak Amazon duruşuna bürünen kadınlardan, yani bu rolün yükünü hisseden, savaştan ve işten yorgun düşmüş ve bir zamanlar onda buldukları anlam duygusunu yitirmiş kadınlardan bahsediyorum. Bu durumlarda, anlam kaybı ve tükenme, şeylerin

çok katı ve ciddi hale geldi. Eğlence, oyun, kendiliğindenlik nerede? Oyuncu çocuksu tarafı kaybolmuş gibi görünüyor, ama benim deneyimim, öfkeli ve asi çocuk figüründe saklanıyor. Çocuksu tarafın kaybolmuş olması, bir kadının erilin bu tarafıyla ilgili deneyiminin hayal kırıklığı, güvenilmezlik ile dolu olması çok şaşırtıcı değildir. YARA ALMA endişesi ya da utanç. Bebeği banyo suyuyla dışarı atma deneyimi, söz konusu kadar yaygındır, bu nedenle genç adamın olumlu,ilham verici tarafını tehlikeli ve tarafa bir tepki olarak atmak sık sık olur. Puella örneğinde olduğu gibi, bunun baba ilkesi gelişmemiş ve/veya çarpık olarak deneyimlendiğinde gerçekleştiğini düşünüyorum. Ancak Amazon kadını pasif kalmak ve babayı bir başkasında aramak yerine, onu kendi içine dahil etmeye çalışır. Kendi babası olmaya çalıştıkça, ego adaptasyonu da buna bağlı olarak erkeksi olma eğilimindedir. Nihayetinde baba ilkesinin bütünleşmesi bir kadının gelişiminde elzem olsa da, Amazon'un tepkisi söz konusu olduğunda olan şey, erilin ayık ve ciddi, güçlü ve güçlü, verimli ve başarılı, görev bilinci ve sorumlu olan kısmıyla bir özdeşleşmedir. Eğlenceli, kendiliğinden, yaratıcı ve eğlenceli genç taraf genellikle ihmal edilir ve değersizleştirilir. Sinirlenmesine ve kaba olmasına şaşmamalı. Öfkeli çocuğun Amazon'un hayatını bozabilmesinin bir yolu, onun kolektifle başını belaya sokmaktır. Çoğu zaman kişi takıntılı bir şekilde her şeyi doğru yapmaya çalıştığında – örneğin bir araba kullanmak – sizi tek yönlü bir sokakta yanlış yöne yönlendiren bir düzenbaz gelir ve arkada trafik cezası vermeye hazır polis vardır. Başka bir yol, vücudun ülser, kolit, baş ağrısı veya ağrılı, gergin sırt ve boyun gibi semptomlar şeklinde aşırı çalışmaya karşı isyan etmesi gibi vücut yoluyladır. Çalışmayı zorlaştıran bir depresyonun arkasında öfkeli bir çocuk da olabilir, tıpkı birinin bir hata yaptığı ve sonunda gülünç göründüğü bir durum gibi. Bazen kızgın çocuğun saldırısı dış düzeyde bariz bir şekilde gerçekleşir. Bu konu hakkında birkaç saat yazmaya çalıştıktan sonra, sokakta çok yavaş bir şekilde araba kullanıyordum.

Sokağın karşı tarafı, arabamın altına mekanik bir oyuncak araba yönlendirdi, o kadar aniden durmak imkansızdı. Arabam oyuncaklarının üzerinden geçti ve çok sinirlendiler. Sorumsuzluklarına karşı kendi öfkemle onlarla gerçekten yüzleşmek ve belki de sonuç olarak onları biraz anlamak yerine, gittiğim sahile gittim. İçimdeki Adam ve arabamı park ettim. Geri döndüğümde, ön camımın ve arabamın her yerine çiğ yumurta bulaşmış olduğunu fark ettim, şüphesiz bu iki öfkeli çocuğun işiydi. Kendimi kızgın, çaresiz ve aşağılanmış hissettim. Çoğu zaman, öfkeli çocuğun saldırısının bir sonucu olarak, bu gülünçlük ve savunmasızlık hissi ortaya çıkar. Quiteliterally, bu öfkeli genç çocuklar "beni kışkırtmışlardı". Düşününce, sadece bastırılmış genç tarafımın simgesi olan bir oyuncağın üzerinden geçmekle kalmayıp, aynı zamanda kolektif otoritelerden, polisten de korktuğumu fark ettim. Çünkü hemen hayalimde, bir oyuncak arabanın üzerinden geçmek için trafik cezası alıp alamayacağımı merak etmiştim. Bu öfkeli genç çocuklar tarafından aptal yerine konmuştum ama yine de kendim hakkında epeyce şey öğrenmiştim. Deneyimlerime göre, asi çocuk figürünün dönüşümü "aptal" ya da "aptal" imajında yatıyor. Bu figürü, yakışıklı, güçlü ve yetenekli ağabeylerine kıyasla aptal, beceriksiz ve yeteneksiz görünen ve küçük aptal erkek kardeşleriyle alaycı bir şekilde alay eden en küçük oğlun olduğu birçok masalda bulabilirsiniz. Yine de, masalda görevi tamamlayabilen daha güçlü kardeşler değil, aptallardır. Birazdan bir aptallık hikayesine bakacağım, ama önce burada somut bir örnekmankenliğin bana nasıl yardımcı olduğuna dair somut bir örnek. Amazon'da yazma sürecinde, kendi Amazon tarafım karıştı ve bununla birlikte beni bir dizi kazaya ve diğer hoş olmayan ve utanç verici olaylara sürükleyen içimdeki asi bir çocuk oldu. Bu dönemde de rüya hayatım, daireme girmeye çalışan patolojik bir genci ortaya çıkardı. Ona ne istediğini sormak yerine ona biraz topuz fırlattım ama topuz benim de gözlerime girdi. Şimdiye kadar kızgın çocuğun Amazon'umu almak için dışarı çıktığının farkında olmama rağmen, yine de yirmi millik yorucu bir yürüyüşe kaydoldum; ve bol miktarda zamanında varacağımdan emin olmak için sabah 6 gibi zorlu bir saatte kalktım. Başlangıç noktasına doğru giderken, Amazon'un bu çatışması-

Kızgın çocuk aklımdaydı. Tüm hazırlıklarımla, başlangıç yerine bolca zaman içinde ulaştım ve yürüyüş lideri bana arabamı nereye park edeceğim ve yürüyüşün başlangıç yerine nasıl geri döneceğim konusunda talimatlar verdi. Ancak, talimatlara rağmen, yarayı kaybettim ve yolumu geri çektiğimde yürüyüşçüler gitmişti. Öfkeliydim! Bu kadar erken kalkarak vs. kahramanca bir şey yapmamış mıydım? Ama sonra kendi yürüyüşüme çıkmaya karar verdim ve birdenbire bu yirmi millik yürüyüşün o zamanlar benim için oldukça Amazon bir proje olduğunu fark ettim. Asi oğlan tarafım yine müdahale etti, bu sefer ayrıntılı yönergeleri takip etme konusundaki düşük yeteneğimle uygun bir şekilde bağlantılı olan aptallık yönünde. Sonunda durumu kabullendim ve bir derenin kenarında güneşin altına oturdum ve yazmaya başladım - daha önce hiç yapmadığım kadar yaratıcı bir yazı türü. Bu yüzden asi aptal figür o günkü ego planlarımı engellese de, aslında bana henüz kendi başıma ulaşamadığım yaratıcı bir yol için yardımcı oldu. Bana öyle geliyor ki, Amazonların olumsuz babaya verdiği tepki, erkeğin "zayıf" yönü onun için çok kabul edilemez olduğu için,aptallık. Ve böylece kendi içindeki güçlü, kahramanca unsuru vurguluyor. Ama sonra tüm olumlu yanlarını kaybeder - kendiliğindenlik ve nazik öngörülemezlik, verimli kolektif göze aptalca görünen, ancak çoğu zaman insanı anlam veren beklenmedik bir noktaya götüren beceriksiz hatalar. Her ne kadar aptal figür genellikle günlük yaşamda alay konusu olsa dakolektif (Amazon'un sıklıkla hizmet ettiği), filmde sevilir. Charlie Chaplin, Buster Keaton veya PeterSellers gibi örnekleri düşünmemiz yeterli. Sadece sevimli figürler değiller, aynı zamanda kolektif bakış açısından olmasa da "kahramanlar". Tarot'taki Aptal gibi, bireyselleşme süreci için önemlidirler çünkü ego-başarı yöneliminden vazgeçmişlerdir ve bu da yeni yaratıcı unsurun girmesini sağlar. Bilinen tüm yollar başarısız olduğunda, aptal yeni bir çözüme dönüşürçünkü kendi yollarında sabit değildir. O açık! Aptal figürün ortaya çıktığı masallara bakılırsa, bazı temel özellikler ortaya çıkar. Oldukça sık, örneğin, aptal imkansız bir görevi yerine getiremeyeceğini bilir ve bu nedenle, "kanıtlamaya" çalışmak yerine

kendisi" diye oturuyor ve ağlıyor. Zayıflığını ve savunmasızlığını kabul edebilir ve bundan utanmaz. Genellikle yardımın geleceğine güvenir ve bekleyebilir. Ayrıca iyi bir kalbi var ve sahip olduğu her şeyi paylaşıyor. Hayvanlar onun dostudur ve ona yardım eder106İçindeki AdamÇünkü o da onlara karşı naziktir, elinden geldiğince onlara yardım eder ve verir. Aptal aynı zamanda her zaman ağabeyler tarafından küçümsenen en küçük erkek kardeştir. Sessizce beklemeyi bildiği için savunmada konuşmama eğilimindedir. Belki de en merkezi niteliği alıcılığıdır. Kontrol etmesine gerek yok. Aptallık, havaya atıldığında doğal hava akımlarına yol açan tüyü takip eder; Doğaya ve onun akışına açık ve alıcıdır - bekleyebilir ve bir şeyleri zorlamaz. Ve böylece görüş alanında ortaya çıkan bilinmeyen ve yeni şeylere açık olabilir. Kolektif gözün önünde aptal görünmekten korkmaması, onun güvenle hareket etmesini ve gelenlere açık olmasını sağlar. Grimm'in "Altın Kaz" adlı masalında tam da böyle bir aptallıkla karşılaşırız.^ Ailesi tarafından "Kukla" ya da "" olarak adlandırılan o, üç oğlunun en küçüğüdür ve "her fırsatta hor görülür, alay edilir ve alay edilir." Ağabeyleri çok zeki ve mantıklıdır ve kendi ego planlarını takip ederler. Her biri odun almak için ormana gider ve anneleri onlara aç ya da susuz kalmamaları için tatlı kekler ve şarap verir. İki büyük oğlun her biri kendi yiyecek ve içeceklerini korumaya çok dikkat eder ve bu yüzden biraz isteyen kır saçlı küçük bir adamla karşılaştıklarında reddederler. Ama sonra kardeşlerden biri baltayla kolunu keser, diğeri bacağını keser ve her birinin eve götürülmesi gerekir. Dummling daha sonra babasına odun kesip kesemeyeceğini sorar ve baba onun çok aptal olduğunu söyler. Ama sonunda baba, kendine zarar verirse belki Dummling'in daha akıllı olacağını söyleyerek kabul eder. Tatlı kek ve şarap yerine, annesi ona bir kül keki ve biraz ekşi bira verir ve Dummling, ondan yiyecek ve içecek isteyen küçük yaşlı adamla tanıştığı ormana gider. Aptal ona ne olduğunu söyler, ama sahip olduğu şeyi paylaşmaya isteklidir. Yemek yemeye başladıklarında,

Yemekler tatlı kek ve şarap haline geldi. Dummling'in iyi bir kalbi olduğu ve sahip olduklarını paylaştığı için yaşlı adam ona iyi şanslar getireceğine söz verir. Bu yüzden Dummling bir ağacı kestiğinde, köklerinde altın tüylü bir kaz bulur. Kazı yanına alarak, her biri altın bir tüy almak isteyen bir grup insanı kendine çekiyor. Ama her biri tüyü almaya çalıştığında, el YARA GİDEREN kaz'a yapışır. Dummling sadece bu insanları görmezden gelir ve kazıyla devam eder ve kısa süre sonra arkasından koşan bir sürü insan bulur, hepsi de kaz yapmış. Daha sonra, kızı o kadar ciddi olan bir kral tarafından yönetilen bir şehre gelir ki kimse onu güldüremez. Endişeli kral, kızını güldürebilen kişinin onunla evlenmesine ve krallığı miras alacağına karar verir. Bunu duyan Dummling, kazını ve onu takip eden insan trenini kralın kızına götürür. Prenses onları görür görmez güler, güler ve kahkahalar atar, duramaz. Sonra Dummling, kraldan kızının elini ister, ancak kral, Dummling'i bir damat için istemez ve bu nedenle birkaç imkansız görev belirler: bir mahzen dolusu şarap içebilecek bir adam yetiştirmek; bir dağ kadar ekmek yiyebilecek bir başkasını üretmek; ve son olarak, karada veya suda yelken açabilen bir gemi üretmek. Her görev için, Dummling, yardım ettiği küçük adamı bulduğu ormana doğru yola çıkar ve karşılığında bu küçük adam onun görevleri yerine getirmesine yardımcı olur. Üç görev de tamamlandıktan sonra kral, Dummling'in düşündüğünden daha güçlü olduğunu ve kızıyla evlenmesini engelleyemeyeceğini fark eder. Böylece Dummling, gülmesine yardım ettiği kızıyla evlenir ve sonunda kral olur. Bu peri masalı, bir Amazon zırhına sıkışmış bir kızın görüntüsünü gösteriyor - o kadar ciddi ki gülemiyor. Babası, Dummling'i o kadar değersizleştirir ki, kızını güldürdükten sonra bile Dummling hala yeterince iyi değildir. Hikaye aynı zamanda, yalnızca pratik olan ve kendi ego planlarını takip eden erkeksi figürlerin ebeveynler tarafından onurlandırıldığını gösterir - yalnızca zeki ağabeylere güvenilir ve iyi kek ve şarap verilir. Ancak hikaye aynı zamanda, ağabeylerin mantıklı ve hedefe yönelik olmalarına rağmen, onların yaralanmasına neden olan ve odunları geri getirmelerini engelleyen şeyin başarıya aşırı vurgu yapmaları olduğunu da gösteriyor. Aynı şekilde, bir kuyu-

Kontrolcü olan zırhlı Amazon kadını, muhtemelen ormana nasıl gideceğini (bilinçdışı veya içsel bilinmeyenin simgesi) bilmediğini ve yaratıcılığını ve tutkusunu ateşleyebilecek yakıtı geri getirdiğini görecektir. Onursuz, saf ve sözde aptal, aptal figürün ormana gidip İçindeki Adam'a bir hazine getirebilmesi gerekir. Bunu, herhangi bir hedefe veya nesneye yönelik olmayan, sahiplenici olmayan cömertliği aracılığıyla yapar. Yine de paradoks şu ki, sahiplenmeme yoluyla ormandaki küçük yaşlı adamın yardımına ve ağaçta saklı hazineye erişim kazanır. Ağacın köklerinde bulduğu şey, onu gören herkesi büyüleyen altın tüylü kazdır. Kaz, elbette, yaygın görüşe göre aptal bir yaratıktır, ancak bu görüntü aptallıkta altın olduğunu gösterir. Bununla birlikte, altın, ego kontrolü veya sahiplenme ile kavranamaz ve bu yüzden bunu yapmaya çalışan herkes kazın altın tüylerine yapışır. Göstermek için ne kadar çarpıcı bir görüntüBir şeyleri kavramaya ve tutunmaya çalışarak nasıl "sıkışıp kalınabilir"! Gülünç olduğu ortaya çıkan hesapçı tutumdur ve aptalın naif yolu değil. Aslında artık işin başında olan aptaldır ve kaz üzerine yapışan onca insana rağmen yoluna devam eder. Burada biri görüyor ki, aptal gibi görünse de, aptallığın gerçekten hilekar bir yönü var. Tüm bu insanların sıkışıp kaldığını biliyor, ama sadece devam ediyor. Bu yüzden, tüm bu sıkışmış insanlara gerçekten yardım etmeye çalışmadığı için gölge unsuru da yok değil. Ancak bazen, katı bir durumu açmak için gerekli olan sadece gölge yönüdür. Tam burada, mahsur kalmış insanların izini sürmeye devam ederken, mankenin içindeki öfkeli çocuk yönünü görüyorum. Burada ciddi, sert ve sıkışmış bir kadınlık biçimini genç, gülen bir kadınlığa dönüştürmek için birlikte çalışıyorlar. Amazon zırhına sıkışmış bir kadın genellikle gülünemeyecek kadar ciddidir. Ama eğer serbest bırakabilir ve kaz gibi aptallığın değerini görebilir ve sahip olmaya ve kontrol etmeye çalışan tutumlara gülmeye başlar ve böylece onu zırhının içinde tutarsa, o zaman Amazon zırhı kırılabilir ve aptallıkla evlilik mümkündür. Bir Amazon zırh reaksiyonu oluşumuna yol açan olumsuz bir baba etkisinin gücü, hikayede, hatta

Dummling onu güldürebiliyor, baba hala onu reddediyor ve daha da imkansız görünen görevler koyuyor. Her görevin doğası önemlidir, çünkü her biri hoşgörü ve/veya sınırların ötesine geçmeyi içerir, örneğin bir mahzen dolusu şarap içmek, YARALAMAKBir dağ ekmek yemek vb. Sınırların ötesine geçmek, aşırı vurgulanan kontrol yöneliminin, bu yönüyle özdeşleşmiş bir kadının yapmasına asla izin vermeyeceği şeydir. Yani bir bakıma, kral tarafından kişileştirilen baba ilkesi,nihayetinde yardımcı olur. Her ne kadar kral bir düzeyde aptallığı değersizleştirse de, başka bir düzeyde eski kahraman kimliğini karikatürize eden görevlere ihtiyaç duyar - sınırlayıcı tarafı gevşetecek ve eğlenceli, daha hoşgörülü genç tarafın olmasını sağlayacak görevler. Aptal bu görevleri yapabilir çünkü bilinçaltında bilge yaşlı bir erkeksi figür olan ormandaki yaşlı adamın yardımına sahiptir. Dolayısıyla burada, bilinçdışından gelen ve çok katı bir yapıya tepki gösteren bastırılmış çocuksu bir tarafın öfkeli ve asi patlamasının aksine, dünyada bilinçli ve yetenekli bir şekilde birlikte hareket edebilen yaşlı adam ve genç çocuğun psikolojik bir bütünleşmesi var. Yaşlı adam ve en genç oğul arasındaki bu işbirliğiyle, eski yönetim yapısı yeni bir yapıyla değiştirilebilir - aptal yeni kral olabilir. Amazon'un, kızgın çocuğun ve aptallığın iç içe geçmesi, birkaç yıl önce benimle analizde çalışan genç bir İsviçreli kadının aşağıdaki durumunda gösterilmiştir. Babasının zayıf olduğu ve solunum yolu hastalığı nedeniyle zayıfladığı, ancak yine de aileyi kadınsı değeri düşüren ataerkil bir otorite tutumuyla yöneten bir aileden geliyordu. "Kirche, Kinder, Kuche" (Kilise, Çocuklar, Mutfak); Kadının yeri sadece evdi. Kadına bu bakış açısının ve bu nedenle ona nasıl davranıldığının bir sonucu olarak, bu genç kadın kendini değersiz, kapana kısılmış ve "kadınsı rolde" özgür hissetmedi. Annesi de itaatkar bir eş olarak ve İsviçre kültürünün dayattığı bu ataerkil kadınlık görüşüne boyun eğerek babasıyla aynı fikirde oldu. O zamanlar İsviçre'deki kadınlar oy bile kullanamıyordu! Bir ergen olarak, babası okulu bırakmasını ve bunun yerine temizlikçi olmak için eğitim almak üzere çıraklık yapmasını talep ettiğinde, görev bilincine sahip bir role zorlandı. Şansını kesti

Çalışma, çalışkan oldu ve kaçınılmaz olarak, daha sonra maddi olarak desteklemeyi üstlendiği erkek üniversite öğrencileriyle ilişkilere girdi. Aynı zamanda buna ve İçindeki Adam'ın ona yüklediği kadınsı role içerledi. Değersiz olduğunu hissederek, kadınsı tarafını inkar etti. Tutumlarında, Amazon'un şehit ve militan modları ile uyumsuz ve yüksek uçucunun puella modları arasında gidip geldi. Yine de erkek arkadaşlarına destek olmaya devam etti ve kendini geliştirmedi. Bir süre bir erkeğe destek olurdu ve sonra aniden başka bir kızla, her zaman üniversite öğrencisi olan kaçardı. Bu deneyimlerin birçoğundan sonra analize girdi. Yetkin, verimli, neşeli ve sorumlu kişiliğinin cilası altında, çok fazla öfke ve kızgınlığı olan çok savunmasız bir kız vardı. "Öfkeli çocuğu", otoriter babasının onu şiddetle cezalandırdığı aile bahçesinden meyve çaldığında ergenlik döneminde oldukça erken ortaya çıkmıştı. Daha sonra öfkesi İsviçre hükümetine ve polise karşı çıktı. Bu süre zarfında çeşitli gösterilere katıldı ve bir tanesinde şiddetli göz yaşartıcı gaza maruz kaldı. Ortaya çıkan çaresizlik ve aşağılanma onun için en zararlı olanıydı. Bununla birlikte, çoğunlukla, heranger, potansiyellerini geliştirmesini engelleyen çok düşük bir benlik imajı şeklinde kendine karşı yönlendirildi. Bunun yerine, erkek arkadaşları kendilerini geliştirirken onlara destek olmak için şehit tarzında çalışmaya devam etti. Gizlice buna içerledi ve onları küçümsedi, ama çalışmaya ve ihtiyaçlarını inkar etmeye devam etti. Analiz sırasında, bu öfkeyi ortaya çıkarmayı başardı ve sanatlardan birinde bir yetenek geliştirmeye başladı. Bu genç kadının Amazon zırhı, kadınlığının utancını örttüböylece vücudunun talep ve ihtiyaçlarını geçersiz kıldı. Ayrıca, erkekler ve kadınlar arasında gerçekten bir fark olmadığına dair bir teoriyi de dile getirdi. Ve vücuduna bu şekilde davrandı, adet dönemlerinin getirdiği vücut ve ruh hali değişikliklerini kabul etmedi. Sabırlı bir kararlılıkla kendini bu zamanlarda daha da çok çalışmaya zorladı, ama ironik bir şekilde yaptığı iş, kendi kendini geliştirmek için değil, erkek arkadaşlarına hizmet etmekti.

Zırhlı Amazon'u kandıran aptal motifi aşağıdaki rüyada ortaya çıktı. İçinde, Zürih'te merkezi bir köprüden geçerken, aniden şaşkınlıkla ağzında bir tampon buldu. Utanarak, hızla omzunun üzerinden sağındaki nehre fırlattı. Ama sonra nehrin kıyısında sıralanmış, çoğu kadın üniversite öğrencisi olan bir kalabalığın kahkahalarını duydu. Hepsi gülüyor ve ona ve sonra nehirdeki bir şeye işaret ediyorlardı. Baktığında, şimdi dev bir boyuta genişlemiş olan tamponu gördü. Aşağılanmaya dayanamayarak kaçmaya çalıştı ama insanlar hala ona gülerken uyandı. Rüya, kadınlarla ilgili teorilerinin bedensel ve duygusal ihtiyaçlarına gerçekten karşılık gelmediğini göstererek olayları odak noktasına getirdi. Tamponun yerinde olmaması, yani hervaginasından ziyade ağzında olması, kadınsı doğasının ihtiyaçlarının yerinde olmadığını gösteriyordu. Tamponu arkasından atması, kadınsı ihtiyaçlarını bastırdığını ve onlara bakmak istemediğini gösteriyordu. Ama aslında hayran olduğu ve benzemek istediği kadınlar (üniversite öğrencisi kadınlar) bile onun inkârına gülüyorlardı. Ve tamponun dev boyutu, inkarının sorunu daha da büyüttüğünü öne sürdü. Kadının doğası hakkındaki fikri, tıpkı bir erkek gibi olmak ve duygusal olarak tamamen bağımsız olmak iken, gerçekte birlikte yaşadığı her erkeğe çok bağımlıydı ve kendi ihtiyaçlarından ziyade onların ihtiyaçlarına hizmet ediyordu. Her ne kadar ebeveynlerinin kadınsı rol hakkındaki fikirlerini eleştirse de ve haklı olarak, kendini geliştirmek yerine erkek arkadaşlarını destekleyerek bu kalıbı yaşıyordu. İsviçreli kolektife kadınlara bakış açıları nedeniyle kızgındı ve öfkesi haklıydı. Ancak isyan biçiminde dondurulduğu için etkili olmadı. Tüm bunları görmesini sağlamak için rüyada bir aptal olmak gerekiyordu. Bu rüyadan kısa bir süre sonra, hamile kalma ve bebek sahibi olma konusunda bir dizi rüya gördü ve bu da çocuk sahibi olma arzusunu çok derin bir düzeyde ortaya çıkardı. Ancak kadınlar hakkındaki fikirleri buna izin vermeyecekti. Genellikle, şehit-uyumsuz kalıp ilişkilerinden kurtuldu, ihtiyaçlarına daha duyarlı bir adamla evlendi, sonunda bir bebeği oldu ve sanatsal potansiyelleri üzerinde çalışmaya devam etti.

Bir Amazon zırhına hapsolmuş kadına kandırmanın getirdiği şey, onun İçindeki Adam'ın basit şeylerden zevk almasını ve sadece yaşam akışında hareket etmesini sağlayan anlayışlı, izin veren bir tutumdur. Issa'nın bir Haikupoem'inden alıntı yapmak gerekirse:Bahar yeniden açılıyor .. . Şimdi ikinci çocukluğumda, da^

3. Kalpli AdamSapık yaşlı adam ile öfkeli çocuk özdeşleşip karşı karşıya geldiğinde, savaşçı ve aptal tarafların olmasına izin verildiğinde, rüyalarda ve hayal gücünde oldukça sık olarak yeniden bir eril görüntü ortaya çıkar. Çoğu zaman böyle bir figür ilk önce rüyalarda bir davetsiz misafir olarak görünür, bir yabancıkadının evine giren. Yazılarım aracılığıyla bu figürlerle çalışmanın ortasındayken, genç bir erkek davetsiz misafirle ilgili art arda üç rüya gördüm. Her biri aynı zamanda doğayla da bağlantılıydı. Bir adam yanında bir kedi ve köpek getirdi. Bir başkası beni berrak bir dağ gölünde yüzmeye götürdü. Üçüncüsü ise evimin yeni bir odasını, seyahatlerinden kalma, çiçek ve kuş desenleriyle canlı renkli el dokuması kilimlerle dekore etti. Bu rüya adamları bana kalp ve parlayan bir his getirdi. Kadınsı yönümü sevdiler ve bunu yetenekleriyle ifade ettiler. Artık içimde beni bir kadın olarak seven erkeksi bir figür vardı. Artık masum bir tatlı kız ya da süper yetenekli harika bir kadın olmak zorunda değildim. Artık onlaraskülin oğul ve babaya indirgenmedi. Şimdi sevgi dolu bir adam da vardı. Sizinle "Kalpli Adam" fantezimi paylaşmak istiyorum, çünkü o, babayla sağlıklı bir ilişkinin sağladığı olumlu içsel eril figürdür. Birincisi, sevecen, sıcak ve güçlüdür. Öfkeden korkmaz, noris samimiyet ve sevgiden korkar. Büyünün ötesini, yapay savunma görünümlerinin ötesinde, içindeki temel beni görebilir. Yanımda kalır ve sabırlıdır. Ama aynı zamanda başlatır, yüzleşir ve yoluna devam eder. İstikrarlı ve kalıcıdır. Yine de onun istikrarı, yaşam akışıyla birlikte akmaktan, anda olmaktan gelir. Oynar, çalışır ve her iki varoluş biçiminden de zevk alır. Nerede olursa olsun, iç mekanlarda veya dış dünyada kendini evinde hisseder. O bir adam

YARA ALMAKdünyayı - içgüdüsel ve seksi. O, ruhun bir adamıdır - yükselen ve yaratıcı. Doğayı sever: hayvanları, kuşları, çiçekleri, ormanları ve çayırları, nehirleri ve denizi sever. Çocukları ve içindeki çocuğu sever. Vezamanın döngüsel mevsimlerini takdir ediyor. İlkbaharın erken çiçek açmasının tadını çıkarabilir, yazın daha güçlü olgunlaşmasında rahatlayabilir ve oyalanabilir, sonbaharın renkli son alevinde olgunlaşabilir ve kışın karlı sessizliğinde derinleşerek bir kez daha baharın yeniden doğuşuna açılabilir. Güzelliği, sanatı, sözü ve müziği sever. Belki de şarkı söylüyor ya da fagot ya da keman çalıyor. Ve hayatın ritimleriyle dans ediyor. O ruh eşi, iç arkadaş ve sevgilibir kadına yaşam yolculuğunda ve macerasında eşlik eden. İKİNCİ BÖLÜMBir AcıtıyorSen tahtanın başında duruyorsun babacığım, Gördüğüm resimde. Ayağın yerine çenende bir yarık Ama bunun için daha az bir şeytan değil, hayır daha az değilGüzel kırmızı kalbimi ikiye bölen siyah adam. Seni gömdüklerinde on yaşındaydım. Yirmisinde ölmeye çalıştım Ve geri döndüm, geri döndüm, sana geri döndüm. Kemiklerin bile işe yarayacağını düşündüm. Ama beni çuvaldan çıkardılar. Ve beni yapıştırıcı ile birbirine yapıştırdılar. Ve sonra ne yapmam gerektiğini biliyordum. Senin bir modelini yaptım, Meinkampf görünümlü siyahlı bir adamVe raf ve vida sevgisi. Ben de yaptığımı söyledim, yapıyorum. Babacığım, sonunda bittim. Siyah telefon kökünden kapalı. Sesler bir türlü sızlayamaz.

Bir adam öldürdüysem, iki kişiyi öldürdüm. Sen olduğunu söyleyen vampirVe bir yıl boyunca kanımı içti, Yedi yıl, bilmek istersen. Babacığım, şimdi arkana yalan söyleyebilirsin. Şişman siyah kalbinde bir kazık var Ve köylüler seni hiç sevmedi. Dans ediyorlar ve üzerinize basıyorlar. Her zaman biliyorlardı // sen oldun. Babacığım, babacığım, seni p*ç, Vm geçti. Sylvia Plath "Babacığım"ÖfkeDünyadaki dürüst insanlara söyle ki, senin olgunlaşmış nefretini hasat etmeliler ve yüzünü görmeden önce öfke tarlanı sürmeliler. Cecil BodkerRage yaralı kadını serbest bırakabilir, çünkü yarasının yanan bir merkezi vardırbu acı verir ve acıtır. Bazı kadınlar incinmeyi ve onunla birlikte gelen öfkeyi bastırır. Ve sonra bu öfke içe döner, belki de bedensel semptomlar veya hayatlarını ve yaratıcılıklarını felç eden depresif intihar düşünceleri şeklinde. Diğerleri öfkelerini serbest bırakır, ancak bu süreçte insanları ezerler. Onların canı yandı, başkalarını da incittiler. Öfke hangi yöne giderse gitsin, odaklanmış, biçimsiz ve patlayıcıdır. Ama aynı zamanda güçlü bir enerji taşır.iyi kullanılırsa, kadın olarak potansiyellerini ortaya çıkarabilir. Öfke, babayı kurtarmak ve dişil olanı dönüştürmek için merkezi bir güç olabilir. Aşağıdaki rüya, birçok kadının kendi içlerinde yüzleşmek zorunda olduğu öfkenin tüm gücünü dramatik bir şekilde gösterir ve aynı zamanda, yıkıcı bir şekilde ilgisiz karşıtlara bölündüğünde içlerindeki gibi yapısını da gösterir.

Bir erkek arkadaşımla bisiklete binmeye gidiyorduk. Atlarımızı garip bir ahırın yakınında bulduk. Kırmızı kısrağım eyerlenmiş ve dizginlenmişti, ama gevşek ve gözetimsizdi. Yanına geldiğimde kaçmaya başladı. Ama oACI ÇEKİYOR dizginlerine bastı ve başı biraz sarsıldı. Aniden panikledi ve öfkeye kapıldı ve arka ayakları üzerinde ayağa kalktı. Şimdi o bir dev kadar büyüktü ve yarı insandı ve onun deli olduğunu gördüm. Yakındaki bir kızı yakaladı ve onu derisinden sosis etini sıkabilir gibi sıktı. Kız ölmüştü. Sonra kısrak vahşi bir öfkeyle bana doğru koştu, yardım için arkadaşıma baktım, ama o kadar dehşete düşmüş ve çaresizdi ki sadece kusabilirdi. Ahır adamına seslendim, ama bana hiç aldırış etmedi. Bu azgın kırmızı kısrak bana doğru geldiğinde dehşet içinde uyandım. Öfkenin gücü ve gücü, dev, yarı insan, psikotik kırmızı kısrağın bu güçlü görüntüsünde açıkça görülüyor. Rüya aynı zamanda açıkça gösteriyor ki, eril tepkinin iki yetersiz kipi: acımasızca kayıtsız istikrarlı adam figürü ve hassas ama aciz arkadaş. Rüyada kurtarıcı bir erkeksi figür yoktur. Hayalperestin kendisi dışında diğer tek figür, özü olmayan çaresiz bir genç kızdır. Gerçek bir merkezi yoktur ve bu nedenle, gerçek bir iç gücü olmayan bir kadının doğrudan karşı karşıya kaldığında parçalanabileceği gibi, derisinden sıkılabilir. Hayalperest, çılgın kırmızı atla kafa kafaya yüzleşmek zorunda kalır. Hayalperest için çılgın kırmızı at, babasının kontrolden çıktığında dizginlenemeyen tutkusunun ve öfkesinin bir görüntüsüydü. Kırmızı at aynı zamanda kendi tutkusunu ve öfkesini de simgeliyordu. Dengeli adamı babasının vahşice kayıtsız yanı, aciz arkadaşını ise onun zayıf, hassas tarafı olarak görüyordu. Her ikisi de içinde hissettiği azgın enerjiyle başa çıkmada etkisiz olan taraflarıydı. Rüya sırasında, mükemmeliyetçi bir iç yargıç biçiminde, vahşice kayıtsız istikrarlı adam, kontrolü elinde tutmuş ve dizginleri yeni bırakmıştı. Eski ego adaptasyonu sona ermişti. Hassas ve duygulu bir adam olan arkadaş, kendi içinde hala gelişmemiş bir figürdü, yardım edecek kadar güçlü değildi. Bu yüzden enerji güçlü bir şekilde mevcuttu, ama henüz yönlendirilmemişti - bu yüzden gevşek dizginlenmiş, tehlikeli bir şekilde çılgın hali. Çünkü babasını o kadar sık çılgın öfkeler içinde görmüştü ki, kontrolden çıkmış ve bunu başaramıyordu

Dünyadaki işlevi, kendisinin bu tarafından çok korkuyordu. Bir çöküşten korkuyordu, bir gün delirebileceğinden korkuyordu ve korkunç anksiyete atakları geçiriyordu. Çocukken buna karşı çok az koruması vardıÖfkebaba kontrolden çıktı ve bu yüzden onu duygularının ve tutkusunun gücünden koruyan katı bir savunma sistemine başvurdu. Ve bu, çaresiz, hoşnut bir kızla sonuçlanmıştı ve strese karşı koyamayan ve böylece derisinden sıkılabilen zayıf tenli bir kişiliğe sahipti. Acımasız, kayıtsız ahır adamı, atını kontrol eden dizginleri bıraktığında, maddesiz kız yok olmaya mahkum edildi. Tüm bu azgın enerjiyle yeni bir şey olması gerekiyordu. Hayalperest bununla bilinçli ve doğrudan yüzleşmek zorunda kaldı! Bu kadının tutkulu, ateşli hisseden tarafının olmasına izin vermesi, bunun sorumluluğunu üstlenmesi ve onu yönetmeyi öğrenmesi gerekiyordu. Azgın kırmızı at vahşi, yönlendirilmemiş enerjiyi sembolize ediyordu ve hayalperest bundan korkuyordu. Bu öfke korkusu birçok kadında ortaktır. Eğer babası öfke tarafından yenilmişse, o zaman kızı babanın çözülmemiş öfkesiyle baş başa kalır. Babasının öfke nöbetleri içinde tüm kontrolünü kaybettiğini deneyimlemiş ve ondan doğrudan korkmuş olabilir. Ya dababanın öfkesi ya pasif, iddiasız bir şekilde ya da katı bir şekilde kontrol edilen bir şekilde bastırılmış olabilir. Her iki durumda da öfke ile doğru ilişki bir model olarak orada değildi. Ne öfkenin bastırılması ne de kontrolsüz patlamalar enerjinin tüm gücünü etkili bir şekilde taşıyamaz. Öfkeye kapılan baba, genellikle baba tarafından sağlanan düzen, istikrar ve dünyayla olan kendinden emin ilişki bozulduğu ölçüde baba arketipine ihanet eder. Ve bir kadının cinsellikle olan ilişkisi ve bilinçdışının yaratıcı güçleri de sıklıkla tehdit altındadır. "Öteki", "bilinmeyen" çoğu zaman büyüleyici olmaktan ziyade korkutucu hale gelir. Ve cinsellik ve gizemli bilinmeyenin saldığı tüm yaratıcı enerji şüphelidir ve çoğu zaman felç olur. Dahası, bir kadın babasında öfkeyi patolojik olarak deneyimlemişse, genellikle kendi öfkesinin de patolojik olduğundan şüphelenir. Ve bu güçlü ve muhtemelen patolojik güçle yüzleşmekten kaçınmak, sık sık öfkesini gizler.

Öfke birçok şekilde örtülebilir. Bunun bir yolu bağımlılıklardır. Alkolle, kişi sarhoş olduğunda öfke ortaya çıkabilir, ancak bunun bilinçli ve sorumlu bir şekilde kabul edilmesi olmadan. Aşırı yemek, "kilosunu etrafa atmanın" başka bir yolu olabilir. ÖFKEACI ÇEKMEKçoğu zaman vücutta gizlidir. Birçok kadın hipokondriden muzdarip,fiziksel zayıflık ve bastırılmış enerjiyi gerçekten kapsayan hastalıklar yaşıyor. Öfke kabul edildiğinde baş ağrısı, sırt ağrısı, ülser, kolit ve mide problemleri sıklıkla kaybolur. Kişinin tüm enerjisinin yok olduğu bir durum olan depresyon, öfke için başka bir hiledir. Anksiyete atakları genellikle kişinin çaresizlik içinde titremesine neden olan öfkeyi örter. İntihar eğilimleri, kendine yönelik öldürücü bir öfkeyi örter ve duygusal şantaj biçiminde, diğerine yönelik öfkeyi örter. Birçok kadın öfkelerini cinsel baştan çıkarma ve/veya reddetme yoluyla perdeler. Ve bazıları diğerlerini kışkırtır, diğer kişinin onlar için oynamasına izin verir. Pek çok kadının "erkeği değeri olan her şey için almak" konusundaki acı, alaycı tavrı, onları bağımlı tuttuğu için öfkeyle ona geri dönmenin bir yoludur. Bu genellikle enerji ve zaman tüketen kompulsif alışveriş ve harcamaları gerektirir. Takıntılı suçluluk duyguları aynı zamanda öfkeyi de örter, çünkü bunlar kendini durmadan dövmek gibidir. Öfkeyi örtbas etmenin bir başka sık yolu da, başkalarını korkutan "her şeyi bilen" bir tutum ya da duygusal olarak gerçekten konuya girmeyen ve diğer kişiyi çaresiz bırakan eleştirel bir saldırı yoluyla akıldır. Şehitlik, çilecilik, püriten bir iş ahlakı, kişinin görev ve sorumluluk duygusuyla gurur duyması, öfkesini gizlemenin yolları olabilir. Ve böylece, diğerine "Ben kimim" diyen, kendini beğenmiş tutum, her zaman savunmasızlık gösterme riskini almaktan korkabilir. Puella kadınları, kendini iddia etmenin ateşli öfkesinden korkma eğilimindedir. Sıklıkladiğerini yatıştırmak ve uyum sağlamak için aşırıya kaçarlar, öfkelerini hoş bir kişilik altında saklarlar ve öfke yukarıdaki biçimlerden bazılarında ortaya çıkar. Ama sonra kendilerine yabancılaşmış ve sonunda aldatılmış hissederler. Enerjilerini başkalarına verirken, tükenirler ve merkezlerini kaybederler, kendilerini zayıf ve çaresiz hissederler. Öfke, dış düzeyde görünüşte güçlü görünen ve kendisi ile diğerleri arasında bir duvar oluşturan bir Amazon zırhı altında da bastırılabilir. Ancak öfkenin olumlu gücü kaybolur

Çünkü zırh yolumuza çıkıyor. Her iki durumda da, öfkenin dönüştürülebilmesi için önce tanınması ve serbest bırakılması gerekir. ÖfkeGenellikle, babayla olan olumsuz bir ilişkiden kaynaklanan büyük bir öfke olduğunda, bu öfke kişinin sevgilisiyle de yaşanır. Ve sıklıkla, aşağıdaki örnekte olduğu gibi, sıradan öfkeyle başa çıkmak zordur. Geçen Sevgililer Günü'nde, birlikte çalıştığım üç kadın benzer bir deneyim yaşadı: hepsi bir şekilde sevgilileri tarafından ihmal edildi. Üçü de yaralandı ve öfkelendi. Biri sarhoş oldu ve öfkeyle sevgilisini azarladı. Bir başkası heranger'ı içeride tuttu ve derin bir depresyona ve umutsuzluğa düştü. Ve üçüncü fellinto histerik bir uyum. Öfkeyi ifade etmenin bu yollarının hiçbiri çok etkili değildi. Kadınların hiçbiri sevgilisine gerçekten ulaştığını hissetmedi. Her kadın öfkesini bilinçli ve etkili bir şekilde yönlendiremedi çünkü geçmişte çözülmemiş bir öfke vardı ve bununla nasıl başa çıkacaklarını gösterecek yeterli bir model yoktu. Ve çocukluklarından gelen o bütünleşmemiş öfke nedeniyle, sevgililerine karşı mevcut öfkelerini baş edemediler. Öfke bilinçli olarak bütünleşmediğinde, genellikle partnere bilinçsiz bir saldırı ile sonuçlanır, diğerini acımasızca eleştirir ve tüm sevgi olasılığını yok eder. Öfkenin arkasında, bu üç kadında olduğu gibi, genellikle gözyaşları vardır. Öfkenin altında kırılganlık ve hassasiyet ve samimiyet olasılığı vardır. Bazen de babanın öfkesinden yaşanan reddedilme ve terk edilme nedeniyle, gözyaşları ve şefkat öfkeyle birlikte örtülür. Dolayısıyla, bir kadın öfkesiyle ilişki kurmayı öğrenebilirse, bu onun hassas tarafını ve yakın bir ilişki olasılığını ortaya çıkarabilir. Sıklıkla kadınlar sevgililerine öfkelerini ifade ettiklerinde, cinsel olarak da daha fazla açılırlar. Böylece öfke, hem fiziksel hem de duygusal düzeyde daha dolu bir aşk deneyimine izin verebilir. Bazen öfke anneden gelir. Bu durumlarda baba genellikle kendi öfkesinden korkar ve annenin içindeki öfkeyle yüzleşmez. Rene'nin babası çok kibar ve hoş davranarak onu bu şekilde feda etti. Annesinin öfkesine ve kendine zarar verme eğilimlerine karşı koymadı. Kızını seviyordu, ama bu sadece anneyi daha da kıskandırıyordu. Babası gibi, kızı da memnun etmeye çalıştı ve bu onun kalıbı haline geldi. Ama hayır

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, annesini asla memnun edemedi. Rene, özellikle annesinin öfkesinden korkuyordu. AĞRIYAN DÖNEMİEne ergenlik çağındayken, annesi çok içmeye başladı, daha düşmanca davrandı, birkaç intihar girişiminde bulundu ve sonunda sinir krizi geçirdi. Bu süre zarfında baba evde aktif bir güç değildi ve annenin davranışına hiçbir sınır koymadı. Şöyle diyemedi: "HAYIR! Bu davranışı senden almayacağım." Rene, aile dışında yedek anne figürleri arayarak ve çok uyumlu, hoş ve sorumlu davranarak bu durumla başa çıktı. Ama içten içe annesi gibi olmaktan korkuyordu. Hoş kişiliği ve çekiciliği, yirmili yaşlarında ve otuzlu yaşlarının başında, "ebedi bir çocuk" olan yaşlı bir adamla evli olduğu zaman iyi çalıştı. İlişki hoştu ve hiç kavga etmediler, ama derinlikten yoksundu; Sonunda her iki ortak da ilgisini kaybetti. Sonra farklı türde bir adamla ilişkiye girdi, çok pratik olan ve kendini aşırı büyüttüğünde ve randevuları zamanında tutmadığında veya işleri doğru yapmadığında onu eleştiren biri. Bu ilişkide birçok kavga oldu. Bu erkeği derinden sevmesine rağmen, onun öfkesiyle ya da kendi öfkesiyle baş edemedi ve bu onu analize getirdi. Hoşnutluk modeli bu ilişkide işe yaramadı ve savaşmayı öğrenmesi gerektiğini fark etti. Ama kavga etmek onu gizliden gizliye korkutuyordu, çünkü annesi gibi olmaktan çok korkuyordu. Babası ona saldırganlık için hiçbir hazırlık ve rehberlik vermemişti. Amodel için, sadece annesinin tüm aileye zulmeden histerik öfkesi vardı. Bu süre zarfında, kendisinin ve babasının bazı vahşi ortaçağ askerleri tarafından esir alındığını ve birlikte üzerlerinde devam eden korkunç, kanlı bir savaşı izledikleri bir çukura atıldığını gördü. Bu rüya, annesinin kontrol edilemeyen ilkel öfkesinin ve bu öfke karşısında kendisinin ve babasının yaşadığı çaresizliğin simgesiydi. Öfkeyle karşı karşıya kaldığında derin bir depresyona girerdi. Ve kendine güveni düşük olduğu için, kavga için sık sık kendini suçlardı. Giderek daha fazla sorumluluk alarak telafi etmeye başladı

ve hem ilişkisinde hem de işinde mükemmeliyetçi. İmkansız hedefler belirleme eğilimindeydi,Rageand o kadar çok şey yapacağına söz verdi ki tüm yükümlülüklerini yerine getiremedi. Sonuç olarak, çok endişeli ve çılgına döndü, korkuyorbaskı altında çökecekti. Bütün bunların arkasında, annesi gibi olduğu ve sonunda sinir krizi geçireceği, işlevini yerine getiremeyeceği korkusu vardı. Öfkeden kaçınmak için kendini memnun etme ve aşırı genişletme eğiliminden kaynaklanan kaygının, başa çıkmayı asla öğrenemediği gizli öfkeyi örttüğünü hissettim. Sadece annesinin histeriklerini ve babasının çaresizliğini gördükten sonra, hiçbir kontrol modeli öğrenmemişti. Ayrıca özgüven eksikliğinden muzdaripti, öz değerinden şüphe ediyordu ve bu yüzden kendini ifade etmekten korkuyordu. Bu kadının korktuğu öfkenin değerini görmesi gerekiyordu. Rene'nin ayrıca kendisi ve başkaları için sınırlar koyması ve "HAYIR! Bunu yapamam." Ancak sınırları belirlemek için kendine değer vermesi gerekiyordu. Rüyalar ona bir imaj verdi. Bir rüyada, zarif giyimli bir Rus kraliçesi, dört muhteşem, şahlanan atın çektiği bir arabada asil bir şekilde oturuyordu. Bu kraliçe ne istediğini bilen ve kendini savunmaktan ve haklarını talep etmekten korkmayan bir kadındı. Kraliçe, atların enerjisini istediği yere gitmesi için nasıl kontrol edeceğini ve yönlendireceğini biliyordu. Daha önce rüyada Rene, onu takip eden devasa bir gorille yüzleşmek zorunda kaldı ve kraliçeyi göremeden önce bu yüzleşmeyi aldı. Sembolik olarak bu, kendi içinde sahip olduğu muhteşem, kraliçe gücüyle temasa geçmek için saldırganlığın güçlü goril gücüyle yüzleşmenin gerekli olduğu anlamına geliyordu. Bu kadın aynı zamanda kendi öfke gücünden, "Kalipower"ından da mahrum bırakılmıştı. Kali, Hindu yaratılış ve yıkım tanrıçasıdır. Öfkesi yok eder, ama aynı zamanda yaratabilir. Ve böylece dönüşüm için ateşi sağlayabilir. Kali'nin öfke gücü, birçok kadının kendi içinde geliştirmesi gereken gücü sembolize eder - kendilerini savunma, kendi sınırlarını belirleme ve gerektiğinde hayır deme gücü. Öfke aynı zamanda ruhu da serbest bırakabilir. Bazen "Tanrı"ya, kaderin trajik güçlerine karşı öfkelenmek bile gerekir ki bilinci yükseltmek için.

daha yüksek bir seviye. Jung'un görüşüne göre, Eyüp, yıllarca sabırla çektiği acılardan sonra, nihayet Tanrı'nın adaletsizliğine karşı öfkesini dışa vurduğunda, yalnızca tüm insanlığın değil, ilahi olanın bilinci de yükselmişti.^ Benim kendi deneyimime göre, bu düzeyde öfke hem kişinin savunmasızlığını ve zayıflığını hem de gücünü ve kuvvetini kabul eder, paradoksal bir şekilde bu karşıtları birleştirir ve böylece önceki varlık ve bilinç düzeyinin dönüşümünü sağlar. Babamdan miras aldığım yıkıcı mirasa karşı kendi öfkeli patlamalarım, beni her zaman harekete geçme ve bu olumsuz karmik kalıbı mümkün olduğu ölçüde değiştirmeye çalışma enerjisiyle doldurdu. Ve aynı zamanda beni babama daha da yakınlaştırdı, çünkü sonunda yenik düştüğü yaşam ve ölüm mücadelesini daha şefkatle hissettim. Yaralı kadın, tehdit edilmek ve dehşete kapılmak yerine bu kadar güçlü bir öfkeyle nasıl bağlantı kurabilir? Ve öfkeyi yaratıcı enerjiye nasıl dönüştürebilir? Tecrübelerime göre, en az iki aşama var: önce öfkeyi dışarı çıkarmak ve sonra öfkenin gücünü yaratıcı enerjiye dönüştürmek. "Kurbağa Prens" masalı neler olabileceğini gösteriyoröfke açığa çıktığında. Ve "Psyche ve Amor" efsanesidönüşüme giden bir yol önerir. Çoğu zaman yaralı kadın, içindeki ateşten ve enerjiden korkar. Ancak, bir orman yangınıyla başa çıkma biçimine benzetme uygun olabilir. Orada biri "ateşe ateşle karşılık verir". Orman savaşçıları aslında tehlikeli yangını sınırlamak için etrafa ateş yaktılar. Aynı şekilde, bir duygu patlamasıyla açığa çıkmasına izin vermek, aslında öfkeyi serbest bırakarak sınırlayabilir. Çünkü öfke, sınırlar koyan ve "Bundan daha fazlasını almayacağım!" diyerek kimlik kuran bir iddia eylemi olabilir. Bastırılmış öfkeyle öfkeyle yüzleşmek, Grimm Kardeşler'in "Kurbağa Prens" masalının versiyonu tarafından önerilmektedir. ^Bu hikayede, altın topu bir kuyuya yuvarlanan bir prenses, bir kurbağadan topunu geri almak için yardım istemiştir. Kurbağa, eğer prenses karşılığında onu besleyecek ve ona bakacak ve yatağına girmesine izin verecekse bunu yapmayı kabul eder. Prenses topunu geri aldığında verdiği sözü unutur. Ama o zaman

babasıyla akşam yemeği yiyor, kapının dışında yüksek bir vıraklama var. Babası orada kimin olduğunu sorar ve kurbağanın öfke hikayesini duyduktan sonra kızına sözünü tutması gerektiğini söyler. Prenses kurbağa tarafından iğrenir, ancak onu odasına götürür ve besler. Onu onunla yatağa götürmek çok ve bu yüzden onu yerde bırakıyor. Kurbağa onun hakkını, vaadin tam olarak yerine getirilmesini talep ettiğinde, öfkelenir ve onu öfkeyle duvara fırlatır, bunun üzerine kurbağa bir prense dönüşür, büyüden önceki orijinal biçimi. Burada öfke uygun tepkidir. Prensi sapkın kurbağa formundan kurtarır. Bu yol özellikle puella için uygun olabiliröfkeyle yüzleşmesi gerekenler. Çünkü kendisi öfkelendiğinde, daha önce başkalarına devrettiği kendi gücünün ve gücünün tüm gücünü deneyimler. Ayrıca ataerkil otoriteye de meydan okuyor. Kurbağayı duvara geri fırlatmak, gerçekten uymayan projeksiyonları geri atmak gibidir; Örneğin, kadınların pasif ve güçsüz olduğuna dair olumsuz bir projeksiyonu geri atmak. Puella'nın sık görülen bir tuzağı, güçsüzlük projeksiyonlarını kabul etmesidir. Ama sonra sahip olduğu güç, kadınsı duygu ve içgüdüsünün gücü yozlaşır ve çoğu zaman kendine karşı döner. Güç kaybından dolayı kızgın olması muhtemeldir ama aynı zamanda bunu göstermekten korkar. Ve böylece kendisiyle ve başkalarıyla yüzleşmekten kaçınmak için öfkesini gizleyebilir. Ancak öfke örtüldüğünde, etkili gücü kaybolur. "Kurbağa Prens" masalında, prenses öfkesinin sorumluluğunu üstlenirkurbağayı duvara fırlattığında. Kadınsı içgüdülerine ve duygularına dikkat eder ve itilme duygusuna göre hareket ettiğinde ve babasının emirlerine itaatsizlik ettiğinde onlara güvenir. Kurbağayla ilk tanıştığında, altın topunun ondan uzaklaşmasına izin veren çaresiz küçük bir kızdı, çünkü birçok kadın dişil ruhlarının güçlü merkezine erişimini kaybediyor. Ve çaresiz bir kız olarak, tutmak istemediği bir söz verdi. Bu, bağımsızlıklarını güvenlik ve maddi refah vaadiyle değiştiren birçok kadın için ne kadar doğru. Bu, prensesin öfke karşısında çaresiz hissettiği "Sarı Cüce" masalında da oldu

yaklaşmakta olan aslanlardan ve hayatını kurtarmak için cüceyle evlenmeye söz verir. Ancak bu masalda prenses hiçbir zaman doğrudan karşı karşıya gelmez.acı çeken aslanlar ya da cüce; ve çaresizlik ve kendine acıma duygularıyla kendi kendini yok etmeye mahkumdur. "Kurbağa Prens" de dönüşüm varçünkü prenses sonunda kadınsı duygularının sorumluluğunu alıyorve onları savunuyor. Bir öfke eyleminde kurbağayı kurtarır ve onu bir prense dönüştürür. Kendini savunup kurbağayı duvara fırlattığında, kurbağa onun sevgilisine dönüşür. Böylece yakın ilişki olasılığı oluröfke ile birlikte. Günümüzde kadınların bunu sadece kişisel yaşamlarında değil, aynı zamanda kültürel düzeyde de yapmaları gerekiyor. Zamanımızdaki birçok kadın, kadınsı değerleri aşağılandığı için öfkeli. Kendilerini kendi kadınsı deneyimlerinden zorla çıkarmaları gerekir ve bu birkaç öfkeli patlama gerektirebilir. Bazı kültürel kurbağaların (projeksiyonlar ve önyargılar) duvara fırlatılması gerekiyor. Ancak nihayetinde bu öfke ifadesinin sadece güçlü olması değil, aynı zamanda etkili bir şekilde oluşturulması ve odaklanması gerekir. Ve kişinin enerjisinin ve onu nasıl kullanmak istediğinin bu bilinçli farkındalığı, kadınları onları çaresiz tutan o orijinal yanlış vaatlerde bulunmaktan alıkoyabilir. Öfkeleriyle ilişki kurmayı öğrenirken, en kötü ihtimalle savaşa ve zulme yol açan çözülmemiş kültürel öfke hakkındaki bilinç düzeyini yükseltebilirler." "Kurbağa Prens" bir öfke patlama hikayesidir, bilincin başlangıcı olabilecek bir öfke. Ancak kadınlar öfkelerinin bilincine varmaya başladıklarında, sorumluluk ona biçim ve şekil vermeye kadar uzanır. Rilke, işkence dolu duygularına teslim olan ve intihar eden genç bir şair için yazdığı bir ağıtta bunu çok iyi ifade etmiştir. Ey şairlerin kadim laneti! Duygularını yargılamak yerine kendileri için üzülmek

onu şekillendirmek yerine, her zaman düşünmek içinkenlerinde üzücü ya da neşeli olanın bildikleri bir şey olduğunu ve şiirlerde uygun bir şekilde yas tutulabileceğini veya kutlanabileceğini düşünmek. Sakatlar, acıttığı yeri bize söylemek için hüzün dolu bir dil kullanarak, o benliklerini sert bir şekilde kelimelere dönüştürmek yerine, Rageas sarsılmaz katedral oymacıları kendilerini sabit taşın içine yerleştirdiler. Bu kurtuluş olurdu. Kaderin nasıl bir mısraya geçip geri gelmeyeceğini, bir kere içeri girdiğinde nasıl imgeye dönüştüğünü, imgeden başka bir şey olmadığını, bazen onu kadrajında izlediğinde sana benzediğini ve yine sana benzemediğini bir ataya dönüştürdüğünü bir kez sezseydin, sebat ederdin." *Psyche ve Amor efsanesi, öfkeye erişmenin ve onu dönüştürmenin bir yolunu önerir. Efsanede Psyche, sevgilisi Eros ile olan ilişkisini kaybetmiştir ve Eros'un kıskanç annesi Afrodit tarafından kendisine verilen bazı görevleri yerine getirerek bu ilişkiyi geri kazanmaya çalışmaktadır. Görevler imkansız görünüyor ve Psyche umutsuzluğa düşüyor. Bir görev, vahşi bir yerden altın poları geri getirmesini gerektiriyor

Koç. Görevin tamamlanmasının imkansız olduğuna inanarak, umutsuzluk içinde kendini boğmak için nehre gider. Ama sonra melodik bir ses duyar ve bu ona öfkeli koçlardan yapağı almanın bir yolu olduğunu söyler. Ses, sudaki nazik, saf yürekli yeşil bir kamıştan, tatlı bir müzik hemşiresinden geliyor ve şöyle diyor: "Ruh, bunca kederle sarsılmış olsan da, kendini böyle sefil bir şekilde öldürerek kutsal sularımı kirletme, ne de bu saatte o korkunç koyunlara yaklaş. Çünkü yakıcı güneşten şiddetli bir ısı ödünç alırlar ve vahşi çılgınlık onları çıldırtır, öyle ki keskin boynuzları ve taş gibi sert alınlarıyla ve hatta bazen zehirli ısırıklarla öfkelerini insanları yok ederek dışarı atarlar. Ama öğlen güneşinin sıcağı onu yatıştırıncaya ve hayvanlar yumuşak nehir esintisiyle uykuya dalıncaya kadar, seni benim gibi nehir suyundan içen yüce çınar ağacının altına saklayabilirsin. Ve koyunlar deliliklerini yatıştırıp öfkelerini yatıştırdıktan sonra, gidip koruluğun yapraklarını salla, orada burada eğri dallara yapışmış altın yünü bulacaksın."İşte işin sırrı, azgın koçlara doğrudan yaklaşmak değil, çünkü öfkeleri vahşi, çılgınca ve öldürücü derecede yıkıcıdır. Tüm bu enerjiye ulaşmanın yolu sabırla beklemek ve ona dolaylı olarak yaklaşmaktır. Koçların azgın gücüyle doğrudan yüzleşmek, Psyche'nin ölümü ve yıkımı anlamına gelir. Bazen derin yaraları nedeniyle, bir kadının öfkesi o kadar patlayıcıdır ki, tüm ilişkilerini paramparça eder. Çılgın koçlar gibi, yoluna çıkan herkese agresif bir şekilde hücum eder. Bu tür bir öfke genellikle terk edilme, ihanet ve reddedilme duygularından kaynaklanır ve bu duygular baba ile olan ilişkiye geri dönebilir ve genellikle mevcut ilişkilerde tekrar tekrar ortaya çıkar. Therage genellikle herhangi bir ilişkiyi ve kadının kendini sevme kapasitesini öldürecek kadar güçlü olan kıskançlık ve intikam duygularıyla karıştırılır. Yunan trajedisinde aşırı bir örnek, sevgilisi Jason tarafından ihanete uğrayan ve intikam almak için kendi çocuklarını öldüren Medea'dır. Birçok kadın, sürekli histerik patlamalar veya intihar tehditleri ve girişimleri yoluyla ilişkilerini bu şekilde mahveder. Psyche'nin intihara eğilimi, içten içe ona karşı dönen bu ölümcül saldırganlığın onu ele geçirdiğini gösterir.

Psyche, azgın enerjileri tarafından yok edilmeden koçların altın postunu toplayabilene kadar beklediğinde, onların yaratıcı altın enerjisine erişim kazanır, ancak bu süreçte yok edilmeden. Azgın enerjiyi oluşturmak için, ona tahribatsız yönüyle erişmek gerekir ki kişi onun tarafından ele geçirilmesin. Bunu yapmak sabır ve bilgi gerektirir, yani doğru zamanı beklemek ve bunun ne zaman olduğunu bilmek. Kişi öfkeye kapılır ve yanlış zamanda patlarsa, enerji genellikle boşa harcanır ve çoğu zaman tam tersi bir etki yaratır. Diğer kişi veya grubun gördüğü tek şey vahşi bir tepkidir, arkasında ne olduğu değil. Öfkenin arkasında ne olduğunu bilmek çok önemlidir. Ve bu bilinçli bir farklılaşmayı gerektirir – öfke deneyiminden farklılaşmak ve öfkenin çeşitli unsurlarını ayırt etmek. Bu, öfkenin hangi kısmının babanın çözülmemiş öfkesi olduğunu ve neyin kadının kendisine ve duruma ait olduğunu çözmeyi gerektirir. Psyche'den istenen ilk görev, dev bir tohum yığınını farklı çeşitlerine ayırmaktı. Yığın o kadar büyüktü ki imkansız görünüyordu. Ama bazı işçi karıncalar geldi ve Psyche'nin işi yapmasına yardım etti. Bazen öfkenin farklı unsurlarını ayıklama işi de çok büyüktür ve çok fazla çalışma ve kararlılık gerektirir. Öfkenin hangi kısmının gerçekten size ait olduğunu ve ne kadarının diğer kişiye ait olduğunu, ya da ebeveynin çözülmemiş öfkesini, hatta kültürün öfkesini çözmek çok büyük bir görevdir. Ama değilse

Öfkeli, o zaman kişi sık sık antik Yunan hikayesinde Danaides'in cehennem konumuna düşer. Danaides ailesi, babalarının sonunda elli erkek kuzenle evlenmeyi kabul ettiği elli kızıydı. Ama her kıza bir kılıç verdi ki, düğün gecesi kocasını öldürebilsin. Kızlardan kırk dokuzu kocalarını öldürmek için kılıç kullandı ve daha sonra sürekli olarak dipsiz bir kaseyi suyla doldurmak zorunda kaldıkları cehenneme mahkum edildi. Kase asla doldurulamayacağından, görevleri imkansız ve sonsuzdu. Yeni kocasına sempati duyan ellinci kız, kaçmasına yardım etti ve cehenneme mahkum edilmedi. Babanın çözülmemiş öfkesini harekete geçirmek, baba tarafından istenmeyen taliplere vaat edilen, sonra onları babalarının öfkesiyle öldüren ve nihayetinde cehennem gibi ve beyhude bir varoluşa mahkûm edilen Danaidean kızları gibi olmaktır. Kişisel düzeyde, bu, bir kadının babayla olan ilişkisinden gelen çözülmemiş bir öfkeye sahip olması ve belki de intihar ya da diğer kendine zarar verici davranışlar yoluyla içe dönmesi ve böylece tüm ilişki şansını öldürmesi durumunda gerçekleşebilir. Kültürel düzeyde, dişil olana karşı çözülmemiş ataerkil öfke, kadınlıklarına değer vermek için kendi yollarını bulamayan kadınlar tarafından yeniden canlandırılabilir ve bu nedenle, eril olanı taklit ederek veya ona uyum sağlayarak, asla kadınlık oluşturamazlar. Şekillendirmenin bir kısmı, şekillendirilecek olanı içerebilmektir ve bu aslında Psyche'ye verilen üçüncü görevdir. Bu aynı zamanda Danaideankızlarının yapamadığı şeydir. Psyche'nin üçüncü görevi, koçlardan yapağı topladıktan sonra, kristal bir kaseyi yeraltı dünyasının nehirlerini besleyen bir pınarın sularıyla doldurmaktır. Bahar, ejderhalar tarafından korunan kayalık bir dağın en yüksek noktasından akar ve sesleri Psyche'ye dikkatli olmasını, bunu yapamayacağını söyler. Ancak Zeus tarafından gönderilen asil bir kartalkristal vazo ve yukarı doğru yükselerek kaseyi akıllıca suyla doldurur. En yüksek (dağın tepesi) ve en düşük (yeraltı dünyası) birleştiren dereden bir miktar su tutmak, bilinçdışı ve bilinci birleştiren akan yaşam enerjisini alabilmek ve ona bir biçim verebilmek demektir. Bu, yukarı doğru yükselme gücünü, gösterme gücünü gerektirir

ACI ÇEKİYORİnsanın dünyadaki yaratıcı enerjisi, "dikkat et, yapamazsın" diyen seslere yenik düşmeden. Enerjiyi içermek ve biçimlendirmek, onu biçimsiz bir öfkeyle dağıtmak değil, yaratıcı bir şekilde ortaya koymak anlamına gelir. Ve bu, politik bir eylemde, bir sanat eserinde, bir çocuk yetiştirmede, ilişki kurmada ve hepsinden önemlisi varlıkta, yaşam kalitesinde olabilir. Aşağıdaki şiir, "Apotheosis", öfkenin dönüşümünü ifade eder. Ne acı ne de başka bir duygusadece nabzın üzerine çıkmakBütün bunların bir şey olduğuna dair bir kesinlikeski öfkenin sevgi ve güçtürve henüz tükenmiştir^ Nihayetinde, öfkenin dönüşümü, yaratıcı enerjisi ve dişil bilgeliğiyle kendisinin, başkalarının ve kültürün büyümesine katkıda bulunabilen güçlü bir kadınla sonuçlanır. Öfkenin kabulü ve dönüşümü, yaralı kadını ve nihayetinde baba-kız ilişkisindeki yarayı da kurtarabilecek dişil gücü ve ruhu serbest bırakabilir ve ortaya çıkarabilir. Gözyaşları

Sadece gözyaşlarına açılan bir saray var. ZoharGözyaşları yaralı kadına aittir. Gözyaşları, buz sarkıtlarının hançer benzeri uçları ve kenarları ile buz şeklinde dondurulabilir. Ya da bir kadının üzerinde durduğu zemini sular altında bırakabilecek şiddetli bir fırtınada dışarı fırlayabilirler. Ancak gözyaşları, büyümeyi ve baharın yeniden doğuşunu sağlayan bereketli yağmur gibi de düşebilir. Gözyaşları hançer benzeri buz sarkıtlarına dönüştüğünde, kadını ve ilişkilerini dondurur. Medusa'nın bakışları gibi, bu donmuş gözyaşları da bir adamı taşa dönüştürebilir; Ve kadının kalbi de taşa dönebilir. Bu formdaki gözyaşları kurtarıcı değildir, çünkü ruhun büyümesi acı bir kızgınlık içinde donmuştur. Sel akan gözyaşları ise kadının altından toprağı yıkar. Ve bu çamurlu toprakta sıkışıp kalabilir, hareket edemez ve kendi başına ayakta duramaz. Sel gözyaşları, yaralı kadını, kendine acımaya dönüşebilecek ve ruhu tufana dönüştürebilecek bir üzüntü amorasında boğabilir. Donmuş gözyaşları ve sel niteliğindeki gözyaşları nihayetinde kurtarıcı olmasa da, gözyaşları olarak ruhu koparır ve açarlar. Öfke ile birlikte, gözyaşları serbest bırakabilirbir kadını ve yaranın iyileşmesinde ve onunla yaşamada rol alabilir. Baba ile yaralı bir ilişki genellikle bir kadının gözyaşı ile olan ilişkisini engeller. Kendi gözyaşlarından korkan bazı babalar, eşlerinin ya da kızlarının gözyaşlarına izin vermezler. Kadınlar arasında sık sık gördüğüm bir rüya131 ACI ÇEKİCİ tema, babanın kızının gözyaşlarını satmasıdır. Bir babanın kızının gözyaşlarını satabilmesinin bir yolu, çocuklarını neşeli ve iyimser olmaya teşvik ederek hoş bir kişilik sürdürmektir. Ağlamakdaha sonra yenilgi ve zayıflık işareti olarak kabul edilir. Diğer babalar, disiplin ve çalışmaya vurgu yaparak gözyaşlarını yasaklayabilir. Ve babalar

Kendi alkol yüklü gözyaşlarında boğulmaları, kızlarının gözyaşlarından korkmasına neden olabilir. Aşağıdaki rüya gözyaşlarının gücüne bir örnek teşkil etmektedir. Bir müzik performansında başka bir kadının yerine geçmek zorunda kaldım. Gitar çalan ve şarkı söyleyen bir arkadaşıma eşlik ediyordum. Şarkıları bilmiyordum ama doğaçlama yapabileceğime dair kendime güveniyordum. Devam etmeden önce kuliste bir küçük adam bana yaklaştı. Tüm rüya boyunca tamamen ifadesizdi. Bana içmem için kırmızı şarap vermeye çalışıyordu çünkü üzerime dökersem onun gücünde olacaktım. Beyaz şarap ve Perrier içtim ve ondan kaçabileceğimi hissettim. Sonra oğlum oradaydı ve Theman dedi ki, eğer oğlum kendini keser ve kanarsa, adamın elinde olacaktı. Oğluma dikkatli olmasını söyledim ama adam bir yavru kediye dönüştü. İlk başta oğlumun yavru kediye dokunmaması gerektiğini düşündüm, ama sonra onun sadece sevimli bir yavru kedi olduğunu düşündüm. Oğlum yavru kedi ile oynadı ve onu tırmaladı. Sonra yavru kedi, "Oğlun benim!" diyen adama döndü. Sinirlendim ve eşim geldiğinde "Bu doğru değil, değil mi?" dedim. Ama kocam adamın kazandığını düşünüyordu. Bir süre geçti, belki de uyandım bile, sonra ağlıyordum ve oğlumun üzerindeki büyü bozuldu. Gözyaşları büyüyü bozdu! Bu rüya, suyun bu kadın için kurtarıcı olduğu bir dizi "su yolu" rüyasından biriydi. Daha önce, kurumuş gözyaşlarını ve çok talepkar ve saldırgan, içsel bir erkeksi taraf tarafından ele geçirilme eğilimini sembolize ettiğini hissettiği tuzlu bir adam tarafından takip edildiğine dair bir rüya görmüştü. O on yaşındayken babası evi terk etmişti. Noel'de ve doğum gününde ona yazmasına rağmen, asla hediye yazmadı veya göndermedi. Temelde onu görmezden geldi ve aklında onun için bahaneler üretmeye çalıştı. Ergenliğe ulaştığında asi oldu ve amisfit varoluş biçimini takip etti. Uyuşturucuya girdi ve bir keresinde otostop çekerken terörize edildi ve neredeyseGözyaşlarıonu alan bir adam tarafından öldürüldü. Cesur ve güçlüydü ve uyumsuzdan savaşçıya dönüştü. Son derece sezgisel ve aynı zamanda son derece açık sözlü olduğu için, insanlara kendilerinde neyin yanlış olduğunu söyleme eğilimindeydi ve

Bu konuda ne yapmalı. Çoğu zaman haklıydı, ancak kendi savunmasızlığı ve ona nazik bir yol ve iyi bir zamanlama sağlayacak duyguyla teması koptuğu için, sık sık diğer insanların duygularını incitti. Ve diğerleri onun çok sert ve güçlü olduğunu düşündükleri için, ondan her şeyi alabilmesini beklediler ve bu yüzden sık sık eleştirildi ve savunmasızlığı göz ardı edildi. Bu muameleye içerledi, ancak acısını ve kendi ihtiyaçlarını ifade edemedi. İçten içe bir de, sürekli mükemmellik ve çaba bekleyen ve ona hiç dinlenme izni vermeyen talepkar bir iç adam tarafından zulme uğradı. Bu iç adamın talepleri o kadar aşırıydı ve o kadar çok şey gerektiriyordu ki, yeteneklerini gerçekleştiremedi çünkü onun insanüstü ideallerini yerine getiremedi. Babasının talepkar ve mükemmeliyetçi olduğunu hatırladı: Hiçbir şey onu memnun etmek ya da eve geri kazanmak için yeterince iyi değildi. Ve şimdi, onu büyüsü altına almak isteyen boş ifadeli şeytani adam tarafından rüyada sembolize edilen aynı sert mükemmeliyetçiliğe sahip gibi görünüyordu. Ama onun büyüsünü bozmanın yolu gözyaşlarından geçiyordu. Bu, duygularının olmasına izin vermek ve onları sert bir dış görünüşle örtmek yerine göstermelerine izin vermek anlamına geliyordu. Başkalarına karşı daha kolay olmak ve kendine karşı daha kolay olmak anlamına geliyordu - hem kendi beklentileri hem de kadınsı bedensel ihtiyaçları üzerinde. Aynı zamanda yaralarını ve şeytanın gücünü kabul etmek anlamına geliyordu. Kırmızı şarabı kendi üzerine dökmenin kalıtsal kusurluluğu ve aşağılanmayı kabul edeceğini hissetti. Rüyasında bundan kaçındı, ama oğlunun kanamasından kaçınamadı. Büyü bozulmadan önce kanayan yarayı ve bu adamın onun üzerinde sahip olduğu gücü kabul etmesi gerektiğini hissetti. Ve gözyaşları, yarasının somut bir kabulüydü. Terapide birçok kadın için atılım, basitçe yere düşüp ağlayabildikleri, kırılganlıklarını ve yaralarını yaşayabildikleri zaman gelir. Oldukça sık ağlarken utanırlar ve aşağılanırlar. Yine de ağlamaları genellikle hem yardımcı hem de umut verici olur, çünkü savunmalarını kırar ve yaralarını ACITANLARI kabul eder - iyileşme meydana gelmeden önce girilmesi ve kabul edilmesi gereken yaralar. Bir kadının ifade ettiği gibi: "Ağlamak ve nedenini bilmemek büyük bir rahatlama oldu. Daha önce her zaman bir cevabım olması gerektiğini düşündüm ya da

bir açıklama. Şefkatli bir kişiyle terapide ağlayabilmek, acımı tam olarak kabul etmeme, yaramı hissetmeme izin verdi." Başka bir kadın, arabasını su basmakla ve hareket etmesini engellemekle tehdit eden korkunç bir yağmur fırtınasında olduğunu hayal etti. Yine de fırtınalı gökyüzüne baktığında, yarı saydam bir ışık parlıyordu. Kontrol edilemeyen duygularının fırtınasının ardında, yeni bir vizyona sahip olmasını sağlayacak ışık vardı. Bu kadın hayatını öncelikle başkalarına hizmet eden, itaatkar bir kız olarak yaşamıştı. Hermother sakat kalmıştı ve ona bakmak zorunda kaldı. Anne acı içinde ağlarken, kızı teselli etmeye çalıştı. Fiziksel olarak, babası kısmen sağırdı ve psikolojik olarak hem karısından hem de kızından uzaklaştı. Onların çığlıklarını duymadı. Ve büyükannesi, duyguların değerini inkar eden ciddi, ahlaki bir yargıçtı. Kızı, ailesindeki üç yetişkin tarafından da duygusal ve fiziksel bakım ve rahatlıktan mahrum bırakıldı. Kendi duygularına izin verilmedi ve sevilmedi. Bunun yerine bakıcı oldu ve çocukken bir hizmet hayatı yaşadı ve sonunda yetişkin yaşamının ilk yirmi yılında kaldığı bir manastıra girdi. Manevi ve entelektüel yönlerini geliştirmesine rağmen, duygusal ve cinsel hayatı inkar edildi. Manastırdan ayrıldıktan sonra, umutsuzca yakın bir ilişki aradı. Ama onun modeli başkalarına yardım etmek, onları memnun etmeye ve sevgilerini kazanmaya çalışmaktı. Ona fiziksel ve duygusal yakınlık düzeyinde cevap vermezlerse, incinmiş ve kullanılmış hissetti. Yaşanmamış çocukluğu ve duygusal ve fiziksel yakınlık kaybı için ağladığı tüm yılların ortaya çıkması gerekiyordu. Hayatına devam edebilmesi için önce yaşanmamış hayatının fırtınasını kabul etmesi ve deneyimlemesi gerekiyordu. Kendi acısını ifade etmesi gerekiyordu. Ve rüyanın ortaya çıkardığı gibi, bu fırtınalı duygular onun yol gösterici ışığıydı. Dönüşümün gözyaşlarını simgeleyen yağmurun kurtarıcı görüntüsü birçok kadının rüyasında ortaya çıkar. Ve şairin vizyonunda sık sık görülen bir imgedir. Rilke, büyük şiirsel gözyaşı eseri, Dumo Ağıtları'nı bu yağmur imgesiyle bitirir. Duino Ağıtları, insan varoluşunun ağıtını ifade eder. "Eğer ağlasam, melek tarikatları arasında beni kim duyar? . . . . Ve böylece kalbimi bastırıyorum ve derinlik-karanlık hıçkıra hıçkıra ağlamanın çağrı notasını yutuyorum." On ağıt boyunca Rilke kendini ifade eder

insan varoluşundaki yaraya, tüm yaralı kişilerin, hem erkek hem de kadın, geçiciliklerini, korkularını, bölünmüş doğalarını, mükemmel olma ve istediklerine sahip olamamalarını, kişisel ve kültürel tarihlerindeki adaletsizlik ve savaş trajedilerini ve nihayet yaklaşan ölüm gerçeğini deneyimlerken hissettikleri umutsuzluğa, yabancılaşmaya ve umutsuzluğa. Rilke, DuinoElegies'e başladığında kendisi de umutsuzluk içindeydi. Bu şiirsel döngüyü tamamlaması on yılını aldı. On yıllık yazısı boyunca öfkelendi ve ağladı. Ama sonunda ona tüm bu ıstırabın anlamını tasavvur etti. Sonunda, üzüntülerin kendilerinin büyümemizin bir parçası, gelişimimiz sırasında gerekli bir mevsim ve yer olduğunun farkına vararak ağıttan övgüye çıkmayı başardı. Rilke, hem üzüntünün hem de sevincin kaynağının aynı "taşıyan dere" olduğunu fark etti, tıpkı yaşam ve ölümün tek bir alemin tarafları olması gibi. Ve böylece, acıyı, depresyonu ve diğer düşme anlarını kaçınılması gereken bir şey olarak düşünme eğiliminde olsak da ve mutluluğu yükselen ruh halleri ve başarılarla ilişkilendirsek de, sonuçta bunlar birbirine aittir. Yağmur, bu büyüme döngüsünün bir görüntüsüdür. Rilke'nin Duino Ağıtları'nı umut ve onaylama ruhuyla bitirirken ifade ettiği gibi: Ve yine de, içimizde bir suret uyandırıyorlar olsaydı, sonsuz ölüler, bakın, belki de boş fındıklardan sarkan kedicikleri işaret ediyor olacaklardı, ya da erken baharda karanlık toprağa yağan yağmuru kastediyor olacaklardı. Ve her zaman mutluluğun tırmanışını düşünmüş olan bizler, mutluluk düştüğünde neredeyse ürküten duyguyu hissederdik.'Gözyaşlarıyla kurtuluş, Grimm Kardeşler'in "Elsiz Bakire" masalında gerçekleşir. ^ Bu masal aynı zamanda baba-kız yarasını da tasvir eder. İçinde, fakir, işsiz bir değirmenci, ormanda, değirmeninin arkasında duran her şeyi adama verirse değirmenciye sınırsız zenginlik vaat eden bir adamla tanışır. ACITMANIN değerli bir şeyi olmadığını ve orada sadece bir elma ağacının durduğunu düşünen değirmenci kabul eder. Ama ortaya çıktığı gibi, kızı orada duruyordu ve ormandaki adam gerçekten şeytan. Bu yüzden baba kızını şeytana teslim eder, bu yaralı babaların sık sık yaptığı bir şeydir. Bu baba bahse girerçünkü değerli hiçbir şeyi, kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını düşünür ve bu yüzden orada

onun adına gerçek bir fedakarlık değildir. Ama değerli bir kızı olduğunu unutur ve bu unutma içinde kızını ve kendisini baba olarak küçümser. Kız, bu işlemi duyduktan sonra, şeytanın elinden korunmak için kendini temizler. Şeytan, onun sudan uzak tutulması gerektiğini, aksi takdirde onun üzerinde hiçbir gücü olmadığını söylüyor. Baba şeytana itaat eder, ama bu arada kız ağlar ve gözyaşları ellerine düşer. Şeytan bu kadar ağlayan birini kaldıramayacağı için, babaya kızının ellerini kesmesini ve ertesi gün onun için geri geleceğini söyler. Aksi takdirde, şeytan babayı almakla tehdit eder. Kendi hayatı için dehşet içinde olan baba, kızının ellerini keser. Ama kızı yine ağlar ve gözyaşları kollarına düşer. Şeytan bir kez daha onu alamaz. Yani şeytan kızı alamaz ve kız artık elsizdir. Baba, yeni servetle güvenli bir şekilde yaşayabileceklerini söyleyerek elsiz kızını düzeltmeye çalışır. Ancak durumu açıkça gören kız, babasının yanında kalmayı reddediyor. Bunun yerine tek başına ormana gider. İşte babasının zayıflığını gören ve kendi başına gitmesi gerektiğini anlayan bir kız. Ancak onun elsizliği, tazminat olarak ego aktivitesi yoluna gidemeyeceği anlamına gelir. Ağlaması onu şeytandan kurtarır ve ihmalkar babadan ayırır. Ve bu, ilahi yardım için dua ettiği ve doğanın iyileştirici güçlerine güvendiği bakir ormana kendi yoluna gitmesiyle sonuçlanır. Bir melek ona yardım etmek için gelir ve ona aşık olan bir krala ait bir ağacın meyvesinden beslenir, onunla evlenir ve ona gümüş eller verir. Ama sonra kralın gidip savaşması gerektiğinde ikisi savaşla ayrılır. Şeytan yanlış mesajlarla araya girer ve kızın yine Schmenenreich (üzüntüler açısından zengin) adı verilen yeni doğan oğluyla kendi başına gitmesi gerekir. Kız yine yardım için dua eder ve bir melek, yedi yıl boyunca kaldığı ormanda bir ev sunar. Ormanda beklediği bu yedi yıllık süre boyunca elleri doğal olarak yeniden uzuyor. Bu arada kral bu yedi uzun yıl boyunca onu arar ve sonunda, sabır ve kabul edilen ıstırabın bir kombinasyonu ile ikisi yeniden bir araya gelir.

Benim için bu peri masalı, Amazon zırhımın tehlikesinin ve savunmasının farkında olduğum bir zamanda çok anlamlıydı. Babamın zayıflıklarını telafi etmek için süper başarı ve kontrol için yaptığım tüm ego girişimlerinin nihayetinde hiçbir işe yaramadığını fark ettim. Birdenbire elimizde, yalnızlığımın ve depresyonumun ormanında beklemek zorunda kaldım, beklemeyi ve güvenmeyi öğrendim. Bu süre zarfında gözyaşlarım dökülmeye devam etti. Bazen yaşanmamış çocukluğum ve babam ve çeşitli sevgililerim tarafından terk edilişim hakkında acı bir kızgınlığa geri dönerdim ve sonra gözyaşları sertleşerek agresif buz sarkıtlarına dönüşürdü. Diğer zamanlarda, sel gözyaşları gelirdi ve sonra bir kurban olarak boğulmaya başlardım. Ama bu gözyaşlarıyla birlikte, beni kendiliğinden içgüdüsel duygularıma açan daha yumuşak olanlar da geldi - uzun zamandır bastırılmış ve bastırılmış duygular. Gözyaşlarım zırhımı yumuşatıp kalbimi açtıkça, doğanın iyileştirici gücünü hissetmeye başladım. Kırılganlığımı giderek daha fazla ifade edebiliyordum ve kabul edilen kolektif yollarla kendimi haklı çıkarmaya çalışmıyordum. Duygularımı başkalarına ne kadar açık ve kendiliğinden göstermeye başlarsam, kaygı ve kontrol savunmalarım o kadar çok kayboldu ve diğerleri bana o kadar çok açıldı. Acılarımın, açık yaramın, insanlarla olan en önemli bağlarımdan biri olduğunu fark etmeye başladım. Kurtuluşum özel bir şey yapmakta yatmıyordu. Doğanın iyileştirici güçlerini kabul ederek ve beklemeyi ve derinliklerden kendiliğinden ortaya çıkanlara açık olmayı öğrenerek oldu. Süper başarılı bir oyuncu olan benim için bu kolay olmadı. Yine de, gözyaşları tekrar tekrar üzerime düştükçe - hatta kitabımı yazmanın sonuna kadar - ellerim doğal olarak yeniden büyümeye başladı. Ve sonunda merkezimden yazmaya ve konuşmaya başlayabilirdim. Bazı açılardan, bunu, Psyche'nin dördüncü görevinin sonunda, her bir görevi yerine getirme işinden sonra, yasak güzellik iksirini almaya yenik düştüğü ve bilinçsiz ve çaresiz düştüğü başarısızlığının anlamı olarak görüyorum. Psyche, sevgilisi Eros ile olan ilişkisini yeniden kazanmak için bu görevleri yerine getiriyor. Neumann, yasak güzellik iksirini alarak eril Eros'un daha büyük gücünü kabul ettiğini ve güzelliği bilgiye tercih ederek doğasındaki dişil olanla yeniden bir araya geldiğini söylüyor. ^ Zamanımızdaki birçok kadın,

Dişil olanın öncelikle güzellik olduğu varsayımı. Neumann'ın yorumunun, puella ve Amazon arasındaki ^een bölünmeyi yankıladığını, dişil olanı güzel olana indirgediğini görüyorum. Psyche'nin "başarısızlığına" dönüşümün bir yönü olarak baktığımda, onun ruhun daha büyük güçlerine teslim olması, insani kırılganlığının ve sınırlamasının bir kabulü olarak pes ettiğini görüyorum. Bu kabul, sadece kadınlar için değil, tüm insanlar için gereklidir, ancak değeri genellikle ilk olarak dişil tarafından ortaya çıkar. Aynı şekilde, bereketli gözyaşları genellikle başarısızlık olarak yorumlanır. Ama yeni bir büyümenin zeminini yumuşatırlar ve kişiyi şeytani ve intikamcı faaliyetlerle ele geçirmekten ve çaresiz bir pasiflik içinde boğulmaktan korurlar. Elsiz Bakire'nin gözyaşlarının getirdiği acının aktif olarak beklenmesi ve kabul edilmesi, onu hem puella pasifliğinden hem de zırhlı kontrolden kurtarır ve iyileşmeye yol açan inanç, umut ve güvenilir güvenin aktif alıcılığına izin verir. Onlar dönüşümün gözyaşlarıdır. İşte yaralı kadın için bir görüntü. Önce yaraya karşı tüm acı ve öfke gelir. Sonra, yaranın kabulüyle, sevgi ve şefkate yol açabilecek dönüşüm ve doğal olmayan iyileşme gözyaşları gelir. ÜÇÜNCÜ BÖLÜMBir gün, nihayet bu korkunç görüntüden çıkarak, kabul eden Meleklere sevinçli bir övgüde bulunabilir miyim? Kalbin net bir şekilde vurulmuş anahtarlarından biri bile, gevşeklik veya şüpheli orrending ipleri üzerinde yanarak karşılık vermekten geri kalmasın! Akan yüzümde yeni bulunan bir ihtişam ortaya çıksın! Göze çarpmayan Ağlayan çiçek olabilir! O zaman benim için ne kadar değerli olacaksın, seni Sıkıntı Geceleri! Ah, neden teselli edilemez kız kardeşler, sizi kabul etmek için daha eğilerek diz çökmedim, kendimi gevşemiş saçlarınıza daha gevşek bir şekilde teslim etmedim? Biz acıları boşa harcayanlarız! Onların ötesindeki hüzünlere nasıl da bakıyoruz, sonlarını öngörmeye çalışıyoruz! Oysa onlar bizim kış yapraklarımızdan, kasvetli yaprak dökmeyenlerimizden, iç yılımızın mevsimlerinden birinden başka bir şey değiller - sadece mevsim değil - aynı zamanda yer, yerleşim yeri, kamp, toprak, mesken. Rainer Maria Rilke Duino Ağıtları

iKadınsı YönlerGünlük, saatlik olarak kristal berraklığını tutmalıyız ki renkler sıralarını alabilsin. Görevimi yerine getirmek için dua ediyorum, ruhumun iyiliği için şimdi benden kaçmayın. Öyle yaşamalıyım ki açıklık çeşitliliğin düzenini üretsin. Tüm bunlara katlanmaktan daha az bir şey yapmayacaktır, çünkü bu bir bilinç değişikliğinin yaratılmasıdır. Florida Scott-MaxwellEbedi kızın ve zırhlı Amazon'un farklı yaşam tarzlarını anlattıktan sonra, hepsini hayatımın farklı dönemlerinde yaşadığımı ve bu varoluş biçimlerinin her birinin kendi yapıcı yanı olduğu kadar sınırlayıcı yönleri de olduğunu fark ettim. Ayrıca her birinin diğerine katkıda bulunacak bir şeyleri olduğu da aklıma geldi. Bana gelen görüntü bir kristal. Bir kristalin farklı yönleri vardır ve farklı şekillerde güneşe doğru çevrildiğinde, benzersiz parlaklık biçimleri ortaya çıkarır. Bir kadın için de durum aynıdır. Benliğin kristalini çevirerek, doğru zamanda uygun kaliteye erişebilir. Örneğin sevgili oyuncak bebek, başkalarından alabilme gücüne sahiptir. Birçok kadın duygusal olarak zengin yaşamlardan kesilir çünkü başkalarının onlara vermesi gerekenleri almaktan korkarlar. Sevgili bebek alarak verebilir ve kendini diğerine adapte edebilir ve uyum sağlayabilir, böylece ilişkide diyaloğu mümkün kılar. Aynı zamanda kolektife uyum sağlayabilir, böylece yaşadığı 141 İYİLEŞME toplumuna katkıda bulunan bir üye olmasını sağlar. Karşısındakinin istediğine uyum sağlayarak kendini kendi kimliğinden kopardığında, işte o zaman Öz ile ilişki kaybı yaşar.

Camdan kızın farklı bir gücü var. Onunki, iç yaşamla ve fantezi ve hayal gücü alemiyle hassas bir bağlantıdır. Her ne kadar dış dünyadan korksa da, iç dünyada herhangi bir kahraman kadar maceracıdır. Bu kapasite ile hem başkalarında yaratıcılığa ilham verebilir hem de hayattan geri çekilme eğilimine teslim olmazsa kendini yaratıcı hale getirebilir. Yüksek uçucunun meydan okuma ve macera arayışı, değişime ve yeni olasılıkların keşfedilmesine yol açan bir güçtür. Yeni şeyler denemek, bilinmeyeni keşfetmek için cüretkarlığa sahiptir. Tek bir şeyle kalmama eğilimi nedeniyle dağılma içinde kendini kaybetmezse, toplumumuzda değişim ve keşif için bir model olabilir. Uyumsuz'un gücü, yerleşik kolektif değerleri sorgulama yeteneğinde yatar. Gölgeyi, yani toplumun kabul görmeyen tarafını yaşama eğiliminde olduğu için, tam da ihtiyaç duyulan, ancak kültür tarafından reddedilen niteliklerle bir bağlantısı vardır. Mağdur ve yabancılaşmış bir yabancı olma eğiliminin üstesinden gelebilirse, toplumu dönüştüren en büyük güçlerden biri olabilir. Her puella yaşam tarzının tüm kadına özel bir katkısı olduğu gibi, her Amazon yaşam tarzının da kadının gelişimini güçlendiren kendine özgü bir kalitesi vardır. Süperstar, disiplini ve yeteneği ilebaşarmak, dünyaya kadınların gücünü ve yetkinliğini gösteriyor. Bu yetenekler zırhlı bir ego savunmasından ziyade dişil merkezinden çıkarsa, çalışmasının ve yaratıcılığının meyvelerinden keyif alacak ve toplum onun katkılarıyla gelişecektir. İtiaatkar kızın sorumlu olma ve zorluklara rağmen dayanma kapasitesi, yaşamın, işin ve ilişkinin istikrarı için temel bir niteliktir. İtaat ve kanun ve düzen duygusuyla olan olumlu ilişkisi, herhangi bir toplumda, organizasyonda veya ilişkide iyi bir şekilde işlev görmek için gereklidir. Görev ve itaatkar-dişil Faset, ayakları yere basan bir merkezden geliyorsa ve onu spontane duygusundan uzaklaştırmıyorsa, kadınsı yaratıcılığın gerçekleşmesi için gereken dayanıklılık ve bağlılığa katkıda bulunabilir.

Şehidin verme ve fedakârlık eğilimi, yaratıcı yaşam ve ilişki için esastır. Tarihsel olarak, şehitler kadın kahramanlığı için bir model olmuştur, örneğin Joan of Arc. Ancak bu fedakarlık, dişil Benlik pahasına olmamalıdır. Şehit zevk almayı ve kendine vermeyi öğrenebilirse, o zaman başkaları için verme ve fedakarlık yapma kapasitesi artık kendini inkar eden veya suçluluk uyandıran değil, bir ilham kaynağı olacaktır. Savaşçı kraliçe öfkesi ve iddiasıyla temas halindedir. Hayatta kalmak için nasıl savaşacağını biliyor ve kendine bakabiliyor. Bu, herkesin ihtiyaç duyduğu bir kalitedir, ancak özellikle zamanımızda kadınlar tarafından ihtiyaç duyulmaktadır. Savaşçı kraliçe için yabancılaşma, kadınsı duygusunu ve yumuşaklığını unuttuğunda ortaya çıkar ve dövüşü makineli tüfek benzeri bir saldırıya dönüşür. Savaşçı kraliçe dişil merkezinde dinlenebilir ve yeri geldiğinde iddialı olabilirse, bireysel kadınların yaşamlarında ve kültürümüzde dişil güç ve güç geliştirmenin yolunu gösterebilir. Bu varoluş biçimlerinin her birinin diğerlerine sunabileceği bir şey vardır. Öncelikle sevgili bir oyuncak bebek olarak yaşayan Gloria, savaşçı kraliçenin atılganlığını başkalarının taleplerine karşı koymak için kullanmayı ve yüksekten uçan kişinin macera ruhunu yeni şeyler denemek için kullanmayı öğrendi. Uyumsuzun, onu köleleştiren kolektif standartlara hayır deme yeteneğini kullandı. Camdan kız ona içsel benliğiyle daha iyi bir ilişki öğretirken, süperstar onu yeteneklerini dünyaya göstermesi için cesaretlendirdi. Grace camdan bir kızdı. Güvenle yüksekten uçması ve yüksek uçan ve süperstar gibi dünyadaki iç değerlerini göstermesi gerekiyordu, böylece topluma fantezi ve ruhun yaşamıyla olan özel ilişkisine katkıda bulunabilirdi. Sevgili oyuncak bebek gibi sevilmesine izin verdiğinde, hak ettiği sevgi ve hayranlığa açıldı. Uyumsuzdan, toplum ne yargılarsa yargılasın, kendisi olmayı öğrendi. Ve savaşçı kraliçe ona kendini savunması için güç verdi. İtibarlı kızın dayanıklılığı, ona fantezilerini gerçekleştirme istikrarı sağladı. İYİLEŞMEBir şehit ona ihtiyaç duyduğu kahramanca kendini haklı çıkarma duygusunu verdi.

Yüksekten uçan Juanita, itaatkar kızın sorumluluğunu, savaşçı kraliçenin tutarlı gücünü ve şehidin fedakarlık yeteneğini birleştirerek en çılgın sezgilerini ve olasılıklarla olan cüretkar ilişkisini gerçekleştirdi. Camın kızını tanıyarak, kadınsı ruhuyla olan ilişkisini derinleştirdi. Sevgili bebeği takdir etmek, bir ortağa olan bağlılığa değer vermesini sağladı. Bazı açılardan, uyumsuz, puella'nın varoluş biçimlerinin en zoru gibi görünüyor. Yine de toplumla olan ilişkisizliği nedeniyle onu sorgular ve böylece savaşçı kraliçenin gücünün, itaatkar kızın dayanıklılığının ve şehidin fedakarlık yeteneğinin yardımıyla onu değiştirebilir. Jean böyle bir kadındı. Sevgili oyuncak bebekten kolektifle daha kabul edici bir ilişki aldı, böylece toplumla onu değiştirecek kadar ilişki kurabildi. Yüksek uçucuda, onu mağdur eden alaycı karamsarlığın üzerine çıkmasını sağlayan olasılıklarla iyimser bir ilişki buldu. Ve camdan kız, kendisine ve başkalarına karşı şefkatli olmasına izin veren ruhuna hassas bir özen gösterdi. Süperstar sürekli olarak dış dünyada çabalama eğiliminde olduğundan, Pat'in cam kızı için çok doğal olan o iç alanda geri çekilme ve dinlenme yeteneğine ihtiyacı vardı. Aynı zamanda sevgili oyuncak bebek gibi alabilmesi, toplumun performans taleplerine uyumsuzların yapabileceği gibi meydan okuyabilmesi ve başarı taleplerinin üzerinde yüksek uçan gibi uçabilmesi gerekiyordu. Genel olarak,Amazon yaşam tarzları puella modlarından daha birbirine daha yakın. Bu yüzden oldukça sık olarak süperstar görev bilinciyle, fedakar olabilir ve savaşabilir. Ancak bu nitelikleri elde etmesi gerekenden daha önemli olarak kabul edebilirse, o zaman ona ego hırsından daha büyük bir güç verebilirler. Saygılı bir kız olan Constance, kendini nasıl bırakacağını ve eğleneceğini bilmiyordu. Bazı fantezilerini yüksek uçucunun yapacağı gibi canlandırmak ve zaman zaman uyumsuz gibi isyan etmek, katı itaatine karşı koymada etkili oldu. Sevgili bebeğin kadınsı yönleri için değil, oyuncu nitelikleri için hayran olma yeteneğine ihtiyacı vardı.verimlilik. Ve cam kız ona boyun eğmesini nasıl dönüştüreceğini gösterdi.başkalarına iç ruhunun ihtiyaçlarına karşı hassas bir bağlılığa dönüşmesi. Saygıdeğer kız çocuğu topluma bağlı olma eğilimindedir, bu yüzden savaşçı kraliçenin

Girişkenlik, Constance'ın toplumun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının önüne koyma eğilimine karşı koymasına yardımcı oldu. Meryem, şehidin kendini inkar etme eğilimine sahipti. Sevgili bebeğin şefkat görme yeteneğini, yüksekten uçan kişinin eğlenme ve macera yaşama kapasitesini ve uyumsuzun isyan ruhunu öğrendiğinde, bu kadar metanetle taşıdığı ağır yükleri omuz silkmeyi başardı. İç yaşamın zevkleri, cam kızın fanteziyle olan ilişkisi tarafından açıldı. Kendi saldırganlığını inkar etmeye ve başkalarını fedakarlıkları için suçlu hissettirerek korumaya meyilli olduğundan, savaşçı kraliçenin yaptığı gibi atılganlığını kabul etmesi gerekiyordu. Süperstarın başarılarının meyvelerini alma yeteneği, Mary'nin tüm meyvelerini inkar etme eğilimine karşı koydu.aktivite. Jackie, savaşçı kraliçenin sert, agresif duruşuna sahipti ve sevgiyi alabilmek için sevgili bebeğin yumuşaklığına ve alıcılığına biraz ihtiyaç duyuyordu. Camdan kızın duyarlılığı onu iç dünyasına açtı ve yüksek uçucunun zevki ciddiyetine karşı koydu. Uyumsuzların kolektif değerlere karşı isyanından, kendi benzersiz değerleri için savaşmayı öğrendi. Bir dövüşçü olarak Jackie, itaatkar kızın dayanıklılığına ve süperstarın başarma kapasitesine sahipti, ancak onların daha az sert tavrına ihtiyacı vardı. Ve ego dileklerini daha büyük bir amaca feda eden şehittensavaşçı, egonun ölümünün olumlu tarafını daha büyük dişil benlik lehine deneyimler. Kişinin içinde sahip olduğu çeşitli kadınsı yönlerle bir ilişki bulmak, bir kadının bütün bir insan olma yolculuğunun bir parçasıdır. Aynı zamanda bir iyileşme sürecidir. Benim için iyileşmek uzun bir yolculuk gibidir. Geçenlerde sevgili bir arkadaşımla Rockies'te bir bahar yürüyüşü yaptım. Ilık güneşin altında başladık ve yeni tomurcuklarla titreyen titrek kavakların ne kadar güzel olduğuna hayran kaldık. Ama sonra uzun ve yorucu yürüyüş geldi. Goblin benzeri bir ormandan geçerek, yüksek irtifaya çıktık - hem uzayın ihtişamının hem de yüksek irtifanın baş döndürücü paniğinin üstesinden geldik. Daha sonra kar tarlaları ve kayalar üzerinde bazı tırmanışlar geldi. Sonunda gölün, dağın ve gökyüzünün bu kadar dramatik bir şekilde birleştiği dairesel bir yere çıktık

Sadece orada olmak bile hem ürkütücü hem de güzeldi. Rilke'nin ifade ettiği gibiydi: "Güzellik dehşetin sadece başlangıcıdır." Birçok arazide ve yükselen irtifa seviyelerinde saatlerce yürüyüş yapmıştık. Ve tam da her tarafı dağlık ihtişamla çevrili mistik göle vardığımızda bir fırtına geldi. Güneş gitti, bulutlar etrafını sardı, dolu yağdı ve birdenbire hayatımız için tehlikedeymişiz gibi hissettik. Bu yere saatlerce yürümüştük; kayaların ve karın üzerine tırmandı; Ve oraya vardığımızda buranın kutsal bir yer olduğunu biliyorduk. Ama eve sağ salim dönebilseydik sadece kısa bir süre kalabilirdik. Böylece tekrar geri döndük, kar tarlalarından ve kayalardan, dağ tundrasından, goblin ormanından ve nihayet parıldayan titrek kavaklarımıza geri döndük. Dolu ve yağmura rağmen yolumuza devam ettik ve sonunda eve döndük. Yine de, başlangıç noktamıza ulaştığımız anda bile, bu yolculuğa tekrar çıkmak için geri döneceğimizi biliyorduk. Bir dahaki sefere yolculuğun farklı olacağını da biliyorduk. Kadınsı yönlerin arazisinde yolculuk etmek de benim için aynı kaliteye sahip. Bazı parkurlar, parıldayan titrek kavakların kırılgan güzelliği ile kaplı olduğu gibi kolay ve keyiflidir. Bazıları goblinlerin büyülü ormanından geçiyor. Bazıları ise kayalara tırmanma, karda kayma ve baş dönmesine yenik düşmeme mücadelesini gerektirir. Mistik göle varmak, benliğin kristalinde olmak her şeyi gerektirir. Kadınsı bütünlük arayışında da aynı olduğuna inanıyorum. Hiçbir yön göz ardı edilemez. Bir kadın bir rotayı çekici bulacaktır. Başka bir kadın farklı bir şekilde zevk alabilir. Yine de nihayetinde tüm arazilerden geçmemiz gerekiyor. Erkeklerin bütünlüğe doğru yolculuğu, tüm alanlarla benzer bir karşılaşmayı gerektirir. Ama burada en iyi bildiğim ve kültürel olarak arka planda kalmış olan kadın rotasından bahsediyorum. Kristal gibi, çeşitli dişil Dişil Fasetler arasındaki yolculuk, dişil bütünlüğü bulmak için başka bir imgedir. Yol boyunca çeşitli sevinçleri ve ıstırapları vurgular - yaralama, incinme, iyileşme, mücadele, canlılık ve sürekli geri dönüş.

Bu farklı niteliklerin zayıflıklarından ziyade güçlerinde parlamasına izin vermek için dişil benliğin kristalini döndürmek, bugün kadınların karşılaştığı bir zorluktur. Ve bu birçok yönün entegrasyonu,dişil ruhu bulmanın temeli. Babayı KurtarmakErkeklerden görünmez iç kadınlık özelliklerine dönmelerini bekliyorsak, o zaman kadınların bir örnek vermesi ve kendi hayatlarındaki erkeklere 'kadınlığın' ne anlama gelebileceğini göstermesi doğal görünüyor. Hilde Binswanger: "Kadınsı arayışlar ve cesaretle ilgili mitler ve hikayeler nerede?" Fiear kadınlarının sık sık sorduğum bir sorudur. Kadınsı gelişim için bazı modeller nerede? Kendi arayışımda bana yardımcı olan bir hikaye, kör ve hasta babasını iyileştirebilecek ilaç arayışına giren cesur bir kız hakkında bir peri masalı. Yolculuğu boyunca babasının yeniden görmesini ve kadınsı olana değer vermesini sağlar. Ve bu, onun zekasına, cesaretine ve nezaketine, bu kurtuluş eylemini gerçekleştirmesini sağlayan tüm niteliklere hayran olan bir adamla evlenmesiyle sonuçlanır. Masal, güneyde Afganistan ve doğuda Çin ile sınır komşusu olan Tacikistan topraklarından, kültürü ve dili İran'a benzeyen bir ülkeden. Masalın adı "Cesur Kız". Bir erkek çocuk özlemi çeken ama onun yerine üç kızı olan yaşlı bir adam hastalanır ve kör olur. Uzak bir ülkede, körlüğü iyileştirebilecek ilaçları olan bir cerrah vardır ve baba, bu görevin kızları için imkansız olduğuna inanarak, şifa ilacını alacak oğlu olmadığından yakınır. Ama en büyüğü Kurtarıcı Baba Kız, denemesine izin vermesi için ona yalvardıktan sonra, kabul eder. Yolculuk için erkek kıyafetleri giymiş olarak yola çıkar ve hasta yaşlı bir kadınla karşılaşır ve ona biraz yiyecek verir. Yaşlı kadın, ilacı almanın imkânsız olduğunu, çünkü deneyen cesur delikanlıların öldüğünü söylüyor. Bunu duyan en büyük kızı tüm umudunu kaybeder ve eve geri döner. Sonra ikinci kızı

Denemek ister ve babası onu caydırsa da, yine erkek kılığına girmiş olarak yolculuğa çıkar. O da hasta yaşlı kadınla karşılaşır, ona yiyecek bir şeyler verir ve yaşlı kadın ona bu amaca ulaşmanın çok zor olduğunu ve boşuna helak olacağını söyler. Böylece ikinci kız cesaretini kaybeder ve eve geri döner. Bunun üzerine baba derin bir iç çekti: "Ah, oğlu olmayan bir adam ne kadar acınası olur!" En küçük kızın kalbi bu sözlerle sarsılır ve babasına gitmesine izin vermesi için yalvarır. Babası ilk başta ona boşuna uğraşmaktansa evde kalmanın daha iyi olduğunu söyler, ama sonunda bir kez daha kabul eder. Böylece en küçük kızı erkek kıyafetleri giyer ve şifalı ilacı almak için yolculuğa çıkar. Yaşlı kadınla karşılaştığında onu kibarca selamlar, yıkanmasına yardım eder ve onu memnuniyetle besler. Yaşlı kadın, bu gencin şefkatli ve hoş tavrından etkilenir, ancak onunla kalmanın ya da eve dönmenin daha iyi olduğunu söyler, çünkü bu kadar çok uzun boylu, güçlü adam zaten başarısız olmuşken böyle hassas bir delikanlı başarılı olamaz. Ama kız geri dönmeyi reddediyor. Ve bu gencin nezaketi ve cesareti nedeniyle, yaşlı kadın ilacı nasıl alacağını açıklar. İlaca sahip olan cerrah, meyvesi büyük bir iyileştirme gücüne sahip olan bir ağacın tohumlarına ihtiyaç duyar. Ama bu ağaç, üç başlı kötü canavar olan Dev'in mülkiyetindedir. Ağaca ulaşmak için kızın hayvanlarına ve hizmetçilerine karşı bir tür davranışlarda bulunması ve ardından Dev uyurken bir meyve alması gerekir. Ve Dev'e karşı korunmak için, onun peşinden gelmesi durumunda, yaşlı kadın ona bir ayna, bir tarak ve Dev'in onu takip etmesini engellemek için omzunun üzerinden geriye doğru atması için bir bileme taşı verir. En küçük kızı Dev'in evine ulaştığında, kapının kirli ve çarpık olduğunu görür ve bu yüzden çabucak temizler ve dümdüz asar. İçeride kocaman köpekler görüyor ve farklı duvarlara zincirlenmiş atlar ama saman köpeklerin önünde, kemikler ise atların önünde. Samanları atların yanına, kemikleri de köpeklerin yanına koyar ve devam eder. Sonra, Dev için yemek pişirmek için kırmızı sıcak bir fırının içine uzanmak zorunda kaldıkları için kolları yanmış bazı hizmetçi kızlarla tanışır. Hizmetçi kızlarla arkadaş olur ve her biri için koruyucu bir kılıf diker. Minnettarlar, ona ağacın meyvesi olmadığını söylerler, ama

Ağaçtan bir çuval tohum Dev'in yastığının altında. Bütün gözleri açıksa, uyuduğu ve tohumları alabileceği anlamına gelir. Kız,Dev'i uyurken bulur ve tohumları alır, ancak Dev uyanır ve hizmetçi kızlara, köpeklere ve atlara hırsızı yakalamaları için bağırır ve kapıyı kapatmasını söyler. Kız onlara yardım ettiği için hepsi itaat etmeyi reddeder ve bu yüzden Dev, kızın peşinden gitmek için kendini yola çıkarır. Hızlı bir nehre dönüşen aynayı omzunun üzerinden atar ve bu Dev'i bir süreliğine durdurur. Ama kısa süre sonra onu yakalar, bu yüzden bir dağa dönüşen bileme taşını geri fırlatır ve Dev'in yolunu engeller. Bir kez daha yakaladığında, tarağı omzunun üzerinden geri atar ve bu, Dev'in nüfuz edemeyeceği kadar büyük, devasa bir yoğun ormana dönüşür, bu yüzden kovalamacayı bırakır ve eve döner. Sonunda kız cerrahın evine ulaşır. Tohumlara sahip olduğu ve "cüretkar ve cesur bir genç adam" olduğu için, ona babasının gözlerini iyileştirmesi için ilaç ve şifalı tohumların yarısını da verir. Kız ona kalbinin derinliklerinden teşekkür eder ve cerrah onu birkaç gün konuğu olarak kalmaya davet eder. Ancak, cerrahın arkadaşlarından biri onun gerçek kimliğinden, kılık değiştirmiş bir kız olduğundan şüphelenir. Cerrah, bu en değerli işi yapan böylesine cüretkar, cesur bir kahramanın bir kız olabileceğine inanamaz, bu yüzden arkadaşı şu testi önerir: aynı odada kalan cerrahın oğlunun ve kızın yastıklarının altına beyaz krizantemler koymak. Cesur kahraman bir kızsa, çiçekler solar, diyor arkadaşı, ama kahraman genç bir adamsa, çiçekler taze kalır. Bu planı tahmin eden kız, bütün gece uyanık kalır ve şafaktan hemen önce yastığının altında solmuş çiçekleri bulur ve onları bahçeden taze olanlarla değiştirir. Yani cerrah bulduğundaBabayı Kurtarmaksabahları çiçekler, her iki demet de tazedir. Ancak cerrahın oğlu gece boyunca uyanık kalmıştır ve ziyaretçinin yaptığı her şeyi görmüştür ve merakla bu ziyaretçiyi eve kadar eşlik etmeye karar verir. Kız eve döndüğünde, babası kederinden tamamen yatalak hale gelmiştir ve kızının onun için ilaç almaya çalışmasına izin verdiği günü mahveder. Ancak en küçük kızı ilacı babasına getirdiğinde, baba kısa sürede körlüğünden ve diğer tüm hastalıklarından kurtulur. Her şeyi anlattıktan sonra

İyileştirici ilacı temin etmek için yaşadığı maceralar, babası sevinçle ağlar ve bir daha asla oğlu olmadığı için pişman olmayacağını, çünkü kızının on oğlunun bağlılığını gösterdiğini ve onu iyileştirdiğini söyler. Cerrahın oğlu, arkadaşının erkek değil kız olduğunu görünce ona olan aşkını ilan eder ve evlenmek için elini ister. Ve kızı dediğindearalarında derin bir dostluk bağı var, babası neşe dolu. Böylece, korkusuz ve zeki kız ve bilgili cerrahın oğlu evlenir ve sonsuza dek mutlu yaşarlar. Bu masal, hasta ve kör olan, dişil olanın toplam değerini göremeyen bir babayı anlatır. Kızlarını çok sevmesine rağmen, onların dünyaya çıkıp onu iyileştirecek ilacı alabileceklerine inanmıyor. Dişil ruhun tek temsilcisi, ilacı nasıl alacağını bilen, ancak bu görevin erkekler için bile imkansız olduğuna inanan hasta yaşlı bir kadındır. Üç kızı denemek istiyor. İşte yaralı bir babanın imgesi, dişil olanla olan ilişkisinde yaralanmış, ama onu ancak dişil kurtarabilir - yaşlı kadının bilgisi var ve kızların cesareti ve motivasyonu var. Kızlar yolculuğa çıkmak için erkek kıyafetleri giymek zorundadır ve bu, kadınsı olanın düşük tahminini ve güvensizliğini gösterir. Kendilerini kadın olarak göstermek, büyük olasılıkla ani bir yenilgiyle sonuçlanacaktır. Kültürümüzdeki kadın özgürlüğünün ilk aşaması, kadınların dünyada başarılı olmak için erkekler gibi davranmasını da gerektiriyordu. Kadınlar, çoğu meslekte kendi kadınsı katkıları açısından ne erkekler ne de kadınlar tarafından kabul görmedi. İlk iki kız pes edip eve dönse de, yine de bazı ilerlemeler kaydedilmiştir. Hepsi İYİLEŞMEYE hazırDünyaya çıkın ve deneyin. Ve yaşlı kadın ilk kıza görevin "imkansız" olduğunu söylese de, bu karşılaşmadan sonra değişir ve ikinci kıza görevin çok "zor" olduğunu söyler. Ve üçüncü kız geldiğinde, yaşlı kadın ilk başta onu caydırmaya çalışsa da, sonunda görevi tamamlamak için gereken bilgiyi paylaşır. Kızları denemeye devam ettikçe, yaşlı kadın daha iyimser hale gelir ve sonunda bilgisini ve bilgeliğini iletir. Bu, sembolik olarak kadınların birleşik çabalarında kaydettikleri kademeli ilerlemeye karşılık gelir

tanınmak ve haklarını elde etmek. En küçük kız, yaşlı kadın ona şifa ilacını nasıl alacağını söylediğinde hala erkek kılığına girmiş olsa da, şefkatli nezaket ve cesur cesaretin birleşimiyle kadını etkilemiştir - çoğu zaman karşıt olduğu düşünülen iki nitelik, ilki kültür tarafından kadınlara ve ikincisi erkeklere atfedilir. Onları birleştirerek, en küçük kızı onları entegre etme olasılığını gösterir. Ve bu entegrasyon sayesinde, iyileştirme gücüne nasıl erişeceğini öğrenir. İyileşen meyveli ağaç, azgın bir canavar olan Dev'in elindedir. En küçük kızı, iyileştirici güce erişmek için bu yıkıcı erkeksi figürün öfkesi ve gücüyle yüzleşmek zorundadır. Babanın kurtuluşu, her zaman, hem kendi öfkesi ve hem de babanın kendisinin bütünleştiremediği korkunç öfke ve saldırganlıkla yüzleşmeyi gerektiriyor gibi görünüyor. Kültürel düzeyde, ataerkil babalara karşı öfkeyle yüzleşmek, kadınsı ihtiyaçların ve değerlerin bilinmesini sağlamak için gerekli olmuştur. Bununla birlikte, kızın kızgın canavardan iyileştirici tohumları koparma şekli, kafa kafaya bir saldırı yoluyla değildir. Düşünceli, kibar ve yardımseverdir; Kapıyı (giriş yolunu) yağlar, hayvanları besler (içgüdüleri) ve hizmetçi kızların (dişil) yanmış kollarını korur - canavarın ihmal ettiği tüm yönleri. Ve böylece onlara yardım ettiği için, canavardan ziyade kızın yardımına gelirler. Bunlar aynı zamanda baba-kız ilişkisinin iyileştirilmesi gereken tüm yönleridir. Kız çocuğu ile dünya arasındaki giriş yolu önemsenmemiş, dişil içgüdüler zincire vurulmuş ve doğru yiyecek verilmemiş ve dişil dünyayı idare etme yeteneği (152JRedeeming the Fatherarms) kadınları hizmetçi statüsüne indirgeyerek yakılmıştır. Bunlara bakarken, nazik ve cesur kız, canavardan şifa tohumlarını alabilir. Ama yine de onları geri alma girişiminde onu durdurmak zorunda, çünkü başlangıçta kendi kendini iyileştirme ve büyümelerinde önemli adımlar atan birçok kadın, eski canavarca güçler tarafından tekrar saldırıya uğrayabilir. Bu şu anlama geliyor

Kazandıkları gelişimi sürdürmek için çaba göstermeye devam etmeli ve eski pasif yollara geri dönmemelidirler. Canavarın peşine düşmek için kız, yaşlı kadının armağanlarına sahiptir - ayna, bileme taşı ve tarak. Ayna kişinin yansımada kendini net bir şekilde görmesini sağlar, bileme taşı aletleri bilemek için kullanılır ve tarak saçı çözmek ve şekillendirmek için kullanılır, bu da kişinin yüzüne ve kimliğine bir çerçeve sağlar. Dişil bu şekilde oluştuğunda, bu nesneler canavarın saldırısını durduran doğal güçlere dönüşür. Cesur kız, canavardan iyileştirici tohumları alıp cerraha vermiş ve karşılığında ona babasının gözlerini iyileştirmesi için ilaç vermiş olsa da, babasını kurtarabilmesi için bir testi kalmıştır. Artık iyileşen doktorla bir ilişkisi vardır, ancak henüz bir kız olduğunu ortaya çıkaramaz. Bir kadının gelişiminin belirli bir noktasında ve belirli görevleri başarmak, onun erkeksi tarafını kullanmak gerekir. Sosyal koşullar göz önüne alındığında, cesur kız, onları kandırmak için erkek kılığına girmek zorunda kaldı, böylece nihayetinde kadınsı varlığının değerine değer biçilebilirdi. Eğer bu noktada kız bir erkek olmadığını ortaya çıkarırsa, bu görevin tamamlanmasına, yani babayı iyileştirmesine engel olabilir. Çünkü babanın ve kültürün göremediği şey tam da kadınsı cesaret ve yetenektir. Bu, doktorun böyle bir kahramanca eylemin bir kız tarafından gerçekleştirilebileceğine dair inançsızlığında yankılanıyor. Çoğu zaman, kendi güçlerine ve yeteneklerine erişmeye çalışan kadınlar, bazen bir aşk ilişkisine girerek ve yeni kazandıkları güç ve güçlerini partnerlerine geri yansıtarak, böylece kendileri için kaybederek, tüm yolu gitmeden önce pes ederler. Doktorun oğlu potansiyel bir ortak olduğu için bu olasılık cesur kız için mevcuttur. Ancak bu tehlikeye karşı tetiktedir. Dişil gücün kırılganlığı ve geçiciliği,solan çiçek,İYİLEŞTİRMEve kız bütün gece uyanık kalır ve taze bir çiçek sağlar, bu da kadınların dişil gücünün ve cesaretinin geçici veya geçici bir olay değil, kalıcı bir şey olduğunu göstermek için ihtiyaç duyduğu bilinç ve eyleme benzer. Ve bu eylemin benzersizliği tarafından gözlemlenir.doktorun oğlu, bu kişiyi daha iyi tanımakla ilgilenmesi için veevine eşlik etmeye karar verir. Kız eve döndüğünde

tıp ve babası tekrar görebiliyor, kızlarının gücünü küçümsediğini fark ediyor ve sevinçten ağlayarak, artık dişil olanın değerini görebiliyor ve bir daha asla oğlu olmadığı için pişman olmayacağını söylüyor. Yeni arkadaşına karşı derin bir sevgi besleyen doktorun oğlu, onun bir kız olduğunu öğrendikten sonra onunla evlenmek ister. Ve kız aralarındaki derin dostluk bağını anlattığında, baba sevinçle evliliğe razı olur. Bu yüzden kız, dişil olanın değerini gören babayı kurtardıktan sonra, kız evlenmekte özgürdür – dişil olanla ilgili kültürel projeksiyonlara değil, derin ve karşılıklı bir dostluk bağına ve erkeğin kadının cesaretine ve bilgisine duyduğu sevgi ve hayranlığa dayanan bir evlilik. Babanın hem kişisel hem de kültürel düzeylerde kurtuluşu, bu potansiyele, eril ve dişilin olgun birliğine yol açabilir. Ve kız, bu birliktelikle, gücünü ve ruhunu gösteren orijinal kadınsı formunda hareket edebilir! İşte bir kızın babanın yarasını nasıl iyileştirebileceğine dair bir görüntü sunan bir peri masalı. Ve bu süreçte kız, kendi gücü ve cesaretiyle, kendi dişil ruhunun gücüyle ve eril olanla sevgi dolu bir ilişkiyle derin bir bağlantı kurar. Babayı kurtarmaya yönelik bu süreç kişisel ve kültürel düzeylerde nasıl tezahür ettirilebilir? Kişisel düzeyde, kurtuluş yalnızca içsel olarak mümkün olabilir, çünkü gerçek baba ölmüş olabilir veya yeni bir ilişkiye açık olmayabilir. Ancak bu, bu görevin önemini azaltmaz. Babam İçin Hiç Şarkı Söylemedi oyununun kahramanının dediği gibi: "Ölüm bir hayatı bitirir, ama bir ilişkiyi bitirmez." ^ İç baba ile olan ilişkinin hala dönüştürülmesi gerekiyor. Aksi takdirde, bozulmuş ilişkilerden gelen eski yıkıcı kalıplar devam edecektir. Bu dönüşüm sürecinin bir parçasıBabayı Kurtarmak, yıkıcı kalıpları ve bunların kişinin hayatını nasıl etkilediğini görmeyi gerektirir. Başka bir yön, babanın değerini görmeyi gerektirir, çünkü eğer biri babanın olumlu tarafıyla ilişki kurmazsa, ruhun bu yönü kesilmiş, bütünleşmemiş ve kişinin yaşamına potansiyel olarak yıkıcı kalır. Kültürel düzeyde, babanın kurtuluşu aynı zamanda babanın hem olumlu hem de olumsuz yönlerini görmeyi gerektirir. Ve kültürel yönetim ilkelerinin değiştirilmesini gerektirir

Böylece hem dişil hem de eril benzersiz bir şekilde değerlidir ve eşit derecede etkilidir. Babayı kurtarmak benim için kişisel ve ruhsal gelişimimin merkezi meselesi olmuştur. Çünkü babamla olan yaralı ilişkim hayatımdaki pek çok önemli alanı rahatsız ediyordu – kadınlığım, erkeklerle olan ilişkim, oyun, cinsellik, yaratıcılık ve dünyada kendine güvenen bir varoluş biçimi. Bir terapist olarak, baba ile yeni bir ilişki bulmanın, baba ile ilişkisi bozulmuş herhangi bir kadın için önemli bir konu olduğunu gördüm. Ve kültürel olarak, bunun her kadın için bir sorun olduğuna inanıyorum, çünkü kültürel yönetici babalarla olan ilişkinin dönüştürülmesi gerekiyor. Kendi hayatımda, babayı kurtarmak uzun bir süreç oldu. Jungcu analize girdiğimde başladı. Ortaya çıkan enerjiler için sıcak, koruyucu bir kap sağlayan nazik ve destekleyici bir kadın analistin yardımıyla, yeni bir aleme girdim - rüyaların sembolik dünyasına. Orada varlığından hiç haberdar olmadığım yönlerimle karşılaştım. Orada babamı da keşfettim - uzun zaman önce reddettiğim babam. İçimde sadece hatırladığım kişisel baba olmadığını keşfettim. Çeşitli baba figürleri, arketipik bir Baba'nın görüntüleri vardı. Bu babanın hayal ettiğimden çok daha fazla yüzü vardı ve bu farkındalık harikaydı. Bu beni dehşete düşürdü ve aynı zamanda bana umut verdi. Ego kimliğim, kim olduğuma dair fikirlerim çöktü. İçimde, bilinçli olarak kabul ettiğim benliğimden daha güçlü bir güç vardı. Bu güç, hayatımı ve etrafımdaki olayları kontrol etme girişimlerimi devirdi, tıpkı bir çığın bir dağın çehresini değiştirmesi gibi. O andan itibaren, hayatım bu büyük güçle ilişki kurmayı öğrenmemi gerektiriyordu. Babamı reddetmekle birlikte, gücümü reddediyordum, çünkü babamın reddi, onun tüm olumlu niteliklerini olduğu kadar olumsuz niteliklerini de reddetmeyi gerektiriyordu. Bu yüzden, inkar ettiğim sorumsuzluk andirrasyonel boyutuyla birlikte, yaratıcılığıma, kendiliğindenliğime ve kadınsı duygularıma erişimimi kaybettim. Rüyalarım bunu işaret etmeye devam etti. Bir rüya, babamın çok zengin olduğunu ve büyük bir saray Tibet tapınağına sahip olduğunu söyledi. Bir başkası onun bir İspanyol kralı olduğunu söyledi. Bu fakirlerle çelişiyordu,

"Baba" olarak tanıdığım aşağılanmış adam. Kendi güçlerim söz konusu olduğunda, rüyalarım benim de onları reddettiğimi gösteriyordu. Bir rüyada sihirli bir köpek bana sihirli opaller yapma gücü verdi. Opalleri yaptım ve elimde tuttum, ama sonra onları verdim ve kendim için hiçbirini saklamadım. Başka bir rüyada, bir meditasyon öğretmeni, "Güzelsin ama onu tanımıyorsun" dedi. Ve bir ses yine başka bir rüyada bana dedi ki, "Tıbbi bilginin anahtarı sende ve onu almalısın." Ama dehşet içinde sorumluluk almak istemediğimi haykırarak uyandım. İronik olan şu ki, babamı bu kadar sorumsuz olduğu ve potansiyellerinin boşa gitmesine izin verdiği için eleştirmeme ve nefret etmeme rağmen, ben de aynı şeyi yapıyordum. Kendime ve sunduklarıma gerçekten değer vermiyordum. Bunun yerine, kendine güveni olmayan, kırılgan, hoşa giden puella ile itaatkar arasında gidip geldim, zırhlı Amazon'a ulaştım.Babamı reddettiğim için hayatım, her biri kontrolü elinde tutmaya çalışan bir dizi bütünleşmemiş ve çelişkili figüre bölündü. SonuçtaBu patlayıcı bir duruma yol açar. Uzun bir süre boyunca, bu bireysel kimliklerin ölümünü, sihrimi temellendirebilecek daha büyük bilinmeyen birlik için kabul edemedim - daha sonra şifa kaynağı olarak bulduğum varlığımın gizemli zemini. Ve böylece varlığımın bu güçlü zeminini anksiyete atakları şeklinde deneyimledim. İsteyerek gitmekten vazgeçmek ve daha büyük güçlere açılmak istemediğim için beni bunalttılar ve tehditkar yüzlerini gösterdiler. Varlığımın özüne aniden ve tekrar tekrar vurdular, şimşek sarsıntılarının kapalı ve kavrayan bir eli açması gibi beni kontrol kalıplarımdan şok ettiler. Artık savunmalarımın gerçekte ne kadar az yardımcı olduğunu biliyordum. Birdenbire boşlukla yüz yüze geldim. Babamın da böyle bir şey yaşayıp yaşamadığını ve içki içmesinin bunu savuşturmak için bir girişim olup olmadığını merak ettim. Belki de varlığını yöneten alkolün "ruhları"Baba'yı Kurtarmakdaha büyük ruhlar ve hatta belki de çok yakın oldukları için onlara karşı bir savunmaydı. Babam irrasyonel Dionysos aleminde "boğulduktan" sonra ona herhangi bir değer vermediğim için, kontrol etme ihtiyacını bir kenara bırakarak bu reddedilen alana değer vermeyi öğrenmem gerekiyordu. Ancak bu, olumsuz tarafı deneyimlemeyi, duyguların kontrol edilemeyen kaosuna dalmayı ve

dürtüler, bilinmeyen hazinenin saklandığı karanlık derinliklere. Nihayetinde, babayı kurtarmak için yeraltı dünyasına girmem gerekiyordu, kendimdeki o reddedilen alana değer veriyorum. Bu da ruhları onurlandırmaya yol açtı. Jungcu analiz beni buna yönlendirdi ve yazmak bu süreci ilerletti. Yazmak, babamı kurtarmanın bir yolu oldu. Çocukken hep yazar olmak istemiştim. Sonunda, içgörülerimi kağıda dökme riskini almak, çok fazla iddia ve cesaret gerektiriyordu. Yazılı bir kelimenin gücü, yazarın onun arkasında durmasını gerektirir. Yazmak, babamla olan ilişkime odaklanmamı ve kendimi bu ilişkiye adamamı gerektiriyordu. Ona gerçekten bakmak, hikayenin onun tarafını, özlemlerini ve umutsuzluğunu anlamaya çalışmak zorunda kaldım. Artık onu hayatımdan çıkaramazdım, sanki geçmişten ve etkisinden tamamen kaçabilirmişim gibi. Bütün dertlerimin sebebi olarak onu basitçe suçlayamazdım. Şimdi, yazdıklarım sayesinde birdenbire yüz yüze geldik. Yüzlerimiz Olana Kadar'daki gibi, aynaya baktığımda babamın yüzünü gördüm. Bu inanılmaz derecede acı vericiydi çünkü babam varlığımın gölge tarafını, karanlık, ürkütücü ve kötü olan her şeyi taşımıştı. Ama garip bir şekilde, aynı zamanda bir ışık ve umut kaynağıydı, çünkü tüm bu karanlığın içinde yeraltı dünyasının yaratıcı güçlerinin yaratıcı ışığı parlıyordu. Ve onun eril enerjisinin gücünü de hissettim. Yazmaya başladıktan ve gerçekten babamla yüzleştikten yaklaşık bir yıl sonra şu rüyayı gördüm: Kırmızı, turuncu ve sarı renklerle parlayan güzel gelincikler gördüm ve keşke analistim de yanımda olsaydı da onları görseydi. Gelincik tarlasından geçtim ve bir dereyi geçtim. Birdenbire kendimi yeraltı dünyasında birçok erkekle birlikte bir ziyafet masasında buldum. Kırmızı şarap akıyordu ve bir bardak daha almaya karar verdim. Benim yaptığım gibi, adamlar şarap kadehlerini sağlığıma selam vermek için kaldırdılar ve onların sevgi dolu haraçlarıyla kendimi sıcak ve parıldayan hissettim. İYİLEŞMEBu rüya, yeraltı dünyasına girişimi işaret ediyordu. Annenin aydınlık dünyasından, karanlık baba-sevgilinin dünyasına geçmiştim. Ama orada da selam gördüm. Bu tabii ki ensest bir durumdu ama benim için bir o kadar da gerekliydi. Kohut'a göre babanın rolünün bir kısmı, kendisinin kızı tarafından idealize edilmesine izin vermek ve sonra da kızın, ondan geri çekilmeksizin, kendi gerçekçi sınırlılıklarını yavaş yavaş fark etmesine izin vermektir.^ Ve tabii ki

İdeal projeksiyon derin aşka gider. Kendi gelişimimde sevgi nefrete dönüştü, böylece babamla ilgili önceki idealler reddedildi. Babamı tekrar sevmeyi öğrenmek zorunda kaldım ki onun pozitif tarafıyla yeniden bağlantı kurabilelim. Babamın eğlenceli, kendiliğinden, sihirli tarafına değer vermeyi öğrenmem gerekti, ama aynı zamanda sınırlarını ve olumlu yönlerin hayatımda nasıl hayata geçirilebileceğini görmeyi de öğrenmem gerekiyordu. Baba idealini sevmek, kendi idealimi sevmemi ve bu ideali kendimde gerçekleştirmemi sağladı. Bu, önce babamın değerini görmeyi, sonra da onun bana ait olduğunu anlamamı gerektirdi. Bu, bilinçdışı ensest bağı kopardı ve benliğimdeki aşkın güçlerle olan ilişkim için beni özgürleştirdi.Babanın diğer taraflarıyla kötü ilişkisi olan yaralı kızlar için, kurtuluşun ayrıntıları farklı olabilir, ancak asıl mesele aynı olacaktır. Babayı kurtarmak, babanın sunduğu gizli değeri görmeyi gerektirir. Örneğin, aşırı otoriter babaya karşı tepki gösteren kızların kendi otoritelerini kabul etmekte sorun yaşamaları muhtemeldir. Bu tür kadınlar asi bir şekilde uyum sağlama veya tepki verme eğilimindedir. Kendi sorumluluklarında, kendi güçlerini ve kuvvetlerini kabul etmelerinde değeri görmeleri gerekir. Limite değer vermeleri, üzerine çıkmaları ve kenarlarını görmeleri gerekiyor, ancak çok fazlasının ne zaman çok fazla olduğunu bilmeleri gerekiyor. Ne zaman hayır diyeceklerini ve ne zaman evet diyeceklerini bilmeleri gerekir. Bu, gerçekçi ideallere sahip olmak ve kendi sınırlarını ve durumun sınırlarını bilmek anlamına gelir. Freudyen terimlerle ifade etmek gerekirse, "süper ego" ile, değerlemenin ve sorumlu yargı ve karar vermenin iç sesi ile pozitif bir ilişki kurmaları gerekir. Bu ses, yapıcı olduğunda, ne çok eleştirel ve şiddetlidir ne de çok hoşgörülüdür, böylece orada olanı objektif olarak görebilir ve duyabilirler. Bir kadın bunu şu şekilde ifade etti: "İçimdeki Babayı Kurtarmak'ın sesini duymaya ihtiyacım var, iyi bir iş yaptığımda bana nazik bir şekilde söylüyor, ama aynı zamanda hedeften çıktığımda da." Babanın bu yönünün kurtuluşu, birini sürekli olarak "suçlu" ilan eden eleştirel yargıcın ve kendini haklı çıkararak yanıt veren savunma avukatının dönüşümü anlamına gelir. Bunun yerine nazik, objektif bir hakem bulunacak. Bu, onay için dışarıya bakmak yerine, kişinin kendi içsel değer verme duygusuna sahip olması anlamına gelir. Uymayan kültürel kolektif projeksiyonların kurbanı olmak yerine, kimin olduğunu bilmek demektir

ve gerçek olasılıkları gerçekleştirmektir. Kültürel düzeyde, dişil olanın ne olduğu "varsayılan" hakkındaki kolektif görüşe karşı duracak kadar dişil olana değer vermek anlamına gelir. Babalarıyla "fazla olumlu" bir ilişkisi olan kızların, babanın kurtarması gereken başka bir yönü daha vardır. Eğer baba ile olan ilişki çok pozitifse, kızların babayı aşırı idealize ederek ve kendi iç baba güçlerinin baba üzerinde dışa doğru kalmasına izin vererek babaya bağlı olmaları muhtemeldir. Çoğu zaman erkeklerle olan ilişkileri daralır, çünkü hiçbir erkek babayla boy ölçüşemez. Bu durumda, babaya, animaginary "hayalet sevgiliye" bağlı olan kadınlara benzer şekilde bağlanırlar. (Genellikle baba ile idealize edilmiş bir ilişki, baba kayıp olduğunda bilinçsizce inşa edilir.) Babayla olan çok olumlu ilişki, onları erkeklerle olan gerçek bir ilişkiden ve çoğu zaman kendi mesleki potansiyellerinden koparabilir. Dışsal baba çok idealist bir şekilde görüldüğü için, dünyaya yaptıkları katkının değerini göremezler. Babayı kendi içlerinde kurtarmak için, onun olumsuz tarafını kabul etmeleri gerekir. Baba ilkesini kendi içlerinde içselleştirmek için babalarını idealize edilmiş bir figür olarak değil, insan olarak deneyimlemeleri gerekir. Birçok yönden "Güzel ve Çirkin" masalını bu tür bir kurtuluşun hikayesini anlatıyor olarak görüyorum. Güzellik babasını çok sevdi! Yine de bu kadar basit bir hediye isterken, babanın Canavar'ın bahçesinden çalmak zorunda kaldığı bir gül. Güzel, babasının hayatını kurtarmak için Canavar'a gitmek ve onunla yaşamak zorunda kaldı. Ve bu onun için çok korkutucuydu. Ama Canavar'a değer vermeyi ve onu sevmeyi öğrendiğinde, Prens olarak orijinal potansiyeline dönüştü ve babanın hayatı kurtuldu. Nihayetinde, babayı kurtarmak, içindeki eril olanı yeniden şekillendirmeyi, kendisinin o tarafına babalık yapmayı gerektirir. "Sapkın yaşlı adam" ve "öfkeli, asi çocuk" yerine, kadınların "kalpli adamı", dişil olanla iyi bir ilişkisi olan iç adamı bulmaları gerekir.

Bugün kadınların kültürel görevi de aynı süreci içeriyor. Baba ilkesinin değerinin görülmesi ve sınırlarının da tanınması gerekir. Bu görevin bir kısmı, baba için neyin gerekli olduğunu ve kültür tarafından yapay olarak neyin empoze edildiğini çözmeyi içerir. Çoğu zaman baba ilkesi birbiriyle çelişen iki karşıtlığa bölünmüştür: katı, yaşlı otoriter hükümdar ve oyuncu ama sorumsuz ebedi çocuk. Batı kültüründe babanın otoriter tarafı bilinçli olarak değerlendirilmiş ve kabul edilmiş, oyuncu ve çocuksu tarafı bastırılmış veya bilinçli olarak değersizleştirilmiştir. Kültürel olarak bu, Aulis'teki Iphigenia'da bulunan türden bir durumla sonuçlanmıştır. Otoriter iktidar tarafı kararları verir (Agamemnon) ve kızı kurban eder, ancak kurbanın başlangıç nedeni çocuksu kardeşin (Menelaus) kıskançlığından gelir. Bu iki taraf bilinç düzeyinde tuhaftır, ama bilinçsizce, sahiplenme duyguları aracılığıyla, kızın, yani genç, ortaya çıkan dişilin kurban edilmesinde işbirliği yaparlar. Günümüzde kadınların baba ilkesindeki bu bölünmeyle yüzleşmesi ve onun iyileşmesine katkıda bulunması gerekiyor. Bu anlamda, babayı kurtarmak, babayı "yeniden hayal etmeyi", yani babanın ne olabileceği ve ne yapabileceğine dair dişil bir fanteziyi gerektirebilir. Iphigenia'yla ilgili hayal kırıklığım, sonunda kendi isteğiyle ölüme gitmesiydi. Babasının içine düştüğü tuzağın neden olduğu fedakarlığının dış durumu kaçınılmaz gibi görünse de, kadınsı içgüdüsü ve bilgeliğiyle konuşabilir ve babasına nelerin mümkün olabileceğini söyleyebilirdi. Ve bu, eril bilinçte bir değişiklik yaratmış olabilir. Kadınlar bugün bunu yapmaya yeni başlıyorlar - duygularını ve fantezilerini paylaşmaya ve onları toplum içinde ortaya çıkarmaya başlıyorlar. Kadınların hikayelerini anlatmaları gerekiyor. Erkeklere kendilerinden ne beklediklerini söylemeleri gerekiyor. Onlara ihtiyacı varBabayı KurtarmakBunu içlerinden söyleyin ve duygularını erkeksi gerekçelerle haklı çıkarmaya çalışmayın. Ama aynı zamanda kendilerini şu ruhla anlatmaları gerekir:merhamet ve acı bir yenilgiden değil. Pek çok kadın, kendi olasılıklarını görmeden, hayatlarının gerçekliğine hapsolmuş durumda. Bu acıya ve sinizme yol açar. Puella'nın değerinin kurtarıldığı yer burasıdır, çünkü olasılık ve hayal gücü alanıyla olan derin bağlantısı, yeni görme ve yapma biçimlerine ve dişil olanın yeni bir değerlendirmesine yol açabilir. Bu yaratıcı vizyon güç ve odaklanma ile birleştiğinde

Amazon kadınının babasına karşı yeni bir anlayış ve duygu ortaya çıkabilir. Geçenlerde, derslerimden birinden iyi bir baba fantezilerini yazmalarını istedim. Sınıf çoğunlukla yirmili ve otuzlu yaşlarının başındaki kadınlardan oluşuyordu, ancak birkaç erkek de vardı. İşte onların bileşik bir baba fantezisi: Baba, güçlü, istikrarlı, güvenilir, sağlam, aktif, maceracı bir adamdır; Yine de sıcak, sevgi dolu, şefkatli, şefkatli, besleyici, sevecen ve ilgili. Baba fantezileri androjen bir kişi, yani hem eril hem de dişil unsurları kendi içinde bütünleştirmiş biriydi. Tekrarlanmaya devam eden ana tema, babanın hem dış hem de iç dünyada, ancak ders vermeden veya talep etmeden rehberlik etmesi gerektiğiydi. "Rehberlik et ve öğret, itmek ve vaaz etmek değil", babanın kendi sınırlarını, ilkelerini ve değerlerini oluşturmalarına ve disiplin ile zevki dengelemelerine yardımcı olması gerektiğini düşünme şekliydi. Vurguları, babanın örnek teşkil etmesi ve iş, yaratıcılık, sosyal, etik ve sevgiye bağlılık alanlarında yetişkin güveni, dürüstlüğü, yeterliliği, otoritesi, cesareti, inancı, sevgisi, şefkati, anlayışı ve cömertliği için bir model olmasıydı. Aynı zamanda, değerlerini açıkça kendi değerleri olarak sahiplenecek, ne kızına empoze edecek ne de "tek doğru yol" olarak temsil edecekti. Bir rehber olarak hem bakım hem de tavsiye sağlardı, ancak kızını bağımsız olmaya ve kendi başına bir şeyler keşfetmeye teşvik ederdi. Pratik düzeyde, finansal yönetimi teşvik edecek ve öğretecek ve profesyonel çalışmaya yönelik her türlü özlemini destekleyecekti. Onun gücüne, güzelliğine, zekasına, iyileşmesine ve yeteneğine inanarak onunla gurur duyardı. Ancak kendi yerine getirilmemiş isteklerini kızına yansıtmaz ve ona bağımlı ya da aşırı koruyucu olmazdı. Bunun yerine, kızının benzersiz ve bireysel varoluş tarzını onaylar, kişiliğine saygı duyar ve değer verir, ancak yaşının ötesinde sorumluluklar beklemezdi. Gelişimi boyunca ona ihtiyaç duyduğunda hassas ve duygusal olarak hazır olurdu. Ve kızının bu iyi zamanlaması ve sezgisel anlayışıyla, ihtiyaç duyduğu korumayı ve rehberliği doğru zamanda sunabilirdi. Ama o zaman

yetişkin olmaya hazırdı, o da bunu hissedecek ve baba rolünden gerekli saygı ve sevgiyle karşılıklı dostluğa çekilecekti. Bu yüzden ondan da bir şeyler öğrenmek isteyecek ve öğrenebilecekti. Nihayetinde, baba ve kız konuşabilecek ve birbirlerini dinleyebilecek, yaşam deneyimlerini paylaşabilecek ve birbirlerinden öğrenebileceklerdi. Babanın kendi hayatı, kendi zevki, tatmini ve yaratıcılığı bu kızlar için önemliydi. Babalarının kendisi için onu tatmin eden ve ona meydan okuyan iyi bir hayat inşa etmesini istediler - kendini test ettiği ve sakin, düzenli, sağlam, sağlam ve güvenilir, ancak sevgi dolu ve duyguları konusunda açık olabilen ve kendi istek ve ihtiyaçlarını ifade edebilen bir hayat. Arzu edilen bir baba kendine bakardı: duygusal, fiziksel, entelektüel, yaratıcı, ruhsal olarak. Ve bu öz bakım, kızına bakması için temel oluşturacaktı. Bu kızlar için, babanın ihtiyacı olduğunda yardım isteyebilmesi çok önemliydi. Kendi savunmasızlığını gösterebilmesi, duygularını üzerlerinde haşlamak, kuluçkaya yatırmak ya da onlarla patlamak yerine açık, samimi ve dürüst bir şekilde ifade edebilmesi çok önemliydi. Babanın kızının ona olan sevgisini alabilmesi de çok önemliydi. Son derece önemli bir başka husus da, birincil duygusal ilişkilerinin kızıyla değil karısıyla olmasıydı, bu nedenle kızı duygusal ihtiyaçlarını karşılamak zorunda değildi ve kendi başına büyümekte özgür olabilirdi. Eğer baba karısına güçlü, bağımsız, yetkin bir eş olarak saygı duyarsa ve karısına otoriter davranarak bir kız çocuğu gibi ya da itaatkar davranarak bir anne gibi davranmazsa, bu iyi bir model sağlar.Baba evlilik ilişkisini kız için kurtarıcı ve aynı zamanda erkek ve kadının birbirlerine duyabileceği saygıyı model alır. Böylece, annesiyle olan ilişkisiyle, bir erkeğin olgun bir kadınla nasıl bir ilişki içinde olabileceğini gösterecekti. Cinsel ilişkiye giden köprü, son derece önemli bir başka alandı. Baba, karşı cinsle, tomen ile güvenli ve emniyetli bir ilişki sağlar. Eğer, uygun aşamada, kızının farkını takdir edebilirse

ve kadınsı cinselliği, hatta onunla güvenli bir şekilde flört etmesi, daha sonra sağlıklı bir cinsel ilişkiye köprü olmasına yardımcı olabilir. Sahiplenici olmamak ve erkeklerle ilişki kurma çabalarını desteklemek, bu alanda büyümesini kolaylaştırmaya yardımcı olacaktı. Kendi iç çocuğuyla iyi bir ilişki ve mizah anlayışı da bu kadınların babalarında arzu ettikleri temel niteliklerdi: kızının dünyasında oynayabilmek ve onun dünyasından zevk alabilmek, ama kendisi bir çocuk olarak kalmamak. En önemlisi, babanın gerektiğinde yanlarında olması, tutarlılık ve güven duygusu sağlaması, dürüst, güvenilir olması ve sözünü tutmasıydı. Tüm bu niteliklerin bütünleşmesi kulağa ezici ve insanüstü bir görev gibi gelse de, aynı zamanda bu kızlar babalarının "mükemmel" olmasını istemiyorlardı. Bir kişinin dediği gibi, "Baba insan olmalı ve diğer tüm insanların sahip olduğu tüm duygulara sahip olmalıdır. Bir şeyi bilmiyorsa, bilmediğini de itiraf edebilmelidir." Bir başkası açıklamasını yazdıktan sonra, dedi. "Bu çok ideal. Bu beni tedirgin ediyor." Bir başkası, "mükemmel bir ebeveyne" sahip olduğu için kendi gelişiminin bozulduğunu, çünkü diğer erkeklerin onun bağlılık düzeyine eşit olmadığını, bu nedenle diğer erkeklerle tatmin edici bir ilişki bulmanın zor olduğunu söyledi. Asshe, "Babam cesaretlendirici ve her şeyi yapabileceğime inanıyor. Bazen ona inanacak kadar hayalperest oluyorum." Babayı kurtarmak aynı zamanda kendi içindeki dişil olanı da kurtarmayı gerektirir - bu moda gerçekten değer vermek. Yaralı babanın sorununun bir kısmı, kendisinin dişil olanla ilişkisinin dışında olmasıdır. Ya katı patriğin yolundan giderek kesilir ve onu değersizleştirir ya da kendi hareket etme yeteneğini kaybeden ebedi çocuk örneğinde olduğu gibi onun gücü altında çok fazla kalabilir ve olur

-a63İYİLEŞMEpasif. Birincisi dişil olanın gücünü görmezden gelir, diğeri ise onu bir kaide üzerine koyarak ona çok fazla güç verir ve böylece paradoksal olarak onun gerçek değerini de değersizleştirir.

Eğer bir kadın kendine gerçekten değer veriyorsa ve ihtiyaçlarının, duygularının ve sezgilerinin benzersiz aleminin dışında hareket ediyorsa, kendisine ait bir şekilde yaratıyor ve kendi otoritesini deneyimliyorsa, o zaman eril olanla gerçekten diyalog kurabilir. Ne eril olana boyun eğer, ne de onu taklit eder. Dişil alemde gerçekten kendine ait olana değer vermek gerçekten zordur çünkü bu, kolektifle olduğu gibi yüzleşmek anlamına gelir. Puella, birdiğerinin istediği şey olarak, projeksiyonları kabul ederek dişil olana kolektif bir bakış açısı. Ancak zırhlı Amazon, eril olanı taklit ederken, eril olanı örtük olarak üstün kabul ederek dişil olanı değersizleştirir. Ve dişil olan nedir? Tecrübelerime göre, bu kadınların şu anda sorduğu bir soru. Araştırıyorlar, birbirleriyle konuşuyorlar, deneyimlerini ifade etmeye çalışıyorlar. Pek çok kadın dişil olanı hisseder ve deneyimler, ancak dilimiz ve kavramlarımız eril modellere dayandığı için bunu ifade edecek kelimelere sahip değildir. Bu yüzden dişil olanı kurtarmak şu anda zorlu bir arayış. Devam ediyor. Oluyor! MurielRukeyser'in "Kathe Kollwitz" adlı şiirinde ifade ettiği gibi:\5(^bir kadın hayatı hakkında gerçeği söyleseydi olur muydu? Dünya yarılırdı.**Dişil Ruhu BulmakVe şimdi kadınları ve tuhaf canavarları yazan bizler, Hala zor cevapları bulmak için kalplerimizi araştırıyoruz, Hala ellerimizi yanan kumların üzerine daha nazikçe ve daha incelikli bir şekilde koymayı öğrenebileceğimizi umuyoruz. Daha basit bir şekilde insan kıldığımız şeyin içinden geçmek, Şairin kadınlaştığı derin yere gelmek. Hiçbir şeyden vazgeçilmesi ya da vazgeçilmesi gereken yerde.sevgiliden parlayan saf ışıkta, Meyve ve çiçek açan sıcak ışıkta, Ve o büyük akıl sağlığında, o güneşte, dişil güçte. May SartonBu kitabı yazmaya başladığımda, "Babayı Kurtarmak" bölümünü yazmanın, uzun yıllar boyunca çektiğim derin yarayı iyileştireceğini düşündüm. Acının solgun geçmişten bir anıya dönüşeceğini umuyordum. Ama bu benim deneyimim değildi. Bunun yerine daha fazla acı hissettim. Yara daha derin hissetti. Ve ben daha savunmasızdım ve duygularıma açıktım.

keder ve öfke. Bir kez daha baba-kız yarasının içine daldım. Bu kargaşanın ortasındayken ve kitabımın son bölümünü ("Babayı Kurtarmak") yazarken iki rüya gördüm. İlki, o bölüme başlamadan bir veya iki gün önce gerçekleşti. Korkunç bir rüyaydı ve 165 İYİLEŞME SAATİ için ağlayarak uyandım! İlk kadın analistim, en çok sevdiğim, bana örnek olan ve bana örnek olan kadın ölmüştü. Bana üç hediye vermesi için Avrupa'dan bir kadın haberci göndermişti. En büyük hediye, aslında daha çok bir kadeh gibi görünen devasa, el oyması, altın bir klozetti. Bu enfes hediye oturma odamda olacaktı. Ayrıca bana ilk analize girdiğim sırada çekilmiş birkaç farklı fotoğrafımı da verdi. Üçüncü hediye ise bazı gazete kupürleriydi. Hıçkıra hıçkıra ağladım ve bunun doğru olamayacağını söylemeye devam ettim. Analistim ölmüş olamazdı. Öğrenmek için İsviçre'yi aramak istedim. Ama rüya kendini tekrar etmeye devam etti. Bu rüyanın ilk şokundan sonra, içsel sembolik anlamını fark ettim. Benim için bir anne ve feminen model olan bu kadın analistin ölümü beni yalnız bıraktı. Ama yanımda götürmem gereken hediyeleri vardı. Fotoğraflar, analiz sürecine başladığımda nasıl göründüğümü hatırlattı. Haber kupürleri, yaşananların raporlarıydı. Ve güzel, el oyması altın kadeh benzeri klozet, bana verebileceği en büyük hediyeydi ve "en yüksek ve en alçak" birliğini simgeliyordu. Analistim, kabulü ve örneği aracılığıyla, bana daha önce reddedilen kısımlarımı - öfkem ve gözyaşlarım - ve babamın olumlu ruhsal yönüne olan bastırılmış özlemimi ortaya çıkarma, değer verme ve kontrol altına alma imkanı vermişti. Rüya, bu hediyenin hayatım için önemini açıkça gösterdi; Evimin merkezi bir yerine, oturma odasına yerleştirilecekti ve evin reddedilmiş bir köşesine itilmeyecekti. Benim için rüya, dişil ruhumu şekillendiren ve içeren bir imge sağladı. İkinci rüya doğum günümde, "Babayı Kurtarmak" bölümünü yazmayı tamamladıktan birkaç gün sonra gerçekleşti. O rüyada vardı

Şu anda analizde olduğum başka bir kadın analist, saçlarımı kırpıp şekillendirmek ve daha fazla vücut ve dolgunluk için kalıcı hale getirmek istedi. Benim için bu, kadınsı kimliğimin şekillenmesi ve ona daha fazla kalıcılık ve içerik kazandırmak anlamına geliyordu. Babayı kurtarmak, yarayı iyileştirmeye çalışma sürecimdeki son adım değildi. Rüyalarım bana son sırrın onlarda değil, dişil olanda yattığını söylüyordu. Dişil Ruhu BulmakBabayı Kurtarmak paradoksu, nihayetinde ruhu babaya yansıtmaktan vazgeçmek ve onu dişil olanın içinde bulmak zorunda kalmamdı. Babayı kurtarmak, içimdeki dişil ruhu bulmak anlamına geliyordu! Yarayı iyileştirmek için kullandığım modelin kısmen amaskülin bir model olduğu aklıma geldi: ilerlemenin düz, sert bir çizgi boyunca sürekli olarak bir bitiş noktasına gittiği doğrusal fikri. Oysa benim kendi deneyimim her zaman dönüşüm yolunun daha çok dairesel bir spiral gibi olduğuydu. Kaçınılmaz olarak tekrar tekrar merkezi yaralanmalara ve çatışmalara geri döndüm ve her seferinde deneyim bir öncekinden daha acı verici görünüyordu. Aradaki fark, acı süresinin daha kısa olma eğiliminde olmasıydı, sonuçta bu acı verici sorunlarla başa çıkmak için daha fazla güce, cesarete ve yeteneğe sahip oldum. Bu tür acıların değeri Robert Ely'nin "Üzüntü Nedir?" adlı şiirinde ifade edilir. Üzüntü ne için? Buğday, arpa, mısır ve gözyaşı deposudur. Yuvarlak bir taş üzerinde kapıya bir adım atılıyor. Depo tüm üzüntü kuşlarını besler. Ve kendi kendime diyorum: Sonunda üzüntü yaşayacak mısın? Devam et, sonbaharda neşeli ol,

metanetli ol, evet, sakin ol, sakin ol ya da üzüntüler vadisinde kanatlarını aç.'Üzüntüm gerçekten de bir depoydu, çünkü her nüksetmeden sonra deneyimimin kalitesi daha derin, daha alıcı, kendiliğinden ve neşeliydi. Çemberin etrafında her dolaştığımda yaşam kalitem daha uyumlu hissettim. Psyche'nin üçüncü görevi, en yüksek dağın zirvesi ile yeraltı dünyasının derinlikleri arasında akan dereden su çekmek, şimdi benim için yaşayan bir görüntüydü. Benim manevi babam olan filozof Heidegger'in ifade ettiği gibi: insan varoluşunun imgesi daireseldir. Pratik hayatımızı saat zamanında yaşıyoruz, dedi. Yine de hepimiz biliyoruz ki, yaşanan zaman öncelikle doğrusal değildir. Heyecan verici bir senfonide ya da aşkta ya da oyunda ya da derinden dahil olduğumuz herhangi bir şeyde geçirilen bir saat, yoğun bir an olarak deneyimlenebilirken, sıkıcı bir dersin ya da başka herhangi bir ilgisiz aktivitenin beş dakikası bitmez tükenmez görünebilir. Zamanın sürekli hareket eden bir sarmal gibi olduğunu öne sürüyor. Gelecek sürekli olarak bize doğru gelir, ancak şu andaki anın her anında bizi geçmişimizle karşılar. Bu süreç her gerçekleştiğinde, varlığımızın gizemli yeni seviyeleriyle karşı karşıya kalırız. Geçmişin bizde şekillendirdiği her şeyi hayata geçirerek bilinmeyen gelecekle tanışmalıyız. Döngüsel zamanda meydana gelen iyileşme sürecinin bu görüntüsü, beni A, B, C vb. adımları takip edersem, sorunlarımla sonsuza dek başa çıkacağıma dair ego beklentimden kurtardı. Kendim ve yaşam boyunca izlediğim yol hakkında daha yuvarlak, daha yumuşak bir vizyon sağladı. Bir keresinde / Chingfor'a baba-kız yarasının dönüşümünün bir görüntüsünü sorduğumu da hatırladım. Aldığım heksagram "Devrim" (#49) idi ve ikinci satır heksagram #18, "Şımarık Olan Üzerinde Çalış" a geçiyordu. Bu son heksagramlarebeveyn imajının orijinal bozulmasından bahseder. Yapılması gereken iş buydu. "Devrim" heksagramı, özellikle mevsimleri ifade ederdönüşüm. Görüntü, takvimi sıraya koymak ve

Mevsimler açık. "İnsan, doğadaki bu değişikliklerin, onların düzensizliğine dikkat çekerek ve zamanın geçişini buna göre işaretleyerek ustalaşır"^ ve böylece her mevsime uygun bir şekilde uyum sağlar. Doğanın mevsimsel döngüsünü takip etmek, baba-kız yarasının dönüşümünü aydınlatmak ve dişil ruhu bulmak için aldığım görüntüdür. İçsel olarak bu, her mevsimi sırayla kabul etmemiz gerektiği anlamına gelir. Şimdi yazarken, sonbahar - Hint yazının altın saatlerinde olgunluğun son parıltısının tadını çıkardığımız an. Ama aynı zamanda gelmekte olan soğuk zamanın, ölümün ve sınırlamanın habercisini, neşeli yeniden doğuştan önce gelmesi gereken karanlığa yeni inişin ipucunu da hissediyoruz. Yakında kış olacak, dışarıdaki soğuğu kabullenme ve içeri girme zamanı, zaferden bahsedemeyen ama karanlığa dayanabilen kış uykusu ve sabırlı bekleyiş. Bazen hayatın kıpırtısı hissedilir, ancak doğumun başarılı olup olmayacağını asla bilemezsiniz. Kışın "bilmemenin" ve sonuçsuz yaşamı onaylamanın, Dişil Ruhu Bulmanın, kendi başına yaşamı onaylaması gerekir. Ve sonra hayat tomurcukları ve küçükyeşil sürgünler ortaya çıktığında bahar gelir. Görünüşe göre bu olasılık mevsimikabul etmek en kolayı ve yine de baharda intihar oranlarının yüksek olduğunu biliyoruz. Eğer kişi kışla doğru bir ilişki kurmamışsa, onunla savaşmış ve hem doğum hem de ölüm olasılığını gerçekten kabul etmemişse ya da mevsimlerin geçişini unutarak çok derine inmişse, o zaman kişi yeniyi kabul edemeyebilir ve değişimden korkarak depresyona ve eskiye yapışabilir. Pek çok kadın hayatlarının yıllarını boşa harcıyor, depresyona ve umutsuzluğa kapılıyor, olasılıklarını asla kabul etmiyor, dünyaya gelmeyi reddediyor, baharı reddediyor. Bahar, yeni olasılıklar büyüdükçe onlara bakmak, onları sulamak ve beslemek demektir. Sonunda yaz geliyor - tüm bu olasılıkların olgunlaşması, onları gerçeğe dönüştürmek, onlar için ayağa kalkmak ve tadını çıkarmak. Bana öyle geliyor ki, bu kadınlar için temel zorluk: bir bütün olarak oldukları kişi olmak, hem ışığı hem de karanlığı ve gelecek yeni mevsim döngüsünü kabul etmek. Yara orada ve deneyimimizin bir parçası. Bu yüzden onu kabul etmeyi ve onunla yaşamayı öğrenmeli ve yine de yeni iyileşme olasılıklarıyla ilişki kurmalıyız. Bu, aktif bir çaba, derinliklerimize inme ve kadınsı deneyimlerimizi dinleme ve konuşma isteği gerektirir.

"Cesur Kız" masalında, babasının körlüğünü iyileştirecek ilacı almak için erkek kıyafetleri giymenin ne kadar gerekli olduğuna şaşırdım. Diğer kadın kahramanlar, örneğin Joan of Arc da hedeflerine ulaşmak için erkek kıyafetleri giymenin gerekli olduğunu hissettiler. Bilinçli olarak "erkek giysisi" giymek, bir Amazon zırhından farklıdır. Çünkü eğer kılık değiştirme bilinçli olarak seçilirse, bilinçli olarak da çıkarılabilir. Bazen, dünyaya çıkmak ve kadınların değerlerini onaylamak istiyorsa, kendini kurtarmak için erkeğin kıyafetlerini benimsemek gerekir. Shakespeare'in Beğendiğin Gibi romanının kahramanı Rosalind'i düşünüyorum. Babasını kovan dükün kötü planlarından hayatını kurtarmak için kılık değiştirmek zorunda kaldı. Ve ne kadar doğru olduğunu görmek için o kılıkta kalmayı seçtiOrlando'ya olan aşkı, kadınsı projeksiyonlarını kabul ederek onu baştan çıkarmaya çalışmak yerine. Bir kadın erkek kılığına girerse, potansiyel sevgilisinin ona bir arkadaş olarak nasıl davrandığını görebilir. Ayrıca, kolektif projeksiyonlar uygulanmadığında, çalışmalarının kültür tarafından nasıl görüldüğünü de görebilir. Rosalind'in adamın kıyafetini giymeye hazırlanırken dediği gibi, "Ne yazık ki, biz Hizmetçiler, bu kadar uzağa seyahat etmek bizim için ne büyük bir tehlike olacak! Güzellik, hırsızları altından daha çabuk kışkırtır... Daha iyi değil miydi,Çünkü ben sıradan bir boydan daha fazlasıyım,Bir erkek gibi her yönüyle bana yakıştım? Uyluğumda yiğitçe bir kıvırma, Elimde bir yaban domuzu mızrağı ve yüreğimdeOrada ne gizli kadın korkusu yatacak. Dışarıda bir dövüş ve dövüş yapacağız, Diğer birçok erkeksi korkağın yaptığı gibi

Bu, görünüşleriyle onu aşıyor." Bunu kadınların özgürleşmesi için gerekli bir adım olarak görsem de, artık kadınların kendi kıyafetlerini giyme ve kadınsı bilgelikleri ve güçleri hakkında konuşma zamanının geldiğini hissediyorum. Dişil — bu nedir? Bunu tanımlayabileceğimizi sanmıyorum. Ama onu deneyimleyebiliriz ve bu deneyimden onu semboller ve imgelerle, sanat formlarıyla ifade etmeye çalışabiliriz, böylece bu deneyimin gizemi içinde olabiliriz ve yine de bir şekilde onu ifade edebiliriz. Geçenlerde bir kadın bana, hayatında ilk kez kadınsı olanın ne olduğunu deneyimlediğini söyledi. Ama bu deneyimi ifade edemedi. Henüz ona hiçbir kelime ve görüntü gelmemişti. Bu deneyimin değerini, yoğunluğunu ve farkındalığını ortadan kaldırmayan StiU. Günümüzde kadınların karşılaştığı zorluklardan biri sadece kadınsı deneyime açık olmak değil, aynı zamanda onu kendi yöntemleriyle ifade etmeye çalışmaktır. Geçenlerde derslerimden birine kadınsı ruhun imajlarını ve deneyimlerini tanımlamalarını istedim. Aynı sınıf, dönemin başlarında iyi baba fantezilerini anlatmıştı. Bunu yapmak onlar için zor değildi ve iyi baba hakkındaki açıklamaları inanılmaz derecede benzerdi. Ama söz konusu olduğundakadınsı ruhu tanımlamak, ilk başta engellendiler. Açıklamalar werequiteDişil Ruhu Bulmafarklı. Yaygın bir deneyim, bu kadınların hiçbirinin annelerini model olarak kullanamayacaklarını hissetmemesiydi. Kendilerine dönmeleri ve kendi deneyimlerini ortaya çıkarmaya çalışmaları gerekiyordu. Kadınlar, erkeklerin kadınlığı tanımladığını fark etmeye başlıyor - kadınların neler yapabileceğine ve yapamayacağına dair bilinçli beklentileri ve kadınlara yönelik bilinçdışı projeksiyonları aracılığıyla. Bu, sadece kadınlara değil, erkeğin iç kadınsı tarafına da olumsuz bir bakış açısıyla sonuçlandı. Kadınların öncelikle bu tanımların ve projeksiyonların bilincine varmaları ve hangilerinin onları tanımlayıp hangilerinin tanımlamadığını söylemeleri gerekiyor. Erkekler de bu süreçte yardımcı olabilir. Çünkü dişil olana karşı duyarlı, alıcı ve dinleyen iseler, kendi kadınlık deneyimlerini bizim anlayışımıza ekleyebilirler. Şair Rilke, dişil aleme karşı çok hassastı ve uzun zaman önce özel güçlerin ve benzersiz niteliklerin çoğunu gördü.

kadınsı ruh. Ama nihayetinde kadınlar kendi hikayelerini kendi kişisel deneyimlerinden ve duygularından yola çıkarak, ama aynı zamanda evrensel olanı da göz önünde bulundurarak anlatmak zorundalar. Kadınlar kendilerini güvende hissetmeye ve kendi varoluş biçimlerinin değerlerini ifade etmeye başladıklarında, eril olanın iyileşmesini sağlayacaktır. Kadınlarda, erkeklerin kendisinde ve kültürde temaaskülin, dişil olanla olan zayıf ilişkisi nedeniyle yaralanmıştır. Babasıyla ilişkisi yaralanmış bir kadının aşağıdaki rüyasını düşünün. Bir hastanede hemşireyim. Hasta yatakta olan çekici bir adamdır. Sol kolu yok. Engelli olmaktan ziyade, kolun yokluğuyla ilgili bir sihir hissi var. Onun yönlendirmesiyle ona bir kol bağlıyorum. Tek duygu sevgidir. Uyandığımda bir tamamlanma hissi yaşadım. Bu rüya hayalperest kadına içindeki eril olanı iyileştirme gücünü gösterir. Babasıyla, eril olanla olan ilişkisini etkileyen yaralı bir ilişkisi vardı, ama buna rağmen, kendi içinde bu yarayı iyileştirme gücü vardı. Bu durumda iyileşme, erkeğin ve kendisinin ortak çabasıyla gerçekleşir. Bir erkeğin başka bir rüyası, dişil olanın iyileştirme gücünü gösterir.yaralı eril bireysel erkeklerde ve kültürümüzdeİŞifa da. Hayalperest, kadınlarda ve kendisinde kadınsıya değer veren sıcak ve ilgili bir duyguydu. Rüya, arketipsel düzeyde eril yarayı ve bunun kültür üzerindeki etkisini ortaya çıkarır. Tanımadığım siyah saçlı bir kadının evine gidiyordum. Ondan sonra şehvet duydum ve aklımda sadece seks vardı. Kapıyı açtığında onun alışılmadık biri olduğunu ve ondan öğrenecek bir şeyim olduğunu hemen anladım. Ama yine de seks yapmayı sordum ve bana "Tamam, eğer bildiğin tek şey buysa" der gibi baktı. Sonra sahne | değişti ve ben Başkan Kennedy'nin cenazesindeydim. Cesedi tabutun içindeydi ve elleri, kolları, bacakları ve ayakları parçalanmıştı. Aniden koyu saçlı kadın öne çıktı ve vücudunun parçalarını tekrar bir araya getirerek onu iyileştirdi.

Bu rüya erildeki yarayı ortaya çıkarır. Bilinmeyen, koyu saçlı kadın tarafından sembolize edilen dişilin iyileştirici gücü mevcuttur, ancak ilk başta hayalperest bunu kabul etmez ve onunla eski, erkeksi cinsel mülkiyet yoluyla ilişki kurar. Öyle olsa bile, daha derin bir düzeyde biliyoronun ona sunacak bir şeyi olduğunu. Dişil iyileşmenin kurtarıcı gücü, rüyanın sonunda, meçhul kadının, ülkenin kültürel hükümdarı olan cumhurbaşkanının parçalanmış cesedini tekrar bir araya getirmesiyle dramatik bir şekilde ortaya çıkar. Burada, eski mitolojideki bu dişil şifa gücünün kabulü hatırlatılır. Orada, Mısır Kraliçesi tanrıça İsis, kocası Kral Osiris'in parçalanmış vücut parçalarını buldu ve onları tekrar bir araya getirerek onu iyileştirdi. Bir parça eksikti, fallus. Ama İsis tahtadan yeni bir fallus yaptı ve onu Osiris'in vücuduna bağladı. Burada "Elsiz Kız" hikayesiyle paralel bir şey görüyorum. Tıpkı kollarının kesilmesi ve bir erkeğin ona yapay gümüş kollar vermesi gibi, üzüntüyü kabul etme yeteneği sayesinde doğal olarak kendi kolları yenilenene kadar, Osiris'in yaratıcı fallusu da yenilenmek için bir kadının yardımına ihtiyaç duyuyordu. Teknoloji çağımızda, başarı ve kontrol vurgusuyla, sanki yaratıcı fallus kaybolmuş ve insanlar iç kızlarını sahiplenme yoluyla şeytana kurban etmişlerdir. Sıklıkla korkarlaryaralarını kabul etmek ve gözyaşlarına erişimlerini kaybetmek. Dişil Ruhu BulmakÖfke ve gözyaşlarının hem yarasıyla hem de gücüyle yüzleşme cesaretine sahip olan dişil ruh, mevsimsel büyümenin doğal döngüsel gücünün ve dünyanın yeni yaratıcılık tohumları alma yeteneğinin takdir edilmesiyle iyileşebilir.
NotlarBirinci Bölüm için Notlar

1. Biyolojik ve kültürel yaklaşımların aksine dişil olanın sembolik görüşünün bir açıklaması için bakınız Ann Ulanov, The Feminine injungian Psychology and in Christian Theology (Evanston: NorthwesternUniversity Press, 1971), s. 137ff.

2. Jung'un görüşü, babayı sembolik olarak arketipsel bir imge olarak görmektir. Baba arketipinin işlev görmesinin bir yolu, Batı'daki kadınların yaşaması gereken ataerkil kültürün bir imgesidir. Benzer şekilde, kız arketipidişil olanın kültürel bir imgesi olarak işlev görebilir ve ataerkil kültürde ikincildir. Kültürümüzde kişisel babalar ve kızlar arasında bu kadar çok yara varsa, bu, bir bütün olarak kültürümüzde baskın baba ilkesi ile dişil kız ilkesinin ikincilleştirilmesi arasındaki bir sorunu yansıtır. Baba ve kız ilkeleri arasındaki ilişkinin kültürel tezahürü, içsel ilişkilerinin çarpıtılması olabilir.

3. Vera Von der Heydt, Fathers and Mothers (Zürih: Bahar Yayınları, 1973), s. 133ff. Başka bir bakış açısıyla, babanın geleneksel olarak kızı için idealler tasarladığı gelişim süreci H. Kohut tarafından tanımlanmıştır, The Analysis of the Self (New York: InternationalUniversity Press, 1971), s. 66.

4. "Puer aeternus" veya ebedi çocuk, Jung'un onu yaramaz, baştan çıkarıcı bir genç tanrıyı adlandırmak için kullanan Ovid'den ödünç aldığı bir ifadedir. MarieLouise von Franz, Puer Aeternus (Zürih: Bahar Yayınları, 1970) adlı kitabında bu modeli tanımlamıştı.

5. M. Esther Harding kitabında "hayalet aşık"ı tanımlamıştır. TheWay of All Women (New York: Harper and Row, 1970), s. 36-68.

6. Anais Nin, Anais Nin'in Günlüğü, cilt. I (New York: Harcourt, Braceand World, Inc.), s. 194.

7. James Hillman, "Senex and Puer: An Aspect of the Historical andPsychological Present," Eranos Jahrbuch XXXVI, 1967 adlı makalesinde bu iki uç noktayı ve bunların gizli etkileşimini tanımlamıştır.

8. Annenin kadınsı gelişimdeki rolü çok büyük bir konudur ve üzerine kapsamlı bir şekilde yazılmıştır. Örneğin, Annem'deki Nancy Friday,

My Self (New York: Dell Publishing Co., 1977), ötekilerin kızının kimlik arayışı üzerindeki etkisini araştırıyor. Jung bakış açısıyla Erich Neumann, Büyük Anne'de (Princeton: Princeton University Press, 1963) "Büyük Anne" arketipini ve bunun bilinç gelişimi ile ilişkisini analiz eder.

9. "Puella", kız için Latince bir kelimedir. "Puella aeterna" (ebedi kız), eril "puer aeternus" a paralel afeminen moddur.

10. Soren Kierkegaard, Korku ve Titreme ve Ölüme Kadar Hastalık, çev. Walter Lowrie (New York: Doubleday & Co., Inc., 1954). İkinci Bölüm için Notlar

1. Daha ayrıntılı bir tartışma için, Ulanov, Kadınsı'ya bakınız.

2. Euripides, Orestes ve Diğer Oyunlarda "Aulis'te Iphigenia" (Baltimore: Penguin Books, Inc., 1972) s. 419.

3. Aynı yer.

4. Bazı versiyonlarda, Iphigenia'nın Artemis tarafından son anda kurtarıldığı, bu Amazon benzeri tanrıçaya rahibe olarak hizmet ettiği ve bugün toplumumuzda yaygın olan bir tazminatın habercisi olduğu bildirilmektedir.

5. Aynı eser, s. 412.

6. Aynı eser, s. 383.

7. Aynı eser, s. 411.

8. Aynı eser, s. 422.

9. Aynı yer.

10. Euripides'in Electra adlı oyununa bakın.

11. R. Wilhelm, tr., / Ching: Değişiklikler Kitabı (New York: BollingenFoundation, Inc., 1967), s. 52-53.

12. Larousse, Dünya Mitolojisi (New York: Hamlyn PublishingNOTESGroup, Limited, 1973), s. 125-127. Bu, dişil ruhun eril rüzgar ruhu üzerindeki gücünü kişileştiren ay Artemis arasında bir karşıtlığa işaret eder.

13. Esther Harding, bakire imgesini eski tanrıçalarla ilişkili olarak araştırmış ve sembolik olarak her kadının, bu gücü erkeklere yansıtmak yerine, kendi benzersiz dişil bilgeliğinin gücünü ve gücünü hissetmesi ve buna göre hareket etmesi gerektiğine dikkat çekmiştir. Bkz. 'Women's Mysteries (NewYork: Harper & Row, Publishers, 1976), s. 103-104, 125.

14. Robert Bly, Evrenin Parçaları (San Francisco: Sierra Club Books, 1980), s. 256.

15. A.g.e., s. 277. Üçüncü

Bölüm için Notlar

1. Henrik Ibsen, Bir Bebek Evi, çev. R. Sharp ve E. Marx-Aveling (NewYork: Dutton, 1975), s. 64-65.

2. Aynı eser, s. 62-63.

3. Aynı eser, s. 66-67.

4. Tennessee Williams, Cam Hayvanat Bahçesi (New York: New DirectionsBooks, 1970), s. 23.

5. Anais Nin, Aşk Evinde Bir Casus (Chicago: The Swallow Press,1959), s. 91.

6. Aynı eser, s. 109.

7. Arthur Miller, Düşüşten Sonra (New York: The Viking Press, 1968), s. 77.

8. Aynı eser, s. 106-107.

9. Kierkegaard, Ölüme Kadar Hastalık, s. 169.

10. Grimm Kardeşler, Grimm'in Masallarının Tamamı (New York: Pantheon Books, 1972), s. 264-267. Dördüncü Bölüm için Notlar

1. Haziran Şarkıcısı, Androjen (New York: Anchor Books, 1977), s. 61.

2. Rainer Maria Rilke, Genç Bir Şaire Mektuplar, çev. M.D. Herter Norton(New York: W.W. Norton and Co., 1963), s. 58-59.

3. Buradaki odak noktam, Toni Wolff'un "Amazon"u bir tür olarak tanımlamasından farklıdır. Ulanov'un bu konudaki tartışmasına bakınız Kadınsı, s. 205-207.

4. Sylvia Plath, Çan Kavanozu (New York: Bantam Books, 1972), s. 2.

5. Aynı kaynak, sayfa 48.

6. Aynı eser, s. 88.

7. Aynı eser, s. 193.

8. Ingmar Bergman, Yüz Yüze, çev. A. Blair (New York: PantheonBooks, 1976), s. 115.

9. Federico Fellini, Ruhların Juliet'i, çev. H. Greenfeld (New York: Ballantine Books, 1966), s. 62. Fellini, gerçek dişil bağımsızlık ile kadının erkekleşmesi arasında bir karşılaştırma yapmaya devam eder. Şöyle diyor: "Kadının temalandırılması mümkün olan en korkunç şeylerden biridir. Hayır, kadın kendini taklit etmek için özgürleştirmemelidir -ki bu, o ünlü eril gölgenin izdüşümü içinde bir gelişme olurdu- ama kendi gerçekliğini, farklı bir gerçekliği keşfetmelidir. Bana öyle geliyor ki, adamınkinden farklı, ama onu derinden tamamlayıcı ve ayrılmaz bir parça. Daha mutlu bir insanlığa doğru atılmış bir adım olurdu." (sayfa 62).

10. C.G. Jung, Toplanan Eserler, cilt 2, çev. R.F.C. Hull (Princeton: Princeton University Press, 1973), s. 469ff.

11. Alexander Lowen, Aşk ve Orgazm (New York: New AmericanLibrary, 1965), s. 285.

12. C.S. Lewis, Yüzlerimiz Olana Kadar (Grand Rapids: Wm. B. Eerdman'sPublishing Co., 1956), s. 80-81.

13. Aynı kaynak, sayfa 184.

14. Kierkegaard, Ölüme Kadar Hastalık, s. 166.

15. Aynı kaynak, sayfa 200.

16. Wilhelm, tr., / Ching, s. 147.

17. Aynı eser, s. 148.

Beşinci Bölüm için Notlar

1. Evelyn J. Hinz, ed., Bir Kadın Konuşuyor: Andis Nin'in Dersleri, Seminerleri ve Röportajları (Chicago: The Swallow Press, 1975), s. 82-83.

2. Bernardo Bertolucci, Paris'te Son Tango (New York: Dell PublishingCo., 1973), s. 197.

3. Lowen, Aşk ve Orgazm, s. 266-271.

4. Andrew Lang, ed.. Mavi Peri Kitabı (New York: Dover Publications,Inc., 1965), s. 30-50.

5. Bankier, Cosman, Earnshaw, Keefe, Lashgari, Weaver, eds., The OtherVoice (New York: W.W. Norton Co., Inc., 1976), s. 38.

6. Carlos Castaneda birçok kitabında savaşçı temasını tartışır. Bakınız, örneğin, Güç Masalları (New York: Simon ve Schuster, 1974).

7. Rilke, Genç Bir Şaire Mektuplar, s. 69.

8. Grimm Kardeşler, Grimm'in Masallarının Tümü, s. 322-325.

9. Peter Beilensen, çev., Lotus Çiçekleri (New York: The Peter PauperPress, Inc., 1970), s. 13. Altıncı Bölüm için Notlar

1. Robert Bly, birçok atölyesinde Kali'nin gücünü tartıştı. AnnUlanov, "cadı" üzerine verdiği derslerde bu fikri başka bir bakış açısıyla geliştirdi.

2. Bkz. C.G. Jung'un Eyüp'e Cevabı (New York: Meridian Books, 1965).

3. Grimm Kardeşler, Grimm'in Masallarının Tamamı, s. 17-20.

4. Rainer Maria Rilke, Requiem ve diğer Şiirler, çev. J.B. Leishman (Londra: The Hogartli Press, 1957), s. 140.

5. Erich Neumann, Amor ve Psyche (Princeton, NJ: Princeton UniversityPress, 1971), s. 43-44.

6. Dawn Brett, "Apotheosis" (yayınlanmamış şiir). Yedinci Bölüm için Notlar

1. Rainer Maria Rilke, Duino Ağıtları, çev. J.B. Leishman ve StephenSpender (New York: W.W. Norton & Co., Inc., 1963), s.2L

2. Aynı eser, s. 85.

3. Grimm Kardeşler, Grimm'in Masallarının Tamamı, s. 160-165.

4. Neumann, Psyche ve Amor, s. 123.

Dokuzuncu Bölüm için Notlar

1. Sandal Ağacı Kutusundaki "Cesur Kız": Tacikistan'dan Halk Hikayeleri. (New York: Charles Scribner'ın Oğulları), s. 16-25.

2. Robert Anderson, / 1967-1968'in En İyi Oyunlarında Babam İçin Hiç Şarkı Söylemedi (New York: Dodd, Mead and Co., 1968), s. 281.Notlar

3. H. Kohut, Benlik Analizi {Nqvj York: International UniversityPress, 1971), s. 66.

4. Howe ve Bass, ed., Artık Maske Yok (New York: Doubleday-AnchorBooks, 1973), s. 103. Onuncu Bölüm için Notlar

1. Robert Bly, "Üzüntü Ne İçindir?" (yayınlanmamış şiir).

2. Wilhelm, tr., / Ching, s. 190.

3. Beğendiğiniz Gibi, 1. perde, sc. 3.

"The book's great strength derives primarily from its elegant and profoundly original vision of feminine psychology. . . . I urge everyone to read Linda Leonard's book. A revelation for men, an inspiration for women, it offers all of us the chance to break the bitter cycle."

—Alan Rinzler, *The San Francisco Chronicle*

"So much has been written about mothers and daughters that to be invited to take a look at the influence of fathers on daughters, a post-Freudian look, is illuminating indeed. Ms. Leonard has done something rare in combining her own experience with theory, and it is this combination that makes the book so profoundly moving and alive. Every woman will find insights here and the immense comfort of understanding herself. I cannot recommend it too highly, a splendid addition to our growing need to come to terms with womanhood, and to rejoice in it."

—May Sarton

This book is an invaluable key to self-understanding. Using examples from her own life and those of her clients, as well as from dreams, fairy tales, myths, films, and literature, Leonard, a Jungian analyst, exposes the wound of the spirit that both men and women of our culture bear—a wound that is grounded in a poor relationship between masculine and feminine principles.

Leonard speculates that when a father is wounded in his own psychological development, he is not able to give his daughter the care and guidance she needs. Inheriting this wound, she may find that her ability to express herself professionally, intellectually, sexually, and socially is impaired. On a broader scale, Leonard discusses how women compensate for cultural devaluation, resorting to passive submission ("the Eternal Girl"), or a defensive imitation of the masculine ("the Armored Amazon").

The Wounded Woman shows that by understanding the father-daughter wound and working to transform it psychologically, it is possible to achieve a fruitful, caring relationship between men and women, between fathers and daughters—a relationship that honors both the mutuality and the uniqueness of the sexes.

Linda Leonard is in private practice in San Francisco and is a founding member of the Inter-Regional Society for Jungian Analysts. She lectures widely on the subject of "wounded women."

SHAMBHALA
Boston & London

Cover art: *Portrait of May Morris* by Dante Gabriel Rossetti courtesy of Birmingham Museums and Art Gallery

0-394-72183-7